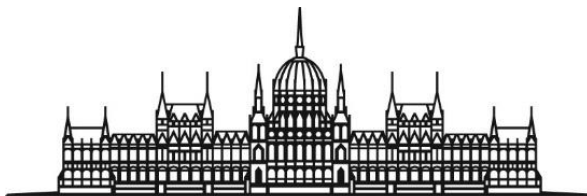

Országgyűlési Napló

Jakab István, Lezsák Sándor és dr. Oláh Lajos
elnöklete alatt

Jegyzők: *Berki Sándor, Gelencsér Attila,*
dr. Tiba István, Z. Kárpát Dániel

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	18275
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Dr. Mellár Tamás</i> (Párbeszéd).....	18275
<i>Soltész Miklós</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	18277
<i>Toroczkai László</i> (Mi Hazánk).....	18278
<i>Magyar Levente</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	18280
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	18282
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	18283
<i>Vajda Zoltán</i> (MSZP).....	18285
<i>Tállai András</i> pénzügyminisztériumi államtitkár	18287
<i>Barkóczy Balázs</i> (DK).....	18288
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár	18290
<i>Dr. Simicskó István</i> (KDNP)	18292
<i>Soltész Miklós</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	18294
<i>Bánki Erik</i> (Fidesz).....	18295
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	18297
A Magyarország Kormánya és a Dominikai Köztársaság Kormánya között a diploma-, szolgálati és hivatalos útlevéllel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló megállapodásra vonatkozó törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	18299
A nemzeti fejlesztés 2030 - országos fejlesztési és területfejlesztési koncepcióról szóló 1/2014. (I. 3.) OGY határozat módosításáról szóló határozati javaslat zárószavazása	18299
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2023. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	18299
A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2025. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	18300
Egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	18300
Honvédelmi és adatkezelési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	18301
Az online csalások elleni további hatékony fellépés érdekében szükséges és egyéb törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	18301
Fegyelmi ügy döntéshozatala Gyurcsány Ferenc tiszteletdíja csökkentéséről	18301
<i>Gelencsér Attila</i> jegyző.....	18302
Interpellációkra adott válaszok elfogadása:	
„Azonnal emelje meg az alacsony nyugdíjakat a Kormány!” címmel benyújtott interpelláció (I/10017.) határozathozatala.....	18302
„Önök szerint van lakhatási válság?” címmel benyújtott interpelláció (I/9980.) határozathozatala.....	18303
„Mikor lesz december 24-e munkaszüneti nap?” címmel benyújtott interpelláció (I/9977.) határozathozatala.....	18303
„Hol itt a józan ész?” címmel benyújtott interpelláció (I/10023.) határozathozatala	18303
„A demográfiai vészhelyzetben a Mi Hazánk 15 pontos mentőprogramjának hány elemét támogatja a kormány?” címmel benyújtott interpelláció (I/9688.) határozathozatala	18303

„Mikor látják be végre, hogy a vasút fontosabb a közútnál?” címmel benyújtott interpelláció (I/10018.) határozathozatala	18303
„Miből építik a vasutat?” címmel benyújtott interpelláció (I/10014.) határozathozatala.....	18303
„Támogatja-e a kormány, hogy a támogatott, de mégis magyarokat kirúgó óriáscégek visszafizes- sék a támogatást?” címmel benyújtott interpelláció (I/9982.) határozathozatala	18303
„Mikor lesz átfogó reform a MÁV-nál?” címmel benyújtott interpelláció (I/9991.) határozatho- zatala	18303
Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek meg- választásáról szóló 11/2022. (V. 2.) OGY határozat módosításáról történő határozatho- zatal	18304
Z. Kárpát Dániel jegyző	18304
Az okleveles élelmiszerlánc-felügyelő mérnök, valamint az állategészségügyi mér- nök feladatkörével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat ál- talanos vitája a lezárásig	18304
Kósa Lajos (Fidesz), a napirendi pont előadója	18305
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	18307
Felszólalók:	
Horváth István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18309
Földi Judit , a DK képviselőcsoportja részéről.....	18310
Bencze János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18312
Dócs Dávid , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	18314
Kósa Lajos (Fidesz) előadói válasza	18316
A HUN-REN Magyar Kutatási Hálózatról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	18320
Dr. Hankó Balázs Zoltán kultúráért és innovációért felelős miniszter, a napirendi pont elő- adója	18320
Felszólalók:	
Dr. Pósnán László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	18325
Barkóczy Balázs , a DK képviselőcsoportja részéről.....	18329
Hollik István (KDNP)	18332
Dr. Hiller István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	18334
Dr. Mellár Tamás , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	18338
Szabadi István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	18341
Dr. Pósnán László (Fidesz).....	18345
Dr. Hiller István (MSZP).....	18346
Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz)	18346
Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	18350
Dr. Hankó Balázs Zoltán kultúráért és innovációért felelős miniszter előadói válasza.....	18353
Magyarország 2025. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényja- vaslat általános vitája a lezárásig.....	18358
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	18358
Dr. Tiba István jegyző	18363
Felszólalók:	
Szabó Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18363
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	18365
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	18368
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18371
Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	18374
Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló	18378
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár előadói válasza	18380
Egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	18385
Nagy Bálint építési és közlekedési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	18386
Felszólalók:	
Szabó Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18389

Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	18390
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	18392
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18394
Szabadi István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	18398
Ander Balázs (Jobbik)	18401
Arató Gergely (DK)	18402
Dr. Fazekas Sándor (Fidesz)	18403
Arató Gergely (DK)	18405
Nagy Bálint építési és közlekedési minisztériumi államtitkár előadói válasza	18405

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény és a Nemzeti Emlékezet Bizottságáról szóló 2013. évi CCXLI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, valamint az egyes hárszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. évi, február 24-ei országgyűlési határozat módosításáról szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig	18408
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi Bizottság elnöke, a napirendi pont előadója	18408
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	18412

Felszólalók:

Dr. Pajtók Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18413
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	18415
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	18417
Dudás Róbert , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18417
Novák Előd , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	18420
Alexov Lyubomir nemzetiségi szószóló	18430
Dr. Hargitai János (KDNP)	18431
Arató Gergely (DK)	18434
Dr. Vejkey Imre (KDNP) előadói válasza	18434

A közhitelességről és a közhiteles nyilvántartások egységes vezetéséről, továbbá a mesterséges intelligenciáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges, az alapvető jogok védelmét érintő intézkedésekről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	18436
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	18436

Felszólalók:

Dr. Pajtók Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18440
Novák Előd , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	18442
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	18446
Novák Előd (Mi Hazánk)	18449
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza	18450

Napirend utáni felszólalások:

Berki Sándor (Párbeszéd)	18451
Varga Zoltán (DK)	18453
Gréczy Zsolt (DK)	18454
Hegedüs Andrea (DK)	18456

Az ülésnap bezárása	18458
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, HIDVÉGGHI BALÁZS, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, DR. CZEPEK GÁBOR energiaügyi minisztériumi államtitkár, ÁGH PÉTER építési és közlekedési minisztériumi államtitkár, NAGY BÁLINT államtitkár, DR. ZSIGMOND BARNA PÁL, az európai uniós ügyek minisztériumának államtitkára, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS közigazgatási és területfejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kultúráért és innovációért felelős miniszter, ZSIGÓ RÓBERT államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakának
11. ülésnapja

2024. november 26-án, kedden
(9.02 óra - Elnök: Jakab István)

Jegyzők: Gelencsér Attila és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: *(A teremben lévő felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévő is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakának 11. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Z. Kárpát Dániel jegyző urak lesznek a segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük munkánkat. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mellár Tamás képviselő úr, frakcióvezető-helyettes, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeinkről” címmel. Képviselő úr, ön é a szó.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A múlt héten Németországban voltam; tetszenek tudni, abban az országban, amely Schmidt Mária asszony, a Fidesz főideológusa szerint nem is létezik, illetve abban az országban, amelyről Nagy Márton pedig azt mondta, hogy minden bajok forrása és a mi gazdasági válságunk okozója Németország.

Nos, hát Németországban azt kellett megtapasztalnom, hogy nem igazából szeretik a magyarokat, a magyar embereket, és ez azért is igen fájdalmas dolog, mert én még élénken emlékszem rá, hogy a kilencvenes évek elején, amikor Németországban jártam, akkor egészen más volt a hangulat; akkor sokkal inkább szerettek bennünket, és akkor büszkéek lehettünk arra, hogy magyarok vagyunk. *(Rétvári Bence: A Hősök terén láttad a molinót?)*

De néhány hónappal ezelőtt Svédországban is voltam, és hát Svédországban *(Rétvári Bence: A migránsok ott sem szeretnek minket!)* sem szeretik igazából a magyarokat, és amikor egy konferencián elkezdtem az előadásomat, akkor *(Rétvári Bence: Kifütyültek!)* olyan csúnyán néztek rám, aztán, amikor közöltem, hogy én azért ellenzéki vagyok, akkor úgy megenyhültek ettől a dologtól. *(Rétvári Bence közbeszól.)*

Az egyik borász kollégám azt mesélte nekem, hogy Finnországból föl hívta őt a finn bornagykereskedő, és közölte, hogy ezután nem vesznek borokat tőle és egyáltalán a magyar termelőktől sem. Kérdeztek, hogy mi a probléma, hogy van-e valami; nincs, azt mondja, nagyon jók az árak, jó a minőség *(Dr. Répássy Róbert: Csak a muszlimok nem szeretik a bort. A migránsok nem isznak bort.)*, csak hát Finnországban a magyar bort nem lehet eladni. Erre azt mondta egyébként ez a borkereskedő, hogy hát tessenek kormányt váltani, tessenek miniszterelnököt váltani, és akkor majd elképzelhető lesz.

(Zsigó Róbert: Szégyelld magad! Szégyelld magad! Mit képzelsz te magadról, hallod-e!?)

Nos, ha már a miniszterelnökről van itt szó, az elmúlt hetekben újból elindult a találgatás a tekintetben, hogy vajon mi is az oka Orbán Viktor párfordulásának, hiszen - az idősebbek emlékeznek rá - 2009 előtt Orbán Viktor igen harcos ellenfele volt az oroszoknak és a kommunista rezsimeknek, és nagy barátja volt a Nyugatnak, a nyugati demokráciáknak. Mostanra a helyzet teljes egészében megváltozott, és ő a legnagyobb oroszbarát, a Nyugat pedig ellenségévé vált.

Én nem tudom, hogy mivel zsarolja, hogy zsarolja-e Putyin a mi miniszterelnökünket; azt gondolom, hogy nem is érdemes belemenni ebbe a polémiaiba. Egyvalamit viszont biztosan tudok, azt, hogy ez a két ember egymásra van utalva, ugyanis Orbán Viktor pontosan tudja azt, hogy a 2026-os választási eredményektől függetlenül ő hatalomban tud maradni akkor, ha Putyin őt támogatni fogja. S másik oldalról természetesen persze Putyin számára is igen fontos Orbán Viktor *(Rétvári Bence: Hát még a franciáknak! Meg az amerikaiaknak!)*, hiszen egy megbízható magyarországi helytartó, aki ráadásul az Európai Unióban képviseli az oroszok érdekeit, és hát Putyinnak - ezt világosan tudhatjuk, ha másból nem, az örömeny példából - megvannak a maga eszközei arra, hogy Orbánnal megnyeresse a választásokat. *(Rétvári Bence: Magyar érdek nem létezik, csak moszkvai érdekek!?)*

Nos, tehát jelen pillanatban ez a helyzet, így állunk *(Zsigó Róbert: Hát nem egészen!)*, és sajnos ez nagyon szomorú, mert az látszik, hogy a miniszterelnök urunknak a legeslegfontosabb dolog a hatalom, a hatalom birtoklása, ezért a hatalom megtartásáért mindent feláldoz, még Magyarország szabadságát és nemzeti szuverenitásunkat is. *(Rétvári Bence: Megmagyarázná? Egykor fényes elme...)* És ez bizony, ez bizony szégyen, különösen akkor, ha felidézünk, hogy '56-ban a magyar honfitársaink életüket adták az oroszok elleni háborúban a szabadságért, most pedig Orbán puskalövés nélkül, önként átadja az országot az oroszoknak. Ez szégyen! Ez mindannyiunk szégyene! *(Zsigó Róbert: Az a szégyen, amit te csinálsz! Az a szégyen!)* És ehhez képest - igazuk van! - másodlagos vagy harmadlagos az, hogy Nyugaton mit gondolnak rólunk *(Rétvári Bence: Akkor miért ezzel kezdted?)*, itt a mi önbecsülésünkről van szó, nekünk kellene szembenézni önmagunkkal, hogy hová is jutottunk 1990-től napjainkig, hogy miként süllyedhettünk ide. *(Rétvári Bence: Az MDF-től a Párbeszédig, igaz? - Zsigó Róbert: Szégyelld magad!)* Köszönöm szépen. *(Barkóczy Balázs tapsol. - Rétvári Bence Barkóczy Balázs felé: Nem is hallottad!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Soltész Miklós államtitkár úr kíván válaszolni. *(Barkóczy Balázs közbeszól.)* Képviselő úr, ha nem zavarja, az ülésvezető elnök arra kéri önt,

hogy szíveskedjen csendben maradni, mert államtitkár úr válaszol. Köszönöm.

Államtitkár úr, parancsoljon!

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Megpróbálok válaszolni. Örömmel hallottam, hogy - mint Nils Holgersson - bejárta fél Európát, és járt északon, járt nyugaton, sok-sok mindekivel találkozott, és elmesélte nekünk, hogy Németország hogy áll hozzánk, hogy fordul felénk. Hát, én csak szeretném azt mondani, hogy Németország éppen most buktatja meg a kancellárját pontosan azért a gazdaságpolitikáért, pontosan azokért a világpolitikai döntéseiért, amelyekkel Németországot a második világháború óta nem látott süllyesztőbe vitte, indította el. Nagy baj van; nem igaz, hogy ezt ön nem látta.

Nem tudom, hogy hány olyan emberrel találkozott, vagy inkább százakkal, ezekkel, tízezrekkel, akik az utóbbi években vándoroltak be Németországba, és ezzel teljesen felborították a német emberek eddigi nyugalma; egyébként felborították a szociális rendszert, támogatási rendszert, és hozzáteszem, a gazdasági rendszert is.

S ha már Svédországban is járt, és ön volt olyan bátor, hogy elmondta, hogy ön ellenzéki képviselő, és ettől kezdve egy kicsit jobban szerették - ez az, ami sajnos sok néppel, nemzettel szemben megkülönböztet minket, és ez a szégyen, tisztelt képviselő úr, hogy ha egy román, egy bolgár, egy szlovák, egy cseh elmegy külföldre, elmegy máshova, akkor a nemzetük mellett kiállnak, még akkor is, ha adott esetben a belpolitikában nem értenek egyet. *(Rétvári Bence: Így van!)*

Ön meg mit csinált? Feltette a kezét, és azt mondta: hát én párbeszédese vagy milyen képviselő vagyok; mintha bárki is tudná ezt, hogy micsoda, de ezzel takarózott. *(Derűltég a kormánypartok sorában.)* Hát, ne haragudjon, ha valami, akkor azt kell mondanom, hogy ez a szégyen!

És szégyen az is, hogy most itt elkezdett putyinozni meg orbánozni. Most én nem akarom önnek előhozni azt, hogy a DK-s Gyurcsány Ferenc annak idején, amikor miniszterelnök volt, akkor még kis pincsi kutyát, vagy én nem tudom, puli kutyát vagy mit ajándékozott a saját lakásában, hozzáteszem... *(Barkóczy Balázs: Két és fél perc! Csak mondom, két és fél perc az első gyurcsányozásig...)* Jól hallotta a DK-s képviselő úr: a saját lakásában, érti? *(Az elnök csenget.)* Tehát addig olyan barátságban voltak Putyin elnök úrral, hogy a saját lakásába hívta, és ott adott neki ajándékot.

(9.10)

Tehát önök ne oktassanak itt minket arról, hogy kinek ki a barátja. Magyarországnak van egy olyan érdeke - vagy több érdeke is van -, amely többszörösen is azt próbálja szorgalmazni, és hála istennek, egyre

többen térnek erre az útra rá, hogy először a békét meg kell teremteni, tűzszünettel és békével, mert millió ember pusztul el, és millió ember megy tönkre ebben a szörnyűséges háborúban. De van egy gazdasági érdekünk is, amely megjelenik az energetikapolitikában, és ha mi nem kapunk olajat, gázt vagy bármi mást, vagy - jól látjuk - ha Nyugat-Európa nem kap olajat, gázt Oroszországból, akkor a versenyképességünk szorul háttérbe. Az mégiscsak elképesztő, hogy Amerikában háromszoros-négyszeres - ön statisztikus, miért nem mondta ezt? -, háromszoros-négyszeres Nyugat-Európában, Németországban is az energia ára! Hogyan tud Németország versenyezni amerikai vagy bármilyen partnerekkel szemben? Sehogy. Miért nem erről beszélt?

Miért nem arról beszélt, hogy ezek az országok, a nyugat-európai országok meghozták azokat a döntéseket, amelyek a szankciókban nyilvánulnak meg? Már követni sem lehet, hogy hányadik szankciót nyújtják be az Európai Unió partnerei. És ennek mi az eredménye? Oroszország köszöni szépen, jól van, Oroszország köszöni szépen, ráállt úgy a mezőgazdasági termelésre, hogy amit eddig ő importált, most már azokból a termékekből exportál, mert köszöni szépen, megtettük azt a szívességet, hogy nem kell magyar áru, nem kell európai áru, hanem vagy máshonnan behoznak, vagy pedig ők maguk elkezdnek termelni.

A szankciók nem működnek, sőt annyira nem működnek, hogy ezek a drága nyugati barátaink, akikről ön beszélt, és ön, aki dicshimnuszokat zengett, a szankciókat megkerülve mindenhol hoznak minden mást, csak körbe a világon. Hozzáteszem: a nagy zöldek - a nagy zöldek! - az orosz olajat hogyan hozzák? Körbeutazzatják a világon. Gratulálok! Ezekről az országokról beszélt ön.

És azért még szeretném, tisztelt képviselő úr, azt mondani, hogy hála istennek - hála istennek! -, a magyarok sorsáról, a magyar választásokról *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* nem Svédországban, nem Finnországban, nem Németországban döntenek, hanem itt mi, magyarok, ezért sem fognak önök bekerülni a következő parlamentbe. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Így van!)* Isten éltesse sokáig! *(Taps a kormánypartok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Toroczka László frakcióvezető úr, a Mi Hazánk képviselőcsoportjából: „Aktuális kérdésekről” címmel. Frakcióvezető úr, öné a szó.

TOROCZKA LÁSZLÓ (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Maradjunk akkor a nemzetközi politikánál! Orbán Viktor néhány órával a Nemzetközi Büntető Bíróság döntése és kiadott elfogatóparancsa után meghívta Magyarországra Benjamin Netanjahu izraeli miniszterelnököt, amivel példátlan károkat okozhat Magyarországnak. Mindannyian tudjuk, hogy

belpolitikát, sőt gazdaságpolitikát sem lehet ma már tervezni, illetve külpolitikát nemzetközi globális gazdaságpolitikai elképzelések nélkül. De akkor kezdjük, hogy miért okoz ez Magyarországnak legalább három területen nagyon súlyos károkat.

Egyrészt nézzük a morális részét, utána nézzük a gazdasági következményeket, majd pedig nézzük a politikai következményeket!

Először is, egészen példátlan az a véres konfliktus, nevezzük háborúnak, ami Izraelben, illetve Palesztinában zajlik most már több mint egy esztendeje, amiben nagyjából 40-45 ezer közötti áldozat, ember halt meg, és még a mértékadó források, sőt izraeli források is elismerik, hogy ennek a nagyjából 40-45 ezer áldozatnak a túlnyomó többsége civil volt, méghozzá nő és gyermek. Egy ilyen háborús konfliktus példátlan az emberiség történetében, és nem lehet önmagában terrorizmus- vagy terroristaellenes hadjáratként felfogni, ahogy azt az izraeli miniszterelnök kommunikálja.

Itt nincs másról szó, mint arról, hogy a Fidesz és a Likud, Benjamin Netanjahu pártja testvérpártok, illetve nem tudjuk mással magyarázni, csak a még mindig nem kellőképpen kifejtett és a közvélemény számára nem ismert Orbán-Netanjahu-paktummal tudjuk ezt magyarázni. Kíváncsiak vagyunk arra, hogy milyen megfontolások állnak amögött, hogy Orbán Viktor néhány órával egy ilyen súlyos döntés után, egy nemzetközi elfogatóparancs ellenére meghívja Benjamin Netanjahut Magyarországra. Tehát egyrészt komoly morális, erkölcsi aggályok merülnek fel a lépésével kapcsolatban, de ne felejtjük el, hogy hosszú hetek, hónapok óta arról beszél Orbán Viktor, hogy gazdasági semlegességet szeretne Magyarország számára.

A Mi Hazánk Mozgalom gazdasági függetlenséget szeretne, de abból a szempontból értjük vagy érteni véljük, amit a kormányfő, illetve a magyar kormány mond ezzel kapcsolatban, hogy a világ, a gazdaságpolitika, a globális gazdaságpolitika átalakulóban van, és például a BRICS-államok most már lakosságukat tekintve, de lassan gazdasági erejüket tekintve is beérik, sőt elhagyják az úgynevezett nyugati és egy-pólusúra, unipolárisra tervezett világrendet - értjük, hogy erről beszél a kormányfő. Csak ha erről beszél, akkor jó lenne, ha a kormány képviselője vagy maga Orbán Viktor megmagyarázná azt, hogy miféle gazdasági semlegesség felé haladunk Benjamin Netanjahu meghívásával a nemzetközi elfogatóparancs ellenére, amikor a világ jelentős része elítéli azt, amit jelenleg az izraeli kormány és amit maga Benjamin Netanjahu tesz, és a világnak ezt a részét kizárjuk a jövőben mindenféle politikai, sőt gazdasági együttműködésből.

Csak úgy melleleg jegyzem meg, hogy a világsajtónak ez a része mélyszélesen elítélte Orbán Viktor kijelentését és meghívását. És mondjuk, ha az arab világot mint piacot tekintjük, és az izraeli piacot tekintjük, akkor látjuk, hogy egy jóval nagyobb piacról beszélünk, mondjuk, az arab világ esetében, és akkor a

többiekéről, a világ másik feléről még nem is beszélünk. Ezzel rendkívüli károkat okoz a magyar gazdaságnak Orbán Viktor, miközben igazából nincs jelentősége annak, hogy ő a Kossuth rádióban tesz egy kijelentést, politikai értelemben és gazdasági értelemben viszont mégiscsak lesznek majd ennek következményei.

És nem szabad elfelejteni, hogy nemzetbiztonsági következményei is lehetnek ennek. Súlyos nemzetbiztonsági kockázatot jelent ugyanis jelenleg a világ jelentős része által elítélt Benjamin Netanjahut meghívni Magyarországra. Éppen azok, akik a nyitott határok politikáját képviselik, a balliberális globalista oldal, csak hogy világos legyen, tehát mi tőlük is elhatárolódunk, tették azt lehetővé, hogy a legszélsőségebb terroristák bekerültek Európába, itt vannak Európában, nem a déli határ felől, hanem majd nyugat felől jöhetnek akár olyanok, akik célpontként kezelhetik Magyarországot, ha Benjamin Netanjahut idehívják Magyarországra, ennek tehát súlyos nemzetbiztonsági kockázatai is vannak.

És még egyszer hangsúlyozom, ez nem másról szól, nem Magyarországról, nem Izraelről és főleg nem magyar érdekekről, mint a Likud és a Fidesz testvérpártiságáról, Orbán Viktor és Benjamin Netanjahu titokzatos, de nagyon szoros barátságáról szól, és ezért kockára teszik Magyarország biztonságát és gazdasági, politikai lehetőségeit. *(Taps a Mi Hazánk soraiiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Magyar Levente államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ami a titokzatos barátságokat illeti, nem nagyon telik el parlamenti ülészak, de talán parlamenti délelőtt sem anélkül, hogy a magyar külpolitikát valamilyen személyes szálon kívánja valamelyik ellenzéki oldal felfejteni, megfejteni, hogy a magyar külpolitikai döntéshozatal bizonyára személyes barátságok, személyes ellenszenvék, személyes viszonyok vezérlik, mi sem lehetne ennél egyszerűbb.

(9.20)

Ez egy - elnézést a kifejezésért - gyermekded megközelítése a diplomáciának, hiszen ha a diplomáciai nemzetközi döntések, sőt geopolitikai súlyú döntések személyes tetszés vagy nemtetszés, magyarán, érzelmi alapon, személyes szimpátia alapján dőlnek el, akkor, azt gondolom, hogy a világ még rosszabb állapotban lenne, mint ma van. Arról biztosíthatom, hogy ha vannak is olyan vezető politikusok a világ különböző országaiban, akiknél ilyen szempontok egyáltalán megjelennek a nemzetüket meghatározó döntések meghozatalakor, Magyarország nem tartozik ezen országok sorába. Erről biztosíthatom

önt. Magyarországon nem a miniszterelnök személyes barátságai, politikai barátságai, nem a miniszterelnök személyes viszonyulása egyes más vezetőkhez, de még a külügyminiszteré sem, sőt az államtitkáre sem határozza meg azt, hogy milyen döntéseket hozunk a magyar nemzeti szuverenitás megőrzése, Magyarország békéjének és biztonságának a megőrzése érdekében, melyek külpolitikánk vezérelvei és vezérfonala immár 14 esztendő óta.

Szeretném, képviselő úr, hangsúlyozni ezen szempontok egyikét, amely a békére, illetve ezzel szoros összefüggésben Magyarország biztonságának a megőrzésére vonatkozik. Ön kiválóan ismeri a magyar történelmet, és pontos ismeretekkel rendelkezik arról, hogy amikor geopolitikai konfliktusok dúltak hazánk szomszédságában, közeli vagy távolabbi szomszédságában, és Magyarország valamilyen módon ezekbe a konfliktusokba önszántából vagy a körülmények erejének sodrása, tehetetlenségének okán bekapcsolódott, akkor egyszer sem került ki ezekből győztesen, sőt iszonyatos károkat elszenvedve került ki ezekből a konfliktusokból. Ebből a történelmi tapasztalatból okulva minden magyar államférfi, minden magyar kormányfő, minden magyar kormány legelemibb erkölcsi feladata - aminek ez a kormány, azt gondolom, megfelel -, hogy a legmesszebbmenőkig biztosítsa azt, hogy Magyarország kimaradjon azokból a globális vagy akár regionális konfliktusokból, amelyekben alapvető magyar érdek nem jelenik meg. De ha ilyen érdek meg is jelenik, akkor is kimaradjon Magyarország, mert mindennél rosszabb a háború. Magyarország ezeréves történelmének számos eseménye a bizonyíték arra, hogy ezek ma is érvényes igazságok.

Ennek az igazságnak a talaján állva viszonyulunk az ukrán-orosz konfliktushoz, és ennek az igazságnak a talaján állva viszonyulunk a közel-keleti vészes és egyre eszkalálódó eseményekhez is. Magyarország a békében érdekelt, Magyarország a mihamarabbi tűzszünetben érdekelt, és a tűzszünet alapján a békemegállapodás mihamarabbi megkötésében. Nem gondoljuk, hogy az a fajta bírósági aktivizmus, amelyet Magyarország egyébként a saját bőrén tapasztal rendszerint az Európai Unió berkein belül, és amelynek nagyobb léptékben és globális összefüggésben is vannak megnyilvánulásai, elősegíti a tűzszünetet, elősegíti a békét. Nem gondoljuk ezt.

Az ilyenfajta döntések, amikor a különböző nemzetközi szervezetek, amelyeknek egyértelműen megállapított hatásköre van, és jogi alapon, mint jelen esetben, kötelesek eljárni, szigorúan jogi szempontokat szem előtt tartva politikai jellegű döntéseket hoznak, akkor ezek bármilyen összefüggésben is a békét szolgálják. Ezek nem a békét szolgálják, ezek az eszkalációt szolgálják, és mint ilyen lépést vonta Magyarország kétségbe ennek a bizonyos döntésnek a legitimitását, helyénvalóságát, politikai megalapozottságát, egyáltalán politikai mivoltát, minthogy ilyenek nem kellene lennie egy bíróság döntésében mint megjelölő tényezőnek.

Szeretném biztosítani önt, képviselő úr, zárszóként, hogy a magyarországi biztonság, Magyarország békéjének és szuverenitásának a megőrzése az egyetlen és kizárólagos szempontrendszer, amely ennek a kormánynak a külpolitikáját vezérli, és ez így marad a jövőben is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Egy hónap múlva tovább gyorsulhat a banki sarcolás?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Néhányan még talán szédelgünk az éjszakába nyúló lakhatási vitanaptól. Egy olyan témát hoztam önök elé, amely az alacsonyvérvnyomás-betegséget kizárja, hiszen ha a kereskedelmi bankok magyarországi gyakorlatára gondolunk, az bizony vérlázító elemekkel tarkított, és nem most kezdődött a folyamat, hanem hosszú évekkel ezelőtt. Mi nem utáljuk a bankokat! Nem a bankokat utáljuk, hanem azokat a banki visszaélési mechanizmusokat szeretnénk elkerülni, amelyek évtizedes távlatban borzolják a kedélyeket, idegesítik a magyar embereket. Szeretném megjegyezni, hogy a kormánynak nagyon komoly restanciája van a kérdésben, hiszen a devizahiteles pénzügyi merényletsorozat helybenhagyása óta komoly tartozása van erkölcsi és morális értelemben is a magyar emberek felé.

Három kérdéssel fordulok a kormány képviselőihez, és mind a három a magyar polgárok vitális érdekeit sérti. Ezek közül is az első január 1-jével kapcsolatos, hiszen néhány hét múlva, kicsit több mint egy hónap múlva lejár az a bankszámla- és bankkártyadíj-emelési stop, amit nagyon helyesen rendelt el a kormányzat. Azt látjuk, hogy a nagy kereskedelmi bankok sorra egymás után - egyébként versenyjogi megközelítésből egy kicsit érdekes vagy leginkább aggályos módon - jelentik be, hogy hogyan fognak brutális díjemeléseket végrehajtani jövőre. Van olyan bank, amelyik a készpénzfelvétel ingyenes értékhatár feletti részére másfélszeres sarcot fog felszámolni, és a tranzakciós illeték áthárítása során is van, ahol egymásfélszeres a különböző díjtételeiket. S amiért dupla díjemelésről szoktunk beszélni, az az, hogy a bankoknak önök lehetővé teszik azt is, hogy még az előző évi inflációt is érvényesítsék, tehát duplán fognak az érintettek díjakat emelni jövőre, és brutális mértékben. Önök ezt nem hagyhatják, ha a magyar polgárok és fogyasztók oldalára állnak a bankokkal szemben, de erre igen kevés történelmi példát találunk. Tehát érdemes tisztázni azt a kérdést, hogy támogatják-e azt a felvetésemet, hogy hosszabbítsuk meg a bankszámla- és bankkártya-díjemelési stopot legalább 2025. december 31-éig.

Meg lehetne oldani persze egyszerűbben is ezt a kérdést, és a második felvetésem erre vonatkozik:

támogatja-e a kormány, hogy az alapműveletek tekintetében és átlagbérig ingyenesen bankolhasson mindenki Magyarországon? Mi megnéztük ennek a költségeit, és ha ezt lehetővé tesszük, még mindig ezermilliárd fölötti lesz a bankrendszer profitja, a régióban is kiugró profitja. És hát az a helyzet, hogy mind pénzügyminiszter úr, mind a Magyar Nemzeti Bank vezetése elismerte és egyetért velünk abban, hogy kirívóan drága a magyar bankrendszer. Utoljára tegnap a Magyar Nemzeti Bank egyik alelnökével diskuráltunk erről a Gazdasági Bizottság ülésén, és amikor felvettem neki az ingyenes bankolás kérdését, nyilván nem támogatólag reagált, de figyelmünkbe ajánlotta azt a Quick-alkalmazást, ami ha széles körben elterjed, akkor bizonyos esetekben ingyenes tranzakciókat tesz lehetővé polgártársaink számára. De mi itt a parlamentben nemcsak a digitalizáció közepén már szenvedő vagy bent lévő megközelítés kérdésében kell hogy polgártársainkra koncentráljunk, hanem arra a 7-8 millió magyarra is, aki lehet, hogy önhibáján kívül nem rendelkezik vagy nem akar rendelkezni olyan digitális kompetenciákkal, amelyek a Quick-alkalmazás széles körű alkalmazását lehetővé teszik.

Tehát nekünk az a felelősségünk, hogy megvédjünk minden magyar polgárt a banki túlkapásuktól, legyen ő a digitális kényszerzubbony közepén, vagy éljen egy kis faluban, ahol lehet, hogy még térerő sincs az internetes bankoláshoz. A helyzet az, hogy az átlagbérig ingyenes bankolás koncepciójával mentesíteni lehet minden magyart ettől az örülettől. A banknak abból kellene megélnie, hogy forgathatja a pénzünket. Ez minden békebeli korban így történt. Abból is megélhet a bank, hogy óriás cégek tranzakcióit sarcolja. Abból is megélhet, hogy drága hitelkártyatermékeket tart a piacon. Egy dologból nem szabadna megélnie: a kiskeresetűek és a közepes keresetűek kiemelt, európai mércével mérve is durva sarcolásából.

A harmadik kérdésem pedig azzal kapcsolatos, hogy a tranzakciós illeték áthárítását miért és meddig hagyja a kormányzat, hiszen a tranzakciós illetéket a bankokra vetették ki, nem az emberekre. Hogyan néznek önök szembe azzal, hogy a tranzakciós illeték áthárítása során 333 milliárd forintot vernek le a magyar embereken, magasabb összeget, mint amennyit családi pótlék formájában az egész országban folyósítanak, vagy mint amennyit családi adókedvezmény formájában az egész országban elérhetővé tesznek? Ez a durva helyzet nem maradhat így! Éppen ezért mind a három kérdésemre érdemi választ várok.

ELNÖK: Köszönöm képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Fónagy János miniszter-helyettes úr válaszol. Ön é a szó.

(9.30)

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház!

Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy a válaszom elején azzal a közhelyszerű és ön által is pontosan ismert, de a feltett kérdések alapján mégiscsak itt elmondandó mondattal kezdjem, hogy a bankok pénzkereskedések, abból élnek, hogy kereskednek a pénzzel. Nem szociális intézmények, nem jóléti intézmények, hanem egy adott társadalom, egy magántulajdonon álló gazdasági és társadalmi rendszer pénzkereskedői. Tudom, hogy ez zordan hangzik, de hát, ez a helyzet, és ez a világon mindenütt így van, nem csak nálunk. Ezzel együtt abban önnek tökéletesen igaza van, hogy a bankoknak is természetesen be kell tartani a magyar szabályokat, be kell tartani a pénzforgalmazásra vonatkozó magyar törvényeket és eljárási rendeleteket.

Ennek megfelelően a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló törvénynek megfelelően a bankszámlaszerződés módosítását a szolgáltató legalább két hónappal korábban kezdeményezheti a módosításra javasolt rendszer hatálybalépését megelőzően. A legalább két hónapos határidő megadása azért van, azért biztosítja ezt a jogszabály, hogy az ügyfélnek adott esetben lehetősége legyen bankot váltania. Az ügyfél szabadon választhat a pénzt kezelő egy vagy akár több bank közül.

Ezzel összefüggésben szeretném megismételni - hiszen ez a párbeszéd nem először történik kettőnk között -, hogy a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjakat alapvetően az ügyfelek fizetési szokásai határozzák meg. Magyarországon számos bankszámlacsomag létezik, ezért javasolt időnként - és erre szoktunk tájékoztató kampányokat is tartani - egy kis időt rászánni annak keresésére, hogy nincs-e a szokásainkhoz igazodva akár a számlavezető bankunkban, akár más hitelintézetben egy kedvezőbb csomag. Pénzünc, van választási lehetőség. Erre jó alkalmat teremtet az is, hogy az év elején valamennyi banknak egységes formátumú díjkiutatót kell készítenie, részletezve az elmúlt évi tranzakciók számát, azok költségeit. A fizetési szokásokhoz legjobban igazodó bankszámla kiválasztását egyébként több internetes program is segíti.

A 2016-ban bevezetett egyablakos számlaváltás lehetősége egy viszonylag egyszerű folyamat. Ezt mondom arra, hogy az ország lakosságának egy jelentős része nem biztos, hogy digitális megoldások, eszközök birtokában van, vagy ha van is, akkor azt megfelelő biztonsággal tudja használni. Ezzel együtt a számlaváltás egy viszonylag egyszerű folyamat, ahol elegendő kizárólag az újonnan választott bankot megkeresni, valamint meghatalmazni arra, hogy a korábbi számlavezetővel kapcsolatos zárási folyamatot intézze.

Mindezek mellett 2016-tól elérhető a bankok által kötelezően nyújtandó alapszámla, melynek díjazása a jogszabályban rögzített fizetési tranzakciókhoz kapcsolódóan '23. július 1-jétől jelentősen csökkent. Tehát az alapszámla - ami az átlagpolgár, hogy mondjam, háztartási igényeit kielégíti - hozzáférhető, és annak díja ez év nyaratól jelentősen csökkent.

2025. január 1-jétől a bankjegykiadó automaták mellett lehetőség lesz arra is, hogy a postákon is havonta két alkalommal, legfeljebb 150 ezer forintnyi összegig ingyen lehessen készpénzt felvenni. Az ingyenes készpénzfelvétel kapcsán egyébként képviselő úrral más egyéb fórumokon, például a bizottsági munkám során már váltottunk szót, és ott többször megismételtük, hogy a kormány a készpénzforgalom lehetőségét, a készpénzben való fizetést, a forintnak mint törvényes fizetőeszköznek az egyébként az alkotmányban, alapító okiratban rögzített kötelező elfogadását rögzíti.

Úgyhogy kérem, hogy ezeknek az értékelése során ezeket a lehetőségeket szíveskedjen figyelembe venni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokból.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszáat. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Vajda Zoltán képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Aktuális kérdésekről” címmel. Öné a szó. *(Zsigó Róbert: Stand-up comedy!)*

VAJDA ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Holnap kezdjük meg a 2025. évi költségvetés általános vitáját. Biztos vagyok benne, hogy minden tekintetben szuperlatívuszokban bővelkedő expozét fog tartani pénzügyminiszter, vagy bocsánat, leendő jegybankelnök úr. Nemcsak azért mondom, mert már vagy kétszer annyi költségvetésitörvény-javaslatot kellett tárgyalnunk a Költségvetési Bizottságban, mint amennyi év eltelt - enél nyilvánvalóbb bizonyíték talán nem is kell arra, mennyire stabilak ezek a pénzügyi tervek -, de azért is, mert a leendő jegybankelnök úr az időtazás titkának birtokába jutott. Mert enélkül mégis hogyan tudhatott volna döntenie a kormány a 2025. évi költségvetés-tervezet véglegesítéséről legkésőbb október 31-én, benne Trump győzelme miatt lecsökkentett honvédelmi előirányzatokról, ha Trump megválasztásáról csak november 6-ára virradóra döntöttek az amerikai szavazók?

Apropó, a békeköltségvetés honvédelmi kiadásairól egy gondolatot! Nagyon bízom benne, hogy erre is kitér majd a holnapi napon miniszter úr, mert Trump megválasztása után hirtelen lényegesen többet fogunk honvédelmi célra fordítani 2025-ben, mint tettük azt idén. De könyveljük el ezt egyelőre annak, hogy nem arra kell figyelni, amit mondanak, hanem arra, amit csinálnak. Amit csinálnak, az pedig nem más, mint a gazdaságpolitikai kínlódás. Talán ez fejezi ki a legjobban azt, hogy évek óta egy fontosabb költségvetési számot sem sikerült eltalálniuk, sem a GDP változását, sem a költségvetési hiányt, sem az államadósság alakulását.

Ellenben sokadszorra hallgathatjuk meg azt, most éppen Nagy Márton gazdaság-visszafejlesztési minisztertől, hogy jövőre minden jobb lesz. Csak tudja, miniszter úr, évek óta hasonlóan alakul: mindig csak jövőre lesz jobb, és sosem most. Ennek kítűnő

példája az államadósság finanszírozása. Maguknak hála, jutottunk el odáig, hogy minden egyes magyarnak - a csecsemőtől az aggastyánig - naponta ezer forintot kell fizetnie az államadósság kamatai után. Nem tévedés, képviselőtársaim, minden egyes nap minden magyar ezer forintot fizet csak azért, hogy a Fidesz-kormány hiteleit finanszírozzuk, és ebben egy fillér tőketörlesztés sincsen.

Azt hihetnénk, hogy legalább ezzel kezdenek valamit a jövő évi költségvetésben, és végül is kezdenének, mert idén már a GDP 4,8 százalékát kell hazánkunk erre a célra fordítania. Az egészségügyre nem költenek annyit, mint kamatokra. Lenne azért helye a majd' 4000 milliárd forintnak, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, lenne helye a mindennap összeomló MÁV-nál, az 50-60 éves HÉV-szerelvények cseréjénél, a kórházak felújításánál, a közigazgatásban foglalkoztatottaknál, a vérlázítóan alacsony egyetemi oktatói fizetések rendezésénél, és a sor még hosszan sorolható. Ezek egyikét sem fogja tehát rendezni a Fidesz a békeköltségvetésében.

Lesz ehelyett - a plakátokon már olvasható - új gazdaságpolitika, de a kommunizmusban megismert békeköltségvetés mellé akkor már nem ez dukált volna, hanem a szintén kommunista kommunikációs párja, a novaja economiczeszkaja polityika, tudják, Lenintől; önök ugyanis keleti irányba mennek, nemcsak itt, a kommunikációban, nemcsak ötletekért, de már hitelekért is, ráadásul devizahitelekért, amit a gyengülő forintunk mellett kell majd visszafizetni. Mert abban is biztos vagyok sajnos, hogy a leendő jegybankelnök úr alatt sem fog megváltozni a Fidesz monetáris politikája, vagyis csak az, hogy folyamatosan és szándékosan gyengítsék a magyarok pénzét.

Ennek csak egyféleképpen tudunk gátat szabni, ha Magyarország is csatlakozik az euróövezethez. Nemcsak az egy főre eső GDP-ben, hanem ebben is megelőztek minket a környező országok, hiszen van már horvát, szlovén, osztrák, szlovák euró, sőt néhány éven belül román euró is lesz. Amíg a Fidesz tehát kínlódik, addig a környező országok ebben is megelőznek minket.

Tisztelt Országgyűlés! Ha a mostani kormány képtelen erre, akkor bizony váltás kell. Váltás kell, ha nem veszik észre, hogy ma már a gazdasági szereplők hamarabb nézik meg, hogy éppen hány forintot ér egy euró, mint azt, hogy Nagy Márton éppen milyen utópisztikus jövőt jósol 2025-re.

(9.40)

A vállalkozók egymás között már euróalapú szerződéseket kötnek, mert nem bíznak önökben, nem bíznak abban, hogy egy év múlva milyen állapotba vezetik a forintot. Ma már nagyban zajlik az euró spon-tán bevezetése, az euroizáció, és vakok, tisztelt államtitkár úr, ha erről nem vesznek tudomást.

'26-tól váltás kell, és jómagam mindent megteszek annak érdekében, és közre is működök majd abban, hogy egy új kormány gyökeresen más gazdaságpolitikát

képviseljen, és csatlakoztassa hazánkat az euróövezethez. *(Hidvéghi Balázs: 1 százalékos az MSZP! - Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Ideje, hogy ne csak az árakat zárkóztassuk fel a nyugat-európai szintre, ahogy a Fidesz tette, hanem a pénzünket is, amivel fizetnünk kell. Köszönöm. *(Dr. Répássy Róbert: Lejárt az ideje! - Hidvéghi Balázs: 1 százalék!)*

ELNÖK: Képviselő úr, köszönjük szépen. Lejárt az ideje. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tállai András miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. *(Vajda Zoltán közbeszól.)* Ha nem zavarom, képviselő úr, államtitkár úrnak adtam szót. Köszönöm. Parancsoljon, miniszterhelyettes úr!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Önnek azt javasolom, hogy van még idő a holnap reggeli vita kezdetéig, nézegesse ezt a költségvetést, mert igen-igen terjedelmes. Ebben igaza van, de úgy látom, hogy ön nem a lényegre olvasta a költségvetésből, sőt amiket mondott, azok istenigazából nem is részei a költségvetésnek.

De mielőtt a költségvetésről beszélnék, szeretnék néhány felvetésre reagálni. Először is a kamatkiadás: tehát a kamatkiadás a '25-ös költségvetésben 1 százalékkal fog csökkenni a GDP-hez mérten. *(Vajda Zoltán folyamatosan közbeszól.)* Igen, még mindig magas, 3,8 százalék, csak tudja, az a különbség az önök válságkezelése meg a jelenlegi kormány válságkezelése között, hogy a jelenlegi Fidesz-KDNP-kormány saját erőből, a piacról oldja meg Magyarország finanszírozását. Az önök válságában erre képtelenek voltak, és aztán az IMF és a Világbank segítségét kérték, akik irányították a kormány döntését. Ez jelen helyzetben szóba sem jöhet.

Ami a devizahiteleket illeti, hát, pontosan ön nem állhat föl és nem kérheti számon a jelenlegi kormányt - hiszen önök vittek bele kétmillió családot a devizahitelezésbe? Önök vitték bele. Melyik kormány hozta ki a bajból, ebből a hatalmas társadalmi problémából? Hát, a jelenlegi, Orbán Viktor által vezetett kormány, aki még azt is elérte, hogy a bankok visszafizessenek az embereknek több száz milliárd forintot.

Az államadósság kérdéséről meg végképp ne beszéljen, tisztelt képviselő úr, hiszen önök több mint 80 százalék GDP-arányos államadósságot adtak át a jelenlegi kormánynak, amelyet sikerült folyamatosan csökkenteni, és annak a szerkezete is jelentősen megváltozott, hiszen az önök idejében a devizahitelek aránya több mint 50 százalék volt, most pedig sikerült 30 százalék alá lenyomni és azon a szinten tartani. Úgy gondolom, hogy nem véletlenül nem beszélt a foglalkoztatásról, mert ugye, arra nem tud rosszat mondani. 4,7 millió ember dolgozik most is, és lényegében a nagyobb gazdasági válságok, problémák idején sem csökkent a foglalkoztatás.

Tisztelt Képviselő Úr! Ami pedig a 2025-ös költségvetést illeti, úgy gondolom, hogyha belelapoz a költségvetésbe, látni fogja, hogy ez a költségvetés egy új gazdaságpolitika költségvetése; a GDP-bővülés aránya 3,4 százalékra van tervezve, amelynek a lényege az, hogy ez a költségvetés újra jelentős növekedési pályára állítja a magyar gazdaságot. *(Vajda Zoltán: És sikerült?)*

Ami a költségvetési hiányt illeti, 3,7 százalékos GDP-arányos hiánnyal számol a költségvetés, és azazal, hogy az államadósság a jövő évben is csökken. Az új gazdaságpolitikai akciótérv konkrét elemei felfedezhetők a költségvetésben, így a jövedelmek vásárlóerejének a további növelése.

A minimálbér-emelésről már megállapodás született, történelmi megállapodás, három évre szóló. A családi adókedvezmény megduplázása és a munkáshitelprogram bevezetése pedig a családokat, a fiatalokat, a gyermeket nevelőket fogja tovább segíteni.

A lakhatási nehézségek megoldását is elősegíti a jövő évi költségvetés. A vidéki otthonfelújítási program és a fiataloknak szóló lakhatási program részeként lényegében több olyan intézkedés kerül bevezetésre, ami elősegíti ezt a folyamatot. Például a Széchenyi-pihenőkártyára érkező juttatások 50 százalékát és a nyugdíjpénztári megtakarítások 50 százalékát a lakhatási probléma, lakásfelújítás megoldására lehet majd adómentesen fordítani.

Tisztelt Képviselő Úr! Mivel az 5 perc letelik, nem tudom folytatni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*, de egyezünk meg abban, hogy holnap folytatjuk. Arra kérem, készüljön fel *(Vajda Zoltán: Mindenképpen!)*, és figyeljen majd arra, amit a miniszter az expozéjában mond, mert minden benne lesz. *(Vajda Zoltán: Próbálok...)* Köszönöm szépen.

Majd próbáljon meg holnap ne így viselkedni, mert ez méltatlan egy képviselőhöz *(Az elnök újból csenget.)*, hogy állandóan belekotyog abba, amikor a másik beszél. Ezt már az óvodában is tanítják, hogy: legyél csendben! *(Taps és derűtség a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Barkóczy Balázs képviselő úr, DK-képviselő-csoport: „Aktuális ügyek” címen. Öné a szó, képviselő úr.

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A magát kereszténynek és családbarát-nak hazudó Orbán-kormány több mint tízezer családot taszít ma a magyar társadalom peremére: azokat a családokat, akik súlyosan halmozottan fogyatékos gyermeket nevelnek, illetve azokat a súlyosan halmozottan fogyatékos személyeket, akiknek a mai napig nincsen lakhatási alternatívájuk arra az esetre, ha már a családban maradás lehetősége - jellemzően az idős, egyedülálló szülő megbetegedése vagy elhalálása esetén - megszűnik számukra.

Pár hónapja képviselői fogadóórán keresett fel Schilling Magdolna, a fogyatékos, 41 éves gyermeket egyedül nevelő, 64 éves újpalotai édesanya. Ő az, aki az újpalotai Fejlesztő Gondozó Központ szülői klubjában egy olyan csoportot szervezett, amelynek tagjai elhatározták, hogy mindent megtesznek azért, hogy a haláluk után is méltó és teljes életet biztosítsanak a gyermekeiknek.

Ha ugyanis ezek a szülők valamiért már nem tudják ellátni a gyermekekkel kapcsolatos feladatokat, a folyamatos ápolásra szoruló felnőtt gyermekekre leginkább olyan vidéki, jellemzően határ menti településeken elhelyezkedő tömegintézmények várnak, ahol gyakran elhanyagolják őket erőforráshiányból fakadóan, vagy méltatlan és kártékony gyakorlatokkal, például lekötözéssel és szedálással - idézőjelben - kezelik ezeket az ápolatkat.

Hiába mondta ki azonban a bíróság 2021-ben, hogy a magyar állam megsértette a súlyosan halmozottan fogyatékos felnőtt emberek és az őket gondozó szülők jogait azzal, hogy nem tart fenn megfelelő ellátást a számukra, a Belügyminisztérium kész volt még évekig harcolni a bíróságon az ítélet ellen. Tavaly áprilisban pedig önök elérték, hogy az államnak ne kelljen kártérítést fizetnie azoknak a szülőknek, akik az ellátórendszer hiányosságai miatt 30-40 éve kénytelenek otthon ápolni súlyosan halmozottan fogyatékos szeretteiket.

Sőt, az önök politikai fellebbviteli fóruma, a Kúria ítélete szerint nem kötelezhető az állam arra, hogy támogatott lakhatást biztosítson Budapesten a halmozottan fogyatékosokkal élő embereknek. (*Dr. Répássy Róbert jelzésére.*) Jól érzi az államtitkár úr vagy jól látja, pedig 2013-ban (*sic!*), ön is olyan jól tudja, mint én, erre törvény kötelezi önöket.

Mindemellett a minisztérium arról tájékoztatta ezeket a szülőket, hogy talán 2036-tól - ismétlem: 2036-tól, 12 év múlva! - elkészülnek a vágyott lakóotthonok. Kormánypárti képviselőtársaim, ezek után mégis milyen kereszténységről papolnak maguk? Hogy merik Krisztus nevét a szájukra venni, amikor folyamatosan a legelesettebbekbe és a legkiszolgáltatottabbakba rúgnak bele (*Moraj és hangok a kormánypartok padsoraiból, többek között: Na!*), amikor évekig hajlandóak pereskedni azért, hogy ezeket a szülőket és ezeket a gyermekeket a legalapvetőbb joguktól, az emberi méltósághoz és a lakhatáshoz fűződő joguktól is megfosszák?!

Hadd idézzek Rubi Annának ezeknek a szülőknek a kálváriáját feldolgozó dokumentumfilmjéből, ami több nemzetközi díjat is elnyert, „Az életed nélkül”-ből, ahol a kúriai döntéshozás után a bíróság folyosóján egy édesanya sírva így fakadt ki: csinálnának csak végig velem egy napot, a feléig sem bírnák!

Tisztelt Ház! A Kúria tavalyi döntése és a magyar kormány magatartása súlyosan sérti a fogyatékos emberek alapvető jogait, és szembemegy Magyarország emberi jogi kötelezettségvállalásaival is.

(9.50)

Jelenleg a családban élő súlyosan, halmozottan fogyatékos emberek számára nincs lehetőség és esély arra, hogy méltó lakhatási lehetőséghez jussanak a családi házon kívül. Nem állnak rendelkezésre a támogatott lakhatás létrehozásához és működéséhez szükséges alapszolgáltatások, mint például a támogatott szállítás vagy a házi segítségnyújtás sem, sem pedig elérhető pályázati források, sem az önkormányzatoknak, sem az egyházaknak, sem a civil szervezeteknek. Persze nem azért, mert nem lenne igény erre, hanem azért, mert az önök kereszténynek hazudott kormánya ezeket a forrásokat az oligarcháira és a miniszterelnök hobbijára költi.

Pedig önök, kormánypárti képviselőtársaim, se nem keresztények, se nem nemzetiek, se nem hazafiak (*Hídvéghi Balázs: Nem te mondd meg!*), hanem elárulói annak a tízezer családnak, akiknek az állami gondoskodás és a szolidaritás, az állami felelősségvállalás jelentené az utolsó esélyt. Szégyelljék magukat! Köszönöm szépen. (*Taps a DK soráiban. - Dr. Répássy Róbert: Bezzeg ti keresztények vagytok! - Zsigó Róbert: Mások bajából politikát csinálni, barátom!*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence miniszterhelyettes úr kíván válaszolni. Öné a szó, miniszterhelyettes úr.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Először is szeretném viszszaautasítani, hogy minket a DK valamikor is kereszténységéből kioktasson. Ha valakiktől nem tartunk erre igényt, azok pontosan önök. Amúgy sem szeretjük, ha azok határozzák meg, hogy ki a jó keresztény, akik általában csak támadják a kereszténységet. Az ön pártelnöke „A kereszt halála” címmel jelentett meg könyvet, és utána itt a parlamentben erről beszél. (*Barkóczy Balázs közbeszól.*)

A másik, tisztelt képviselő úr, csak hogy lejjebb tekerje a hangerőt legalább három szinthez, hadd olvassam fel önnek a saját kormánya saját szociális államtitkárának a mondatait, amikor arról volt szó, hogy hogyan kell lakhatást, hogyan kell gondoskodást biztosítani az államnak az idős emberek részére. Mit mondott az önök egykori szociális államtitkára, Korózs Lajos? Azt, hogy nem kell minden embernek, miután megöregedett, automatikusan otthonba kerülni. Saját környezetében, a szomszédaival, barátaival, azt hiszem, sokkal jobb állapotban tudnak maradni az emberek. Önök ezt mondták. (*Barkóczy Balázs: A fogyatékosok lakhatásáról beszélünk, államtitkár úr!*) Azokról, akiknek ápolásra van szükségük, gondoskodjanak a szomszédok! (*Arató Gergely: Mi köze a súlyosan fogyatékos emberekhez?*) Ápolják őket a szomszédok! (*Arató Gergely: Ezt ti írtátok... - Az elnök csenget.*) A saját szociális államtitkáruk tette ezt, akkor, amikor éppen csökkentették az erre vonatkozó

normatívát alpból 30 ezer forinttal, az emelt normatívát pedig 100 ezer forinttal. Önök, tisztelt képviselő úr!

Ön arról beszél, hogy több mindent kellene emelni, miközben önök, amikor kormányon voltak, nemcsak hogy nem emelték, hanem csökkentették ezeket a tételeket. *(Barkóczi Balázs: A támogatott lakhatásról beszéljen!)* Úgyhogy szégyen és gyalázat, amit önök kormányon tettek ennek kapcsán!

A következő: mennyi volt az önök idején azoknak a juttatása havonta, akik ápolták, gondozták naponta közel 24 órában azt a gyermeküket, aki egész napos gondoskodásra szorult, és nem tudtak emiatt dolgozni, nem tudtak emiatt 8 órás munkát vállalni? 37 050 forint. Mennyi az ő juttatásuk most? 229 750 forint. 37 ezer forint és közel 230 ezer forint - ez a különbség, amit önök nyújtottak segítségül ezeknek az embereknek, és amit mi. *(Barkóczi Balázs: És mennyi az albérlet? - Soltész Miklós: ...így se tudsz semmit! Legalább figyelj oda! Legalább tanulsz! - Az elnök csenget.)* Ápolási díjra és gyermekek otthongondozási díjára önök a saját költségvetésükben mennyit fordítottak, tisztelt képviselő úr? *(Az elnök ismét csenget.)* 15 milliárd forintot. Mennyit fordítunk idén a 15 milliárd forint helyett? 101 milliárd forintot. *(Vajda Zoltán: És az infláció?)* Képviselő úr, bármilyen inflációval számol...

ELNÖK: Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy most a miniszterhelyettes úr beszél. Mi lenne, ha egyszer tudomásul vennék, hogy mindenki meghallgatja a másikat?! Köszönöm. Parancsoljon, miniszter úr! *(Arató Gergely: Támogatott lakhatás!)*

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Bármilyen inflációval is számol, tisztelt képviselő úr, a 15 milliárd forintnak a 100 milliárd forint fölé emelése jóval magasabb, mint az infláció, jóval magasabb, mint a GDP. Ez egy óriási emelkedés volt az elmúlt években.

Támogatták-e önök ezt? Támogatták-e önök ezt a megemelést, vagy nem?

Mikor szavaztunk erről? Szinte évre pontosan vissza tudunk menni, hiszen 2018 decemberében szavaztunk itt a parlamentben arról, hogy radikálisan megemeljük azoknak a juttatásait, akiknek lényegében egész nap kell gondoskodniuk a hozzátartozójukról. Itt ültünk, önök is, baloldali képviselők, mi is. Mit csináltak önök, baloldali képviselők akkor? Itt voltak, túlköltek, trombitáltak, szelfizgettek, és oda kellett volna menniük a helyükre, hogy megnyomják a gombjukat, hogy 15 milliárdról 101 milliárd forintra emelésnél a gyermekek otthongondozási díját bevezessük. *(Arató Gergely: Szabálytalanul!)* Most is azt kiabálja Arató képviselő, hogy szabálytalan szavazás volt *(Arató Gergely: Így van! Csaltatok akkor is, mint mindig!)*, de igazából önök részt sem vettek ezen a szavazáson, mert még annyit sem tettek meg.

Itt ültek az ülésteremben, tiltakoztak egy másik törvény miatt, és utána következett ennek a törvénynek a szavazása. És még azt sem tették meg ezekért az emberekért, akik tényleg otthon kell hogy legyenek egész nap, reggeltől estig és egész éjszaka, hogy a gyerekekre vigyázzanak, még azt sem tették meg, hogy azt a gombot megnyomták volna, ami a gyermekek otthongondozási díjáról szolt, és az ápolási díjak emeléséről szolt. Itt ültek a teremben, itt voltak, fizikailag jelen voltak. Annyit kellett volna mondani, hogy van egy másik javaslat, ami miatt politikai vitánk van, de ez mégiscsak pártpolitikán fölül áll. De nem, még ezt sem tették meg.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön arról beszél, hogy az embernek együtt kell érezni ezekkel az emberekkel. Nem az lett volna az együttérzés minimuma, hogy ha itt van egy javaslat, ami megemeli radikálisan, ahogy mondtam, 37 050 forintról 229 750 forintra a gyermekek otthongondozási díját, akkor legalább, ha itt vannak, megnyomják azt a gombot?

Tisztelt Képviselő Úr! Amikor önök kormányon voltak, csökkentették azoknak a támogatásait, akik a saját gyerekeikről gondoskodtak, vagy akikről intézményekben gondoskodtak. *(Arató Gergely: Ez nem igaz! - Az elnök csenget.)* Amikor pedig ellenzékben voltak, akkor még ezeket sem voltak képesek támogatni, mert önöknek sokkal fontosabb a kormány gyűlölete, mint a rászoruló emberek segítése. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Arató Gergely: Szégyellj magad!)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Simicskó István frakcióvezető úr, KDNP-képviselőcsoport: „Legyen végre béke!” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az emberiség története sajnos tele van háborúkkal, a történelmi tanulmányaink alapján ezt nyugodtan mondhatjuk, hol területért, hol hatalomért, hol nyersanyagért, sok-sok minden másért. Sokszor kevésbé látszanak az okok, de az mindenképpen elmondható, hogy szomorú, hogy úgy tűnik, az emberiség kevésbé tanul a történelemből, és kevésbé tanul a háborúból, kevésbé vonja le azt a tapasztalatot, hogy a béke jelent az igaz és tisztességes boldogulás feltételét, az emberhez méltó életet.

Tisztelt Képviselőtársaim! A háborúnak különböző formáit láthattuk és láthatjuk napjainkban is. A szakirodalom úgy fogalmaz, hogy létezik direkt hadviselés, létezik indirekt, úgynevezett proxy, azaz helyettesítővel megvívott háború - amelyet ma is látunk napjainkban -, létezik hibrid hadviselés, ma már ez egy modern megfogalmazás, negyedik generációs hadviselésnek is hívják mindezt. Az biztos, hogy a cél mindig egyértelmű volt: egy külső szereplő akarátának rákényszerítése egy célországra. *(Arató Gergely: Például Oroszország részéről!)* Ezt befolyásolással,

háborúval, bármilyen diplomáciai nyomásgyakorlással tették az elmúlt időszakban és teszik napjainkban is különböző felek.

Minden eszköz, minden technika felhasználható, és ebben a modern világban ma már azt is látjuk, hogy a digitális eszközök erre a célra is felhasználhatók, hiszen nem véletlenül fogalmazott úgy a NATO 2017-ben, hogy a kibertér is, azaz a virtuális világ is hadszíntér. Ebben a térben is nap mint nap zajlanak a csaták és a küzdelmek. És így van ez egyébként a szomszédságban sajnos, az orosz-ukrán háború során is, amely lassan most már három éve zajlik. Bizony ez a háború is azt mutatja, hogy hiába hozott létre az emberiség a második világháború után, a szörnyű pusztítások után nagyon komoly nemzetközi szervezeteket, többek között az ENSZ-t, többek között különböző katonai szövetségek, politikai, gazdasági szövetségek jöttek létre, de mégsem sikerült megakadályozni azt, hogy újból és újból háborúk valahol a világban, de Európában se törjenek ki.

Itt volt a délszláv háború, amely négy évig zajlott a szerbek és a horvátok között. Testvérháború volt, ugyanúgy, mint most az orosz-ukrán háború. Ráadásul ez a mostani háború is rávilágít arra, hogy hihetetlen problémákkal küszködik a világ, és mégis sikerül két testvérnépet ismét összeugrasztani - egymást ölik ma is, és az elmúlt közel három évben a frontokon -, ráadásul két olyan népet, amely keresztény nép, ortodox keresztény nép, amelyet egyébként 2000-ben II. János Pál pápa is, amikor szentévet hirdetett, hiszen egy szép gyakorlat, hogy 25 évente Jézus Krisztus születését megünnepli egy szentévvél, egy jubileumi évvel az egyház. *(Sic!)* Így lesz ez a jövő évben is.

Ez reményt ad nekünk. Reményt ad egy másik fontos dolog, a szentév mellett, amely, reméljük, hogy spirituális megújulást is hoz a keresztény világ számára. Reményt hoz az amerikai elnökválasztás kimenetele is. Bízunk benne, hogy 2025-ben a január 20-ától felálló új elnök, Trump elnök megkezdi azokat a fontos folyamatokat, amelyek a béke felé vezetnek.

(10.00)

Ez a kulcskérdése ma Európának is, és a világnak is, hiszen azok az értelmetlen, önsanyargató, önsorsrontó szankciók, amelyeket Brüsszel hozott a háború kapcsán, mondhatnánk úgy is, hogy mindenképpen buta és rossz döntések voltak, hiszen látjuk azt, hogy milyen inflációhoz vezetett, látjuk azt, hogy milyen energiaár-robbanáshoz vezetett *(Arató Gergely: Csak Magyarországon, máshol nem!)*, és látjuk, hogy a mai napig az Európai Unió gazdasága nem tud magához térni ezen rossz szankciók hatására.

Tehát egy olyan szervezetről van szó, egy olyan testületről az Európai Uniói esetében, amely 2012-ben megkapta a Nobel-békedíjat, és amely az elmúlt években, az elmúlt három évben sajnos szinte semmit nem tett, sőt semmit nem tett a béke érdekében. Semmilyen javaslata és kezdeményezése nem volt arra vonatkozóan, hogy mielőbb tűzszünet legyen a keleti

fronton, Ukrajnában, és mielőbb a felek üljenek le a tárgyalóasztalokhoz, és adják meg a lehetőséget az ukrán és az orosz népnek is, meg Európának is, hogy békében élhessenek és kereskedhessenek egymással a kölcsönös előnyök és tisztelet mentén. Ez lenne a cél, tisztelt képviselőtársaim.

Két irányból hallottunk békekezdeményezést: a Vatikán felől folyamatosan és a magyar kormány részéről. Ez igen szomorú. Bizunk benne, hogy most az Egyesült Államokban történt változás meghozza azt, amire mindannyian várunk, a béke közelebb kerül, Magyarországnak ez létérdeke, de az európaiaknak is létérdeke. Úgyhogy én arra kérem a magyar kormányt, hogy továbbra is aktívan járjon közben annak érdekében, hogy a béke mielőbb bekövetkezzen. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Soltész Miklós államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! A 2022. február 24-ét követő napokban a miniszterelnök úr, Orbán Viktor a következőt mondta: stratégiai nyugalomra van szükségünk. Ez tartalmazta azt, hogy fegyvert nem szállítunk, katonát nem adunk, ellenben minden egyes humanitárius segítséget megadunk Ukrajnának, illetve a bajba jutott menekülteknek. Erre válaszként március 4-én az akkori ukrán nagykövet azt mondta: stratégiai nyugalmatok csak a sírban lesz. Így fenyegette meg Magyarországot. Azóta sem kért bocsánatot.

Mindezek ellenére és azok ellenére is folyamatosan sértegetnek minket sajnos az ukrán vezetők, azok ellenére, hogy energetikai ellátásunkat veszélyeztető lépéseket tesznek, és ami talán a legelfogadhatatlanabb a magyar nemzet számára, annak ellenére, hogy a kárpátjai magyarokat ismétlődően jogfosztással sújtják, Magyarország megadta az ukrán embereknek és Ukrajnának az eddigi legnagyobb karitatív, humanitárius segítséget, magas színvonalon, azonnal, hatalmas mennyiségben. Két területre koncentráltunk: nyilván a Magyarországra érkező menekülteknek segítettünk, és Ukrajnában, nemcsak Kárpátalján, hanem szerte Ukrajnában, Belső-Ukrajnában is megtettük.

Több mint ezer napja született meg az a döntés, hogy segítségpontokat állítottunk föl Kárpátalja mentén a határállomásoknál Beregsurányban, Záhonyban - ezek a segítségpontok, ez a kettő még most is üzemel -, Lónya és Barabás, Tiszabecs településeken. Itt a Mátrai Szeretetszolgálat, a Református Szeretetszolgálat, a Vöröskereszt, a Katolikus Karitás, a Baptista Szeretetszolgálat és az Ökumenikus Segélyszervezet segítségével, az ott élő emberek ezreinek a segítségével, a hivatásrendiek segítségével olyan magas színvonalú ellátást tudtunk biztosítani, mely egyedülálló volt a térségben, és ugyanezt

tettük egyébként Budapesten a BOK Csarnokban vagy sok más városban is szerte az országban. Köszönet illeti ezért sok-sok ember tevékenységét.

Ez az ezer napja elindult „Híd Kárpátaljáért” program kibővült nyilván Ukrajna belső részeinek a segítségével is. Miket tudtunk adni? Ezer nap alatt közel 100 milliárd forintos humanitárius segítséget nyújtottunk. 1 millió 437 ezer menekültet fogadtunk Magyarországon eddig. A segítségpontokon a határ mellett ezek a kisteleplülések 673 ezer embernek segítettek. Szállást, ételt, ruházatot, orvosi ellátást biztosítottunk ukrán menekülteknek, munkahelyet és oktatást, ingyenes utaztatást adtunk, üdültetést családoknak, illetve az ukrán sportolókat befogadtuk, és támogatást adtunk nekik, sőt a legnagyobb segítséget, amit Ukrajna talán kaphatott, azt energetikai területen kapta Magyarországtól az elektromos áramon keresztül.

Két dolgról azonban beszélni kell, tisztelt frakcióvezető úr. Az ukrán fél Magyarországot fenyegető politikáját visszautasítjuk, elfogadhatatlan a sértegetés. Úgy akarnak az Európai Unióba belépni, hogy a következő törvényt akarják elfogadni a kisebbségi nyelvekre vonatkozóan: a kisebbségek nyelvét csak a tanórákon lehetne használni, azokon kívül viszont kizárólag az államnyelven lehetne beszélni, azaz a szünetekben, akár az iskola bármely területén csak ukránul. *(Hidvéghi Balázs: Szégyen!)* Így biztos, hogy nem fogjuk támogatni Ukrajna csatlakozási tervét, mert ezt nem fogadhatjuk el.

A másik, amiről beszélni kell, a magyarországi ellenzék magatartása. Háborúpárti, katonákat akarnak küldeni, és ezt most már nemcsak itt a parlamentben, hanem Magyarországon is. Magyar Péter, az újból elvezetésével megteszik Brüsszelben is. Most túl azon, hogy bohóckodtak valami ukrán pólóban Brüsszelben, de kinyilvánították, hogy ők fegyvert, adott esetben katonát is szállítanak. Idézőjelben mondom: állítson föl Magyar Péter egy légiót, magyar légiót, de a saját csapatukból, menjenek ki, ha annyira bátrak, de a magyar fiatalokat, a magyar embereket ne akarják berángatni abba a háborúba, amihez nekünk semmi közünk. Amihez nekünk van közünk, hogy segítsük a tűzszünet megteremtését, és utána pedig, hogy béke legyen. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Bánki Erik képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Aktuális ügyeink” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az új gazdaságpolitikai akciótér és a jövő évi költségvetés megteremti a lehetőséget arra, hogy a magyar gazdaság visszatérjen a járvány előtti magas ütemű növekedési pályára, és képessé tehet bennünket arra, hogy

ismét az Európai Unió gazdasági növekedésének átlagszintje fölötti teljesítményt nyújtson a magyar gazdaság.

Mindezeket a várakozásokat támasztja alá az is, hogy bár Európa jelentős lemaradásban van a világ-gazdasági versenyben, Magyarországtól többek között az Európai Bizottság, az IMF és az OECD is kiemelkedő gazdasági teljesítményre számít a következő években.

A növekedés alapja a munka, és ezen a téren az elmúlt tíz évben történelmi lépéseket tettünk. A 2010-es évtized azért válhatott Magyarország egyik legsikeresebb gazdasági korszakává, mert a nemzeti kormány a belgazdaságban az együttműködésre, a kül-gazdaságban pedig a jó kapcsolatokra alapozta a politikáját.

A 2011-ben elindított keleti nyitás politikája következtében mára rekordértékű működőtőke-beáramlás történik hazánkba, mindemellett a 2016 novemberében megkötött hatéves bérmegállapodásnak köszönhetően egy erőteljes bérnövekedés is történt ebben az évtizedben, folyamatosan minden évben nőtt a magyar dolgozók átlagbére, átlagkeresete.

A munkaalapú gazdaság a válságok idején is megvédte Magyarországot, mindvégig megmaradt a magas foglalkoztatottság és a munkanélküliség tartósan alacsony szintje, a háború okozta válság enyhülésével pedig immár a reálbérek is újra emelkedésnek indultak. A Központi Statisztikai Hivatal legfrissebb adatai alapján 2024 szeptemberében a bruttó hazai átlagkereset 627 400 forintot tett ki. Ez azt jelenti, hogy az előző év azonos időszakához képest a bruttó átlagkereset közel 70 ezer forinttal, azaz 12,5 százalékkal emelkedett Magyarországon.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! 2023 szeptemberéhez képest a reálbérek növekedése 9,2 százalékot tett ki, így már több mint egy éve újra a családok jövedelmének nő a vásárlóereje. A reálbérek bővülése reményeink szerint hozzájárul a fogyasztói bizalom erősödéséhez, amely elősegíti a fogyasztás élénkülését, ezáltal támogatva a magyar gazdaság teljesítményének növekedését, azaz azt, hogy a magyar gazdaság 2025-ben 3 százalék feletti növekedést tudjon produkálni.

(10.10)

A fizetések reálértékének emelkedése mellett a foglalkoztatottság is töretlen bővülést mutat. 2010-hez képest, tisztelt képviselőtársaim, több mint egymillió honfitársunkkal több dolgozik Magyarországon, miközben az átlagbér több mint a háromszorosára emelkedett ebben az időszakban.

A foglalkoztatás és a bérek növekedése jelentős mértékben hozzájárul a gazdasági stabilitás növeléséhez. Örömteli és üdvözlendő, hogy a tegnapi napon megszületett az újabb bérmegállapodás a kormány, a munkáltatók és a munkavállalók között, amelynek köszönhetően jövőre 9, két év múlva 13, három év múlva pedig 14 százalékkal nő a minimálbér. Így a következő

három évben tehát átlagosan 12 százalékkal nő a leg-
alacsonyabb keresetek mértéke.

A béremelések teljesítésével az a célunk, hogy
2027-re a minimálbér elérje az akkori bruttó átlagke-
reset 50 százalékát. Fontos megjegyezni, hogy a garan-
tált bérminimum is megmarad, sőt jövőre az is 7 szá-
zalékkal emelkedni fog. A bérmegállapodás tehát,
tisztelt képviselőtársaim, lehetőséget ad arra, hogy
2028-ra a minimálbér összege meghaladja a 400 ezer
forintot Magyarországon.

Az új gazdaságpolitikai akcióterv részeként a mun-
kás hitel bevezetésével 308 ezer 17-25 év közötti fiatal
munkavállaló és vállalkozó pályakezdéséhez tudunk
segítséget nyújtani a következő két év során. A szaba-
don felhasználható, tízéves futamidejű, kamatmentes
munkás hitel maximális összege 4 millió forint lesz. A di-
ákhitelre jogosult diákok ugyan nem vehetik fel a
munkás hitelt, illetve magyarországi, legalább 20 heti
óraban foglalkoztatottak vagy vállalkozók vehetik igény-
be a munkás hitelt, cserébe ötéves magyarországi
munkavégzést vagy vállalkozói tevékenységet kell vá-
lasztaniuk.

Tisztelt Ház! Az említett intézkedések mellett jö-
vőre megduplázzuk a gyerekek után járó adókedvez-
ményeket, új otthonteremtési és lakhatási támogatá-
sokat vezetünk be, tehát Magyarország továbbra is
előre megy, nem hátra. Köszönöm szépen a figyelmet.
(*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt
Országgyűlés! A kormány nevében Fónagy János mi-
niszterhelyettes úr válaszol. Öné a szó, miniszterhe-
lyettes úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzetgazdasági minisz-
tériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képvi-
selőtársaim! Tisztelt Ház! Az elmúlt napokban sok szó
esett a kormány 21 pontból álló új gazdaságpolitikai
akciótervéről, amelyet az ellenzék - hivatalból fel-
mondva a leckét - leszólt, a kormánypartok pedig úgy
ítélik meg, hogy a közeljövő működési szabályairól, a
közeljövő cselekvési programjáról beszéltünk.

Az, hogy ez mennyire reális és mennyire nem, a
távoli jövő mutatja azt, hogy a 21 intézkedésből álló új
gazdaságpolitikai akcióterv első pontja értelmében
létrejött a munkavállalói és munkáltatói érdekképvi-
seletek hároméves bérmegállapodása a minimálbér
és a garantált bérminimum tekintetében. (*Sic!*) En-
nek eredményeként, mint ahogy elnök úr is az előbb
említette, a minimálbér 2025-ben 9 százalékkal,
290 800 forintra, 2026-ban 13 százalékkal, 328 600
forintra, 2027-re, 14 százalékkal, 374 600 forintra
emelkedik. A kormány közreműködésével létrejött
bérmegállapodás érdemben hozzájárul a jövedelmek
vásárlóerejének növeléséhez, valamint ahhoz, hogy a
gazdasági növekedés eredményeiből a társadalom le-
hető legszélesebb köre részesüljön.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány az előbb el-
hangzottaknak megfelelően célul tűzte ki, hogy a kon-
junktúra helyreállítása bevonó jellegű legyen, tehát a

társadalom és a gazdaság lehető legszélesebb köre ré-
szesüljön belőle, különösen a magyar munkavállalók
és a magyar családok. Ennek megfelelően a minimál-
bér 2025-ben 9 százalékkal, 290 800 forintra emelke-
dik, azaz 2010-hez képest mintegy négyszeresére nö-
vekedik a kötelező legkisebb munkabér összege úgy,
hogy a Gyurcsány-korszakhoz képest ma már egymil-
lióval dolgoznak többen Magyarországon.

A béremelés dinamikájának követnie kell a gaz-
dasági és vállalati hatékonyság mutatóinak növekedé-
sét, ezért a minimálbér 2026-ban további 13 százalé-
kkal, 328 600 forintra, 2027-ben 14 százalékkal,
374 600 forintra emelkedik. Így 2027-ben a minimál-
bér eléri az arra az évre várható rendszeres bruttó át-
lagkereset 50 százalékát. Mindezek mellett a Verseny-
szféra és a Kormány Állandó Konzultációs Fórumá-
nak tagjai a garantált bérminimum jövő évi emelésé-
ben is megállapodtak, így annak mértéke 2025-ben
7 százalékkal, 348 800 forintra emelkedik.

A kormány a bérmegállapodás biztosítása érdek-
ében segíti azon munkáltatókat, akik minimálbérrel
foglalkoztatnak munkavállalókat. Nekik csúsztatva
kell majd fizetniük a megnövekedett szociális hozzá-
járulási adót, a szochót, tehát '25-ben a '24-es, '26-
ban a '25-ös, '27-ben a '26-os értéknek megfelelően
kell befizetéseiket teljesíteni.

A bérnövekedési pálya sikeres megvalósításá-
hoz a munkáltatók termelékenységének és haté-
konyságának további növelésére van szükség, Ezért
a kormány az akcióterv részeként megvalósuló Dem-
ján Sándor-program keretében mintegy 1410 milli-
árd forinttal támogatja a hazai kis-és közepes vállal-
kozások fejlődését, növekedését. Célunk ezek mére-
tének megduplázása.

A megállapodás garantálja, hogy jövőre is nagy-
mértékben emelkedjen a fizetések vásárlóereje, hi-
szen a minimálbér 2025-ös, 9 százalékos emelkedése
és a dinamikus bérnövekedés jelentősen meghaladja
a várhatóan 3-4 százalékos infláció mértékét. A bé-
rek tartós és érdemi emelkedése hozzájárul a fogyasz-
tás bővüléséhez, ezáltal pedig ahhoz, hogy a magyar
gazdaság 2025-ben 3 százalék feletti növekedést ér-
jen el.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány a jövedel-
mek vásárlóerejének növelését további intézkedések-
kel, a munkás hitelprogram elnök úr által is említett
elindításával és a gyermekek után járó családi adóked-
vezmény megduplázásával is támogatni fogja. A kor-
mány célja, hogy a közeljövőben a minimálbér ezer
euróra, míg az átlagkereset egymillió forintra emel-
kedjen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a
kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr vá-
laszát. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom képvisel-
őtársaimat, hogy Ungár Péter képviselő úr, az LMP
képviselője felszólalási szándékát visszavonta.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólá-
lások végére értünk, 10 óra 35 percig szünetet rendel-
tek el.

Az Országgyűlés 10 óra 35 perckor határozathozatallal folytatja munkáját. Köszönöm figyelmüket.

(Szünet: 10.18-10.36)

Elnök: Jakab István

Jegyzők: Gelencsér Attila és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm képviselőtársaimat. Most a napirend szerinti határozathozatokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépekben.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Dominikai Köztársaság Kormánya között a diplomata-, szolgálati és hivatalos útlevéllal rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló megállapodásra** vonatkozó T/9517. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/9517/5. számon, összegző jelentését pedig T/9517/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/9517/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 148 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9517/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 153 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **nemzeti fejlesztés 2030 - országos fejlesztési és területfejlesztési koncepcióról szóló 1/2014. (I. 3.) OGY határozat módosításáról** szóló H/9712. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/9712. számú határozati javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 149 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 15 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2023. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról** szóló T/8435. számú törvényjavaslat zárószavazása.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/8435. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 114 igen szavazattal, 50 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2025. évi egységes költségvetéséről** szóló T/9614. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9614. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 114 igen szavazattal, 50 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **egyes adótörvények módosításáról** szóló T/9724. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/9724/15. számon, összegző jelentését pedig T/9724/16. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a DK képviselőcsoportja a 4. és az 5., a Párbeszéd képviselőcsoportja pedig a 6. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 4. számú módosító javaslat Gyurcsány Ferenc és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 50 igen szavazattal, 113 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 5. számú módosító javaslat Gyurcsány Ferenc és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 37 igen szavazattal, 113 nem szavazat ellenében, 14 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

(10.40)

A 6. számú módosító javaslat Tordai Bence indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 37 igen szavazattal, 113 nem szavazat ellenében, 14 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/9724/15. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 114 igen szavazattal, 39 nem szavazat ellenében, 11 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9724/18. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 114 igen szavazattal, 42 nem szavazat ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **honvédelmi és adatkezelési tárgyú törvények módosításáról** szóló T/9709. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/9709/4. számon, összegző jelentését pedig T/9709/5. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/9709/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 120 igen szavazattal, 35 nem szavazat ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9709/6. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 120 igen szavazattal, 35 nem szavazat ellenében, 9 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az online csalások elleni további hatékony fellépés érdekében szükséges és egyéb törvények módosításáról** szóló T/9713. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/9713/5. számon, összegző jelentését pedig T/9713/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/9713/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 121 igen szavazattal, 9 nem szavazat ellenében, 34 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9713/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 114 igen szavazattal, 9 nem szavazat ellenében, 40 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **fegyelmi ügy döntéshozatalával** folytatjuk munkánkat. Tájékoztatom önöket, hogy házelnök úr az Országgyűlésről szóló törvény 46/E. §-a, valamint a 46/D. §-a alapján a 47. § (1) bekezdés c) pontja szerinti jogkörében eljárva **Gyurcsány Ferenc**, DK, képviselő esedékes **tiszteletdíjának csökkentését** rendelte el. A képviselő kérte a Mentelmi Bizottságtól a döntés hatályon kívül helyezését. A bizottság a képviselő kérelmének nem adott helyet. Ezt követően az Országgyűlésről szóló törvény 51. § (7) bekezdés b) pontja alapján a képviselő kérte, hogy az Országgyűlés helyezze hatályon kívül a házelnöki döntést. Erre figyelemmel a határozati házszabály 148. § (2) bekezdése alapján a házelnök úr határozati javaslatot terjesztett elő

H/10034. számon a képviselő esedékes tiszteletdíjának csökkentését elrendelő korábbi döntésével azonos tartalommal.

Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a határozati javaslatot, az ahhoz kapcsolódó házelnöki döntést, az erre vonatkozó képviselői kérelmet, valamint a Mentelmi Bizottság elnökének tájékoztatóját a honlapon megismerhették. A házszabály rendelkezései szerint a határozati javaslatához sem módosító javaslatot, sem bizottsági jelentést nem lehet benyújtani. Felhívom figyelmüket, hogy amennyiben a házelnöki döntést az Országgyűlés hatályon kívül helyezi, a képviselő esedékes tiszteletdíja nem csökken, az Országgyűlésről szóló törvény 47. § (1) bekezdés c) pontja alapján a vele szemben indított eljárás megszűnik. A tiszteletdíj csökkentéséről szóló házelnöki döntésről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hatályában fenntartja-e a Gyurcsány Ferenc képviselő esedékes tiszteletdíjának csökkentésére irányuló házelnöki döntést a H/10034. számú határozati javaslatban foglaltak szerint. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a házelnöki döntést 114 igen szavazattal, 42 nem szavazat ellenében, 5 tartózkodás mellett hatályában fenntartotta.

(10.50)

Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Gelencsér Attila jegyző urat, hogy ismertesse az imént elfogadott határozatot. Jegyző úr!

GELENCSÉR ATTILA jegyző: Az Országgyűlés az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény - a továbbiakban: Ogytv. - 51. § (8) bekezdésében és (9) bekezdés b) pontjában foglalt jogkörében eljárva, Gyurcsány Ferenc országgyűlési képviselőnek az Ogytv. 51. § (7) bekezdés b) pontja szerinti kérelme alapján az Országgyűlés elnökének OE-42/557-1/2024. számú, Gyurcsány Ferenc országgyűlési képviselő tiszteletdíja csökkentéséről hozott döntését hatályában fenntartja, és ezzel Gyurcsány Ferenc országgyűlési képviselő tiszteletdíja annak négyhavi összegével megegyező mértékben, 14 138 736 forinttal csökken. *(Arató Gergely: Szégyen, gyalázat!)*

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott napirendünknek megfelelően *(Nagy zaj. - Az elnök csenget.)* most a tegnapi ülésnapon elhangzott **interpellációkra adott válaszok elfogadásáról történő határozathozatalokra** kerül sor.

Gy. Németh Erzsébet, a DK képviselője, az **I/10017.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 113 igen szavazattal, 50

nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Hiszékeny Dezső, az MSZP képviselője, az **I/9980.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 113 igen szavazattal, 50 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Balassa Péter, a Jobbik képviselője, az **I/9977.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 112 igen szavazattal, 50 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Szabó Rebeka, a Párbeszéd képviselője, az **I/10023.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 113 igen szavazattal, 50 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Novák Előd, a Mi Hazánk képviselője, az **I/9688.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 115 igen szavazattal, 20 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Bakos Bernadett, az LMP képviselője, az **I/10018.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 113 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Arató Gergely, a DK képviselője, az **I/10014.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 113 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, az **I/9982.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 113 igen szavazattal, 49 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Szabadi István, a Mi Hazánk képviselője, az **I/9991.** számú interpellációjára adott választ nem

fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 113 igen szavazattal, 43 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalunk végére értünk. *(Nagy zaj. - Közbeszólások a Jobbik padsoraiból. - Arató Gergely: Meddig még?)*

Soron következik **az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. (V. 2.) országgyűlési határozat módosításáról** történő határozathozatal. Az elnöki jogkörben előterjesztett, S/10063. számú országgyűlési határozati javaslatot a honlapon megismerhették.

Felkérem Z. Kárpát Dániel jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett személyi javaslat tartalmát. Jegyző úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tagjainak és tisztségviselőinek megválasztásáról szóló 11/2022. számú, május 2-án keletkezett OGY-határozat 1. pontja a következők szerint módosul: „Az Országgyűlés a Külügyi Bizottságba Nacsa Lőrinc, KDNP, korábban megüresedett tagsági helyére Möring József Attilát, a KDNP részéről, a Népjóléti Bizottságba Nacsa Lőrinc, KDNP, korábban megüresedett tagsági helyére Hollik Istvánt, KDNP, a bizottság tagjává megválasztja.” *(Moraj az ellenzéki padsorokban.)* Ez a határozat az elfogadáskor lép hatályba.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az S/10063. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a javaslatot 161 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatalaink végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelünk el. Köszönöm együttműködésüket.

(Szünet: 10.57-11.00)

Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: Gelencsér Attila és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Kérem, tegyék lehetővé, hogy folytassuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az okleves élelmiszerlánc-felügyelő mérnök, valamint az állategészségügyi mérnök feladatkörével összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Kósa Lajos fideszes képviselő úr és Horváth István fideszes

képviselő által benyújtott előterjesztés T/10002. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kósa Lajos bizottsági elnök úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, képviselő úr.

KÓSA LAJOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársak! Az általam előterjesztett törvényjavaslat arra vonatkozik, hogy vezessük be az élelmiszerlánc-felügyelő mérnök, valamint az állategészségügyi mérnök által meghatározott feladatköröket, és gondoskodjunk arról, hogy ezeknek a feladatköröknek a leírását az ágazati törvényben, az Állatorvosi Kamaráról szóló törvényben, tehát az ágazati törvényekben vezessük át.

Miért született meg ez a javaslat? Az a helyzet, hogy Magyarországon - nagyon helyesen - a rendkívül sok mezőgazdasági és élelmiszeripari feladat ellátása közben a törvények, az élelmiszer-biztonság, az állattartás feltételeinek biztosítása megköveteli azt, hogy úgynevezett hatósági állatorvos legyen ott például egy telepről való kiszállításkor. Ne felejtjük el, hogy afrikai sertéspestist észlelnek néhány helyen az országban, tehát ott fokozott járványveszély van, ezért ezeknek a feladatoknak rendkívüli a szükségessége. De nyugodtan mondhatom, egy vágóhídi beszállításkor, egy elhullásnál valami sertésstelepen, egy vadászati szemlén - a terítéket minden esetben szemlélni kell az állatorvosnak, addig nem is lehet hozzányúlni az elejtett állatokhoz -, tehát egész egyszerűen az élelmiszeriparnak, a vágóhidaknak rendkívül sok technológiai pontján szükséges ezeknek a szakembereknek az ellenőrzése.

Ehhez nem akarok hozzányúlni, ez így van jól. Sőt, azt is lehet mondani, hogy bizonyos paraméterek esetén, ha megnézzük, akkor nemhogy enyhíteni kéne ennek az ellenőrzésnek a szigorát, hanem még inkább odafigyelni, hogy még gyakrabban, még sűrűbben, még nagyobb odafigyeléssel végezzék a munkájukat, hiszen az élelmiszer-biztonság, az állattartás biztonsága mindnyájunknak a felelőssége és kötelessége, hiszen egészséges ételt, egészséges élelmiszert szeretnénk eljuttatni a magyar emberek asztalára.

Na most, az állatorvosokat ezen feladatellátás közben természetesen részben az állam fizeti, de nem lehet eltekinteni attól az összefüggéstől, hogy egyre több állatorvos fordul el - fajlagosan, úgy értem, az állatorvosi végzettséggel rendelkezők közül - a hagyományos nagyüzemi állattartástól és az élelmiszeripartól az úgynevezett hobbiállat-gyógyászat felé. Itt óriási a piaci szívás. Hozzáteszem, hogy ráadásul egyre több olyan hobbiállatot tartanak Magyarországon, létszámban is, amelyeknek az ellátása egyrészt szükséges, másrészt, miután ezek a hobbiállatok egyfajta társszerepet is betöltenek a családoknál, nem csak időseknél, gyerekeknél s a többi, tehát itt nem is kérdés, hogy Cirmi cica vagy Bodri kutya állatorvosi ellátására a szülők - egyébként helyesen - odafigyelnek.

Amúgy meg kell is, mert a férgesség, a szívférgesség, az egyéb betegségek miatt - szopornyica - helyes is, hogyha a háziállatokra, amelyek az emberekkel együtt élnek, odafigyelünk.

A piaci szívás pedig nagy, tehát nagyon nagy az a szívóhatás, amit a végzett állatorvosokra fejt ki ez a jelenség. Emiatt nagyon sokszor tapasztalható már az, hogy egész egyszerűen hiány mutatkozik a nagyüzemi állattartásban és az élelmiszerláncokban az állatorvosok iránt. Az általam bevezetni kívánt két új feladatkör, az élelmiszerlánc-felügyelő mérnök, valamint az állategészségügyi mérnök nem állatorvosok - ez nagyon fontos, nem állatorvosok -, viszont megfelelő végzettségük és képzettségük van ahhoz, hogy ezeket az úgynevezett hatósági állatorvosi feladatokat ellássák. Egyébként ez azt is jelenti, hogy ezeket a képzésekre ez az általam megemlített, hobbiállattartással kapcsolatos piaci szívóhatás nem gyakorol vonzerőt, mert a végzettségük nem teszi lehetővé azt, hogy egyébként ebbe az irányba elmenjenek.

Az állatorvos egy magasan képzett szakember, kiváló állatorvosi egyetemünk van, ahol nagyon sok hallgatót nagyszerű színvonalon képeznek. Megjegyzem, az a jelenség is - miután nagyon jó az állatorvosképzésünk - igaz ránk, hogy egyre több a külföldi hallgató, akik egészen biztosan nem a magyar nagyüzemi állattartásban keresik a jövőjüket. Nem tartom bajnak a külföldiek beáramlását a magyar felsőoktatásba, sőt ez jó, mert mutatja a magas színvonalat, de vannak ennek hátulütői is. Ugyanakkor remek egyetemeink vannak, és teljesen felkészült oktatógárda arra, hogy az általam elképzelt két feladatkörre megfelelő szakembereket képezzenek.

Tehát én tulajdonképpen szeretnék ezzel a törvényjavaslattal hozzájárulni ahhoz, hogy egyébként majd valamikor érjük el azt a nagy célt, hogy Magyarország a nagyüzemi állattartásban - ha figyeljük a mai piaci folyamatokat, erre van is lehetőség - jóval nagyobb szeletet hasítson ki magának az európai piacon, mint a mostani. Most itt az egy évben kibocsátott állatokról beszélek, tehát nem arról, hogy mennyi állat áll egyben benne, mondjuk, a magyar sertéságazatban, de valamikor tízmillió nagyságrendű volt Magyarországon a sertésállomány, most ez 3 millió alatt van. Ennél többet tudunk takarmányban, takarmánykeverőben, mindenben. És úgy látszik, miután a különböző gazdasági folyamatok a nagy európai sertéstartó államoknál, és most csak sertésről beszélek, de beszélhetnék birkáról, szarvasmarháról, baromfioról... - tehát a korábbi nagy, piacot uraló európai országok, Hollandia, Dánia, Németország építik le az állományokat, talán egyedül Spanyolország az, ahol valami növekedés van a sertéspiacon, ezért itt mutatkozik egy piaci rés. A piaci rést akkor tudjuk betölteni, hogyha egyébként a szakemberellátást is biztosítjuk hozzá; meg kell mondjam, hogy egészen más mennyiségű szakembert igényel 3 millió sertés meg 6 millió.

Úgyhogy, kedves Ház, azért hoztam ezt a javaslatot, hogy itt egy apró lépéssel segítsünk annak a célnak az elérésében, hogy erősítsük meg a magyar

mezőgazdasági kibocsátást, és a piaci lehetőségeket próbáljuk meg kihasználni. Kérem ehhez a támogatásokat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(11.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kósa Lajos bizottsági elnök úr. Megkérdezem Horváth István képviselő urat, hogy kíván-e most előterjesztőként szólni. Van még ideje. *(Horváth István: Majd vezérszónokként fogok szólni.)* Tehát majd később.

Tisztelt Ház! A kormány nevében kíván-e felszólalni Farkas Sándor miniszterhelyettes úr? *(Farkas Sándor: Igen.)* Oné a szó 30 perces időkeretben.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy ez a törvényjavaslat, mely az Országgyűlés napirendjén szerepel, és a mostani vitának is a része, alapja, egy rendkívül fontos javaslat, szakmai szempontból pedig kimondottan. Azért is mondom ezt, mert ez a törvényjavaslat az élelmiszer-biztonsági mérnökképzésre és az állategészségügyi mérnökképzésre tesz javaslatot, hogy ez a két szakma igazából megtalálja helyét az agráriumban.

Most vált igazán aktuálissá ez a kérdés, már csak azért is, mert az Agrárminisztérium és Magyarország Kormánya ebben az évben és a jövő évben is egy nagyon komoly fejlesztési csomagban, egy nagyon komoly támogatási programban részesíti a magyar állattartók jelentős részét. Ez nemcsak az állati férőhelyek bővítését, korszerűsítését, hanem ezt követően a feldolgozóipar támogatását is jelenti. S ha már feldolgozóiparról beszélünk, akkor természetesen a vágóhídi termékekről, a vágóhídi feldolgozásról és egyéb élelmiszeripari feldolgozásokról is lehet szólni.

Itt jön elő az a kérdés, ebben milyen szakemberek tudják segíteni azt - és meggyőződésem szerint hiánypótló ez a lehetőség -, hogy minél biztonságosabb és minőségileg is megfelelő feldolgozott élelmiszertermék kerüljön a piacra, s nemcsak a magyar piacra, hanem Európa és a világ számos piacára. Ezekkel a fejlesztésekkel el fogjuk érni azt - és most nemcsak sertésről beszélek, mert itt szarvasmarháról, tejtermékről, baromfiról, juhról és nagyon sok nagyobb állatfajról lehetne még beszélni, még akár a lótenyésztés kérdéséről is; most nem akarok a részletekben elveszni -, hogy ezek a lehetőségek, fejlesztési lehetőségek támasztják alá annak a képzési lehetőségnek a jelentőségét, hogy ehhez megfelelő szakemberekre van szükség, ahogy előbb is mondtam, a minőségi követelmények maximális teljesítése érdekében.

S ha elérjük, márpedig miért ne érnénk el azt, hogy azok a feldolgozott termékek, amelyek egy állat vonatkozásában természetesen a születés pillanatától kezdődnek, minél egészségesebb, minél jobb körülmények

között fejlődhessenek, minél értékesebb takarmányok hasznosításával tudjanak testi súlygyarapodást elérni, nos, ebben óriási szerepük lehet ezeknek a mérnököknek. Azt gondolom, hogy erre szükség van, és nagyon jó ötletnek tartom, és köszönöm képviselőtársaimnak, hogy ezt a kérdést felvetették.

A mai helyzetben is látjuk azt, hogy bizonyos állatbetegségek, járványok végigsöpörnek az országban. Képviselőtársam a sertéspestisre utalt, de én a madárinfluenzát legalább olyan fontos és kiemelkedő járványnak tartom, mint bármi mást. Látjuk, hogy a Dél-Alföldön a víziszárnyastelepek ma milyen nehéz helyzetben vannak, és személyesen tapasztalom abban a térségben, hogy az állategészségügynek mekkora a szerepe. Azt is látjuk, hogy ebben hiányok vannak, hogy nincs elég szakember, és hogy bizonyos cégek, vállalkozások jó értelemben véve levedásszák más cégek állatorvosait, szakembereit annak érdekében, hogy minél jobban, minél biztonságosabban tudjanak teljesíteni. S azt is láthatjuk, hogy azon programok alapján, amelyeket indítunk, bizonyos állatlétszám-növekedés is várható. Máris van ilyen, hozzáteszem, s ezekkel a fejlesztésekkel tovább fog szaporodni a magyar állatok száma. Abban bízom, hogy ezek minél egészségesebbek lesznek és egyre magasabb feldolgozottsági fokkal kerülnek az élelmiszer-áruházak piacára.

Azt is szeretném megjegyezni, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez egy fontos képzés, szakmai meggyőződésem szerint elengedhetetlen, amely nem az állatorvosok képzése ellen irányul, hanem azt kiegészíti és alátámasztja ezzel az alsóbb fokú képzési szinttel. Ugyanakkor ennek van egy másik ága, ami nem szerepel ebben a törvényjavaslatban. Az Agrárminisztériumban épp a napokban beszélünk arról, hogy a szakképzési törvény lehetőséget ad arra, hogy a szakmunkásképzés területén is egy hasonló, de természetesen alacsonyabb szinten és fokon indítsunk bizonyos szakokat különböző szakiskolákban, szakközépiskolákban. Valamikor régen - nem akarok most a korra mutogatni - voltak felcserképzések, és a sertések ivartalanítását sem állatorvosok végezték, hanem olyan szakemberek, akik ebben a szakmában jártasak voltak, és semmi probléma nem volt. S amikor még a háztáji gazdaságokban nagy baromfiudvarok, baromfitelepek voltak, a tyúkok és a baromfik oltása sem kimondottan állatorvosi feladat volt. Ma erre szinte már nem találunk szakembereket.

Ezért tartom fontosnak, hogy azt a képzést, amiről ez a törvényjavaslat szól, támogassuk. Ez alatt pedig az Agrárminisztérium várhatóan egy alapképzést fog elindítani a következő évben, hogy meglegyen az összekapcsolódás, meglegyen a lépcső. Van egy alap szakképzés, van a mérnökképzés, s természetesen meghagyjuk és támogatjuk az állatorvosképzést is a legmagasabb szinten. Azt azonban szeretném hangsúlyozni - amire Kósa képviselőtársam is utalt -, én sokkal jobban örülnék annak, ha minél több, nagyállatokkal foglalkozó állatorvos

kerülne ki az egyetemről - persze megértem az egyetem ilyen irányú gondjait és lehetőségeit is -, mert ebben is óriási hiány van.

Úgy gondolom, hogy ezeket a hiányokat ezekkel a képzésekkel pótolni tudjuk, ki tudjuk elégíteni. S nem utolsósorban ez adja meg azt a garanciát, hogy a fejlesztéspolitikánkban az állattenyésztő telepek fejlesztésére, a feldolgozóüzemek fejlesztésére több száz milliárd forintot áldozunk annak érdekében, hogy minél több exportképes árunk legyen, hogy minél biztonságosabb és minél jobb minőségű készáru legyen a polcokon. Ebben lesz ezeknek a szakembereknek a szerepe. Nagyon bízom benne, hogy az Országgyűlés és Magyarország Kormánya is támogatni fogja ezt az elképzelést. Én személy szerint nagyon örülök ennek, és az Agrárminisztérium támogatását élvezzi az előterjesztés. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Farkas Sándor miniszterhelyettes úr. A vita végén a zárszóra 22 perc 40 másodperce lesz még.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felhívásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Horváth István képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

HORVÁTH ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A világ változik. Ahhoz, hogy a magyar agrárium versenyképesen és hatékonyan tudjon működni, e változásokra megfelelően kell reagálni. Lényeges kiemelni, hogy a mezőgazdaság eredményessége több tényezőtől függ: a globális gazdasági változások, a klímaváltozás, a fenntarthatóság, a technológia fejlődése és a munkaerőpiaci hatások. A hatékony működés csökkentheti az ágazat munkaerőhiányának problémáit, miközben magasabb hozzáadott értéket teremt.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy valós munkaerőpiaci problémára kíván megoldást nyújtani. Napjainkban az állategészségügy és élelmiszerellátás állandó kihívások előtt áll. A lakosság megfelelő mennyiségű és minőségű, illetve biztonságos növényi és állati eredetű élelmiszerekkel való ellátása hazai és nemzetközi szinten az egyik legfőbb feladata az elkövetkező időszaknak. A hatósági állatorvosok létszáma sokéves visszatekintésben csökkenő trendet mutat, az átlagéletkoruk pedig fokozatosan növekszik. Az állatorvosképzésre pedig az a jellemző, hogy a hallgatók egyre inkább a kisállatgyógyászat irányába szakosodnak, és ilyen irányzatban helyezkednek el.

(11.20)

Ez meglátszik a hatósági állatorvosi pálya iránt érdeklődők létszámában is. Ez egy olyan munkaerőpiaci problémára utal, amelyet meg kell oldani. A lassan elöregedő hatósági állatorvosi szakma egyszerre

néz szembe utánpótlási és feladatellátási nehézségekkel, ráadásul ez pont olyan időszakban történik, amikor az élelmiszer-biztonság egyre kiemelkedőbb szerephez jut.

Az élelmiszerlánc-szemléletet évek óta kiemelt figyelem övezi mind az európai, mind pedig a hazai politikában. Az ebből adódó kihívásokat csak a megfelelő tudású szakemberekkel lehet megoldani. A törvényjavaslat megteremti a lehetőséget, hogy okleveles élelmiszerlánc-felügyelő mérnök szakképzettséggel is végezhető legyenek az átruházott élelmiszerlánc-felügyelői feladatok, továbbá hogy az állategészségügyi mérnök szakképzettséggel rendelkező személyek esetében meghatározottak szerint állategészségügyi feladatokat önállóan vagy szolgáltató állatorvos felügyelete mellett végezhesen. Az okleveles élelmiszerlánc-felügyelő mérnökök nemcsak az élelmiszeriparban, de az élelmiszerlánc-biztonsági közigazgatási területen is képesek ellátni az élelmiszerlánc-biztonsági szempontokból származó feladatokat, és ezáltal hasznos segítséget nyújtani a hatósági állatorvosi munkában. A hatósági állatorvos felügyelete alatt az élelmiszerlánc-biztonság tekintetében hatósági feladatokat képesek ellátni, előkészíteni, dokumentálni, visszajelenteni, illetve bizonyos feladatokat önállóan is elláthatnak. Az állategészségügyi mérnökök ismeretei kiterjednének az állategészségügy, állatvédelem és az élelmiszer-biztonság termelői, ipari és hatósági területeire egyaránt. Az állatorvosokat megfelelően széles körű növényegészségügyi, állategészségügyi, járványtani, minőségügyi és élelmiszerlánc-biztonsági ismeretekkel rendelkező szakemberekként tudják majd támogatni.

Az imént elmondottakból következően a javaslat lehetőséget nyújt két új képzés megindítására, amelyek rövid idő alatt képesek lehetnek olyan szakemberek képzésére, akik segíteni és tehermentesíteni tudják a túlterheltebbé váló hatósági állatorvosokat. Az átállás kihívásokkal jár, de hosszú távon hozzájárul Magyarország állategészségügyi és élelmiszer-biztonsági helyzetének erősebbé tételéhez. A javaslatot nagymértékben támogatja mind a vállalkozói, mind a hatósági szektor.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy önök is támogassák a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Horváth István képviselő úr. Most megadom a szót Földi Judit képviselő asszonynak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

FÖLDI JUDIT, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat két új szakképzettséget határoz meg. Arra vonatkozóan azonban semmilyen információ nem áll még rendelkezésre, hogy pontosan milyen tanterv szerint kerül sor az állategészségügyi mérnökök és az okleveles élelmiszerlánc-felügyelő mérnökök képzésére.

A javaslat szerint egyrészt az okleveles élelmiszerlánc-felügyelő mérnök szakképzettséggel rendelkezők kormányzati szolgálati jogviszonyban végezhetnek majd hatósági feladatokat. A feladatokat a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal határozza meg. A törvény indoklása szerint az állategészségügyi mérnök az agrárszektorban, a szolgáltató állatorvosok felügyelete mellett, a hatósági állatorvosokkal és élelmiszer-biztonsági felügyelőkkel közös, illetve önálló munkával hatékonyan tudják csökkenteni a munkaerőhiány teremtette kockázatokat. Az indoklás egyben a kormány beismerése is, hogy már ezen a területen is súlyos munkaerőhiány van. A mai napon hat hatósági állatorvosi hirdetés és hat élelmiszer-felügyelői hirdetés található meg a Közigállás portálon.

A munkaerőhiány oka egyrészt a vállalkozói, üzleti jövedelmeknél jóval alacsonyabb fizetés, hiszen az elmúlt évek orbáni inflációját nem követték a közszféra béremelései, másrészt pedig az ezen a területen is tapasztalható kiszámíthatatlanság, bizonytalanság, hogy vajon egy-egy intézmény, szervezet működése meddig tart. Az állatorvosok érthetően a magánszférában helyezkednek el, ahol magasabb jövedelemmel, több szakmai kihívással és kiszámítható üzleti környezettel találkozhatnak. Nagy kérdés, hogy az új szakképzés bevezetésével vajon enyhül-e a munkaerőhiány. Ez csak évek múlva fog kiderülni, mivel a képzések még el sem indultak, és nincs arról információ, hogy mikor kezdődnek pontosan.

A rendelet indoklása szerint az állategészségügyi mérnök szakképzettséggel rendelkező személy is végezhet állategészségügyi feladatokat önállóan, valamint szolgáltató állatorvos felügyelete mellett rendeltetben meghatározottak szerint. Készült-e vajon erről hatástanulmány? Megkérdezték-e a szolgáltató állatorvosokat, hogy ők szeretnék-e nem állatorvosi végzettségűekkel együttműködni? Nem jelenti-e ez az állatorvosi szakma felhígulását?

Jelenleg Magyarországon mintegy 2900 állatorvos dolgozik. Az állatorvosok döntő többsége a társállatgyógyászatot választotta, és nagy részük Budapesten, illetve megyeszékhelyeken dolgozik. A gazdaságihaszonállat-gyógyászatból ma nagyon nehéz megélni. A fizetőképes kereslet a társállatgyógyászat felé tolódott el. A vidéki településeken egyre kevesebb helyen foglalkoznak háztáji állattartással, a nagyüzemi állattenyésztés pedig kevés állatorvosnak teremt biztos megélhetést. Új szakmák létrehozása helyett adókedvezmények és egyéb támogatások biztosításával kellene ösztönözni az állatorvosok vidéki letelepedését. Az állatorvosi szakma társadalmilag rendkívül fontos terület, hiszen hatalmas felelősségük van az élelmiszer-biztonság területén, az állattartás, az állatvédelem területén.

Itt kell szót ejteni a hazai társállattartási kultúráról is. A hatósági állatorvosok feladata az állatok védelmének biztosítása, és ha hiányosságokat észlelnek, intézkedéseket kezdeményeznek azok orvoslására. Az elmúlt napokban derült fény arra, hogy egy 44 éves

osztrák nő Magyarországon több településen tartott fenn szaporítótelepeket, Csöngén és Csapodon üzemeltetett telepeket, ahol borzalmas körülmények között éltek az állatok. Az állatok egy része szerencsésen megmenekült, de rengeteg állati tetemet is találtak az állatvédők.

De beszélnünk kell arról is, hogy nagyon sok kóbor társállat van. A menhelyek naponta számolnak be elborzasztó helyzetekről, kidobott kutyákról, kutya-kölykökről. Még mindig nem természetes, hogy minden kutyában legyen chip; hogy minden kutya megkapja a szükséges védőoltásokat. Zárójelben jegyzem meg, hogy szükséges lenne ezeknek az ellátásoknak az ingyenessé tétele, valamint az állattartás szabályainak erőteljes edukációja. Ezekben az esetekben a hatósági állatorvosoknak kellett volna intézkedniük - ha elegendő hatósági állatorvos lenne; és itt visszatértünk a munkaerőhiány problémájához.

Az előzőekben elmondottakból is látszik, hogy elsősorban nem új szakma, szakképzettség bevezetésére van leginkább szükség. A meglévő humán erőforrás megtartására kell fókuszálni, piacképes jövedelmet kell az ott dolgozók részére biztosítani, továbbá nagyon fontos lenne a kiszámítható szabályozás. Ezek révén kell azt elérni, hogy ne hagyják el a közszférát ezek a szakemberek. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Földi Judit képviselő asszony. Most megadom a szót... De csak megadnám a szót. Akkor megadom a szót Bencze Jánosnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

BENCZE JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Elértünk egy nagyon fontos ponthoz. Én örömmel üdvözlöm mezőgazdasági szakemberként ezt a kezdeményezést, hiszen a szakmai gyakorlat azt mutatja, ahogy itt az előttem szólók is említették, hogy régen sem kellett mindenhez állatorvos.

De nem térhetünk ki azon részlet elől, hogy Magyarországon nagyon komoly hatóságiállatorvos-hiány van, ezt is elmondták az előttem lévők, és ez 30 éve tart. Anno, annak idején nekem a családomban is volt állatorvos, hatósági állatorvos, egy megbecsült, jól fizető szakma volt, egy kis maszkkal mellé kitűnő megélhetést adott a családnak. Most el kell olvasni figyelmesen a törvényt, hogy mennyi feladatot rovnak az állatorvosokra, akiknek fogyatkozik a létszámuk, értem a hatósági állatorvosokat ez alatt. Végig kell gondolni akkor még jobban több szakmai területen, hogy hol lehet őket mentesíteni.

Saját szakterületem, az életem a méhészet. Nem találunk jó hatósági állatorvost, aki méhészettel foglalkozna. Vannak méhegészségügyi felelőseink, Magyarországnak van egy kitűnő rendszere, Európában egyedülálló. Én itt javaslatot tennék arra, ez többéves vita, hogy a méhegészségügyi felügyelők kaphassanak időlegesen hatósági jogkört, mert szükség lenne rá:

tehermentesítenénk az állatorvosokat, a képezésük megvan rá, mármint szakmailag méhészeti irányba, és csak ebbe az irányba. Ez is egy pozitívum lenne. De más ágazatok is gondban vannak, és nem mindig az állatorvoshiány diktál.

Víziszárnyas-tenyésztők Magyarországon, márdárinfluenza: lényegében katasztrofális a helyzet. Mondhat bárki bármit, én jó pár emberrel beszéltem, családoknak, generációknak fekszik benne a munkája, ami most szép lassan semmivé válik.

(11.30)

De mondhatok hasonlót a sertéságazatra, ahol szintén nem az állatorvoshiány diktál, istenigazában okoz problémákat, hanem az afrikai sertéspestis. Tehát olyan kihívásokkal szembesül Magyarország, olyan kihívásokkal szembesül az ágazat, amelyekre mindenképp megoldásokat kell találni.

Én külön üdvözlöm azt, hogy egy többrétű szakemberképzés fog elindulni, alacsonyabb, közepes, nevezük úgy, magasabb szinten, és mindenki megtalálja majd a helyét ebben a rendszerben. De kérem önöket, figyeljenek a hatósági állatorvosok megfelelő megbecsülésére és olyan programok kidolgozására, amelyek nemcsak a pályán tartják ezeket a személyeket, hanem a pályára csalogatják őket.

Azokat a fiatalokat, akik ezt a pályát szeretnék választani, maximálisan kell ösztönözni, ha élhetnének egy javaslattal, akár egy olyan ösztöndíjprogrammal, amely százszázalékos, az ezen a pályán elhelyezkedni kívánókat, az itt tanulni kívánókat teljesen támogatja, és mondjuk ki nyíltan, röghöz kötné őket. Ha elfogadja a támogatást, elfogadja az ösztöndíjat, egy kivélt ösztöndíjat, akkor egy bizonyos időt, öt-tíz évet kötelelőleg legyen ezen a pályán töltő, úgymond hálálja meg, köszönje meg azt, amivel a magyar állam őt támogatja, hogy el tudjon indulni, élni és működni tudjon.

Akinek egyetemista, főiskolás gyerekei vannak, azok pontosan tudják, hogy ma Magyarországon jó képzést - hiába mondjuk ingyenesnek - nagyon komoly anyagi megterhelés megadni egy családnak. Ahol több gyermek is tanul, ott nagyon nagy anyagi megterhelés létezik ebben az irányban. Itt ezt most ki tudnánk váltani, tudnánk pótolni egy hiányszakmát. Ahogy képviselőtársaim mondták, ez még csak a jövőben fog megmutatkozni. Most, per pillanat a túzóltás a feladatunk. Úgy vélem, hogy itt nagyon sok olyan javaslat hangozhatna még el az ötletelés szintjén, amely erre alkalmas lenne.

Így zárszóként azt tudom mondani, hogy mi támogatni fogjuk ezt a javaslatot, mert a gyakorlatból indult, és gyakorlati problémákat old meg, de hangsúlyozom, ne feledkezzünk el azokról a problémákról, amelyek még előttünk állnak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bencze János képviselő úr. Következik Dócs Dávid, a Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka.

DÓCS DÁVID, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Úgy gondolom, hogy az előttem szóló képviselőtársaim is elismerték, hogy ez a javaslat támogatásra érdemes, hiszen valóban egy eddig talán fel nem fedezett problémának a megoldására tett javaslatot. Viszont azért szükséges leszögezni, hogy egészen pontosan ennek a hiányosságnak mi van a hátterében, ezt a hiányosságot miért csak most szeretnék önök pótolni, miért nem volt erre elég közel 15 év.

Azt látni, hogy ha mondjuk az állatorvosokat nézzük, az ő esetükben sajnos a legtöbbjük már inkább csak a kisállatra, a házi kedvencekre specializálódott. Ennek a tragikus következménye az, hogy az állattenyésztők száma drasztikusan visszaesett, majd fogok róla számokat mondani, hogy egészen pontosan mennyivel. Reméljük, hogy majd a jövőben képzett szakemberek a nagy testű állatokra lesznek direkt specializálódva, hiszen ez elengedhetetlen része az állattenyésztésnek.

A hatósági állatorvosoknál vagy tisztai állatorvosoknál pedig az az igazság, hogy szintén számbeli problémákkal lehet szembetalálni magunkat. Ennek eredménye pedig az, hogy az Európai Unió tagállamain belül Magyarországon az élelmiszer-minőség a lesújtó szintet éri el leginkább.

A minőségi szakképzés valóban nagyon fontos. A versenyképesség növelése szükséges a hazai agráriumban. Ennek egyik feltétele valóban a jól képzett szakember. Bár Kósa képviselőtársammal vitatkoznék, mi jobban örülnénk annak, ha a magyar egyetemek nem külföldi szakembereket képeznének, hanem a magyar fiataloknak adnának megfelelő szakmai tudást. Ez egy magas labda volt, elnézést, hogy éltem azal, hogy leütöm.

Azt is fontos leszögezni, hogy bár az nagyon örvendetes, hogy az állatlétszám növelése egy kitűzött cél, hiszen agrárminiszter úr éves beszámolójából is hallhattuk, hogy ez növekedett az elmúlt időszakhoz képest Magyarországon, viszont itt kell megjegyezni, amire már előbb utaltam, hogy az állattenyésztők száma drasztikusan visszaesett az elmúlt időszakban. Egészen pontosan az elmúlt egy évtizedet vizsgálva kijelenthető, hogy az ő számuk háromnegyedével esett vissza, ami a kedvezőtlen körülményekhez vezethető, hiszen többek között, ha nincs állatorvosi ellátás, ha az állatát nem tudja, úgy gondolom, megfelelően gondozni és ellátni egy gazda, akkor lehet, hogy inkább azt az utat választja, hogy felhagy az állattenyésztéssel. Ennek ez is lehetett az egyik oka. Reméljük, hogy a javaslat elfogadása és a képzett szakemberek munkába állása után erre már nem lehet majd ebben az ágazatban hivatkozni.

Ahogy mondtam, az állategészségügy a sikeres állattenyésztés egyik alapja. Nagyon örülünk, hogy ezt meg fogja teremteni ez a javaslat. Az is örömteli, hogy a tervezett fejlesztésekkel, a szakképzés megteremtésével és lehetőségével a hazai feldolgozóipar alapjait szeretnék megteremteni a kormányzásuk közel másfél évtizedében, hiszen azt azért kimondhatjuk, hogy

sajnos az a mondás igaz, hogy azzá válunk, amit megesszünk.

Ha ebből indulunk ki, akkor láthatjuk, hogy az európai uniós tagállamok között a magyar társadalom a legbetegebb és a legelhízottabb. Ez sok mindenre visszavezethető. Hogy egypár konkrét példával is éljek, sajnálatos módon az EU tagállamain belül létezik élelmiszerminőség-különbség. Ha valaki azt gondolná, hogy esetleg a javunkra, akkor annak elkese-rítő számokat kell hogy mondjak. Ennek a legemblematikusabb példája az volt, amikor az önök kormányának a stratégiai partnere, a Coca-Cola által gyártott Fanta üdítőről kiderült, hogy hazánkban lényegesen gyengébb minőségű, lényegesen silányabb termékeket lehet a boltok polcairól elvenni. Még Lázár Jánosnak az ingerküszöbét is túllépte ez a hír. Ő akkor neki is rontott ennek a témának, de sajnós azóta sem történt semmi megnyugtató. Viszont ezt nem csak egy termék kapcsán lehet elmondani, hiszen ha ez így lenne, akkor azt mondhatnák, hogy én csak kiragadtam egy példát.

A probléma az, hogy európai uniós támogatásból a Nébih 2018-2021 között mintegy 117 terméket vizsgált meg, németországi, ausztriai és magyar termékeket. A 117 termék több mint egynegyedében mutattak ki számunkra negatív előjelű minőségi különbséget. Tehát azt gondolom, hogy ezzel a képzéssel - remélhetőleg a szakemberek számát növelve - koncentrálni tudjuk egy kicsit a figyelmet, és remélhetőleg ki tudjuk küszöbölni majd a jövőben azt, hogy a magyaroknak lassan már a boltok polcairól csak élelmiszeripari hulladékot lehessen levenni vagy szemetet lehessen levenni. Én meg merem engedni ezt a kifejezést is, hiszen azért láthatjuk, hogy hány visszahívás van ezek közül a termékek közül, amit mondjuk, a nagy multik kínálnak a magyar vásárlóknak.

Azt gondolom, hogy a mi programunk, a Mi Hazánk Virradat-programja egyértelműen kimondja, hogy a multikkal és a nagy üzleti érdekeltséggel bíró vállalkozásokkal szemben mi inkább azt támogatjuk, ha a családi gazdaságokat és a magyar kisvállalkozókat hozzuk helyzetbe, annál is inkább, mert az élelmiszer ellenőrzöttsége egy rendkívül fontos dolog. Azt gondoljuk, hogy ezek a kisebb volumenben ténykedő vállalkozók lényegesen nagyobb minőségi fokon tudnak dolgozni, aminek aztán a pozitívumát a magyar vásárlók fogják leginkább látni, hiszen minőségi élelmiszer tud kerülni az asztalukra. Reméljük, hogy az önök javaslata után erre már nem kell nagyon sokat várni. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dócs Dávid képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Nézem a kijelzőt, kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, további felszólalásra senki nem jelentkezett.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, Kósa Lajos bizottsági elnök úrnak. Van 22 perc 30 másodperce.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársak! Ha jól vettem ki a szavaikból, akkor a probléma valódiságát senki nem vonta kétségbe, sőt talán a megoldási irány vagy a javaslat is támogatást kapott. Én ezt külön köszönöm.

Néhány, a vitában elhangzott mondattal kapcsolatban lenne megjegyzésem. Egy általános megjegyzés, hogy természetesen a magyar mezőgazdaságban, élelmiszer-termelésben, élelmiszer-kereskedelemben nagyon sok probléma van.

(11.40)

Ez a javaslat nem egy bölcsek köve, egy általános panacea, hogy elfogadjuk, és minden rendben lesz. Sőt, ez a javaslat számos olyan problémát, amit felvetettek, nem tud orvosolni, nem is szándéka, csak egy kicsit előre akar lépni.

Ezzel kapcsolatban Földi Juditnak igaza van. Számos problémát vet fel az, hogy a hobbiállat társállatoknak mint kis kedvenceknek - mindegy, hogy hogyan hívjuk őket -, ezeknek az állatoknak a forgalma, a kereskedelme megnőtt. Egyre nagyobb az igény arra - ez kimutatható egyébként darabszámra is -, hogy ilyeneket tartsanak az emberek.

Ez számtalan problémát vet fel. Ez nem tudja ezt kezelni, de valóban, nem ártana közösen gondolkodni azon, hogy például az a jelenség, hogy hozzáértő, minőséget biztosító, normális hozzáállású állattenyésztők helyett tömegével jönnek a zugszaporítók, átverik az embereket. Amikor ezek az állatok kicsik, persze, édíbédik, simogatnivalók, zabálnivalók, mindenki örül nekik, csak aztán jönnek azok a problémák, amelyeket lehetett tudni előre, mert már a szülő sem volt leszűrve, és nemcsak a diszplázia, ami később jön ki, hanem egy csomó olyan betegség, ami ezeket az állatokat egyébként kellemetlenné teszi. Az a kutya fajta, mondjuk, főleg a kis testű kutyáknál, amelyik hajlamos a bűzmirigygyulladásra, egy idő után nagyon kellemetlen társ lesz otthon a lakásban, és akkor jön az, hogy kidobjuk az utcára. Jönnek a kutyatelepek, és akkor egy olyan probléma lesz, amit ki sem lett volna szabad alakítani, ha egyébként ezeket ellenőrizzük, ha valamilyen módon rávesszük az embereket arra, hogy csak minősített, ellenőrzött tenyészetből, minősített szülőkkel rendelkező kiskutyákat, kismacskákat, aranyhőrcsögöt, mindent, amit árulnak, csak olyanokat vegyenek, de ez nem tudja ezt megoldani. Ez egy másik probléma. Elismerem, hogy van, csak nem tudok mindent felvállalni ezzel a javaslattal.

Hasonlóképpen Bencze József képviselőtársamnak szeretném mondani *(Bencze János: János!)*, hogy persze, önnek igaza van, sőt tudtam volna én is még olyan területeket mondani, ahova egyszerűen nem lehet állatorvost kapni. Szerezzen nekem egy tavi halgazdasághoz olyan állatorvost, aki oda kimegy! Hát, pedig a tömegével tartott halak ráadásul fokozott nyomásnak vannak kitéve, nem örülnek, melegszenek, egy csomó

tartási körülmény esetében különösen fokozott veszélyekkel kell számolni.

Fél kezemen meg tudom számolni, hogy egyáltalán hány olyan állatorvos van, aki ért hozzá, tehát nem csak hogy ki tud-e menni, vagy kimegy-e, az egy külön kérdés. És a méhek, az megint dettó ugyanez, pedig egyébként tudjuk, hogy ott nagyon komoly megelőzésre, odafigyelésre van szükség. Arról nem beszélve, hogy ott megint arról van szó, hogy nem ártana néhány méhészt élelmiszer-biztonsági szempontból ellenőrizni. Mibe fogadjunk, hogy igen hamar össze tudnánk hozni azt a 10-15 termelőt és forgalmazót, aki méznek látszó, sűrű, magas viszkozitású folyadékot árul, aminek semmi köze - semmi köze! -, nem is látott méhet. Cukor, cukorszirup, egy kis enzim, kész, és akkor csak az van ráírva a kis izére, hogy termelte, forgalmazza, lásd a kávé mellé kapható kis izét, kis fekete tasakos (*Kezével mutatja*)... - nem mondom meg a nevét, de amiről lehet tudni, hogy sosem látott mézet. Még a jobbik eset, hogy ő ezt itthon kotyvasztja és nem Kínából - az meg végképpen teljesen ellenőrizetlen - bekeverik valami európai mézhez, és rá van írva, hogy származik Európából. Egy nagy túró származott Európából! Úgyhogy ezek nagyon komoly problémák, de ezeket megint nem tudjuk megoldani.

És ugyanez a helyzet Dócs Dávid képviselőtársam hozzászólásával. Persze, azért a magyar élelmiszer-biztonság, -minőség kulcskérdés kell hogy legyen, és egyébként kifejezetten sértő, ha mondjuk, a Coca-Cola gyengébb minőségi beltartalmú Fantát tesz a polcokra, mint mondjuk, Dániában. Mondjuk, könnyű védekezni, nem kell Fantát inni egyáltalán, full egészségtelen, tehát ezt könnyen ki lehet védeni, de kétségtelen, hogy mi például foglalkoztunk ezzel korábban, és tavasszal szeretnék majd foglalkozni a kézműves termékek piacra segítésével, mert ha ezeket kirtják a polcokról úgy üdítőkben, sörben, ásványvízben, ezeknek a piacra jutását segítsük. Nagyon sokszor valóban igaz az, hogy jobb minőségű vagy legalábbis változatosabb, az kétségtelen.

Egyvalamit viszont hadd mondjak, kedves képviselőtársam: sajnos önmagában az nem igaz, hogy kézműves, termelő, kistermelő egyenlő magas minőség. Nem, nem, mert itt nagyon nagy átverések lehetnek ám! Tehát megint az a kérdés, hogy aztán lesznek-e elegendő azok az élelmiszerlánc-felügyelők, akik egyébként meg tudják mondani, hogy csak hús van benne, Kósa úr, ez olyan parizer, hogy sehol máshol nem árulják a piacon, és akkor azt mondom, hogy dehogya! Hát, pontosan tudom, hogy nem az!

Kiteszik elélem dézsában a vecsési káposztát. Lengyel káposztából van, Vecséshez semmi köze. Vecsésen leginkább logisztikai parkból lehetne káposztát csinálni ma már, de van helyette kitűnő minőségű magyar alapanyag: hajdúhadházi káposztának hívják, más egyébként a jellegét tekintve is, tehát igaz, hogy a kistermelést, a kézművestermelést támogatni kell, ezer százalékig egyetértek veled, de azt nem tartom igaznak, hogy kézművestermelés, kistermelő egyenlő minőség, őket is kell ellenőrizni.

És végül, ez nem magas labda, képviselő úr: van egy alapvető tartalmi különbség közöttük, ezt sosem - hogy is mondjam? - tagadtam el, és nem mondom, hogy az ön álláspontja nem egy érvényes, legális álláspont, csak nem értünk egyet. Én azt gondolom, hogy az, hogy a magyar egyetemeken vannak külföldi hallgatók, akik komoly pénzeket fizetnek azért, hogy őket képezzék a magyar egyetemeken, magyar tudással, magyar oktatókkal, adott esetben idegen nyelven, ez önmagában egyáltalán nem baj, sőt segít egyébként a piaci megmértetésben, mert az sokat árul el, ha például valaki a Debreceni Egyetem orvosi képzését választja iksz dollárért, és mondjuk, nem a Károly Egyetemet Prágában, ahol egyébként olcsóbb a tandíj, mert azt mondja, hogy itt van a minőség.

Én erre büszke vagyok, és természetesen azért, mert egy egyetem képez külföldi hallgatókat, attól még a legmaximálisabban elvárható, hogy a magyar hallgatókat is ugyanolyan, ha nem jobb feltételek mellett kitűnő szakemberekké képezze. Ebben én nem látok problémát. Amúgy is furcsa lenne, ha debreceni képviselőként ebben problémát látnék. Mi a peregrináció városa vagyunk. Az a szisztéma, tudja, hogy menjenek ki a hallgatók, a diákok, a fiatalok külföldre, szerezzenek tapasztalatot, tanuljanak, lássanak, halljanak, figyeljenek, csak jöjjenek haza. Jöjjenek haza, és azt, amit külföldön láttak, tanultak, hallgattak, azt itthon egyébként hasznosítsák! És akkor nyugodtan mondhatom, hogy Csokonaitól kezdve lefele-felfele számtalan nagy nemzetközi hírű debreceni diák, peregrináció, kiment, tanult, visszajött, ezzel semmi probléma nincs. És mondhatnám azt, hogy a mostani friss Nobel-díjasaink közül is nemcsak itthon tanult Szegeden, hanem külföldön is, ott is dolgozott, de végül is hazajött, és itt tanít megint a Szegedi Egyetemen. Ez jó. Tehát itt van egy vita közöttünk, de ezt nem tartom illegitimnek. Fontos érvek vannak itt-ott mellette.

És akkor végül azzal kapcsolatban, amit államtitkár úr mondott, természetesen ez a törvényjavaslat csak a felsőoktatási szinteket tudja kezelni, és nagyon örülök annak, hogy az agrártárca partner abban, hogy egyébként az úgynevezett akadémia kapcsán - valamikor akadémianak hívták ezeket a középszintű, agrárszakembereket képző intézményeket, megjegyzem, az egyik legelső az 1840-es években Debrecenben alapították, Wass Albert is oda járt többek között -, nagyon fontos, hogy nemcsak felsőfokú, hanem középfokú végzettségű szakemberek is legyenek kellő számban, egész egyszerűen azért, mert teljesen természetes, hogy erőforrás-pazarlás egy csomó feladatot akár állategészségügyi mérnökkel, akár élelmiszerlánc-felügyelővel elláttatni - főleg állatorvossal -, mert nem szükséges. Sőt azt kell mondjam, hogy egy jó állattenyésztő egy erős, 20-30 éves szakmai múlttal lehet, hogy egyébként többet ér ott a terepen, mint a frissdiplomás, aki nem volt... Ez az élet minden területén így van, tehát ők nagyon fontosak.

Arról nem beszélve, hogy a középfokú végzettséggel rendelkező szakemberek által végzett munka hozzáadott értéke fantasztikusan nagy lehet.

(11.50)

Mert gondoljuk meg, hogy van egy alkalmazott állattenyésztő, és ő az elején kiszúrja a problémát, és nem kell az egész telepet kinyesni. Az mekkora kár. Vagy mondhatok mást: lótenyésztésben egy jó ménesgazda vagy egy jó lovasz, aki ráül hároméves korában a csikóra, és hat év alatt a 10 ezer dolláros csikót felhúzza 1 millió dollárra. Az aztán hozzáadott érték! De ahhoz olyan lovasznak kell lenni, olyan képzettséggel, olyan szakemberrel.

Tehát ezzel csak azt akarom mondani, hogy nagyon sokszor ez a középszintű végzettségű, tehát hogy úgymond ez kicsit kevesebbet ér ahhoz képest, hogy mennyit ér a diplomás szakember, ez nem mindig van így. Tehát én nagyon megbecsülném a középszintű végzettséggel rendelkezőket. Én most csak a mezőgazdaságról beszélek. A mezőgazdaságban biztos, hogy aranyat ér. Egyébként megjegyzem, megdöbbentő, hogy milyen magas fizetéssel kínálnak telepek állásokat ezeknek a szakembereknek, meg hát jobban vadásszák őket, mint nem tudom, a keresett jobbszélőket vidéki labdarúgócsapatokban. És többet is érnek egyébként. Úgyhogy én ennek nagyon örülök, hogy ezt a tárca érzékelte, és tudunk ebben együtt dolgozni.

Természetesen, még egyszer hangsúlyozom minden, a vitában részt vevő képviselőtársamnak, hogy amiről én beszélek, az nem állatorvosképzés. Tehát a helyzet az, hogy minden olyan megjegyzés, hogy ez felhívja a szakmát, versenyez a végzett állatorvosokkal, és a többi, ez nem igaz. Ez nem állatorvosképzés, teljesen más a fókusza, az iránya. Ez nem jelenti azt, hogy egyébként nem kellene állatorvosból is több egy kicsit, mert most nincs elég. De én azt gondolom, hogy köszönve a támogatásokat, most léptünk egyet. Aztán majd jön a tárca rendelete, meg még ehhez is kell rendelet, aztán jönnek az intézmények.

Kettőről biztosan tudok, a Debreceni Egyetem az egyik, aki akkreditáltatni akarja ezt a szakot a MAB-bal, és elindul a képzés. S természetesen az is kell - nem tagadható -, hogy rávegyük a kormányt arra, hogy egy olyan fizetést adjon ezeknek a szakembereknek - ezek állami alkalmazottak lesznek -, ami vonzóvá teszi azt, hogy egyébként elmenjenek. És akkor majd lehet arról beszélni, hogy egyébként milyen szakembereket szeretnénk annak a nagyon fontos problémának a megoldásába bevonni, ami például a hobbiállatokkal kapcsolatos probléma, amiről ön is beszélt. Csak lépünk meg ezt, és akkor utána megyünk előre ezen az úton.

Én köszönöm szépen a támogatást ehhez, és remélem, ez a szavazásnál is meglátszik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen a zárszót Kósa Lajos bizottsági elnök úrnak. Tisztelt Országgyűlés!

A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségük.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek a **HUN-REN Magyar Kutatási Hálózatról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10010. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Hankó Balázs Zoltán kultúráért és innovációért felelős miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. 30 perces időkeret áll rendelkezésére.

DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kultúráért és innovációért felelős miniszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt hónapokban nagy áttörésnek lehettünk szem- és fültanúi. Végre valamiben Brüsszel is elfogadta az igazságot, és áttörte a hallgatás falát.

A Draghi-jelentés feltárta, milyen jelentős versenyképességi hátrányban van Európa, kiemelve az innovációs lemaradást a kontinensen. Látható, hogy fordulatra van szükség, hiszen 1995-ben az USA hatékonyságának 95 százalékán, most 80 százalékán állunk. A minőségi publikációk Európában 25-ről 19 százalékra csökkentek, mindeközben Kelet-Ázsia részaránya 20-ról 32 százalékra emelkedett, a világ 50 legnagyobb technológiai vállalata közül négy van az Európai Unióban, és a kockázati tőke 5 százaléka van az Európai Unióban. Mindeközben az Egyesült Államokban 52, Kínában pedig 40 százaléka található ennek.

A vészharang annak is szól, hogy Európának újra kell gondolnia a struktúráit, irányítási mechanizmusait, a jelenlegi innovációs és kutatási folyamatait, forrásainak elosztását. A magyar elnökség nem véletlenül koncentrált a versenyképességre, ezért el is értük, hogy november 8-án az európai országok vezetői elfogadták a Budapest Deklarációt, amely rögzíti, hogy Európának versenyképességi fordulatra van szüksége.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Egy ilyen helyzet felismerésének mindig előzményei vannak, több jel együttesen mutat rá az igazságra. Mert a Draghi-jelentéssel párhuzamosan egy másik folyamat is elkezdődött: a Magyar Kutatási Hálózat is elkezdte felmérni az adottságait, teljesítményét és lehetséges fejlődési pályájának útjait. A korábbi években már ugyan önállóvá vált a kutatóhálózat, és annak finanszírozása jelentősen megemelésre került, ugyanakkor a finanszírozás jelentős bővítése ellenére nem láttunk érdemi elmozdulást a kutatóhálózatban; a teljesítmény területén nem növekedett számottevően a minőségi publikációk száma, a szabadalmak, a vállalati együttműködések száma vagy a piaci bevételek mértéke, összehasonlítva más nemzetközi kutatóintézetekkel, mint például a német Max Planck vagy a francia CNRS, úgy, ahogy ott publikációs, innovációs teljesítményben előreléptek.

Ennek felismerése ösztönözte 2024 elején a kutatóhálózat vezetését arra, hogy elvégezze a tudományos és szervezeti átvilágítását. Elemezték többek között a kutatóhálózat tudományos és innovációs eredményeit, működési struktúráját, és az ezen átvilágítás eredményeképpen létrejött javaslatot tarthatják most kezükben a tisztelt képviselő hölgyek és urak. Ahogy tehát említettem - ez egy lényegi elem, ahogy tehát említettem -, a HUN-REN megújulását maga a kutatóhálózat kezdeményezte. Ez az, ami a kutatási autonómiát jelenti.

A magyar sikerben ellenérdekeltek a HUN-REN esetében is próbálják a tényeket elferdítve a kezdeményező kutatók, az MTA és a kormány közötti bizalmi viszonyt felbontani. De ezt nem hagyhatjuk, mert mi a magyar sikerben vagyunk érdekeltek. Az egyetemek sikeres megújítása során is hallgathattunk volna a károgókra, az áskálódókra, akiknek nem az érték a cél, akik elvannak a langyossal, aki fél a teljesítménytől és irigy mindenkire, aki többet tesz a céljaiért. Választhattuk volna a „merjünk kicsik lenni” filozófiáját. De szerencsére az egyetemekben is erős volt az akarat, és hittek a tervükben. Mi több, a szenátusok támogatták a megújítást, és ehhez a kormány kellő támogatást biztosított a megvalósítás során.

Most is elindult ez a fajta sündörgés, farkast kiáltás, mélyberántási szándék valós bázissal nem rendelkező, de magukat mégis szakszervezetként, érdekképviselekként definiálók által. De az MTA és a HUN-REN közössége erősen elhatározta magát, látja maga előtt a célt: egy jól működő, dinamikus, teljesítményorientált kutatóhálózat kialakítását. Ebben pedig a kormány melléjük állt.

A kutatóhálózat esetében is maga a tudományos közösség kezdeményezte az új működési környezet kialakítását a kormánnyal. Ugyanakkor más is a helyzet, hiszen a kutatóhálózat egy rá szabott, sajátos működési környezet kialakításának javaslatával állt elő, ami a teljesítményre való ösztönzés, a rugalmas működési környezet és a hosszú távú finanszírozási stabilitás vonatkozásában hasonló, szervezeti felépítés és irányítási struktúra tekintetében azonban teljesen eltérő modell a modellváltó egyetemekhez képest. Ezért bár ezek a károgók tudatosan próbálják a kutatóhálózat megújítását egybemosni, összekeverni az egyetemek modellváltásával, valójában két teljesen különböző folyamatról van szó.

A cél közös: hatékonyabb, eredményesebb, a magyar érdekek szempontjából kiemelkedően fontos intézmény létrehozása, de az odavezető út, azaz a szabályozás részletei eltérőek. Az a várakozásunk, hogy a kutatóhálózat által javasolt struktúra a teljesítmény tekintetében hasonlóan pozitív eredményre fog vezetni, mint a megújult egyetemeknél.

(12.00)

Tisztelt Képviselő Asszonyok, Urak! Érdemes itt egy picit az előzményekről szólnunk. A HUN-REN kutatóhálózata a több mint 3500 kutatójával a hazai

kutatás-fejlesztési és innovációs rendszer megkerülhetetlen szereplője. Ahogy említettem, '21-ben jelentős előrelépés történt, hiszen 17-ről 39 milliárd forintba emelkedett a költségvetési támogatás. A kutatóhálózat vezetését 2023. május 1-jétől a Szingapúr-ból hazatért kiváló magyar neurobiológus, Gulyás Balázs professzor úr vette át, aki több mint négy évtizeden keresztül dolgozott a világ legjobb egyetemein Európában és Kelet-Ázsiában egyaránt.

Elnök úr vezetésével 2024 elején megkezdődött a kutatóhálózat tudományos és szervezeti áttekintése, amelyben a hazai kutatók mellett közel száz külföldi vezető tudós vett részt. Ennek részét képezte a részletes szervezeti működés átvilágítása benchmarkanalízissel, nemzetközi kutatóhálózatokkal való összehasonlításban, ami nem kevesebb mint húsz külföldi kutatóhálózat eredményes működését nézte át. Az átvilágítás fő tanulsága, hogy bár a tudományos eredmények a legtöbb kutatóhely esetében jók, több esetben még kiválónak mondhatók, de a kutatóhálózatban rejlő potenciálok nincsenek kellőképpen kiaknázva a nem megfelelő szervezeti, működési struktúra miatt. Ezen átvilágítás eredményére alapozta a kutatóhálózat megújulásáról szóló törvényt október közepén maga a kutatóhálózat és annak irányító testülete.

Mit kér tehát tőlük a HUN-REN, milyen elvek mentén vázolta fel az új működési struktúrát? A HUN-REN javaslata stratégiai célként határozta meg a kutatóhálózat magyar emberek érdekében való tevékenységét, felfedező kutatások végzése mellett pedig segítsen megoldani korunk nagy társadalmi kihívásait, azaz a hangsúlyt az úgynevezett misszióvezérelt kutatásokra helyezve, emellett a nemzetközi együttműködések erősítése. Ezen új működési modell kialakítása során határozott alapelv a tudományos kutatás szabadságának biztosítása, amelyet az Alaptörvényünk is rögzít. Ez a szabályozási környezet megbonthatatlan alapkőve számunkra.

Nézzük tehát, hogy október 14-én a kutatóhálózat elnöke egyhangúlag az irányító testülettel milyen pontokban kereste meg a Kulturális és Innovációs Minisztériumot a megújítás kapcsán! Öt pont, három terület: jogi státusz, irányítási struktúra, vagyonelemek tulajdonjogának rendezése, teljesítményalapú finanszírozás kialakítása és a központi költségvetési támogatás erősítése, megemlése.

Az első a rugalmas és hatékony működési környezet, amelyet a nemzetközi átvilágítás egyértelműen versenyhátrányként azonosított, a HUN-REN kérései alapján, és a HUN-REN vezetése által jegyzett, a minisztériumnak megküldött október 14-ei levél szerinti alakul át a legjobb francia, japán, szingapúri, német nemzetközi mintákra vonatkozóan az új HUN-REN-törvény keretében, amely a kutatóhálózat számára egységes struktúrát, szervezetet és az államháztartáson kívüli rugalmas működési feltételeket biztosít.

A második, amelyet szintén a megkereső levél tartalmazott: a világszínvonalú kutatómunkához

szükséges kiszámítható finanszírozás, amely a betervezett költségvetésben már jövőre 18 milliárd forinttal bővülő állami támogatást jelent, 2027-re, azaz három éven belül pedig eléri a 97 milliárd forintot.

A harmadik az infrastrukturális feltételek biztosítása. A kormány kész megvásárolni a Magyar Tudományos Akadémiától azokat az ingatlanokat, amelyekben a kutatóintézetek jelenleg is működnek, és vagyontárgyakként kívánja adni őket a kutatóknak, a kutatóhálózatnak, hogy jó gazda módjára tovább tudják fejleszteni azokat.

Tudatos károkozás mindaz, ami zajlik akkor, amikor a tényeket elferdítve, mi több, nem igazat mondva számolnak be egyesek az egyeztetések eredményeiről. Tehát engedjék meg, hogy akkor röviden a törvénytervezet egyeztetésének formájára is kitérjek!

A törvénytervezet elkészítését a kutatói közösséggel történt széles körű konzultáció előzte meg. 1374 kutatót, HUN-REN-munkatársat vont be a HUN-REN a törvény előzetes véleményezésébe, vont be a törvény kialakításába és a törvényben szereplő szabályozás előkészítésébe.

A tervezetet a Kulturális és Innovációs Minisztérium mindezek alapján november 7-én bocsátotta egyeztetésre a Magyar Tudományos Akadémia és a kutatóhálózat részére. A kutatóhálózat tekintetében nemcsak az irányító testület, nemcsak a kutatóintézetek vezetői, hanem az utóbbiakon keresztül valamennyi munkatárs is bevonásra került a véleményezésbe. A törvénytervezet mellett a kutatóhálózat irányító testületén túl egyöntetűen kiállt a kutatóhálózat 19 intézményvezetője, akik aláírásukkal a november 14-én kelt közös nyilatkozatukban adták támogatásukat (*Felmutatja.*) a vonatkozó törvénytervezetre, amelyben azok a módosítási javaslatok voltak, amelyeket kértek, és az önként előtt fekvő törvénytervezet tartalmazza. Mindezek után egyeztetés, széles körű egyeztetés történt, mi több, az előkészítést és a törvénytervezet benyújtását megelőzően is.

Visszatérve a törvénytervezet legfőbb elemeire, az új működési környezet egy új, sajátos magánjogi jogalanyt hoz létre, ami azt jelenti, hogy a kutatóhálózat mint egyetlen önálló jogi entitás folytatja tevékenységét, úgy, hogy mindeközben a kutatóközponatok és kutatóintézetek is megtartják cselekvőképességüket, pályázhatnak, döntenek a személyügyi és a gazdálkodásukat érintő kérdésekben.

A HUN-REN-törvény tartalmaz minden olyan kérdést, amely az egyedi szervezet működéséhez szükséges. Itt most megint megállok egy pillanatra, mert háttérként pedig a polgári törvénykönyv jogi személyre vonatkozó szabályai alkalmazandók. Tehát nem alapítvány, nem kekvá, azaz ez az igaztalan állítás nem jött be.

A jelenlegi irányítási modell lényegét emeltük át a törvénytervezetbe, ugyanakkor a javaslatban foglalt új irányítási struktúra alapján a kutatóhálózat ügyvezető szerve továbbra is az irányító testület, amely hét fős létszámmal kerül felállításra. Összetételét tekintve tagjainak több mint felét a tudomány művelői közül

szükséges kiválasztani annak érdekében, hogy a kutatási intézmények álláspontja is megjelenjen a döntéshozó szerv döntéseiben. Az irányító testület munkájában, ahogy a kutatóintézetek vezetői ezt kérték, tanácskozási joggal részt vehet a kutatásiintézmény-vezetők által delegált legfeljebb három személy.

A kutatóhálózat képviselője és az irányító testület vezetője az elnök, operatív vezetője a vezérigazgató, a kutatási intézmények tudományos tevékenységének koordinálását tudományterületi alelnökök végzik, akik mellett tudományterületi kutatási tanácsok működnek, mint ahogy a javaslat is tartalmazza. A tudományos kutatást végző szervezeti egységek vezetői pedig a kutatásiintézmény-vezetők. Az irányító testület munkáját a tudomány művelőiből álló, javaslattevői, véleményezési jogkörrel rendelkező nemzetközi tudományos tanácsadó testület, valamint a kutatási intézmények vezetőiből álló intézményvezetői kollégium segíti. Az elnök, a tudományterületi elnök, valamint a kutatásiintézmény-vezető kizárólag a tudomány művelői közül kerülhet kiválasztásra.

Azaz az új modell biztosítja az Alaptörvényben meghatározott tudományos kutatási szabadságot, amelyre figyelemmel a szabályozásban rögzítésre került: 1. az irányító testület a legfőbb döntéshozó szerv; 2. az irányító testület tagjai többségének a tudomány művelői közül kell kiválasztásra kerülni; 3. a kulcsfontosságúak az irányító testületnél jelennek meg, ezek közül a legfontosabb döntések a kutatóhálózat stratégiájának meghatározása, a kutatóintézetek létrehozásáról, átszervezéséről, megszüntetéséről, valamint a kutatóintézetek költségvetéséről való döntés meghozatala, az irányító testület a tudomány művelői közül kinevezett tagjai többségének támogatott szavazata szükséges, az Alkotmánybíróság által meghatározott követelményeknek megfelelően; 4. a tudományos kérdésekben a tudomány művelői döntenek.

(12.10)

Ezek a szabályok tehát - önként is beláthatják - maradéktalanul biztosítják a tudományos kutatás szabadsága alkotmányos elvének érvényesülését. Ami a finanszírozást illeti, ott pedig teljesítményösztönző, hosszú távú finanszírozás kerül kialakításra.

Az új modellel bevezetésre kerülő teljesítményalapú finanszírozás keretében a kutatóhálózat mint közfeladat-ellátó finanszírozásának alapvető elveit és biztosítékait, együttműködési rendjét az állam és a kutatóhálózat 25 éves keretmegállapodásban, hatéves finanszírozási megállapodásban és szerződésben rögzíti. Azt is rögzíti, hogy az állammal kiemelten fontos kutatási témákban és teljesítményelvárásokban milyen állapotokba kerül a kutatóhálózat a magyar állammal. Ebben pedig rögzítésre kerül, szintén a kutatóintézetek vezetőinek kérésére a szabad témaválasztás alapján végzendő felfedező kutatások meghatározása, lehetőségének rögzítése is, a tématerületi prioritások alapján meghatározott kutatási témák mellett, amely

a nemzetközi példáknek egyértelműen megfelel. A javaslattal, ahogy említettem, ingyenesen a HUN-REN tulajdonába kerül a jelenleg az állam tulajdonában lévő ingatlanvagyon is.

A harmadikként megjelölt bázis az ingatlan-infrastruktúra, -környezet kérdése, amelyet szintén rendeznünk kell. Éppen ezért a törvényjavaslat rendezi a kutatóintézeti ingatlanvagyon tulajdonjogának kérdéseit is, összhangban a vonatkozó alkotmánybíró-sági határozattal, hogy amennyiben a kormány és a Magyar Tudományos Akadémia megállapodik az MTA tulajdonában álló, jelenleg a kutatóintézetek által ingyenesen használt ingatlanok állam által átadás-átvétel útján történő megvásárlásáról, abban az esetben az ingyenes használatot rögzítő törvényi szabályozás hatályon kívül helyezésre kerül.

Fontos azt is tudnunk, hogy a Magyar Tudományos Akadémia Közgyűlése december 11-én dönt az Akadémia tulajdonában álló, a kutatóintézet által használt ingatlanok állam részére történő értékesítéséről. Az erre vonatkozó szándéknyilatkozatot a Magyar Tudományos Akadémia elnökével közösen jegyezzük. Bízunk benne, hogy az MTA Közgyűlése is támogatni fogja döntésével a magyar kutatás történelmi léptékű fejlesztését, a kutatóhálózat megerősítését.

Tisztelt Országgyűlés! Összességében a kutatóhálózat megújításával olyan jól szervezett, hatékony, működő kutatóhálózat jön létre, amelynek a finanszírozásában a hálózati kutatóhely és egyéni szinten is a teljesítményelv érvényesül, amelynek kutatásai hozzájárulnak a magyar gazdaság fejlődéséhez, illeszkednek annak stratégiai irányaihoz, valamint hozzájárulnak a magyar közösség előtt álló kihívások megoldásához, amelynek vállalati együttműködési révén a magyar cégek innovációs aktivitása fokozódik, a tudományos munkát kiegészítve, azzal szinergiában a társadalmi-gazdasági hasznosításra fókuszál. Az átalakítással elérjük, hogy a kutatóhálózat hazai és külföldi kiválóságokat vonzó intézmény legyen.

Kiemelt cél, hogy a rendelkezésre álló forrásokból fenntartott és finanszírozott magyar kutatási kapacitások a magyar nemzetet érintő társadalmi-gazdasági kihívások megoldására, a nemzetgazdaságunk versenyképességének javítására és a jövő magyar kutatói kiválóságainak kinevelésére fókuszáljanak.

Tisztelettel kérem tehát támogatásukat a Kutatói Hálózat által javasolt struktúra megújításához. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hankó Balázs miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Pószán László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, 15 perces időkeretben.

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A Magyar Kutatói Hálózatról szóló T/10010.

számú törvényjavaslatot, amelyet most tárgyalunk - ahogy államtitkár úr bevezetőjéből hallhatuk -, az érintett, a Magyar Kutatói Hálózat kezdeményezte egy közel egy évig tartó nemzetközi átvilágítási időszakot követően. Miniszter úr, bocsánat.

ELNÖK: Igen, miniszter úr.

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnézést kérek, a megszokás hatalma.

Az elmúlt tíz hónapban a legkiválóbb hazai és külföldi tudósok bevonásával történt ez az átvilágítás, és az ezekből származó megállapítások, az ezekből következő teendők, fejlődési irányok azok, amelyek jogi formát öltöttek ebben a javaslatban. A törvényjavaslat célja a Magyar Kutatói Hálózat által tett kezdeményezés alapján a versenyképes, hatékony és teljesítményalapú működés feltételeinek mai és jövőbeni megteremtése. Ez többek között a kutatóintézeteknek nagyobb arányú, erőteljesebb részvételét, jelenlétét tartja kívánatosnak a nemzetközi tudományos kutatásokban, a magyar tudományos eredményeknek nagyobb arányú nemzetköziesítését és fordítva: a nemzetközi kutatások nagyobb arányú hazai beépítését mind a tudományba, mind pedig a gazdaságba.

A közelmúltban napvilágot látott, az EU felkérésére készült Draghi-jelentés egyértelműen megfogalmazta azt, hogy az Európai Unió versenyképesség, gazdasági teljesítmény szempontjából negatív pályára került, ezek megtartására, a versenyképesség megtartására mindenhol Európában, így Magyarországon is erősíteni kell a kutatást és az innovációt.

Az egyetemi világ a modellváltással már rálépett erre az útra, amit a nemzetközi rangsorokban egyértelműen megnyilvánuló javuló helyzetük bizonyít, ahogyan a gazdasági élet hazai és nemzetközi szereplőivel kialakított, egyre szorosabb együttműködésük is. A most tárgyalt törvény azt a jogi keretet kívánja megteremteni, amely a hazai állami kutatóhálózat nemzetközi körülmények közötti versenyképes működését és teljesítményének növekedését tudja biztosítani.

A törvény ebből következően egy kerettörvény, amely a tudományos kutatási autonómia alapelvét szem előtt tartva, a működés részletszabályainak kialakítását a Kutatói Hálózat irányító testülete által megfogalmazott, a kutatóintézetek vezetői, testületei által támogatott modellben a Kutatói Hálózat belső szabályozói hatáskörébe utalja. A törvénytervezet az irányító testület mellett a Kutatói Hálózat 19 intézményvezetőjének támogatását is bírja. Ezek egyöntetűen álltak ki, valamennyien aláírták az ezzel kapcsolatos közös nyilatkozatot, de vezető kutatók, fiatal kutatók, egyetemi vezetők, sőt az MTA részéről is sokan kiálltak a törvény mellett.

A törvényjavaslat a legjobb nemzetközi mintáknak megfelelő működési környezetet, rugalmas működési feltételeket kíván létrehozni, amely a Kutatói Hálózat számára az államháztartáson kívüli

működési feltételeket biztosít. Ez többek között azt is jelenti, hogy a 13. §-ban foglaltak szerint a Kutatási Hálózat, ahogyan a modellváltó egyetemek, közfeladata ellátásához kapcsolódóan, azt nem veszélyeztető gazdálkodási tevékenységet is végezhet, ami szorosabb együttműködéshez vezethet, a vállalatokkal, gyorsabbá teheti a tudományos eredmények gazdasági hasznosulását, az innovációt.

E gazdasági tevékenységeket, azok költségeit és bevételeit számvitelileg elkülönítetten kell nyilvántartani és kezelni. A Kutatási Hálózat tevékenységét az állam közfeladat-finanszírozási szerződéssel, támogatással, vagyonjuttatással, illetve adománnyal biztosítja. Az államon kívül más személyek, gazdasági szereplők is adhatnak természetesen támogatást vagy adományt. Mindezeken túl a Kutatási Hálózat részt vehet természetesen pályázatokban is.

A 2025. évben - ahogyan erről miniszter úr már szintén szót ejtett - 18 milliárd forinttal bővül a HUN-REN finanszírozása. Ez a költségvetésbe már be is van tervezve, és három éven belül ez a finanszírozás eléri a jelenlegi szint kétszeresét. Ez a jelentős forrásbővítés béremelést, bővülő kutatási lehetőségeket tesz majd lehetővé vagy biztosít.

A törvényjavaslat kiemelt célja a kutatóintézeti ingatlanvagyon tulajdonjogával kapcsolatos kérdések rendezése is, összhangban az Alkotmánybíróság határozatával. Amennyiben a kormány és a Magyar Tudományos Akadémia megállapodik az MTA tulajdonában álló, a kutatóintézetek által használt ingatlanok állam általi megvásárlásáról, a jelenlegi használatra vonatkozó törvényi szabályozást ez az új törvény hatályon kívül helyezi, és azok a kutatóhálózat tulajdonába kerülnek.

A törvényjavaslat értelmében megszűnik a Kutatási Hálózat központja által működtetett kutatóintézetek, költségvetési szervek jogállási státusza, melyek tevékenységüket ezek után jogi személyiséggel rendelkező szervezeti egység formájában folytatják.

(12.20)

Megszűnnek a működtetéssel, munkaügekkel, pénzügekkel, közbeszerzésekkel kapcsolatos párhuzamosságok. A kutatóintézeteknek a szakmai munkára kell koncentrálni, azaz egy jogi és működési szempontból is egységes kutatói hálózat jön létre, olyan, ahol a jövőben több lesz a forrás, a kutatási lehetőség és a szakmai sikerek, eredmények utáni megbecsülés.

Ez a törvény nem közfeladatot ellátó közérdekű vagyongazdálkodási alapítványi törvény - erről is beszélt miniszter úr -, a HUN-REN Magyar Kutatási Hálózat egy saját törvény alapján fog működni minden szempontból, államháztartáson kívül fog működni, teljesítményalapú finanszírozási rendszerben. A törvénytervezet hosszú távú finanszírozást, kiszámíthatóságot, intézményi stabilitást ad a kutatóhálózat részére.

Mint említettem, a már benyújtott költségvetési törvény is tartalmazza a jövő évi forrásbővülést, finanszírozási növekményt, ami lehetőséget teremt egy jelentősebb béremelésre.

A törvénytervezet 25 éves keretmegállapodást és 6 éves időszakra megkötött, kiszámítható, értékálló feladat- és teljesítményfinanszírozást tartalmaz, lehetőséget teremt egy vonzó kutatói életpálya kialakítására.

A jogszabályban szereplő működési modell nemzetközi példákra alapul. Ebben európai és Európán kívüli sikeres és neves kutatóhelyek, kutatóhálózatok egyaránt szerepelnek.

A törvényjavaslat szabályozza a HUN-REN főbb szervezeti egységeire, tisztségviselőire vonatkozó rendelkezéseket, feladat- és hatásköröket, a tisztségviselők kiválasztásának és összeférhetetlenségének szabályait.

A Kutatási Hálózat ügyvezető szerve a 7 fős irányító testület, tagjainak többsége a tudomány művelői közül kell hogy kikerüljön. Ennek a testületnek a munkájában tanácskozási joggal vesz részt az a 3 fő, akiket a kutatói intézményvezetők delegálnak. Lényegében a nagy tudományterületek, tehát élő, élettelen, természettudomány, valamint humán, társadalomtudományok delegáltjairól van szó. E nagy tudományterületi tudományos tevékenységek koordinálását pedig majd egy-egy alelnök végzi, akik mellett tudományterületi kutatói tanácsok működhetnek.

Az irányító testület munkáját javaslatot, véleményezési jogkörrel rendelkező nemzetközi tudományos tanácsadói testület, valamint az intézményvezetők kollégium is segíti. Tudományos kérdésekben kizárólag a tudomány művelői hozhatnak döntést.

Az állam megrendelőként lép fel a Kutatási Hálózat felé úgy, hogy a közösen megállapított, kiemelten fontos kutatói témákat, teljesítményelvárásokat a közfeladat-finanszírozási szerződésében rögzítik, ahogyan a szabad témaválasztás alapján végzendő felfedező kutatások lehetőségét is. A Kutatási Hálózat működésének ez a modellje a nemzetközi példákra épül, ahogyan ezt már említettem.

A törvényjavaslat arról is rendelkezik, hogy a Magyar Tudományos Akadémiának és a HUN-REN-nek nem kell adót fizetnie az adóalapja azon része után, amelyet céljainak, közfeladatának, közérdekű tevékenységének megvalósítását szolgáló tevékenysége révén szerzett bevétele képvisel az összes bevételén belül.

Tisztelt Ház! Mindezek alapján, tekintettel arra, hogy az adott törvényt átgondolt, széles körű konszenzus övezi, és alapvetően a nemzetközi példákra építkezvén egy hatékony és sikeres magyar kutatói hálózat létrehozásában vagy pontosabban megreformálásában érintett, kérem, hogy támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Pósnán László képviselő úr. Most megadom a szót Barkóczi Balázs képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

BARKÓCZI BALÁZS, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előtünk fekvő törvényjavaslat ismét ékes példája annak a buheraattitűdnek, ami a kormány politikáját jellemzi az oktatás egész területén, nemcsak a közoktatást, de a szakképzést, a felnőttoktatást és a felsőoktatást is ideértve természetesen. Talán nem árulok el nagy titkot, ha azt mondom, hogy a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja ezt az előterjesztést semmilyen formában nem fogja támogatni, sőt azt határozottan ellenzi.

Hadd idézzem az Akadémiai Dolgozók Fórumát, amelynek tagjait miniszter úr az expozéjában többször is kárognak, illetve önjelölt érdekvédőknek nevezett. Majd egyszer azt is érdemes lenne megnézni, hogy mi ez a frusztrációval átítatott kisebbségi érzés, ami 14 év kétharmad után arra ösztönzi önöket, hogy különböző akadémiai dolgozókat ilyen jelzőkkel minősítsenek. De nyilvánvalóan ez nem az én dolgom, hanem ez már a pszichológia területére tartozik. Tehát hadd idézzem az Akadémiai Dolgozók Fórumát - nem mintha a kormány az elmúlt időkben hajlandó lett volna meghallgatni vagy megkérdezni bármilyen szakmai fórumot döntéshozatal előtt, pláne egyeztetni velük a magyar oktatást érintő törvénytervezetek kapcsán -, az alábbiakat mondták: „Az ADF követeli, hogy semmiféle új törvényt ne fogadjanak el a Kutató Hálózatról, amíg az Európai Unió újra nem indítja az Erasmus- és Horizont-támogatások folyósítását az ezekből a programokból kizárt egyetemeknek.”

Mindannyiunk előtt ismert, hogy a fideszes többségű alapítványok fenntartása alá kényszerített magyar egyetemeket az Unió kizárta az európai tanulói és kutatói csereprogramokból. A majd két éve tartó huzavonával a magát nemzetinek valló, valójában a fideszes nagytőkék felduzzasztásában érdekelt Orbán-kormány 21 egyetem több mint 30 ezer diákjának és oktatójának az álmát tette és teszi tönkre. Hadd idézzem Johannes Hahn levelét, az Unió költségvetési biztosa ő, amit Dobrev Klárának, a Demokratikus Koalíció európai parlamenti képviselőjének kérdéseire válaszul írt: „21 közérdekű vagyonkezelői alapítványi egyetem pályázott az Erasmus-programokban való részvételre, azonban a közérdekű vagyonkezelő alapítványok által fenntartott egyetemek vagy közérdekű vagyonkezelő alapítványok által finanszírozott szervezetek” - és itt most miniszter úr módszeréhez folyamodom, lassan mondom, hogy mindenki megértse - „nem kaphatnak uniós finanszírozást, amíg a feltételeességi intézkedés érvényben van”. Azaz a Corvinus Egyetem, a Pécsi vagy a Szegedi Tudományegyetem diákjai és oktatói nem kaphatnak finanszírozást és nem vehetnek részt a programban, amíg Orbán Viktor nem hajlandó lépéseket tenni, márpedig eddig nem nagyon volt erre hajlandó. Vagyis, amíg a fideszes vezetésű alapítványok uralják a magyar felsőoktatás jelentős részét, a magyar egyetemeket, addig az Akadémia szabadságát, a kutatás, a tanulás szabadságát nem lehet visszaadni a tanároknak, a diákoknak és a kutatóknak.

Feketén-fehéren bebizonyosodott tehát minden kormányzati hurráoptimizmus és sikerpropaganda ellenére, hogy az Orbán-kormány az elmúlt két évben egyetlen kapavágást sem tett azért, hogy az európai uniós pénzek megérkezzenek az országba, és semmit nem tettek azért, hogy ezek az egyetemek, ezek a hallgatók és ezek a kutatók részt vehessenek az európai ösztöndíjprogramokban. Persze, nyilvánvalóan - ezt már a múltkori vitában is elmondtam vezérszónokként - nagy hangon meghirdették a Pannónia-programot, azonban az adatok szerint nem túlzás, hogy katasztrofális ennek a pályázati rendszernek a működése, ugyanis az idei őszön összesen eddig 700 diák mehetett külföldre a magyar kormány által finanszírozott Pannónia-program keretében. Tehát 700 diák, a másik oldalon pedig 30 ezer diák és kutató vár arra, hogy újra benne legyen az európai vérkeringésben, amit önök és az önök politikája megvont tőlük. Önök ezzel a törvénnyel most újra ennek a 30 ezer diáknak és kutatóknak azt üzenik, hogy sokkal fontosabb a közvagyon átjatsása, illetve áron aluli értékesítése, mint az ő álmuk, mint az ő tudományos karrierjük.

Ismeretes emellett, hogy a tudóstársadalom egyetemes tiltakozása ellenére 2019-ben a parlamenti kormánytöbbség megszavazta „A kutatás-fejlesztési és innovációs rendszer intézményrendszerének és finanszírozásának átalakításához szükséges egyes törvények módosításáról” címet viselő törvényjavaslatot, melynek következtében az MTA hosszú évtizedek alatt kiépült kutatóhálózatát elcsatolták, és az újonnan létrehozott Eötvös Loránd Kutatási Hálózat alá szervezték.

Az Akadémia azonban ennél többet is veszett: át kellett adnia ingatlanai tetemes részét, illetve több program pénzügyi irányítását. Most önök újra erre készülnek. A fiatal kutatókat támogató Lendület-pályázatokat ugyan továbbra is az Akadémia írja ki és bírálja el, de a finanszírozást az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat kapja meg.

A Magyar Tudományos Akadémia akadémiai kutatóhálózatának 2019-es átgondolatlan, hatástanulmányokat és előkészítést nélkülöző átalakítása ellen annak idején a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja nagyon határozottan tiltakozott. A 2019-es vitában hangsúlyoztuk, hogy egy ilyen mértékű átalakítás ilyen rövid időn belül tartós működési zavarok és a kutatási eredményesség nagymértékű visszaesése nélkül nem hajtható végre. Az azóta eltelt idő minket igazolt.

Az átalakítás ebben az átgondolatlan formában és erőltetett ütemezésben katasztrofális következményekkel jár a kutatóintézetek működésére, hazai és nemzetközi szerződéses kapcsolataira, tudományos teljesítményére és pályázati hatékonyságára - hangsúlyoztuk akkor, és ismét csak igazunk volt.

(12.30)

Ezek után persze, miután önök évek óta sanyargatják az MTA kutatóhálózatát, nem feltétlenül kell

azon csodálkozni, hogy nyilvánvalóan mindenbe belemennek, csak hogy önök szedjék le a ragacos mancsaikat róluk.

A működésforma-váltás, az ahhoz kapcsolódó névmódosítás és a vagyonhasználattal kapcsolatos bizonytalanságok a megkötött és folyamatban lévő szerződések esetén is beláthatatlan fennakadásokat okoztak, ellehetetlenítették a pályázati célok határidős megvalósítását, és megnehezítették újabb pályázati források elnyerését. Az egyoldalúan elindított átalakítási folyamat súlyos bizalmi válságot és helyrehozhatatlan károkat okozott már akkor a kutatóhálózati humán erőforrásban, a kutatói és kutatást segítő munkakörökben egyaránt. Ennek eredménye a legkiválóbb kutatók elvándorlása, a kutatói életpálya iránt elkötelezett fiatalok elfordulása és a jövő innovátorainak és oktatóinak az elvesztése. Most pedig az önök kutatást érintő ámokfutása tovább folytatódik. Ezeknek a levét nyilvánvalóan többek között azok a fiatalok fogják meginni, akik most foglalnak helyet a karzaton, bár már eddig is éppen elegen itták meg ennek a levét a kutatók és a hallgatók közül.

Ahogy ismét csak az Akadémiai Dolgozók Fóruma fogalmazott: mindegyre nem került volna sor, ha a kutatóhálózatot nem szakítja el 2019-ben a kormány a Magyar Tudományos Akadémiától. A kutatók több kifogással is éltek, hadd soroljak fel ezek közül néhányat, hátha sikerül még az önökben pislákoló szakértelem és lelkiismeret valamifajta szikráját fellobbantanom, bár őszintén szólva túlzott reményeket már nem fűzök hozzá.

1. A folyamatos kormányzati buherálás ellehetetleníti a jellemzően többéves, akár több évtizedes kutatási programokat. 2. A tartalmatlan ígérek semmilyen garanciát nem adnak a kutatóhálózatok működését tekintve, hiszen azt a kormánypárti kétharmad bármikor módosíthatja. 3. Az új törvény struktúrájában és lényegi elemeiben szó szerint is átveszi a kekvatörvény jelentős részét. Ez pedig azt mutatja, hogy a magyar kormány a látszat ellenére valójában nem kíván megegyezni az Európai Unióval, és ezzel újra kockára teszi az uniós forrásokat. 4. Gulyás Balázs állításaival ellentétben a jelenlegi kutatóközpontok és kutatóintézetek megszűnnek, és semmiféle információ vagy garancia nincs a most működő kutatóhelyek újraalapítására. 5. Szintén Gulyás Balázs említette, hogy a jogszabálytervezet garanciákat tartalmaz a kutatók számára. Az ADF szerint azonban a törvénytervezetet a garanciák teljes hiánya jellemzi, ugyanis nem ismert sem az alapító okirat tartalma, sem a szervezeti és működési szabályzat, sem pedig a finanszírozási és keretszerződés, amely az új HUN-REN gazdasági alapját határozná meg.

Tisztelt Ház! A fent kiragadott példákon túl persze a jelenlegi törvénytervezet anomáliáit még hosszasan is sorolhatnánk, - de mi értelme is lenne? Látszik a kormánypárti érdeklődés (*Hollik István: Az ellenzékben egyedül vagy a DK-ból!*), hiszen szemmel láthatóan önök két éve hadat üzentek a magyar felsőoktatás, a

kutatás szabadsága, a felsőoktatás autonómiája és európai beágyazottsága ellen.

A Demokratikus Koalíció álláspontja szerint az Orbán-kormány a kutatás tudományos területére is rátette a kezét. A miniszterelnök kinevezettjei dönthetnek minden pénzről és a kutatások főbb irányairól is, súlyosan sértve ezzel a kutatás befolyásolástól mentes, független szabadságát. Ezért a Demokratikus Koalíció követeli, hogy adják vissza az MTA-nak az Országos Tudományos Kutatási Alapprogramot és a kimagasló teljesítményű fiatal kutatók számára létrehozott Lendület-programot, következő lépésben pedig az MTA támogatott kutatóhelyeit, és biztosítsák ezek független, politikai befolyástól mentes működését. Minden más csak duma.

Hadd mondjam el még egyszer: őszintén örülök, hogy fiatalokkal telt meg a karzat. Nézzenek a szemükbe, a jövő egyetemistái és kutatói szemébe, és úgy érveljenek e mellett a fideszes buheratörvény mellett. A Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja, még egyszer hangsúlyozom, ezt semmilyen formában nem tudja támogatni. Köszönöm a figyelmet. (*Zsigó Róbert: Szerény sikert értél el!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Barkóczy Balázs képviselő úr. (*Barkóczy Balázs: Nyomjál gombot, és akkor beszélhetsz te is!*) Most megadom a szót Hollik István képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának. Barkóczy urat pedig kérem szépen, hogy nagyobb türelemmel legyen. Öné a szó, képviselő úr. (*Barkóczy Balázs: A képviselő úrnak válaszoltam csak!*)

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Én is köszöntöm a diákokat, és nagyon sajnálom, hogy éppen egy olyan felszólalást kellett meghallgatniuk, amiből süttött az, hogy képviselő úr úgy tud magabiztosan beszélni dolgokról, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat tartalmát nem is ismeri. (*Barkóczy Balázs közbeszól.*) Ez teljesen világos, mert ha ismerné, akkor nem beszélt volna olyan butaságokat, mint amit megtett. (*Barkóczy Balázs: Van ismeretem!*)

Engedje meg, hogy azért néhány dologra, konkrétumra kitérjek, amit ön állított, mert kevés konkrétum volt abban, amit itt összehordott, de azok a konkrétumok is teljesen hamisak voltak. (*Barkóczy Balázs: Mikor jön Gyurcsány? Inkább ezt mondd és ugorjunk!*) Persze, azt gondolom, hogy jó az, ha ezt a törvényjavaslatot a DK nem támogatja, mert az lenne a baj, ha támogatná, hiszen mégiscsak önök voltak azok, akik 2010 előtt majdnem tönkretették az országot (*Barkóczy Balázs: Na, egy perc sem telt el!*), úgyhogy meg is lepódtunk volna, ha önök ezt a javaslatot támogatják.

Na, de akkor a konkrétumokra rátérve: ön azt mondja, hogy a Pannónia-program, ha jól emlékszem, szó szerint így mondta, egy kudarc, maga a kudarc. Azt mondta, hogy összesen 700 diák vesz részt a

Pannónia-programban. Az ön állításával szemben el kell mondanom, hogy a Pannónia-program keretében, annak ellenére, hogy ellenszélben kell hajózni, fél év alatt mintegy négyezer egyetemmel sikerült a magyar egyetemeknek együttműködési megállapodást kötni nemcsak Európában, hanem Ázsiában, Amerikában, sőt még az arab világban is. Az ön által idehozott számokkal szemben nem 700-an vesznek részt, hanem 800-an már kint vannak, képviselő úr, további 1600-an már egész biztosan utaznak, és mivel a pályázatok már beérkeztek, ezért biztosan lehet mondani, hogy 3 ezren egészen biztos, hogy részt fognak venni. *(Barkóczy Balázs közbeszól. - Dr. Hankó Balázs Zoltán: Butaságot mondasz!)* De azért összehasonlításképpen, képviselő úr: a modellváltó egyetemek diákjai közül 2 ezren vesznek részt az Erasmus-programban, a Pannónia-programban pedig 3 ezren. Tehát ennyit az ön által említettekről.

Én is onnan kezdeném, ahol miniszter úr. Európában versenyképességi probléma van. A helyzet az, hogy nem tudunk olyan gazdasági mutatót mondani, amely nem ezt mutatná. Én csak egyet említek most önöknek, az idei év várható gazdasági növekedését: az Európai Unió egészében még az 1 százalékot sem éri el a gazdasági növekedés. Az Amerikai Egyesült Államokban ez 3 százalék, Kínában meg közel 5 százalék. Nem véletlenül jutott arra a következtetésre az itt már többször említett Draghi-jelentés, hogy Európa versenyképességét drasztikusan és nagyon gyorsan javítani kell, különben Európa végérvényesen le fog maradni abban a globális versenyben, amelynek korábban még egyik sikeres szereplője volt, most meg már nagyon nem az.

Ehhez hozzátehetjük, hogy ezt felismerve a magyar kormány egy új gazdaságpolitikai stratégiát is folytat, a gazdasági semlegesség programját, amelynek az egyik kiindulópontja az, hogy nem ideológiai alapon közelítünk például az innovációkhoz. Tehát jöjjön az bárhonnán, ha egy olyan hasznos innováció, amely a magyar nemzet érdekét szolgálja, akkor azt az innovációt ide fogjuk csábítani, azzal együtt fogunk működni, és egy kicsi, nyitott gazdaságként Magyarországnak evidens érdeke az is, hogy kapcsolódjon a világgazdaság minden szereplőjéhez, ne csak az egyikhez, ne csak a másikhoz, hanem mindegyikhez, pont annak érdekében, hogy a magyar versenyképességet az európaiktól eltérő módon remélhetőleg javítani tudjuk.

Azt is hozzá kell ehhez tennem, hogy az elmúlt időszakban a magyar kormány politikájának, gazdaságpolitikájának köszönhetően számos, a világ legmodernebb technológiáját képviselő cég érkezett Magyarországra. Az is evidens érdeke, hogy ezeket a cégeket minél jobban össze tudjuk kötni a magyar innovátorokkal, a magyar K+F szektorral, hiszen ez az igazi kulcsa a hosszú távon fenntartható magyar gazdasági növekedésnek. Azt gondolom, hogy ennek a helyzetnek, amit most röviden leírtam, ennek van egy egyértelmű iránya, amelyet a kormányzat kijelöl, s ez pedig, ezt Barkóczy Balásznak szeretném mondani, amit

most itt ön, ha elolvasta volna a javaslatot, ön előtt fekszik, azt a kutatók kérték. A kutatók kérték! *(Barkóczy Balázs: Aha! Miután jól megfélemlítettétek őket!)* Értem, hogy ezt ön nem hajlandó elfogadni, és egyébként a magyar kutatás-fejlesztés ügyét napi pártpolitikai csatározások oltárán fel kívánja áldozni. Ez nagyon sajnálatos.

(12.40)

De az a helyzet - ahogy ezt miniszter úr is elmondta -, hogy a minisztérium azokat a kéréseket terjesztette most törvényjavaslat formájában elénk, amit a HUN-REN Irányító Testülete megfogalmazott, változtatás nélkül, tisztelt képviselő úr. Jó lenne, ha ezt figyelembe venné. *(Zaj. - Barkóczy Balázs: Jól vagyunk, jól vagyunk, viccelődhetünk.)*

Tehát magyarán, a magyar kutatás-fejlesztés fejlesztése érdekében a kormányzat egyértelmű irányt szabott. Azt mondjuk, hogy mi hiszünk a magyar géniuszban, hiszünk a magyar leleményben, ezért azt gondoljuk, hogy a kutatóknak mindent meg kell adni, amit ők kérnek.

Ebben a javaslatban a következő szerepel: erősíteni a kutatói autonómiát, növelni egyben a felelősségüket, adni mindehhez vagyont, és még erősebben érvényre juttatni a teljesítményvelvet a magyar kutatási ökoszisztémában. Mi ezt az irányt helyesnek tartjuk a Kereszténydemokrata Néppárt tekintetében, ugyanis mi hiszünk a magyar leleményben, hiszünk a magyar tehetségben, mégiscsak Szent-Györgyi Albert és Bíró László, Teller Ede, Rubik Ernő, Karikó Katalin országunk vagyunk. Tehát mi azt gondoljuk, hogy ezek a magyar kutatók és a jövő magyar kutatói is fognak tudni olyan tudományos eredményekkel előállni, amelyek hozzá fognak tenni a magyar nemzet eredményességéhez, és ezt az évszázadot meg fogjuk tudni nyerni ezáltal. Ehhez ennek a törvényjavaslatnak az elfogadása, úgy gondoljuk, hogy szükséges, úgyhogy én arra kérném önöket - úgy látom, a DK-nál hiába kopogtatok, de a többi ellenzéki pártot -, hogy ezt az ügyet most ne pártpolitikai alapon ítélik meg, nézzék meg, mit kértek a kutatók, és amit kértek a kutatók, arra mondjanak igent, azaz erre a javaslatra is mondjanak igent. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hollik István képviselő úr. Most megadom a szót Hiller István képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HILLER ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Aszszony! Képviselő Urak! Tétélezzük fel egymásról, hogy a magyar tudomány érdekében gondolkodunk politikai döntéshozóként! Lehetünk különböző véleményekkel, de nekem az a meglátásom, hogy addig, amíg Magyarországról ki nem derül, mondjuk, a Mátráról, hogy egy nagy egységes aranytömb, vagy hogy az Alföld alatt egész terjedelmében összefüggő

olajmezők vannak, addig számunkra a legfontosabb a magyar ember képessége, tudása, tehetsége, a kutatók és oktatók működésének legjobb biztosítása és szabadsága.

Nem egy alkalommal vitatkoztunk már arról, hogy az én felfogásom szerint az alkotói szabadság, az autonómia és az intézményi színvonal, a felsőoktatás, a kutatás színvonala egymásra utalt. Ahol van szabadság, ott jó eséllyel lehet magas színvonal. Ahol nincs autonómia, ott nagy biztonsággal kizárható, hogy születik színvonalas teljesítmény. Ha ebből indulunk ki, kérem szépen, ne ragadjuk ki ezt a törvénytervezetet abból az állapotból, abból a közegből, abból a jelenből, amiben élünk, hanem mégiscsak összefüggéseiben helyezzük el!

Most, november végén tárgyalunk a magyar kutatóhálózat jövőjéről, akkor, amikor hónapok óta a magyar egyetemek jó részét, a korábban alapítványi formába kiszervezett egyetemeket, azok hallgatóit súlyos probléma aggasztja és sújtja, beleértve az egyetemi kutatókat is. A tudomány világa nemzetközi. Az egyszerű dolog, hogy tudósok a világ legkülönbözőbb részén gondolkodnak, beszélgetnek, vitatkoznak egymással, és az eredmények így születnek meg. Ha egymástól elzárják őket, vagy nem sikerül megteremteni azt a közeget, hogy együtt dolgozzanak, az gond; annak számára mindenképpen, aki nem vehet részt a közös munkában, és ez így van az egyetemi hallgatókkal is. Az egyszerű dolog, hogy az ember egyetemista korában lát egy másik intézményt, megtanul egy, lehetőleg több másik idegen nyelvet, de egyáltalán lát egy másfajta világot, rácsodálkozik, és a mi akaratunk szerint ezt a tudást hazahozza, hogy itthon kamatoztassa.

Jelen pillanatban az a helyzet, hogy az Európai Unió közös idevágó programjaiból, a hallgatók Erasmus-programjából és a kutatók Horizont-programjából a magyar felsőoktatási intézmények jó részének hallgatói és kutatói ki vannak zárva. Nem most van itt az ideje, részben erről beszéltünk; biztos fogunk is, hogy a kormány milyen pótprogramokat hoz. De szeretném, ha együtt belátnánk, hogy az lenne a legjobb, ha nem kellene ilyen pótprogramokat megalkotni, így vagy úgy működtetni, hanem a szerves együttműködés mégiscsak az, ami a korábbi hallgatókat, kutatókat érte és megillette, tudniillik, hogy a többi európai egyetemistával és kutatóval együtt ebben a programban, az Erasmusban és a Horizontban részt vehet. Most nincs így. Szerintem ez komoly, nagy baj. Természetesen a kormány felelőssége, mert hát kinek lenne a felelőssége, hogy ezt a problémát orvosolja. Erről is néhány héttel ezelőtt egy másik törvénytervezet kapcsán beszéltünk.

Mindezt azért mondtam el, mert ebbe a közegbe, ebbe az együttesbe kell beágyazni azt a törvényt, ami itt van előttünk, és nem kiragadva az összefüggésekből, a helyzetből és abból a valóságból, legyen az éppen problematikus, amiben él a magyar kutatás, illetve felsőoktatás.

Na most, én, kérem, háromszor elolvastam ezt a törvényt oda-vissza, és aztán elolvastam egy másikat is. Ezért szeretnék néhány, az időkeret miatt nem az összes, de néhány részt felolvasni abból a törvényből, ami itt van előttünk, amiről beszélünk.

Idézek: „A HUN-REN e törvény rendelkezése alapján egyúttal közhasznú jogállásúnak is minősül, ha ezt kérelmezi. Ebben az esetben e jogállást a nyilvántartásban is fel kell tüntetni.” Kérem, hogy a mondat szerkezete maradjon meg!

Itt van előttem egy másik törvény, ez a közfeladatot ellátó közérdekű vagyongazdálkodó alapítványokról szóló 2021. évi IX. törvény. Idézem az egyik paragrafust: „Az alapítvány e törvény rendelkezése alapján egyúttal közhasznú jogállásúnak is minősül, ha ezt kérelmezi. Ebben az esetben e jogállást a nyilvántartásban is fel kell tüntetni.” Hát kérem, még a vessző is ugyanott van, a vessző is! *(Dr. Mellár Tamás nevet.)*

Mondok még egyet! Szeretnék egy újabb paragrafust idézni abból a törvényből, amelyiket most tárgyaljuk: „Vagyonjuttatás úgy is adható, hogy az állam a HUN-REN vagy a fenntartásában álló jogi személy tulajdonában álló ingatlanon közvetlenül központi költségvetési forrásból célzott beruházást finanszíroz.”

Most előveszem a kekvatörvényt, és a következőt olvasom önöknek: „Vagyonjuttatás úgy is adható, hogy az állam az alapítvány vagy a fenntartásában álló jogi személy tulajdonában álló ingatlanon közvetlen központi költségvetési forrásból célzott beruházást finanszíroz.” Hát kérem, az alanyon kívül még a szórend is ugyanaz! Tehát még nemhogy tartalmilag ugyanaz, de ugyanazokat a szavakat használja!

„Három a magyar igazság” alapon nézzünk egy újabbat! Azt mondja: „A HUN-REN egyoldalú nyilatkozással csatlakozhat bármely egységes állami beszerzési rendszerhez, és onnan egyoldalú nyilatkozással távozhatsz.”

(12.50)

Ez az a törvény, amit most tárgyalunk. Most idézem azt a törvényt, ami miatt a magyar egyetemistákat és kutatókat kizárta az Európai Unió az együttműködésből: az alapítvány és az alapítvány által fenntartott 1. melléklet szerinti felsőoktatási intézmény egyoldalú nyilatkozással csatlakozhat bármely egységes állami beszerzési rendszerhez, és onnan egyoldalú nyilatkozással távozhatsz.

Tisztelt Elnök Úr! Nem hozok föl több példát, de egyébként 19 darab van, 19, ahol szó szerinti egyezés van. Még egyszer mondom, nem a tartalmi sugalmazás azonos vagy hasonló, hanem szó szerint ugyanaz, az alany kicserélésével. Az egyiknél az alapítvány, a másikonál a HUN-REN, és még a vesszőt is sikerül ugyanoda tenni.

Miért problematikus ez? Azért problematikus, mert ez a törvény, amelyből 19 különböző érvényes tétel szó szerint kerül átvételre az újból, okozza azt a

problémát, ami miatt magyar oktatók és magyar hallgatók ezrei nem részesülhetnek az európai uniós forrásokból. Most pedig itt tárgyalunk egy törvényt, amely elhozza a Kánaánt a magyar kutatásnak, kutatóknak, intézeteknek. De azért csak fölmerül az emberben a gyanú, hogy ha ennyi helyen érdemi állítások szó szerint azonosak, akkor hogyan garantálják, hogy ezt az új hálózatot az Európai Unió nem véli ugyanolyannak, mint a korábban már említettet? Szerintem nagyon kockázatos az, amit most csinálunk. Nagyon kockázatos! Nagyon nem szeretnék itt állni egy év múlva azzal, hogy vitatkozunk azon, hogy az Európai Unió csúnya, gonosz, büntet, diszkriminál - s még tudok néhány szinonimát, hasonló szót elmondani -, mert a magyar kutatóhálózatot és azon belül a magyar kutatókat a közös munkából kizárja.

Szerintem a politikának az a felelőssége, hogy belássa a döntések következményét. Nem egyszerűen csak gombot nyomogatunk, jön valami, aztán emésztetlenül egyszerűen csak elfogadjuk. Kell gondolkodni, hogy egyébként ennek mi a következménye. Értem persze, hogy van egy másfajta következménye. Azt mondják a kutatóknak: na, emberek, ha elfogadják ezt a törvényt, lesz több pénz, ha nem fogadják el, nem lesz több pénz. Meglehetősen prózai, meglehetősen primitív. Az a kérdés, hogy van-e több pénz a magyar kutatásra. Ha jól értem, van, csak ehhez önök hozzárendelnek egy új rendszert, egy erősen központosított rendszert, aminek egyébként az előbb említett veszélyei vannak. Ószintén szeretném, ha nem kellene ezzel a problémával foglalkoznunk a jövőben. De erre azért viszonylag kevés esélyt adok.

Én a magyar kutatók és a Magyar Kutatási Hálózat színvonalának emeléséért beszélek. De föl kell tennem a kérdést - nyilván lesz mód arra, hogy erről beszéljünk; tisztelettel kérem annak a megindoklását -, hogy vajon helyes időpontválasztás-e ez, amiben most vagyunk. Valóban a legalkalmasabb időpont-e egy, az alapítványi átszervezés törvényéhez igencsak hasonlatos törvényt tárgyalni? Értem én, hogy több kormánypárti felszólaló elmondta, hogy mi nem ez a törvény. Már eleve problémám van azzal, ha valamiről rohadtul kell tagadni, hogy valami nem, akkor az emberben csak fölmerül, hogy de hát mégis. Aztán elolvassa a törvényt, és 19 helyen szó szerint ugyanaz.

Jó dolog ez? Vajon helyes ez az időpont, amikor egy, a magyar felsőoktatás, a kutatás és a tudomány életében igen jelentős probléma egyelőre megoldatlan? A félreértések elkerülése végett egyáltalán nem vitatom, hogy meg akarják oldani, sőt akarom és kívánom, hogy oldják meg. De vajon érzik-e annak a súlyát és veszélyét, hogy most behoznak egy másik törvényt - amelyikről nem lehet elmondani, hogy nem rimel rá, mert rimel rá -, amelyik vajon ezt a megoldatlan problémát nem teszi-e még súlyosabbá? Még kevésbé valószínű, hogy sikerül az Erasmusról és a Horizonról megállapodni ahelyett, hogy ezt először le-tárgyalnák, ezzel valahogy egyenesbe hoznák a dolgot, és akkor utána egy, a magyar kutatóintézetekről szóló,

nyilván már egy megállapodást követő szerkezetű előterjesztést hoznának. De nem, hanem ez a probléma még nincs lezárva, majd sikerül csinálni egy másikat, amelyik egyébként az elsőre is visszahat. Szerintem ez nem jó. Nem látom ebből a sikert. A problémát igen, meg azt is, hogy ha az kell, akkor ráhúzunk még egyet. Csak ez nem politikai pártok meg kormányok hétköznapi vitája. Itt a magyar kutatókról, a magyar kutatásról, a magyar kutatóhálózat egészéről van szó.

Kérem szépen, hogy gondoljunk végig még egy dolgot. A kutatóhálózat vezetője szerintem egy kimondottan nagy teljesítményű, tiszteletre méltó professzor. Nem a tudomány azon területén működik, ahol én valamikor, ezért működésének a megítélését én a róla leírtakból tudom; de egy komoly szaktekintély. Szingapúrból jött haza. Komoly dolog. Komoly dolog! Nem gondolják, hogy veszélyeztetjük azt, hogy ha ilyen helyzetnek tesszük ki a kutatókat, és elvágjuk az európai uniós hálózattól, akkor nem egyszerűen szomorkodni fognak, hanem megtalálják a világ más részén az érvényesülés lehetőségét? Ez ennek az országnak nem érdeke.

Kérem szépen, hogy a vitában a felemlgetett kérdésekre reagáljanak, és a magyar kutatás és kutatóhálózat jövője érdekében hozzunk döntést. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hiller István képviselő úr. Most megadom a szót Mellár Tamás képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. MELLÁR TAMÁS, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Legelőször is szeretnék Hiller képviselőtársamhoz csatlakozni. Valóban arról van szó, hogy nem lehet nem észrevenni a hasonlóságot. Hadd mondjak én is egy pár dolgot! Az egész irányító testület kinevezése kormányzati szintről történik, és az ő kezükben van mindenfajta olyan lehetőség, olyan munkáltatói jog, amelyik valóban fontos, tehát ők dönthetnek arról, hogy összevonnak vagy megszüntetnek egyes kutatóintézeteket. Az pedig egyáltalán nem volt megnyugtató, amikor önök közül többen is azt mondták, hogy ennek az irányító testületnek a többsége tudományos kutató, és ebből következően érvényesül a tudományos irányítás és a tudományos szabadság.

Igen ám, csak egy dologról itt elfeledkeztek: ez nem úgy történik, hogy alulról delegálnak az irányító testületbe embereket, hanem ezeket fölülről önök nevezik ki. Utána pedig a kekvához hasonló módon az is van, hogy az irányító testület saját magát újítja meg, tehát ha abból tag kiesik, akkor ők saját maguk szavaznak erről az egész dologról. Ez is nagyon-nagyon hasonlít az egyetemek alapítványi dologához.

A másik dolog a vagyonyjuttatás. Hát, ezt is sokféleképpen lehet nevezni, de amikor az állam egy vagyont átad, és azt teljes egészében használhatja és kezelheti egy olyan vezetés, amelyet ők neveznek ki, hát,

ez egyfajta privatizáció. Az egyetemek oldalán is ugyanez történt.

(13.00)

És most is ugyanez történik, azzal a megszorítással egyébként, hogy az államnak először még meg kell vásárolni ennek a vagyonnak egy jelentős részét a Magyar Tudományos Akadémiától. Kérdés persze, hogy milyen áron, hogyan fogják ezt megvásárolni, mennyire fog egy hatalmi arrogancia érvényesülni ebben a dologban, illetve az MTA-nak a kiszolgáltatottsága, hiszen most belement egy olyan felújításba, amire nincs megfelelő finanszírozási alapja. Utána ez a vagyon kikerül az állami vagy a közösségi kézből, és néhány ember azt tesz vele, amit gondol, és emellé még költségvetési támogatás is kerül, azonban három tagot delegálhatnak a kutatóintézetek, de ők csak tanácskozási joggal vehetnek részt. Tehát azért eléggé világosan látszik, hogy itt a tudományos szabadság egyáltalán nem érvényesülhet ebben az új modellben.

Visszatérve az eredeti történetre, illetve a történet elejére, a miniszter úr említette, hogy azért van szükség erre az átalakulásra, átalakításra, merthogy igen jelentős versenyképességi hátrányban van - na, nem Magyarország, mondta ön, hanem az Európai Unió. Hát, az Európai Unió is abban van, de ehhez képest Magyarország még inkább abban van. Tehát nekünk szerintem inkább Magyarországgal kellene foglalkozni. Csak egy lábjegyzetet mondok itt, mert közgazdász vagyok: ha valaki a versenyképességet azzal próbálja mérni, hogy az évi gazdasági növekedési ütem mekkora, akkor ez egy nagy tévedés.

Egyébként Amerikában a gazdasági növekedésnek az egyik forrása az, hogy sokkal, de sokkal több munkát használnak fel, mint az Európai Unióban, mert ott általános az 50, 60, sőt 70 órás munkahét és csak kéthetes szabadság, míg Európában 40 órás munkahét - sőt van, ahol kevesebb - és öthetes szabadság van. Ha azt a termelékenységet néznénk, ami a ledolgozott munkaórákra vonatkozik, akkor jóval, de jóval kisebb különbség lenne az Egyesült Államok és az Európai Unió között, de ez csak egy lábjegyzet volt. Magyarország e tekintetben sokkal, de sokkal rosszabb helyzetben van, nálunk ugyanis a termelékenység nagyon-nagyon alacsony mértékű, tehát lenne hova lépni.

Aztán a másik dolog, hogy valójában nem is itt kezdődött az egész történet, nem most kezdődött. Hiszen öt évvel ezelőtt a kormány már elindította ezt az egész átalakítást, tehát azt, hogy az MTA-tól elveszjük a kutatóhálózatot, csak mind ez ideig nem tudták ezt teljes egészében ledarálni, és most jött el az az idő, amikor ez a ledarálás végbe fog menni.

Önök arra hivatkoznak végig, hogy na de, kérem szépen, ezt az egész átalakítást megelőzte egy jelentős, hosszan tartó átvilágítás, mégpedig külföldi, nagy szaktekintélyű tudósok végezték ezt az átvilágítást, és ennek alapján történt meg ez az egész. Most én azt

szeretném kérdezni, hogy vajon hol lehet megtekinteni, hol hozták nyilvánosságra ezeknek az átvilágításoknak az eredményeit, milyen tudományos és társadalmi viták történtek ez ügyben, és milyen módon deriválták önök ebből az átvilágításból azt az új modellt, amely kialakult, mert nyilván egy helyzetértékelésből többfajta modell is lehet. Vajon önök felállítottak alternatívákat, A, B, C és D alternatívákat is? Erről volt valamilyen társadalmi vita? Volt róla szavazás?

A miniszter úr azt is mondta, hogy 1300 embert kérdeztek meg ez ügyben, és ők azt mondták, hogy nagyon-nagyon szeretik ezt az egész dolgot. Na de ez azért még mindig kisebbség, hogyha ez valóban ténylegesen megtörtént, nemcsak formális dolog volt, hiszen ötezer kutató van ebben a kutatóhálózatban. Tessék mondani, a többiekkel mi újság van?

Az arra való hivatkozás pedig, azt gondolom, aki Magyarországon él, azért elég jól tudja, hogy az, hogy a 19 kutatóintézet vezetője ezt támogatja, ez teljesen természetes. Az egyetemek is támogatták, hiszen az egyik egyetemi vezető nekem elmondta - de nem fogom elmondani a nevét -, hogy a fejéhez rakták a revolvert (*Moraj a kormánypárti padsorokban.*), és azt mondták, hogy ha nem egyezel bele, ha nem szavazod meg, akkor nem lesz pénz. Ugyanez van egyébként itt is, hát, önök is elárulták, hogy majd jövő áprilisban kap 18 milliárd forintot a kutatóhálózat, de ezt már rég meg kellett volna nekik adni, csak most erre hivatkozással mondják ezt. Hát, természetesen, majd ha lesz pénz, akkor majd jól mennek a dolgok, és az intézetvezetők azt mondják, hogy ők felelősek az intézet dolgozóikért, ezért aztán bele fognak menni ebbe a modellbe, ebbe a történetbe, ebbe a dologba, ami egyébként eléggé nyilvánvalóan problémás lehet mindannyiuk számára.

Nyilvánvalóan az is többször elhangzott, hogy a szakszervezetek tulajdonképpen nem is léteznek, a szakszervezetekkel való egyeztetés tulajdonképpen egy fölösleges dolog. Ugyanakkor pedig én számtalan olyan véleményt hallottam az akadémiai, intézeti dolgozók részéről, illetve a Stádium 28 szervezettől is, amelyik akadémikusokat tartalmaz, amelynek én is tagja vagyok, hogy bizony itt komoly bajok és komoly fenntartások vannak ezzel az egész konstrukcióval kapcsolatosan.

Igen, tulajdonképpen itt most abba a helyzetbe kerültünk, hogy természetesen persze mondhatunk mi itt bármit arról, hogy ez épp olyan elhibázott és épp olyan rossz konstrukció, mint ami az egyetemek átalakításánál volt, önök pedig azt mondják, hogy ez egy nagyszerű konstrukció. Az idő fogja majd megmondani és megmutatni, csak hát sajnálatos módon aztán az idő kerekét nem lehet visszafelé forgatni, hogy világosan lehessen látni, hogy tulajdonképpen melyik úton kellett volna menni.

Én azonban mélyen meg vagyok győződve arról, hogy csak azok az átalakítások, csak azok a reformmegoldások lehetnek jók és életképesek, amelyek tiszteletben tartják az intézmények függetlenségét, a tudományos szabadságot, ez azonban itt, ebben a

konstrukcióban egyáltalán nem érvényesül. Azt mondta Gulyás Balázs úr, egy nemzetközileg elismert tudós, hogy tulajdonképpen egy csomó előnye van ennek, hogy egyetlenegy entitás van itt a kutatóintézetek fölött, az az, hogy közös beszerzéseket lehet megvalósítani, hogy együttesen lehet tárgyalni a kormányzattal, egyezséget lehet kötni a hosszú távú finanszírozásról, és ehhez hasonló dolgokat mondott.

No, ezt én nem vonom kétségbe, valóban van ennek egy előnye. De ezt létre lehetett volna vagy létre lehetne úgy is hozni, hogy azt mondjuk, hogy a 19 meglévő kutatóintézet, amelyik valóban nemcsak jogi személyiség, hanem tényleges jogai is vannak, ők majd saját maguk alulról létrehozhatnak egy olyan, fölöttük lévő testületet, amelyik bizonyos dolgokban korlátozottan, de tárgyalni tud kifelé akár a közbeszerzésekről, akár bármilyen akcióról, illetve tárgyalni tud a kormánnyal. Az egy demokratikus megoldás lett volna. Itt viszont önök mindent felülről irányítva próbálnak megtenni, arra való hivatkozással, hogy majd ettől lesz hatékonyság.

Én élénken emlékszem arra is, hogy öt évvel ezelőtt Palkovics miniszter úr hasonló dolgokat mondott, mint most ön, Hankó miniszter úr, hogy az átalakítás után majd ilyen hatalmas meg ilyen jó lesz, meg gyorsan ilyen és ilyen eredmények lesznek. És most a miniszter úr ismerte be, hogy az elmúlt öt évben nem jöttek be azok az eredmények, amelyeket annak idején várt, vártak az átalakítástól, és amit egyébként öt évvel ezelőtt mi is mondtunk, hogy nem jó az irány.

Mert a nagy titok az, hogy innováció, tudományos eredmények csak akkor születnek, csak akkor lesznek, ha biztosított az intézményi függetlenség, ha biztosított a tudományos szabadság. Márpedig ebben a modellben semmilyen módon nem biztosított ez, ezért én személy szerint nem tudom ezt támogatni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék sorából.)*

(13.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mellár Tamás képviselő úr. Most megadom a szót - úgy tudom, innen a pulpitról - Szabadi István képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A T/10010. számú törvényjavaslat a HUN-REN Magyar Kutatási Hálózatról legalább remek alkalmat biztosít arra, hogy az Országgyűlésben egy kicsit beszéljünk és vitatkozzunk a hazai kutatás-fejlesztésről és annak környezetéről.

Beszéljünk egy kicsit a tényszerű valóságról! Egy fura mondattal kezdem: Magyarország tehetségtemetőként működik évek és évtizedek óta, sajnos, a legnagyobb szívfájdalmunkra. De miért is van ez így, vagy

miért is gondoljuk, hogy ez így van? *(Zsigó Róbert közbeszól.)*

Már nemcsak a kutatók, szakemberek, egyetemisták hagyják el az országot jobb megbecsülés és elismerés, valamint kiszámíthatóbb jövő miatt, hanem a tehetségesebb középiskolások is már azon gondolkodnak, hogy hogyan menjenek külföldre, ha érvényesülni szeretnének. Talán ennyire mélyre sülyedt az a jövőkép, ami sok fiatal számára is már elgondolkodtató. Ezért részünkről kicsit irracionálisnak tűnik az a kormányzati elképzelés és terv, hogy a hazai kutatás-fejlesztési és innovációs szektorra építve 2030-ra Magyarország Európa tíz legjobb innovátor országára, míg 2040-re pedig a világ tíz legjobb innovátora közé kerüljön. Bár legyen így, ez volna a legjobb! Én magam is életem során mindig magas célokat tűztem ki, hisz ha ahhoz képest elérünk valamit, lehet, hogy az is jónak mondható. Tehát ez odáig rendben van. Csakhogy ennek mekkora az esélye? Ezt talán az a példával tudnám szemléltetni, hogy ez olyan lenne, mintha a magyar vasúthálózaton TGV szerelvények közlekednének. Tehát eléggé messze vagyunk ettől.

A kutatás-fejlesztési lánc minden szintje nagyon nehéz helyzetben van, mondhatnánk azt is, hogy romokban hever, kezdve az alapoktól, a humán szellemi erőforrástól, tőkétől. Míg a legfontosabb, hogy a 25-34 éves korcsoportban az EU 27 tagállamának átlaga a felsőfokú végzettséggel rendelkezők arányát tekintve 41,1 százalék, addig Magyarországon ez mindössze 32,9 százalék.

A K+F+I szektor egyik legfontosabb mérőszáma sem alakul túl biztatóan: a magyar, európai és nemzetközi PCT szabadalmi bejelentések száma évek óta stagnál, nagyságrendileg 200 darab/év, ami mindössze 0,36 százaléka az Európai Unióban benyújtott hasonló szabadalmi bejelentések számához viszonyítva, ami nagyságrendileg 54-55 ezer darab/év. Tehát lakosságárányosan ennek a számnak majdnem a hat-szorosának kellene lennie. Tehát ahogy már említettem, körülbelül 200 darab/évről beszélhetünk Magyarország esetében, és legalább 1200 darab kellene, az lenne az elfogadható, tehát ezerrel több. Ausztriában például ez a szám 2000 darab/év, de még Csehországban is majd' a dupláját nyújtják be a magyar szabadalmi bejelentések számához képest. És ez is egy tényszerű valóság, ami sajnos nem szép adat.

Tisztelt Országgyűlés! Hazánkban az egy főre jutó K+F ráfordítások az uniós átlag harmadát sem érik el. A magyarországi vállalatok jelentős része forráshiánnyal, támogatási nehézségekkel és strukturális kihívásokkal küzd, amelyek gátolják az innovációs törekvéseket. Ahhoz, hogy a vállalatok eredményesen helytálljanak a nemzetközi versenyben, nyilván szemléletváltásra, az erőforrások hatékonyabb felhasználására és célzott támogatásokra lenne szükség.

A hazai kutatás-fejlesztési intézmények és struktúrák folyamatos átszervezése gyengíti, ellehetetleníti az érdemi kutatási és fejlesztési munkát Magyarországon. Ebből a szempontból teljesen lényegtelen és

irreleváns a most benyújtott törvényjavaslat a HUN-REN Magyar Kutatási Hálózatról, hiszen tudjuk, hogy ez a formátum sem fog nagy valószínűséggel működni, 2-3 évenként majd mindig következik egy újabb és újabb és még újabb átalakítás és átszervezés; persze hozzá kell tennem, hogy mindig néhány értékesebb vagyonelem kivonásával, privatizálásával, amíg meg nem szűnik az egész, mint ahogy ez egy kicsit hungarikum kezd lenni. Hiszen hosszabb távon nyilván nem lehet az a cél, hogy a hazai kutatás-fejlesztési szektort felszámoljuk - ez, nyilván, gondolom, nem cél senki részéről, de ahhoz, hogy jó káderek fogják majd megmondani, hogy mi is az a tudomány, és ezt miért csinálják a világon mindenhol máshol rosszul, csak mi tudjuk jól, hát, azért némi kommentet hozzá lehetne fűzni.

A magyar kormányának, most fogalmazhatnék úgy is, hogy fogalma sincs, de inkább úgy fogalmazok, hogy csekély fogalma van arról, hogyan működik a kutatás-fejlesztés rendszere, amíg nincs egy olyan szakember, aki értené azt, hogy hogyan kellene egy ötletből piacképes terméket, világmárkát létrehozni. Van ilyen? Kérdezem én tisztelt képviselőtársaimat: mikor volt utoljára ilyen? Mert van ilyen, csak már nagyon régen volt... (Zsigó Róbert: *Fölveszünk téged!*) Köszönöm szépen, képviselőtársam. Amíg nincs ilyen szakember, addig nehéz (Dr. Apáti István: *Ne hagyd magad kizökenteni!*), addig nagyon nehéz előrelépni.

Nagyon szeretnénk tudni, a Mi Hazánk Mozgalom szeretné tudni - és ezt kérdezem is miniszter úrtól -, hogy közel száz nagy tekintélyű nemzetközi szakember nevét megismerhetjük-e, munkájuk nyilvánosságra hozatalát kérhetjük-e, akik kormányzati kompetencia hiányában átvilágították állítólag a teljes HUN-REN Magyar Kutatási Hálózatot, és erre az eredményre és a törvényjavaslatban megfogalmazott megoldásra jutottak. Szívesen megismernénk ezeket a tanulmányokat. (Közbeszólás a Fidesz soraiból: *Nyilvánosak!*) Úgy néz ki, hogy már nemcsak a sportban, hanem a magyar jövő alakításában is idegenlégiósokkal játszunk. Ez a teljes önfeladás, és ez számunkra nyilván elfogadhatatlan. (A Fidesz képviselői felé:) És nyilván lehet ezen mosolyogni (Zsigó Róbert: *Sírunk! Nem mosolygunk!*), de azért érdemes a sorok közé gondolni ezt. Évente mintegy százmilliárd forint közpénz folyik át a Magyar Kutatási Hálózaton, mégsem hallunk nemzetközi szinten értékelhető tudományos áttörésekről vagy számottevő kifejlesztett termékekről évtizedek óta Magyarországon; pár perccel ezelőtt erre utaltam.

A kérdés az, hogy milyen pénzelszívó mechanizmusok, milyen szabadalmi bejelentésekkel ügyeskedő szervezetek, milyen K+F+I szektorra rátelepedett, elkesztő méretű és gátló hatású rendszerek vannak, amelyek elvonják a tényleges kutatás-fejlesztést végző szakemberek elől az állam által ráfordított támogatási összeget a kutatás-fejlesztési lánc minden szintjén, az általános és középiskolai tehetséggondozástól kezdve a HUNOR magyar úrhajós programig.

A Mi Hazánk Mozgalom ezért ragaszkodik ahhoz, hogy a HUN-REN Magyar Kutatási Hálózatról szóló törvényjavaslat 14. §-ában taglalt háromfős felügyelőbizottság létszámát bővítsék ki, abba minden parlamenti párt delegálhasson egy-egy szakembert, hogy nyomon lehessen követni a HUN-REN Magyar Kutatási Hálózat gazdasági működését, vagyongazdálkodását és a támogatási összegek felhasználását, az anyagi ráfordítások hasznosulását tudományos publikációk, szabadalmi bejelentések, kifejlesztett termékek formájában, és a többi, és a többi. Erről a felügyelőbizottság éves jelentést, parlamenti beszámolót készítsen, amit megoszt a nyilvánossággal. Ezt a felügyelő, átvilágító és értékelő tevékenységet később ki kell terjeszteni például a HUNOR magyar úrhajós programra vagy például a Hiventures Zrt. kockázati tőkebefektetési programjára is, hogy objektív és teljes képet kapjunk a hazai kutatás-fejlesztési paletta teljes állapotáról.

Visszamenőlegesen pedig meg kell vizsgálni azt is, hogy kik és miért szabotálták el a kutatási hálózatban azt, hogy a Mátrában épüljön meg a világ legkorszerűbb, legfontosabb és egyik legnagyobb tudományos és gazdasági hasznosíthatósági impakttal bíró beruházása, a gravitációshullám-detektor Einstein-teleszkóp, ami visszahelyezhette volna Magyarországot a nemzetközi tudományos élet első vonalába.

(13.20)

Érdekes módon Hollandia és Olaszország kapva kaptak a lehetőségen, amiről mi már le is maradtunk. Ez egy óriási hiba. Szintén tisztelettel kérdezem miniszter urat, hogy például ezért ki a felelős, hogy ilyen történhet Magyarországon. Nemcsak ez a példa, hanem az, hogy vannak olyan példák, amelyekre más országok kapva kapnak, nálunk pedig elvész ez a lehetőség.

A Mi Hazánk Mozgalom szakértője tisztában van azzal, hogy kell világpiacra fejleszteni, és most mondok egy példát. Ő az egyik feltalálója annak az oldalcsúszó zongoraszéknek, melyről az Instagram-videót több mint ötmillióan tekintették meg világszerte. Az elkészült és szabadalmaztatott világpiaci terméket azonban elszabotálják. Többször próbálkozott már. A rendszer olyan, most mondhatnám azt, hogy szándékosan van kitalálva, de nyilván nem, hanem inkább annyira nehéz, és olyan nyögvenyelős a rendszer, hogy esélye se legyen egy kutatónak, egy termékfeltalálónak, egy olyan találékony embernek a termékét segíteni, hogy Magyarországot akár még egy kitorési pontként, pozitív irányú elmozdulásként ki tudná emelni a jelenlegi helyzetből. Hol van itt az a gondolkodásmód, amely segítené a kutatók autonómiáját, ha már erről is hallottunk ma szót?

A Mi Hazánk Mozgalom sajnos ma az egyetlen olyan magyar parlamenti párt, amelyik ténylegesen érti a kutatás-fejlesztés és innováció lényegét, tisztában van ennek fontosságával, a magyar tulajdonú

nemzetgazdaság megteremtésével, elismeri és támogatja a kutatói tevékenységet, elkötelezett a kutatói autonómia helyreállításában és az egész életre szóló vonzó kutatói életpályamodell megteremtésében. Emellett alapvető fontosságúnak tartjuk a magyar innovációs egyetemi és termékfejlesztési központ létrehozását, hogy legyenek ismét magyar világmárkák és termékek a nemzetközi fizetőképes piacon, amely a magyar ipart a dualizmus korától kezdve mindig is jellemezte.

A Mi Hazánk Mozgalom elkötelezett abban is, hogy felszámolja a magyar tudományt, kutatás-fejlesztést és innovációt gúzsba kötő és ellehetetlenítő tevékenységeket, rendszereket és szervezeteket, amelyek a tudásalapú gazdaság megteremtése helyett egy folyamatosan elszegényedő félgymarmati, félfuadális, az emberi és környezeti erőforrásokat felélő dobozoló, összeszerelő gazdasági modellt kívánják Magyarországon megteremteni.

A Mi Hazánk Mozgalom mindig is elismerte a tudást és a teljesítményt, és továbbra is a tudás, a teljesítmény és a kutatók oldalán áll. Amint már hallottuk itt a vita során, hogy a kutatók kérésére jött létre ez a törvényjavaslat, akkor én azért megkérdezném tisztelt miniszter urat, hogy valóban így van-e, és nemcsak tollba lett mondva a részükről. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabadi István képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most kétperces felszólalások következnek; elsőként Pószán László képviselő úr, Fidesz.

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Hát, most különösen az utóbbi felszólalásnál megtapasztalhattuk, hogy a tények tolakodó közelsége megakadályozza a nagyívű koncepcióalkotást, itt pedig nagyívű koncepciók voltak, következőképpen sokat a tényekről Szabadi képviselő úr nem beszélt, de azért jól szórakoztunk.

Viszont amihez én hozzá kívánok szólni, az a következő. Mellár Tamás képviselő úr a vagyonekezeléssel kapcsolatban felvetett néhány gondolatot, én csak szíves figyelmébe ajánlom a törvény 23. § (6) bekezdését, amelyben világosan le van írva, hogy a HUN-REN vagyont nem idegeníthet el, nem terhelheti meg, harmadik személy részére, használatra nem adhatja, és akkor ezután részletesebben ki van fejtve.

Hiller képviselő úr és Barkóczy Balázs képviselő úr is felvetette az alapítványi egyetemek kérdését, amelyek valamilyen módon itt összefüggésbe kerülhetnének. Csak szeretném megjegyezni, hogy korábban, amíg állami fenntartású egyetemek voltak, és ha úgy tetszik, volt Erasmus-program, a magyar egyetemek a nemzetközi rangsorokban jóval rosszabbul szerepeltek. Amióta alapítványi fenntartású egyetem van, való igaz, hogy az Unió elzárkózik az Erasmus-programok finanszírozásától, ellenben jóval előkelőbb helyre kerültünk. Hogy eközött van-e összefüggés vagy sem, mindenkinek a fantáziájára bízom.

Viszont egy dolgot azért szeretnék még egyszer megismételni, ezt többször elmondtam már, ez igenis politikai természetű döntés. A Debreceni Egyetemen soha egyetlen kuratóriumi tag nem volt politikus, soha a kezdetektől. Olyan természetű feltételek az ő esetükben nem merülhettek fel, amit az Unió, nem tudom hányszor, mindig, újra és újra valahogy előhozott. Sőt, a Debreceni Egyetem csináltatott egy olyan átvilágítást is uniós normák szerint, hogy milyen az autonómia szintje. Az Európai Unióban a második helyen van, tisztelettel jelzem, és van nemzetközi tanácsadó testülete, abban Nobel-díjas is van. Tehát kérem, maradjunk a tényeknél. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Pószán képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Hiller István képviselő úrnak, MSZP.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Pószán Elnök Úr! Odáig már ne jussunk el, hogy a végén még kiderül, hogy a magyar felsőoktatásnak jót tett, hogy az Erasmus- és a Horizont-programból kizárta az Unió a magyar hallgatókat és kutatókat. Tehát azt szeretném, hogyha egyértelműen közösen vallanánk, hogy az Erasmus-program és a Horizont-program hasznos dolog, abban benn lenni a magyar felsőoktatás hallgatóinak, a magyar kutatás kutatóinak előnyösebb, mint hogyha nincsenek benne.

Én szükségmegoldásnak tartom azt, amit a kormány lépett különböző, nevezzük pótprogramok létrehozásával, és nem célnak. Az én fejemben az a cél, hogy a magyar hallgatók és a magyar kutatók az Európai Unió programjaiban teljes természetességgel, ahogy korábban, őszintén remélem, később is csehek és portugálok, lengyelek és hollandok részt vesznek és részt vehetnek, mert ez egy jó dolog, tehát a cél az kell, hogy legyen, hogy sikerüljön megállapodni a magyar hallgatók és kutatók érdekében. Ehhez képest tartottam én - és ezt még egyszer szeretném hangsúlyozni, türelemmel kivárom a reakciót -, hogy vajon az időpont megválasztása taktikailag helyes-e. Vitassuk ezt meg, hogy a most beterjesztett törvény nem jelent-e súlyosabb veszélyt és a már meglévő probléma elmélyítését. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hiller képviselő úr. Több kétperces jelentkezőt nem látok, ezért megadom a szót további képviselői felszólalásokra. Elsőként Hörcsik Richárd képviselő úr, Fidesz!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy a miniszteri előterjesztői expozéban is elhangzott, szeretnék az előttünk lévő törvényjavaslat szövegéhez ragaszkodni, amiről tárgyalunk, ami a törvényjavaslat célja: a HUN-REN Magyar Kutatói Hálózat versenyképes, hatékony és teljesítményalapú működési feltételeinek megteremtése, a

HUN-REN nemzetközi pályára állítását megalapozó, valamint a kutatói munka megbecsültségét és egységes, vonzó kutatói életpályamodell kialakítását tovább erősítő törvény megalkotása.

(Az elnöki széket dr. Oláh Lajos, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Nos, engedjék meg, hogy e három kérdés közül csak a másodikkal, annak is egy fontos aspektusával kapcsolatban említsek néhány szempontot a hozzászólásomban! Mindezt az egyetemi katedrán eltöltött közel harmincéves oktatói és kutatói tapasztalat segítségével teszem.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslatot áttekintve úgy vélem, hogy a törvényjavaslat elfogadása mellett gyakorlati okokból is érdemes elköteleződni. Meggyőződésem szerint a HUN-REN Magyar Kutatási Hálózat előtt álló átalakítási folyamat nem csupán egy szervezeti változás, hanem egy komoly lehetőség arra, hogy megerősítsük hazánk tudományos és innovációs képességét, valamint megteremtjük a tudományos közösség számára a fejlődést, a XXI. században stabil, modern alapokat.

(13.30)

Jól tudjuk, hogy az egyes tudományágak már eleve jó, kiváló nemzetközi kapcsolatokkal rendelkeznek. Például az orvostudományi egyetemeink számos külföldi hallgatót fogadnak be, akik angol vagy német nyelven hallgatnak előadásokat, vehetnek részt gyakorlati képzésben.

Nem lepődhet meg senki azon, ha az orvosaink ezt a nemzetközi közeget egyfajta természetes közegnek tekintik, esetleg kutatási tevékenységüket a legnagyobb megelégedésre ebben folytatták. A természettudományok, a mérnöki bravúrok világára szerintem mindez ugyancsak igaznak tűnhet, ugyanakkor vannak olyan tudományterületek, valljuk be őszintén, amelyekben jobban érvényesülnek a nemzeti sajátosságok, amelyekben kutatási területtől függően, úgy mondom, kifejezetten kihívás lehet a nemzetközi elismerés. Bizonyos történettudományi kérdések vagy a nemzeti jog egy-egy fontos területe bizonyosan nehezebben kerül a nemzetközi tudományosság fő sodorvonalába, de meggyőződésem, hogy egy kellően versenyképes intézményi háttér ezen is tud segíteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy e kérdésben egy személyes példával éljek! 2024. október 29. napján Edinburghban, Skóciában megtartottuk a Skót és Magyar Tudósok Társaságának alakuló ülését. Számos tudományterületről gyűltünk össze mi, részben magyar kötődéssel rendelkező skót, és skóciai kötődéssel, kapcsolattal rendelkező magyar tudósok, egyetemi emberek. Lényegében egy, a XIX. században indult hagyományt elevenítettünk fel, újra megerősítve azt a kapcsolatot, amelyet éppen 38 évvel ezelőtt Skóciában - mint ott tanuló

diák - sikerült kutatnom, e kutatás eredményei által alátámasztani és azóta is ápolni ezt a skót kapcsolatot.

A társaság tagjai között történész, fizikus, kutató, orvos, néprajzos, csillagász, zenetudós, társadalomtudós is van. Rajtuk keresztül kell megerősíteni Edinburgh, Aberdeen vagy Glasgow egyetemével, tudományos kutatást folytató szervezeteivel, együttműködni a természettudomány vagy akár a történettudomány területén is. Meggyőződésem, hogy ha nem áll rendelkezésre olyan szervezeti háttér, amely a tapasztalatcserét, a tudomány művelői közötti kapcsolat javítását szolgálja minden erővel, akkor óhatatlanul hátrányba fogunk kerülni. Tehát szükség van arra, hogy amint az említett Skót és Magyar Tudós Társaság a nemzetközi tudományos kapcsolatok egy kitüntetett szeletét, úgy a HUN-REN a magyar tudományos élet egészét minél erősebben bekapcsolja a nemzetközi tudományos vérkeringésbe, ilyen irányú törekvéseit minden erővel támogassa.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezhetjük, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat miben járul hozzá az előbb mondottakhoz. Nos, elsőként engedjék meg, hogy először az itt kifogásolt átláthatóság és hatékonyság kérdését emeljem ki, amelyek a javaslat céljai, de eszközei is egyaránt. Tudniillik az előttünk fekvő javaslat abból indul ki - ezzel nehéz is vitatkozni -, hogy a jelenlegi kutatói rendszer töredezettsége és széttagoltsága igenis sok kihívást jelent a mindennapi működések során.

A különálló intézmények és szervezeti egységek közötti együttműködés, gyakran azt tapasztalom, hogy lassú és nehézkes, az egységes szervezeti struktúra bevezetésével azonban lehetőség nyílik arra, hogy ezeket az akadályokat megszüntessük, és az erőforrások koncentrációja révén hatékonyabbá váljék a kutatás finanszírozása, a kutatói munkakörülmények fejlesztése, egyáltalán a stratégiai tervezés. Igen, én úgy vélem, hogy a szervezeti működés gördülékenyebbé tétele mellett a javasolt változtatások pozitív hatása a bürokratikus terhek csökkentése is, amely, valljuk be őszintén, gyakran elveszi a kutatók kedvét meg az energiáját. Gondoljunk bele, hogy egy kutató mennyi időt tud megszórolni, ha az adminisztrációs feladatokat egy átláthatóbb, egységes rendszer támogatja, és az egységes rendszer egyes vélemények szerint akár negatív következményekkel is járhat - mondják - a kutatói szabadságra nézve, amint hallottuk.

De hangsúlyozni kell, hogy ezzel szemben az átalakításnak a célja épp az, hogy a kutatói szabadságot erősítse. Az egységes rendszerben a kutatók nagyobb szabadságot kapnak a kutatási irányok kiválasztásában és az erőforrásokhoz való hozzáférésben, és általában, hogy az adminisztráció kevesebb időt vesz igénybe, a kutatók több figyelmet fordíthatnak a lényegre, vagyis magyarán: a kutatásokra.

Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzetközi tudományosságba erősebben bevonandó tudományterületek esetében megfigyelhető, hogy a kutatói életpályát

az agyelszívásra törekvő államok mennyire nagy erővel próbálják vonzóvá tenni. Magyarországnak egy rendkívül nehéz versenyhelyzetben kell helytállnia; azt hiszem, ez nem vita kérdése.

Különösen a jövőbe mutató, munkaigényes alap kutatások esetében igaz az, hogy az intézményrendszer nem fordított elég figyelmet a tudós elmék megtartására. Amennyiben Karikó Katalin életpályájára tekintünk, bizony még a nagy tudósok magához vonzásában jeleskedő Amerikai Egyesült Államokban sem mindig adott minden körülmény ahhoz, hogy későbbi, létfontosságúvá váló tudományos eredmények megszülethessenek. Azt gondolom ugyanakkor, tisztelt képviselőtársaim, hogy Magyarország nem engedheti meg magának, hogy ebben az ügyben az elvárható szint alatt teljesítsen.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, ahogy hallottuk, a bérrendezés is, és erről is érdemes pár szót ejteni. Ezzel üzenetet is közvetítünk a társadalom felé, tudniillik a kutatók munkája érték, amit megfelelően kell megbecsülni, mindez pedig a teljesítmény-alapú finanszírozás bevezetésével összekapcsolódva újabb és újabb eredményeket hozhat. Azt hiszem, hogy ösztönzőleg hat a közösségre, és elősegíti, hogy a legjobb teljesítményt nyújtó intézmények még nagyobb támogatást kapjanak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jól tudjuk, hogy a tudomány egyetemes vállalkozás, ahogy Hiller miniszter úr is említette. A magyar kutatóknak, bárhol dolgozzanak, mindenütt megvan a szerepük ebben a nagy küldetésben, ha szabad így fogalmaznom, függetlenül attól, hogy hol és miként tevékenykednek, milyen intézményrendszerrel, háttérrel bírnak, elsősorban a tehetőségük szabhat csak határt. Nem lehet más célunk.

Közel három és fél évvel ezelőtt itt, a tisztelt Ház falai között a Tokaj-Hegyalja Egyetemről szóló törvényjavaslat vitájában is elmondhattam, hogy egy kisváros, például Sárospatak is milyen eredményeket érhet el, ha megvan hozzá a kellő lendület és támogatás.

A hagyomány szerint Perényi Péter koronaőr 490 évvel ezelőtt alapított protestáns iskolát Sárospatakon, ami később több intézetet magába foglaló kollégiummá terebélyesedett ki, mint a gimnázium, a teológia, a bölcsészet és a jogi akadémia, majd 1857-ben Árvay József vezetésével a református tanítóképző intézettel bővült ki. A történezkollégák kutatásai alapján tudjuk, hogy Sárospatak a XVIII. század elején emelkedett az úgynevezett teljes szerkezetű felsőfokú képzést végző kollégiumok sorába. Mindez évszázadokon át folyamatosan formálta azt a szerepét, amellyel Sárospatak ma is bír az oktatás területén, vagyis azt, hogy egyáltalán miért ott jöhetett létre az új Tokaj-Hegyalja Egyetem, amely mintegy összeolvastja - ha szabad ezt mondanom - választókerületem két legfontosabb értékét és büszkeségét, a tokaji bort és az évszázados oktatási-nevelési egyetemes protestáns örökséget.

A megalakulás éve, az első időszak bizony nem könnyű, főleg, ha egyetemről, felsőoktatási intézményről beszélünk. A hallgatóknak éppúgy meg kell

felelni, mint a kutatási tevékenységet folytató oktatógárdának is, ez nem kétséges. Ezért tölt el örömmel, hogy immáron elmondhatjuk: a sárospataki felsőoktatási rendszer átalakítása nyomán az egységes szellemiséget képviselő, közel fél évezredes tradícióra épülő intézményrendszer, a Tokaj-Hegyalja Egyetem a létrejöttével sikeresen épített ki kutatási együttműködéseket francia, német és kínai társintézményekkel.

(13.40)

Az így megvalósuló kutatások immár közvetlen hatást gyakorolhatnak a zempléni térség, illetve Tokaj-Hegyalja gazdasági életére.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy hiszem, hogy a HUN-REN átalakítása nemcsak egy adminisztratív változás, hanem egy lehetőség, hogy új alapokra helyezzük Magyarország tudományos közösségét. Egy olyan rendszert hozhatunk létre, amely a tehetséges szakemberek számára biztosítja a szabadságot, a fejlődéshez szükséges erőforrásokat és a méltó megbecsülést. Úgy vélem, hogy így közösen tehetjük meg azokat a lépéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a méltán híres magyar tudomány ne csak megőrizze, hanem tovább erősítse a helyét a világ akadémiai közösségében. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm képviselőtársaimat és az ülés levezetését segítőket. Megadom a szót Apáti Istvánnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egyáltalán nem állt szándékomban hozzászólni, csak itt az előttem felszólaló mégis felpökölte vagy meghozta az ehhez való kedvemet, amikor Karikó Katalint itt feltétel nélkül pozitív összefüggésekben említette.

Maradjunk annyiban, hogy az mRNS-technológia egy legalább annyi kárt okozó technológia, mint amennyi hasznot hozott, ha volt egyáltalán haszna. Szeretném önöknek jelezni, hogy Szlovákiában épp most készülnek betiltani ezt a technológiát. Lehet ennek tapsolni, lehet fölülni a fősodornak, lehet úgy tenni, mintha minden rendben lenne, csak nagyon nincs rendben semmi, tisztelt képviselőtársaim.

Tehát azokat a tényeket figyelmen kívül hagyni, amelyek abba az irányba mutatnak, hogy több, korábban rendkívül ritkán előforduló rosszindulatú daganatos megbetegedés száma ugrásszerűen megnövekedett... - és nemcsak a turbórákokra gondolok, hanem bármilyenfajta daganatos betegségnek korábban rendkívül ritka altípusa számban, előfordulásban rendkívüli módon megnövekedett az oltáskötelezés, az oltásterror óta, amit önök a 2020-2022 közötti időszakban a nemzetközi trendeket, elvárásokat követve, kritika nélkül tettek magukévá, és kötelezték rá a magyar embereket, vagy nyíltan, vagy a félretájékoztatás révén behajszolták ebbe rengeteg honfitársunkat.

A környezetemben van olyan család, aki az orvos édesapát veszítette el. Egy olyan orvost, aki oltástálib volt korábban, tehát fundamentalista szinten hitt abban, hogy az oltás mindenható, és mindenfajta előzmény és betegség nélkül, pár nappal a Pfizer-oltás felvétele után meghalt. És nemcsak a rosszindulatú daganatos betegségek fordulnak elő gyakrabban, ezeknek korábban ritka típusai, hanem szignifikánsan megnövekedett az agyi keringési összeomlások, a szívinfarktusok, a trombózisok, a különböző embólia-típusok száma.

Persze, van ebben a történetben egy ördögi, hogy jogi értelemben bizonyítani a halál vagy a súlyos egészségromlás, a maradandó egészségkárosodás és az oltás közötti összefüggést nagyon nehéz. Ez alapvetően orvosszakértői véleményeket igényel, és holló a hollónak ritkán vájja ki a szemét, meg farkas ritkán eszi meg a kölykét. Nagyon nehéz lesz ilyen orvosszakértői véleményeket majd előállítani. Vannak folyamatban próbaperek, illetőleg szép számmal próbálnak már az emberek érvényt szerezni jogos igényüknek, hiszen itt nem egyszerűen a pénztárcájukba meg a magánéletükbe, hanem a legértékesebbe, az egészségükbe nyúltak bele.

Ha nem hiszek nekem, akkor higgyenek a Pfizer egyik vezetőjének. Korábban mit mondott a miniszterelnök úr is? Hogy az oltás olyan, mint a golyóálló mellény, lepattan a lövedék, és az oltás az egyetlen, amely véd minket a fertőzés továbbadásától, tovaterjedésétől. *(Moraj.)* Mondta ezt a miniszterelnök úr 2020-ban...

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársam! Hadd kérjem meg, hogy egy picit a tárgyra térjünk, és ne most vitassuk meg ezt a kérdéskört.

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Rendben, elnök úr. Ez a kutatás-fejlesztéshez széles körben kapcsolódik. Én elhiszem, hogy rossz ezt hallgatni a globalista pártoknak, de hacsak nem veszik el tőlem a szót, csak végigmondom, és aztán majd még más vizekre evezek. Aztán kiderült a Pfizer egyik vezetőjétől, nem is tesztelték erre a vakcinákat, átverték az egész világot, emberkísérleteket végeztek embertelen módon.

De hogy egy kicsit közelebb hozzuk ezt az egészet a mai napirendhez, én azt szeretném önöktől kérni, vagy arra szeretnék rákérdezni, hogy a most tárgyalt törvényjavaslat mennyire fogja elősegíteni azt, hogy a magyar szürkeállomány Magyarországon hasznosuljon. Mennyire tudnak érvényesülni majd a magyar kutatók, a magyar találmányok mennyire fognak közvetlenül a magyar államnak és a magyar embereknek hasznot jelenteni? Mert általános tapasztalat, tőlem sokkal okosabb emberek alapították meg, hogy a legritkább esetben hasznosul magyar találmány Magyarországon. Valahogy az irigység, a kapzsiság meg egyéb emberi tényezők megoldják, hogy elüldözik a legkiválóbbjainkat, és a magyar találmány meg valahol külföldön, Európában vagy az világ másik részein terem és termel hasznot.

Hadd mondjak önöknek két példát, amit én személyesen ismerek. Egy kiváló mérnökember van az ismeretségi körömben, aki a vízenergia hasznosításával kapcsolatban figyelemre méltó kutatásokat végzett. Egyszerűen nem tud érvényesülni, mert nem hagyják. Aztán ismerek olyan kiváló magyar találmányt, amely a nanotechnológiás hőszigeteléssel kapcsolatos, tisztelt képviselőtársaim. Nem egy akármilyen dolog! Rengeteg lakóépületnél, közintézménynél sokkal olcsóbban lehetne energetikai korszerűsítést végezni ezzel a módszerrel valahol máshol. Más-hogy nem is lehet, hiszen nem lehetséges más szigetelési mód. Ahol eddig nem volt lehetséges, ott is lehetségessé válik és lényegesen olcsóbb lesz. Több milliárd forintért megvette volna már nagy külföldi építőipari mult cég. Nem adta el, mert ő azt szeretné, hogy ez a saját hazájában hasznosuljon, de nem meri önöknek sem kiadni, mert tudja, hogy ennek mi lesz a következménye. Így gyakorlatilag a tudás elvesz egy olyan kérdés kapcsán - hőtechnika, hőátbocsátási tényező javítása, korszerűsítés, fejlesztés -, ami kulcskérdés, hogy kevesebb energiával tudjuk fűteni vagy éppen hűteni a lakóépületeket és a közintézményeket.

Lehet mosolyogni, lehet majd különböző vicces megjegyzéseket tenni, csak az a helyzet, hogy erre is igaz az a kijelentés, hogy önök 14,5 éve totális hatalmat birtokolnak, teljhatalom birtokában vannak. Akié minden hatalom, azé minden felelősség. Mondják meg nekem, hogy hány szakterületen, konkrétan milyen találmányok kapcsán változott a helyzet 2010 óta, a 2010 előtti állapotokhoz képest! Hány komoly magyar találmányt hagytak érvényesülni, és hányat fojtottak el vagy öltek meg már embrionális szakaszban, és áldoztak fel a kapzsiság és a féktelen mohóság oltárán?

És akkor az a kérdés, hogy ez a javaslat konkrétan ebben hoz-e fordulatot. Mert ha igen, akkor megtapsolom. Én tudom, hogy önök nem bírják elviselni a kritikát. Önökre általában a kritika olyan hatással van, mint a vámpírra a fokhagyma vagy a napfény. Nem bírják elviselni, és úgy tesznek... *(Moraj a Fidesz soraiban.)* Javasolom a vonatkozó filmművészetet tanulmányozni, tisztelt képviselőtársaim, higgyék el, hogy épülésükre válik. Aki jártas a filmművészet ezen részében, az pontosan érti, hogy a vámpír nem bírja elviselni a fokhagymát, elpusztul ennek hatására. Önökre pusztító hatással vannak ezek a kritikai megjegyzések. Csak cáfolják meg tételesen az én állításaimat akkor!

Még hosszan lehetne sorolni azokat a kiváló embereket és találmányaikat, akik külföldre voltak kénytelenek menekülni azért, mert mindenhol érvényesülhettek, csak a saját hazájukban nem. És akkor önök szerint ezért önöket nem terheli felelősség? Megint megkérdem, hogy ez milyen módon függ össze a jobboldali, nemzeti, keresztény, konzervatív gondolkodással? Semennyire, nagyon könnyen meg tudom válaszolni. Ha majd változtatnak ezen a helyzeten, akkor is gombot nyomok, felszólalok, és akkor meg fogom köszönni önöknek - bár már itt tartanánk! -, ha

egy 180 fokos fordulat ebben bekövetkezik. Higgyék el, én nemcsak a negatív előjelű kritikával, hanem az elismeréssel sem fukarkodok, csak adjanak rá okot. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Tisztelt Országgyűlést! Felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát ezennel lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Igen, parancsoljon, öné a szó.

DR. HANKÓ BALÁZS ZOLTÁN kultúráért és innovációért felelős miniszter: Köszönöm szépen. Baróczi Balázs nem várta meg a felvetéseire és a tényadatokkal való összevissza ferdítésére adandó választ. Akkor engedjék meg, miközben őt hallgattam, ez a vicc jutott eszembe.

(13-50)

A kapitány leszól a gépházba: mennyi?; harminc, kiáltja a gépész; mi harminc?, kérdez vissza a kapitány; mi mennyi?, kérdez vissza a gépész. Na, ez nagyjából így foglalható össze.

Ha megengedik, akkor még a számokról beszélve, tekintettel arra, hogy Hiller képviselő úr is a Pannónia-HU-rizont kérdését fölvetette, bár ez direkte nem tartozik a témához, engedjék meg, hogy tényadatokat közöljek önökkel, és aztán pedig az elvi kérdésre is hadd adjak választ.

A tényadatok a következők, és ezáltal tisztelettel kérem, hogy innentől ezeket az adatokat legyenek kedvesek használni. A legutolsó évben, amikor Erasmus-programban részt vehettek az egyetemek, azok az egyetemek, amelyek modellváltó egyetemek voltak, akkor az őszi félév során összességében kétezren vettek részt Erasmus-programban. Most a kiírt Pannónia-programban hétszázán már haza is jöttek augusztus után a Pannónia-programból, nyolcszázán vannak kint. Összességében 2200 pályázat zárult le az első félévben, és további nyolcszáz pályázat van folyamatban.

Tehát az első félévben, szemben a kétezres Erasmus-mobilitással, háromezres Pannónia-mobilitásunk lesz, és a két félévben összesen nyolcezer diáknak van lehetősége részt venni ebben. Tehát ezek a tényadatok, csak a „mi harminc, mi mennyi”-re visszautalva.

A Horizon kérdésében pedig javasolom áttekinteni a két héttel ezelőtt zárult HU-rizont-pályázatokat, amelyből én csak egyetlenegy dolgot citálok ide, az pedig az Óbudai Egyetem pályázata, amely a mesterséges intelligencia és a robotsebészet vonatkozásában a Stanforddal és a szingapúri egyetemmel működik együtt - ez a két egyetem a világ két top tíz egyeteme -, és megvalósítja azt is, amit a gazdasági és kutatási semlegességben nagyon helyesen így hívunk, hogy együttműködünk a Nyugattal és együttműködünk a Kelettel ebben a kérdésben.

(A jegyzői székben Gelencsér Attilát dr. Tiba István váltja fel.)

Viszont elvi szinten azt tisztáznunk kell, hogy nem az a kérdés, hogy jobb-e az Erasmus és jobb-e a Horizon, hanem a Horizon és az Erasmus jár a magyar diákoknak. Azért jár a magyar diákoknak, mert ez egy olyan uniós alapjog, amely minden államban lévő egyetemistának jár. Ezért kell föltennünk ezt a következő kérdést, hogy miért nem kapják meg a jogos jussukat az egyetemisták és a kutatók. *(Dr. Mellár Tamás közbeszól.)* Nos, ebben önvizsgálatot kell tartaniuk. *(Dr. Mellár Tamás: Igen, egyetérttek!)* Önvizsgálatot kell tartaniuk, mert éppen múlt csütörtökön vettem részt az Európai Parlament vonatkozó vitájában, ahol önök, ellenzéki képviselők által képviselt szempont volt az, hogy a magyar diákokat és kutatókat ki kell zárni az Erasmus- és a Horizon-programból. Tehát innentől nagy tisztelettel arra kérem, hogy a magyar érdeket, a magyar egyetemisták és a magyar kutatók érdekét képviseljék.

És hogy miért van szükség a Pannónia- és HU-rizont-programokra? Azért, mert a nemzetközi erőterben még jobban akarjuk képviselni a magyar fiatalokat, a magyar kutatókat. Amúgy ez a két program sikeres, ideális lenne, ha ez a két program a Horizon- és az Erasmus-programmal párhuzamosan tudna futni.

Még egy dolgot érdemes idecitolni, ha már erről itt beszélünk és előjött. Brüsszelnek nem a magyar kormánnyal van ebben vitája; Brüsszelnek a magyar egyetemeken szenátusaival van vitája, hiszen ez a szabályozás, amelyet a felsőoktatás vonatkozásában az új modellben elfogadtunk, a szenátusok támogatását bírta. És hogy ez mennyire így van: hat egyetemnek van folyamatban pere az Európai Bizottsággal szemben. Biztos akkor azt is tudják, hogy a Bizottság oldalán az Európai Parlament becsatlakozott a vitába, tehát az Európai Parlament politikai szempontból, politikai álláspontot képvisel az Európai Bizottság mellett. Hogy történhet ez?

De akkor most a Pannónia és HU-rizont kérdését, valamint az Erasmus és a Horizon kérdését félretéve, tekintettel arra, hogy erre vonatkozóan a magyar kormány azokat a módosításokat javasolta az Országgyűlésnek, és a tisztelt Országgyűlés elfogadta, amelyek a kompromisszumos javaslatok voltak, de azt nem fogadta el, ami a magyar rektorokat zárta volna ki a kuratóriumokból, és nemzetközi NGO-knak teremtett volna kuratóriumi jelölési jogot, innentől, ahogy mondtam volt, Brüsszelnél pattog a labda, hiszen egy olyan hatályba léptetéssel fogadtuk el, hogy ezek a vonatkozó szabályok akkor lépnek hatályba, ha a politikai zsarolást Brüsszel megszünteti. Merthogy itt nem felsőoktatási jogról van szó, mert ahhoz amúgy semmi köze nincs Brüsszelnek; direkt politikai zsarolásról van szó az egyetemistáinkon keresztül. És azt a kérdést kell föltenni, hogy ebben a politikai zsarolásban a képviselők hol foglalnak helyet, részt vesznek a politikai zsarolásban, avagy sem.

De most akkor nézzük meg az előttünk fekvő törvényjavaslatot! Az előttünk álló törvényjavaslat kapcsán az egyik aggregált kérdéskör az volt: tényleg a Magyar Kutatási Hálózat tette az erre vonatkozó javaslatot? Tényszerűen nézzük akkor tehát meg, hogy hogyan is alakult az elmúlt hónapok során a Magyar Kutatási Hálózat, és hogyan tette ezt a javaslatot, amely önök előtt fekszik, a Magyar Kutatási Hálózat!

2024. év elején történt meg a Magyar Kutatási Hálózat átvilágításának elindítása. Ha érdeklődnek ezzel kapcsolatban, a Magyar Kutatási Hálózat honlapján ez megtekinthető, illetőleg számtalan workshopot szerveztek kutatóintézetek lebontásában, hiszen minden egyes kutatóintézethez más-más nemzetközi kutatócsoport nyújtotta azt a nemzetközi segítséget, nemzetközi összehasonlítást, amit ez szükségessé tett.

A nyolc hónapos időszakban négy stratégiai workshop keretében egyeztette ezt a Magyar Kutatási Hálózat vezetése a nemzetközi tudósokkal, mi több, szeptember 25-én volt ennek egy összegző tájékoztatója, amelynek a végén engem is az összegző javaslatok tételére meghívtak, hogy tájékoztassanak arról, hogy a Magyar Kutatási Hálózat milyen javaslatokat fogalmazott meg. Október 2-án a Kutatási Hálózat nemzetközi tanácsadó testülete a Magyar Kutatási Hálózat elnökének címezte azon javaslatát, amelybe a vonatkozó megújítási pontokat tették. Október 4-én az irányító testület felhatalmazta Gulyás Balázs elnök urat és az irányító testület további tagját, valamint további képviselőket a minisztériummal való tárgyalásra. A tárgyalások megtörténtek, október 14-én az előbb említett, írásosan jelzett levélben foglalták össze a változási javaslatokat. *(Felmutatja.)* Október 30-án történik a kormány általi megtárgyalása a vonatkozó javaslatoknak. November 7-14. között egyeztetés, amiben szintén a teljes kutatóhálózat, kutatóigazgatók véleménye kikérésének következtében számos módosítást javasol és tartalmaz a benyújtott törvényjavaslat.

1374 előzetes véleményezés történt. Nem 5000, hanem 3500 kutató van a Magyar Kutatási Hálózatban; 5000 a teljes tagsága, ha már az adatokat pontosan kívánjuk idézni.

Így áll előttünk az a törvényjavaslat, amely egyöntetűen bírja a kutatóintézetek vezetőinek támogatását.

Az időszerűsége és a kekvatörvénnyel kapcsolatos párhuzamokra vonatkozó kérdéscsoportra hadd reagáljak. Mi az, ami miatt a kekvatörvényben az Európai Unió, az Európai Bizottság - amúgy minden jogalapot nélkülöző módon, mert abban is egyet kell értenünk, hogy a felsőoktatás nemzeti hatáskör, ugyanennek a vonatkozásában a tudománypolitikával is így állunk, és ugyanígy a kuratóriumi tagok összetétele.

(14.00)

Van-e itt kuratórium? Nincs. Irányító testület van, de irányító testület már jó néhány éve van, és az

irányító testület jelölésének és az irányító testület összetételének formájában nem történik változás.

Mit támad még erre vonatkozóan az Európai Bizottság? Az Európai Bizottság a fenntartásra vonatkozó kérdéseket tesz fel. Kérdezem én: van-e itt alapítvány? Van-e itt alapítványi fenntartás? Nincs se alapítvány, nincs se alapítványi fenntartás.

Továbbmegyek mindennek vonatkozásában: a kekva és az alapítványi jogszabály semmilyen összefüggést nem mutat a vonatkozó törvényjavaslattal, mi több, a polgári törvénykönyv jelenik meg háttér szabályként. Azaz mindenféle tudatos ferdtése a tényeknek, hogy ez egy kekva like, egy kekva típusú törvényjavaslat, vagy tudatos torzítás, vagy tudatos károkozás, vagy a tények nem megfelelő ismerete. Mert hát tegyük fel a kérdést: miért vannak mégis azonos jogszabályi helyek ebben? Azért, mert egy államháztartáson kívüli magánjogi alany jön létre, és mint ilyen, számos egyéb törvény vonatkozásában is azonosságot mutat, mintha azonos szabályozási területek mutatna, akkor nem azért azonos az adott vonatkozó jogszabály, merthogy itt egy alapítványi modell működik, hanem ez az államháztartáson kívüli működésre vonatkozó szabályozás. Tehát a közhasznúság ezért szerepel benne - csak hogy Hiller képviselő úr felvetésére válaszoljak. Tehát az, hogy amennyiben akar, akkor az állami beszerzési rendszerhez csatlakozhat, ez szintén ezért szerepel benne, mert nem állami fenntartású a továbbiakban az intézmény. És a vagyoni juttatás vonatkozásában szintén ezért szerepelnek a vonatkozó javaslatok, hiszen itt is egy államháztartáson kívüli működési modell van.

Tehát amit képviselő úr felvetett a három javaslatával, az nem a kekvatörvénnyel való összefüggés rendszerére mutat, hanem a magánjogi alanyként történő államháztartáson kívüli működési modellre, ami amúgy a HUN-REN részéről jövő javaslatnak lényegi eleme volt. Tehát a kekvatörvénnyel való összefüggést ezennel a tények alapján így kell tudnunk látnunk, és a felelősségünk az, hogy így is láttassuk, ezt is mondjuk; tekintettel arra, hogy ezekből a tudatos vagy félreértésből eredő torzításokból születnek aztán olyan döntések, amelyek magyar érdek, a magyar fiatalok, a magyar kutatók ellenére hatnak.

Mellár képviselő úrnak a következőt hadd mondjam! Ön, ugye, a Stádium 28 tagjaként akkor vállalja azt, hogy politikai állásfoglalást fogalmaz meg a Stádium 28? Hiszen ön politikusként az Akadémia esetében a Stádium 28 Kör tagja. Tehát innentől akkor ön politikát visz a tudomány ügyébe? *(Arató Gergely: Vagy tudományt a politikába! Már akkor tudós volt, amikor ... - Zsigó Róbert: De jó, hogy megjöttél!)* Nos, ha képviselő urat érdekelt volna a magyar tudomány világa, akkor részt vett volna a vitának azon a részén.

No, de akkor menjünk tovább Mellár képviselő úr észrevételein! Jól értem: ön sajnálja a kutatóktól a vagyont? Jól értem-e, hogy ön sajnálja a Magyar Tudományos Akadémiától, hogy a vonatkozó ingatlanátadás ellenértékét megkapja? Hiszen ön ezeket

mondta a hozzászólásában. Mindemellett önnek is javasolom a Magyar Kutatási Hálózat és a kutatóhálózat vonatkozásában, hogy mindazokat a nemzetközi tanulmányokat és összehasonlításokat, amelyek húsz nemzetközi kutatóintézet vonatkozásában vizsgálták a magyar kutatóhálózat hatékonyságát, legyen kedves áttekinteni.

Mi több, most a jegyzeteimben látom, ön az Alkotmánybíróságot is megkérdőjelezi (*Dr. Mellár Tamás: Nem, nem!*) akkor, amikor a vonatkozó szabályozás az alkotmánybírósági határozatnak megfelelő tudomány szereplőinek többségét biztosítja mind az irányító testületben, mind pedig a vonatkozó döntések meghozatalában.

Szabadi István képviselő úr észrevételeire, engedje meg, hogy kikérjem a magyar tehetségek nevében az ön hozzászólását. (*Arató Gergely: Honnan tud az ő véleményüket, miniszter úr?*) Nem, nem volt itt, legyen kedves, akkor legyen itt, és akkor utána szóljon hozzá, jó? Nem hallotta a hozzászólást, tehát akkor innentől majd... - ha meghallgatta volna, akkor beleszólhatott volna.

Szóval, tehát kikérem a magyar tehetségek vonatkozásában, hogy tehetségtemető lenne Magyarország. Álljon itt egy számsor, ha már a számokról van szó! 96.-ak vagyunk demográfia vonatkozásában, 49.-ek vagyunk a GDP vonatkozásában a világon, 33.-ak vagyunk az innováció vonatkozásában, 13.-ak az olimpiai érme/millióban és 11.-ek a Nobel-díjas/millióban és a megújult szakképzésünk ezüstérmes az európai rangsorban. Mi több, a világrangsorban tizedikek vagyunk, és ha már adatokról beszélünk, örömmel adom majd át képviselő úrnak ezt a prezentációt (*Felmutatja.*), amiben az elmúlt években elért innovációs eredmények vannak, hogy ebből a következő felszólására precízebben és pontosabban tudjon felkészülni.

Három adatot emelnék ki: az elmúlt 14 évben megháromszoroztuk a kutatási és innovációs forrásokat, a tavalyi évben elérve az 1041 milliárd forintot. Mi több, 2010 óta megdupláztuk az egymillió lakosra eső kutató-fejlesztők számát, ami így most 6500/millió, és az elmúlt öt évben pedig a PhD-doktoranduszhallgatók számát is megkétszereztük. Tehát ennél sokkal több adat is a vonatkozó prezentációban rendelkezésre áll. Ha gondolja, még hosszan tudnám sorolni, azonban ezt a három markáns szempontot kívántam kiemelni.

És azt pedig, hogy ön azt javasolja, hogy a Kutatási Hálózat felügyelőbizottságába a politikai pártok delegáljanak felügyelőbizottsági tagot, ez a politika kontrollja a tudomány fölött, amit ön javasol ebben. Ezt azért érdemes végiggondolnia, hogy pontosan mit is rejt ez a javaslat magában.

Apáti István. - Büszkék vagyunk Karikó Katalinra, büszkék vagyunk a Nobel-díjasunkra, és ezt javasolom mindenkinek, hogy legyünk rá büszkék. Az adat vonatkozásában két és fél, három évvel ezelőtt húsz szabadalom volt a magyar egyetemeken, most pedig 80 szabadalom van a magyar egyetemeken.

Várom a tapsot. (*Arató Gergely: Majd ha itt lesznek az egyetemek, akkor!*) Hát, tényadatokról beszéllek.

Szóval, az önök előtt fekvő törvényjavaslat a Magyar Kutatási Hálózat és a kutatók javaslatai - megújító és a magyar tudományt, a magyar gazdaság és a nemzet érdekeit előrevivő javaslatok - alapján került megfogalmazásra, így tisztelettel kérem a törvénytervezet támogatását. Köszönöm szépen. (*Taps a kormányártok padsoraiból.*)

(*Z. Kárpát Danielt a jegyzői székben
Berki Sándor váltja fel.*)

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2025. évi központi költségvetésének megalapozásáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10012. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Banai Péter Benő úrnak, a Pénzügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Mint ahogy az önök előtt is ismert, a kormány benyújtotta az Országgyűlésnek a Magyarország 2025. évi központi költségvetéséről szóló törvény tervezetét. E tervezet célja hazánk biztonságának garantálása, gazdasági teljesítményének növelése a gazdasági semlegesség elve mellett, valamint a családtámogatások, a nyugdíjak és a rezsicsökkentés eredményének megvédése.

Az új gazdaságpolitika költségvetésének fókuszában a jövedelmek vásárlóerejének növelése, a megfizethető lakhatás biztosítása, valamint a kis- és középvállalkozások támogatása áll. Az orosz-ukrán háború kitörése, valamint a brüsszeli szankciópolitika soha nem látott nemzetközi bizonytalanságot és rendkívüli gazdasági helyzetet eredményezett szerte Európában, így hazánkban is.

(14.10)

E rendkívüli gazdasági helyzetben a nemzeti kormány célja a magyar gazdaság visszaállítása arra a magas ütemű növekedési pályára, amelyen az elmúlt évtizedben - még a járvány kitörését megelőzően - haladt.

A Magyarország 2025. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslat célja e fenti szándékokkal párhuzamos, vagyis meg kell teremtenünk azokat a jogszabályi kereteket, amelyek a

2025. évi központi költségvetésről szóló törvény végrehajtásához közvetlenül, illetve közvetve szükségessé. Éppen ezért a Magyarország 2025. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslat is több ponton kapcsolódik a családok védelméhez, a hazai vállalkozások megerősítéséhez, valamint közvetett módon a nyugdíjak értékének megőrzéséhez és a magyar emberek fizikai és anyagi biztonságának garantálásához.

Tisztelt Ház! Elsőként: a magyar családok védelmében a törvényjavaslat többek között a szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló törvény, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi eljárásról szóló törvény módosítását is tartalmazza. Célunk, hogy valamennyi kisgyermek egyenlő eséllyel vehessen részt a hatékony koragyermekkorai intézményi nevelésben, ezzel is segítve a családok mindennapjait.

A köznevelési intézmények mintájára fokozott figyelmet kapnak az 1-es típusú diabéteszsel élő kisgyermek a bölcsődei intézményekben is, vagyis a kisgyermeknevelők a speciális felügyelet ellátásáért diabéteszpótlékra lesznek jogosultak, így az érintett szülők nagyobb biztonságban tudhatják gyermekeiket napközbeni ellátásuk során is.

A kapcsolati erőszak áldozatait segítő krízisközpontok, titkos menedékházak és félutas szolgáltatások finanszírozási rendszerének egyszerűsítése révén gyorsabbá válik a támogatás folyósítása, csökkennek az adminisztrációs terhek, emellett a fenntartók számára is kiszámíthatóbbá válik a támogatás.

Tisztelt Képviselők! A törvényjavaslat nyugdíjbiztosítási tárgyú módosításai nem jelentenek alapvető változást a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerben. A magyar nyugdíjrendszerről elmondható, hogy a nyugdíjkiadások finanszírozása biztosított és fenntartható, ezért a kormány nem tervez változtatást a nyugdíjrendszerben. A kormány nem támogatja a nyugdíjkorhatár további emelését, és továbbra is biztosítja a nők számára a kettős szerepvállalásuk elismerését jelentő 40 év jogviszony alapján a korhatár betöltése előtt igénybe vehető nyugdíjat, a „Nők 40”-et.

Idén januárban a nyugdíjakat 6 százalékkal emeltük. Már látható, hogy az éves infláció ennél alacsonyabb lesz. A különbség természetesen a nyugdíjasoknál marad, így a nyugellátások reálértéke ebben az évben is emelkedni fog. 2025 januárjában pedig további 3,2 százalékos emelésre számíthatnak a nyugdíjasok és a nyugdíjszerű ellátásban részesülők. Az eddigiekkel megegyezően februárban érkezik a 13. havi nyugdíj, illetve a 13. havi ellátás.

Ugyanakkor más jogszabályok módosulása, illetve a jogalkalmazóktól érkezett jelzések alapján szükség van különböző pontosításokra, egyszerűsítésekre, a gyakorlati alkalmazást segítő kisebb jelentőségű technikai módosításokra. A tárgyalta törvényjavaslat többek között lehetővé teszi, hogy a baleseti hozzátartozói nyugellátások utólagos megállapítása esetén a nyugdíjmegállapító szerv hivatalból is eljárjon.

Az egészségi állapottól függő hozzátartozói nyugellátások esetén a módosítás lehetővé teszi a személyes orvos-beteg találkozót, de csak olyan esetben, amikor az egészségi állapot a rendelkezésre álló egészségügyi dokumentáció alapján megalapozottan nem ítéltető meg.

Az utalási költségek csökkentése érdekében a külföldön élő vagy tartózkodó nyugdíjasok összeghár nélkül kérhetik majd a havinál ritkább folyósítást, és törvényi szintre emelkedik a 13. havi nyugdíj folyósításának februári időpontja.

Tisztelt Ház! A fenti intézkedésekhez nélkülözhetetlen az államháztartás egyensúlyának megőrzése és a kiszámítható működés garanciája. E szabályozási körben kiemelten hangsúlyos az államháztartás rendjét rögzítő jogszabály, az államháztartásról szóló törvény, valamint a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvény is. Ezek módosítása garantálja, hogy a vártnál nagyobb gazdasági növekedés esetén az államháztartási hiány és az államadósság csökkentése is gyorsabban valósulhasson meg a nagyobb növekedésből származó többletbevételeknek köszönhetően.

Az államadósság csökkentését segítheti a következő rendelkezés is. A kormány a 2010-es évek elején közel 1400 milliárd forint adósságot vállalt át az önkormányzatoktól, és szigorú szabályokat hozott azért, hogy az eladósodás ne fordulhasson elő újra. Az önkormányzati adósságállomány alacsonyan tartása érdekében a jelenlegi módosítások törvényi szintre emelik azt a veszélyhelyzeti szabályt, amely megtiltja, hogy az önkormányzat többségi tulajdoni részesedésével működő vagy az önkormányzat többségi befolyása alatt álló gazdasági társaság az önkormányzattal szemben fennálló követelését szerződéssel átruházza, vagyis faktorálhassa.

Az államháztartás likviditását, a finanszírozási források bevonásának volumenét jelentősen befolyásolja a helyi önkormányzati alrendszer egyenlegének alakulása. Ahhoz, hogy az önkormányzati alrendszer költségvetési egyenlege gondosan tervezhető legyen, indokolt, hogy az elmúlt öt évben a legnagyobb egyenlegváltozékonyságot mutató településtípusok számára előírjuk az év végi egyenlegük becslését. E prognózis alapján nagyobb pontossággal válik becsülhetővé az év végi önkormányzati egyenleg, így az államháztartási finanszírozási szükséglet is, ennek következtében csökkenhet az államháztartás kamatkialakulása. Ezért az egyes önkormányzatoknak adatszolgáltatásokat kell majd teljesíteniük az év egészében várhatóan teljesülő, a költségvetési szervekkel együtt számított kiadásaikról és bevételeikről.

A korábban megjelent sajtóhíresztelésekkel ellentétben nem újdonság a költségvetési felügyelet megerősítése. Az önk előtt fekvő törvényjavaslat a már meglévő jogintézményt megerősíti, és az érintettek számára egyértelműsíti. A költségvetési felügyelők elsődlegesen az államháztartás központi alrendszerét érintő, jelentős költségvetési hatással

járó intézkedések előkészítésének, végrehajtásának, valamint a nagyobb közfeladat-ellátási területeken átfogó, a költségvetés tervezését és végrehajtását érintő feladatok végrehajtásának vizsgálatára és elemzésére koncentrálnak.

A felügyelet erősödésével az adatkezelési szabályok pontosabb meghatározására is szükség volt.

A módosítások egyértelművé teszik azt is, hogy 24 hónap időtartamra költségvetési biztost kell kijelölni azokhoz a helyi önkormányzatokhoz, amelyeknél adósságrendezési eljárás volt folyamatban, és az eljárás jogerősen befejeződött.

A kincstári egységes számla egyenlegének likviditását célzó intézkedés, hogy az uniós támogatásokhoz hasonlóan a hazai forrásból nyújtott egyes, 100 százalékos mértékű és összegű támogatási előlegek a kedvezményezettek kincstári fizetési számláira utalhatók, és onnan csakis a támogatási célokra fordíthatók. A törvényjavaslat 50 millió forintot meghaladó előleg-értékhatárhoz köti a szabályt, de a kincstári számlavezetés nem érinti a Magyarországról támogatott határon túli kedvezményezetteket, a természetes személyeket, egyéni vállalkozókat és a kis- és középvállalkozókat sem.

Tisztelt Országgyűlés! Ahogy a családalapítás, úgy az azt követő hónapok és évek is folyamatos tervezést igényelnek. Ahhoz, hogy gyermekeink felnőtté válásukkor megkezdhesék önálló életüket, anyagi gondoskodásként nagyon jó alapot tud biztosítani a Start-számla konstrukciója, amit egyszeri életkezdesi támogatásként a gyermek a 18. életévének betöltését követően használhat fel.

A 2024. év az első olyan év, amikor azok a fiatal felnőttek, akik 18. életévüket betöltötték, kérhetik az életkezdesi letéti számlán lévő összeg kifizetését. Az összeget a Magyar Államkincstár mint kiutaló szerv teljesíti a jelen törvényjavaslatban foglaltak alapján, a folyószámlára utalás mellett akár postai kifizetéssel is.

Az önök előtt lévő javaslat egyértelművé teszi továbbá azt is, hogy a gyermek 18. életévének betöltése olyan esemény, amelynek napjával bezárólag kamatot kell felszámítani az előző kamatszámítás óta eltelt időszakra vonatkozóan.

Tisztelt Képviselők! Az új gazdasági akcióterv egyik kiemelt célja a kis- és középvállalkozások megerősítése. Többek között e cél elérése érdekében az önök előtt lévő törvényjavaslat a vállalkozások adminisztratív terhei csökkentésének fokozottabb érvényre juttatására is irányul.

Az adózási törvényeket illető módosítási javaslat az ügyfeleknek egyszerűbb eljárást tesz lehetővé. Ezt azzal éri el, hogy az úgynevezett képviselő szervezet szükség esetén saját hatáskörben rugalmasabban tudja alakítani, mely foglalkoztatottjára bízta az adóügyének intézését, amikor az személyes jellegű eljárást igényel.

Az önök előtt lévő indítvány egy másik pontja a foglalkoztatással összefüggő adatszolgáltatási követelményeket egyszerűsíti, melyeknek való megfelelés

jelenleg jelentős erőforrásokat igényel a magyar vállalkozások részéről.

(14.20)

Több állami szervezet, így a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, a Magyar Államkincstár, a Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő és a Központi Statisztikai Hivatal is igényel adatszolgáltatást a foglalkoztatóktól különféle rendszereken és formanyomtatványokon keresztül. Az adminisztrációs teher nagy részben annak köszönhető, hogy a jelenlegi adatszolgáltatási rendszer periodikus szemléletű, az érintett állami szervezetek működési logikájához, illetve azokhoz rendelt határidőkhöz igazodik és nem szabványosított. E helyzetet felismerve döntött a kormány az Eseményalapú Adatszolgáltatási Platform, rövidített néven EMAP, megvalósításáról és szakaszos bevezetéséről. Ennek elsődleges célja a foglalkoztatói adatszolgáltatásokhoz kapcsolódó adminisztrációs terhek csökkentése.

A tervezet szerint a jövőben az államháztartásért felelős miniszter lát el egy másik fontos feladattal kapcsolatos ügyeket, a köztulajdonban álló gazdasági társaságok belső kontrollrendszerének fejlesztésével, szabályozásával, koordinációjával és harmonizációjával kapcsolatos feladatokat is, és alkotja meg az ezekhez kapcsolódó jogszabályokat és egyéb módszertani útmutatókat. Emellett szakmai egyeztető fórumok működtetésével kapcsolatos feladatokat is ellát majd, ami nagyban segítheti az e körbe tartozó vállalkozásokat.

A fenntartható finanszírozás és az egységes vállalati felelősségvállalás ösztönzését szolgáló környezetudatos társadalmi és szociális szempontokat is figyelembe véve az úgynevezett ESG-törvényt is pontosítjuk, kiegészítjük. A javaslat lényege, hogy a vállalkozások ezzel összefüggő adminisztratív terhei csökkenjenek, ugyanakkor a vállalkozásnak rendszeresen teljes körű kockázatelemzést kell végeznie, hogy azonosítsa a lényeges társadalmi, felelősségvállalási és környezeti kockázatokat saját üzleti hatáskörében és közvetlenül szállítói tevékenységében.

Tisztelt Ház! A kormány célja Magyarországot Európa legélhetőbb országai közé emelni, és ennek egyik legfontosabb területi vetülete a vidéki térségek népességmegtartó képességének erősítése, a speciális fejlesztési szükséglettel rendelkező térségek azonosítása, összehangolt fejlesztési, kormányzati eszközökkel történő segítése. Ezen célt szolgálja a jövő évi költségvetésitörvény-javaslatban szereplő új területfejlesztési alap, a költségvetést megalapozó törvényjavaslatban pedig a Tisza-tó kiemelt térséget érintő indítvány. E térség összesen 44 települést fog össze. Az ebben a térségben tervezett fejlesztések összehangolt előkészítését, a fejlesztések közötti összhang megteremtését segíti elő a törvényjavaslat alapján megalkandó Tisza-tó Fejlesztési Tanács. Ennek tagsági összetételét a törvényjavaslat a helyi és kormányzati paritásos képviselet figyelembevételével javasolja

meghatározni. A fejlesztési tanácsok által készített tervdokumentumokat is szükséges felsorolni a területfejlesztést közvetlenül szolgáló tervek között.

Tisztelt Ház! Bízom abban, hogy az elmondottakból látható: a Magyarország 2025. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslat olyan gyakorlatias módosításokat fog össze, amelyek segítik az érintett jogszabályok egyszerűsítését, pontosítását, és ezzel elősegítik a törvények követését. Számos ponton csökkentjük az adminisztrációt, amivel a vállalkozások, döntően a kis- és középvállalkozások terhei is csökkennek a jövőben. A törvényjavaslat hozzájárul ahhoz, hogy a kormány által meghirdetett új gazdaságpolitika eredményesen és hatékonyan támogassa a magyar családokat, vállalkozásokat és nyugdíjas honfitársainkat. Kérem ezért, hogy a törvényjavaslatot megvitatni, illetőleg a későbbiekben támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormányparti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az Országgyűlés az előterjesztés általános vitájának 4 óra 40 perces időkeretben történő tárgyalásáról döntött. Felkérem Tiba István jegyző urat, ismertesse az időkeret felosztását. Parancsoljon, jegyző úr!

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 95 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 45 perc, a DK képviselőcsoportjának 27 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 21 perc, a Momentum képviselőcsoportjának 21 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 19 perc, a Mi Hazánk képviselőcsoportjának 17 perc, a Párbeszéd képviselőcsoportjának 15 perc, a független képviselőknek pedig 3 perc áll rendelkezésre.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Szabó Zsoltnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy mindannyiunk számára ismert, ebben az évben a kormány nem tavasszal, hanem ősszel nyújtotta be a jövő évi költségvetés tervezetét, ezért az ehhez kapcsolódó megalapozó törvénycsomagot szintén most, az őszi ülészakban tárgyaljuk.

Talán nincs ennél részletesebb, összetettebb törvénycsomagunk, mint éppen ez a jogszabály, azonban fontos, hiszen maga a költségvetés megalapozását mindenképpen rendezi, és a többi jogszabállyal, törvénnyel összhangba hozza. Több jogszabályt módosít, amelynek legfontosabb célja a jogharmonizáció, és egyben az, hogy az adótörvények és a költségvetés összhangja is megteremtésre kerüljön, valamint a végrehajtás zökkenőmentes legyen.

Engedjék meg, hogy a teljesség igénye nélkül - ezt államtitkár úr már megtette -, néhány gondolatban néhány jogszabályi módosítást, amely fontos szerintem, kiemeljek. Ilyen a nemzeti vagyronról szóló 2011. évi CXCVI. törvény módosítása, amely két vonatkozásban fontos: módosítja a Győr-Sopron-Ebenfurti Vasút Zrt. állami részesedésének mértékét, 65,6 százalékról 71,76 százalékra kerül módosításra ez a tulajdonrész, másrészt megteremti azon feltételeket a kormány részére, amelyek alapján az állami vasúti pályarendszerekhez kapcsolódó ingatlanokat szélesebb körben, kedvezőbb feltételekkel lehet majd hasznosítani, illetve nyitottá teszi ezen ingatlanok tekintetében a telekalakítás és az osztatlan közös tulajdon létrehozásának kérdését. Ezek egyben, bizonyos vasúti beruházások esetén, szükségesek is lehetnek az állami vagyon vagyongazdálkodási köröknek bővítésére irányulóan, részben pedig lehetővé teszik, hogy a helyi önkormányzatokkal való tárgyalások során a különböző igényeket érvényesíteni tudja a MÁV.

A másik törvénycsomag, amelyet szeretnék kiemelni, a területfejlesztésről szóló 2023. évi CII. törvény módosítása, ahol is a térségi fejlesztési tanácsokkal, valamint a területfejlesztést közvetlenül szolgáló tervek meghatározásával kapcsolatban módosítja a rendelkezéseket. Itt szeretném kiemelni szűkebb hazám, a Tisza-tó kérdését. A Tisza-tó Fejlesztési Tanács működésével kapcsolatos szabályok megteremtik annak a lehetőségét, hogy kiemelt területté váljon a Tisza-tó és környéke, annál is inkább, mert ez több ezer ember igénye, lehetősége és turisztikailag egy kiemelt beruházás megalapozója lehet.

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításának több elemét szeretném kiemelni. Egyrészt a minisztérium és a kormányzati főhivatalokat alapító, módosító, megszüntető okiratainak kiadásával kapcsolatos szabályokat módosítja, a befektetési alapokban történő állami tulajdonszerzés elszámolására vonatkozó szabályokat, a szabályokban használt fogalmakat pontosítja. Általános jelleggel rendezi az állami ingatlanok értékesítési bevételeinek felhasználását, arra irányuló felhatalmazásokat lehetővé teszi, módosítja, egyértelműsíti és pontosítja a 2024. január 1-jével hatályba lépett előirányzat-átcsoportosítás új szabályairól szóló rendelkezést, amit valamennyi középírányító szerv esetében alkalmazni kell. A Honvédelmi Alap megszűnése okán hatályon kívül helyezi az erre utaló rendelkezéseket. Módosítja a költségvetési felügyelő kirendelését, valamint az általa megtehető intézkedésekre vonatkozó rendelkezéseket, továbbá egyértelműsíti, hogy mely esetekben csak lehetőség és mely esetekben kötelező a költségvetési biztos kijelölése a helyi önkormányzatok esetében. Törvényi szinten határozza meg a költségvetési támogatások támogatási előlegként való folyósítását.

(14.30)

A jövőben a belső ellenőrök nyilvántartásból való törlésével együtt járó eltiltás esetén nem kellene

alkalmazni a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló törvény rendelkezéseit. A módosítás alapján a kezességvállalási díj meg nem fizetése is adók módjára kerülhetne behajtásra. Köztartozást keletkeztetne ugyanez a tétel is.

A javaslat alapján a fővárosi és a kerületi önkormányzat, valamint a városi önkormányzat - ideértve a megyei jogú városok önkormányzatait is - a kormányrendeletben meghatározott módon adatot szolgáltat a Kincstár számára az egészében várhatóan teljesülő költségvetési szerveivel együtt számított kiadásairól és bevételeiről. Ez a jogszabály-módosítás lehetővé teszi, hogy tervezhetőbb és átláthatóbb legyen a költségvetés országos szinten.

A különös gazdasági övezetről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2020. évi LIX. törvény módosítása az alábbi kormányrendeletek hatályon kívül helyezését tartalmazza: egyrészről a Göd város közigazgatási területén különleges gazdasági övezet kijelöléséről szóló kormányrendelet, másrészről a Mosonmagyaróvár város közigazgatási területén különleges gazdasági övezet kijelöléséről szóló kormányrendelet, harmadrészt pedig az úgynevezett Duna mente, Fejér megye különleges gazdasági övezet kijelöléséről szóló kormányrendelet.

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény módosításával kapcsolatban két kiemelt témát szeretnék megemlíteni. Egyrészt átalakítja a családok átmeneti otthonai által működtetett krízisközpontok, titkos menedékházak, félutasház-szolgáltatástípusok finanszírozását stabilabbá, biztonságosabbá teszi, rendezi a diabéteszpótlékkal kapcsolatos kormányrendeletben hivatkozott speciális ellátást részletező törvényi szabályozást. Régi kérése volt a civil szervezeteknek, hogy ez meg legyen oldva, ez is belekerült a jogszabálycsomagba.

Azt gondolom, hogy a fentebb felsorolt számos intézkedési csomag egyértelműen garantálja a 2025. évi költségvetés szabályosságát, törvényességét. Éppen ezért tartom fontosnak és kérem önöket, tisztelt Ház, hogy ezen cikkelyeket, melyek fölött a törvényjavaslat módosítással rendelkezik, vizsgálják meg, és szavazatukkal támogassák annak elfogadását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Arató Gergelynek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Az a helyzet, hogy költségvetést megalapozónak nevezni ezt a törvényt barokkos túlzás; a 2025-ös költségvetésben semmi sincsen, ami megalapozott lenne. Az pedig, hogy ez a törvény alapozná meg, már csak azért is fikció, mert a költségvetést már benyújtották. Nem tudom, mi történe, ha a fideszes képviselők vennék a bátorságot, és ez egyszer kivételesen nemcsak rábólintának a kormány javaslataira, és esetleg nem

fogadnák el a törvény egyik vagy másik elemét. Akkor újra benyújtják a költségvetést, vagy mégis mi lenne? Régen, amikor Magyarországon még demokrácia volt, akkor ez úgy működött - államtitkár úr emlékszik rá -, hogy el kellett fogadni a költségvetést megalapozó törvényeket, mielőtt a költségvetés benyújtásra került volna. *(Banaí Péter Benő: Nem így volt!)* De bizony így volt. Itt ültünk mind a ketten.

Az a helyzet, hogy így aztán ez egy meglehetősen - hogy fogalmazzak finoman - sajátos gyakorlat. A kormány a költségvetési megalapozó csomagban próbál elrendezni mindent, amit nem mert vagy nem kívánt külön törvényjavaslatban benyújtani az egész elmúlt egy év folyamán. Vannak egyébként benne pozitív javaslatok is, ezt is előre kell bocsátanom, de hát pontosan ez a technika volt az, amit amíg még valóban volt Alkotmánybíróság, addig rendszeresen kifogásolt. Itt bizony vannak olyan tételek, amelyeknek gyakorlatilag nincsen a költségvetéshez kötődő, azt megalapozó jellege.

Nézzünk meg néhány konkrétumot! Az előző két felszólalótól hallhattuk ennek a javaslatnak a szédelő feldicsérését, de nézzünk meg néhány olyan elemet, amiről valamilyen ok miatt nem szerettek volna beszélni. Meg is értem, hogy miért, mert ezek éppen arról szólnak, hogy kivel és hogyan tolnak ki a költségvetésben.

Először beszéljünk a nyugdíjasok helyzetéről. Államtitkár úr nem véletlenül beszélt hosszasan mindenféléről, ugyan nem feltétlenül teljesen a valóságnak megfelelően a nyugdíjasok kapcsán, csak magáról a törvényjavaslatról nem, merthogy ebben a törvényjavaslatban olyan felháborító elemek vannak, mint az, hogy az egészségügyi állapothoz kötött nyugellátások esetében, ha valaki nem tud megjelenni a felülvizsgálaton, akkor ez jogvesztővé válik. Azért el tudjuk képzelni, hogy egy egészségügyi okok miatt nyugellátásra szoruló valaki esetében az könnyen előfordulhat, hogy nehézséget okoz neki a személyes megjelenés. De nem baj, akkor majd elveszti a jogosultságát, a költségvetés pedig megspórol néhány százezer forintot a legszegényebb, legnyomorultabb helyzetben lévő embereken.

Hasonlóképpen áthelyezik a költségvetésben a nyugdíjkorrekciós időpontot januárról februárra, így is lehet még egy hónapot spórolni. Tudják, miről beszélek? Arról, hogy a nyugdíjkorrekciót majd utólag kapják meg a nyugdíjasok, de most már nem fogják januárban megkapni, hanem csak februártól. Megint csak egy hónapot spórol a kormány. Az a helyzet, hogy ilyen módon is növekszik az az időszak, amíg hiteleznek a nyugdíjasok a kormánynak.

Pozitív változás, hogy mondjak ilyet is. Bocsánat, mégsem pozitív változás, tévedtem, elnézést kérek érte, tisztelt Ház. Mert ugyan rögzítik azt, hogy februárban fizetik a 13. havi nyugdíjat, de csak annak fizetik, aki már előző évben is nyugdíjas volt. Először úgy olvastam, hogy aki februárban megy nyugdíjba, az is kap, de dehogy kap, csak az kap, aki már előző évben is nyugdíjas volt. Ezt megtartották, de

csak februárban számítják ki (*sic!*) ezeket a nyugdíjakat.

Nézzünk egy másik csomagot! Mi történik a fiatalokkal? Ha már az idősökkel ilyen kegyetlenek, hátha a fiatalokkal kegyesebbek. Hát nem. Talán emlékeznek még rá, hogy 2005-ben bevezettük azt az intézkedést, amellyel lehetővé tettük, hogy számlán gyűjtsenek a fiataloknak megfelelő összegeket. Ez volt a bébihitel? Vagy hogy hívták ezt? Már én is elfelejtettem, de mindegy is. A lényeg az, hogy ezt önök átnevezték utána Start-számlává, államosították, most pedig nekiállnak korlátozni. Egyrészt azt mondják, hogy nem lehet bármekkora összeget befizetni, tehát csökkentik a befizethető összeget, másrészt pedig bevezetik, hogy ha a 23. életévig nem kéri valaki, akkor nagyon jó, az államnak tetszett takarékoskodni, és akkor az onnan kezdve az államé. Szó nincs arról, hogy akkor majd esetleg 23 és fél éves korában jusson valakinek eszébe, mondjuk azért, mert külföldön tanul, hogy egy ilyen nagyon egyszerű példát említsek.

A gyermekek védelméről szóló és a gyámügyi törvényeknél hadd mondjak egy pozitívumot. Amikor a diabéteszre vonatkozó szabályokat -biztosan emlékeznek rá - az iskolákban bevezették, mi akkor is támogattuk. Azt gondolom, az, hogy ezt kiterjesztik és egyszerűbbé teszik a pótlékot, egy pozitív intézkedés.

Az azonban nem pozitív intézkedés a látszat ellenére sem, amelyik azt vezeti be, hogy mostantól kezdve akkor sincs az önkormányzatnak kötelezettsége; korábban az volt, hogy ha az önkormányzat átadta az intézményét - oktatási intézménye már nem nagyon van, esetleg bölcsődéje még van -, vagy szociális intézményét átadta egyházi fenntartásba, akkor még öt évig neki kellett fizetnie az ezzel járó költségeket, legalábbis a különbséget a normatívához. Most ezt önök szépen megszüntetik. Tehát elindulhat az, hogy ha még van egyáltalán valami, amit nem adtak oda az egyházaknak az önkormányzatok, mostantól könnyebben megtehetik. Látszik, hogy az önök célja továbbra is az állami gondoskodási rendszer leépítése és egyházak kezébe adása.

A negyedik ilyen elem - erről valóban beszéltek képviselőtársaim - az önkormányzatokkal kapcsolatos intézkedések. Az a helyzet, hogy itt természetesen kettőnk között alapvető szemléletbeli különbség van. Önök továbbra is azt gondolják, az önkormányzati gazdálkodás feltétele az, hogy minél szigorúbb állami kontroll legyen, legyenek felügyelők, csökkentjük az önkormányzatok jogosultságait a pénzügyi gazdálkodásra, mert az állam jobban tudja. Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, az elmúlt évek költségvetése is azt bizonyítja, hogy az állam nem tudja jobban. Majd ha sikerül megtervezniük egy költségvetést, ami egyébként érvényes és teljesül, majd akkor akarják az önkormányzatok helyett megoldani az ő problémáikat. Addig viszont hagyják őket gazdálkodni. Önök állandóan azzal töltik az időt, hogy gúzsba kötik az önkormányzatokat, csökkentik a lehetőségeiket, csökkentik a finanszírozásukat, utána pedig szörnyülködnek, hogy hiány keletkezik az önkormányzatoknál.

(14.40)

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy finanszírozzák meg az önkormányzatok feladatellátását, és akkor nem lesznek ilyen problémák, mert egyébként a jelentési kötelezettség, a vagyongazdálkodás korlátozása - érdekes, most hallottuk, hogy milyen jó az, hogy majd a kutatóintézetek gazdálkodása önállóbb lesz, közben a települési önkormányzatoktól meg éppen elveszik a gazdasági önállóságot -, a mindenféle kincstári felügyelő ezen nem segít.

Még jó pár példát mondhatnék, de végül ötödik pontként ezt szeretném elmondani. A képviselőtársam lelkesedett, hogy milyen jó lesz az, hogy mostantól kezdve majd ki lehet venni az állami vagyon köréből a vasúthoz - nem így mondta, de ez volt a lényege - tartozó különböző vagyonelemeket. Azt kell mondanom, hogy ez nem jó hír. Ez arról szól, amit Lázár János már meghirdetett: privatizálni akarják a vasútállomásokat, magántőke bevonásával akarják ezeket működtetni, ennek teremtik meg most a jogi feltételeit.

Összességében tehát azt tudom elmondani, hogy bár tartalmaz a törvényjavaslat pozitív elemeket is, de szokásos salátatörvény jellege és a benne szereplő elfogadhatatlan tételek miatt a Demokratikus Koalíció nem fogja tudni támogatni ezt a törvényjavaslatot.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Hollik Istvánnak, a KDNP képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Néhány reakció. Arató képviselő úr, azt gondolom, hogy a nyugdíjasok 2010 óta a Fidesz-KDNP kormányzásával nem rosszul, hanem jól járnak. Államtitkár úr is elmondta, hogy például idén 6,2 (*sic!*) százalékos nyugdíjemelést kaptak úgy, hogy az infláció várhatóan ennél alacsonyabb lesz, tehát a nyugdíjak reálértéke növekedni fog. A nyugdíjasok idén is és természetesen a jövő évben is számíthatnak ránk. Önök voltak azok, akik kivezették a 13. havi nyugdíjat, mi voltunk azok, akik visszavezettük, és a nehéz gazdasági helyzet ellenére a nyugdíjasok jövő februárban, tehát 2025 februárjában a 13. havi nyugdíjat meg fogják kapni, ahogy idén is.

Még egy rövid reakció. Ez egy régi vita közöttünk, és valószínűleg most sem fog megszűnni: ön most is úgy beszélt az egyházi fenntartásba adásról, mint ami önmagában egy rossz dolog. Értem, hogy ez az önök álláspontja, de a valóság és egyébként, annyit hozzátennék, a személyes tapasztalatom is ezzel ellenkező. Én azt látom, hogy az egyházak gondos, jó gazdái ezeknek az intézményeknek, legyen szó szociális, egészségügyi vagy oktatási intézményről. Mondom én ezt úgy, mint aki egyházi középiskolába járt, tehát személyesen is megtapasztaltam, önök meg sajnos ettől a rossz kommunista beidegződéstől, hogy mindent, ami egyházi, támadni kell, nem tudnak elszakadni.

Érdemes lenne, és én egyébként nagyon szívesen meghívom önt egy egyházi intézménybe, akár egy egyházi oktatási intézménybe, hogy meglássa ön is, megtapasztalhatta ön is, hogy mi az a plusz egyébként, amit az egyházak tudnak adni, legyen szó szociális vagy oktatási ellátásról. Tehát önök azt mondják, hogy az egyházi fenntartásba adás rossz, én meg azt mondom, hogy kifejezetten kívánatos és jó. Ez nem jelenti azt, hogy a magyar állam ezeket a feladatokat nem látná el jól, de azt mondom, hogy az egyházak nagyon sok esetben még pluszt tudnak hozzáadni, ezért ez támogatandó.

De vissza az előttünk fekvő javaslatra! Mivel ez a költségvetést alapozza meg, én arról szeretnék beszélni, hogy milyen jövő évre számíthatunk, milyen kihívások állnak előttünk, és hogy erre milyen válaszokat kíván adni maga a költségvetés és a Fidesz-KDNP.

Ahogy az elhangzott, valóban az volt szerintem a helyes gyakorlat, hogy már a tavaszi ülészakában megismerhette az Országgyűlés a kormány költségvetési javaslatát, és arról már év közepén döntöttünk. Ez kiszámíthatóságot biztosított a gazdaságnak, ezt a gazdaság szereplői is visszaigazolták, ezért nyilvánvalóan, ha nincs különös körülmény, akkor ettől eltérni nem érdemes. Most mégis azért történt, mert az életünk egy háború árnyékában zajlik, és döntő fontosságú ebből a szempontból, hogy mi lesz a jövő évben a háborúval, hogy mi történik az Amerikai Egyesült Államokkal. Az Amerikai Egyesült Államokban az amerikai választópolgárok egyértelmű döntést hoztak, és a békepárti Donald Trumpot választották meg az Amerikai Egyesült Államok 47. elnökének. Ez számunkra is egy teljesen új helyzetet eredményez, és joggal reménykedhetünk abban, hogy jövőre valamikor, január után bármikor az Amerikai Egyesült Államok új elnöke legalább addig el tudja juttatni a folyamatot, hogy tűzszünetet tud köttetni a jelenleg háborúzó felek között, ami egy teljesen új lehetőséget biztosít Magyarországnak és az egész Európai Unió számára.

Mi éppen ezért egy békeköltségvetést tárgyalunk majd holnap, illetve most pedig az azt megalapozó törvényjavaslatot. Tehát mi békére készülünk, és arra készülünk, hogy a béke megteremti annak a lehetőségét, hogy az az új gazdaságpolitika, amit a magyar kormány meghirdetett, és amelynek a középpontjában a gazdasági semlegesség, valamint a konnektivitás áll, újra növekedési pályára tudja állítani a magyar gazdaságot, ahogy az növekedési pályán volt a Covid előtt.

Az új gazdaságpolitikai akciótervnek 21 pontja van, és három lényeges kérdésre koncentrálna. Egyrészt vissza kell térnünk a 2019 előtti folyamatokhoz, azaz a jövedelmek vásárlóértékének dinamikus növekednie kell. Soha nem emelkedett annyira a jövedelmek vásárlóértéke az elmúlt 30 évben, a rendszer-váltás óta, mint a 2013 és 2019 közötti időszakban. A most nemrég bejelentett, minimálberről szóló hároméves megállapodás, illetve a jövő évi költségvetés is segít abban, hogy a jövedelmek vásárlóértéke egy

energiaválság és egy elhibázott szankció által okozott inflációs sokk után újra növekedni tudjon.

Aztán számos pont, az új gazdaságpolitikai akcióterv majdnem fele foglalkozik a megfizethető lakhatással, és megoldást kínál azokra a részleges lakhatási problémákra, amelyek valóban jelentkeznek, és amelyekről tegnap éjszaka itt hosszú vitát folytattunk. Ez leginkább egyébként az albérletpiacot rendezné, de célzott segítséget nyújt azoknak a fiataloknak, akik szeretnének új ingatlant építeni vagy vásárolni.

És nem utolsósorban: a gazdaság alapját a működő vállalkozások adják. Mivel Magyarország Kormánya rendkívül sokat tett azért, hogy a legmodernebb, legversenyképesebb nagyvállalatokat, multikat Magyarországra csábítsa, és ezek jöttek is Keletről és Nyugatról egyaránt, most azt gondoljuk, hogy azért kell tenni, hogy ezekhez a multikhoz beszállítóként minél szorosabban és minél nagyobb hozzáadott értékben tudjanak csatlakozni a magyar kis- és közepes vállalkozások. Ez is szerepel a költségvetésben, és én arra kérek mindenkit, hogy ezt is támogassa. Az a cél, hogy a magyar vállalkozások exportképessége növekedjen, illetve a hazai vállalkozások méretét is, árbevételét is meg tudjuk növelni, akár meg tudjuk duplázni, és legyen sok száz olyan magyar vállalkozás, amely már nemcsak a magyar piacon tud jelen lenni, hanem régiós szereplőként növekedéssel, exporttal ebben részt tud venni és így fejlődni, a munkavállalóinak egyre jobb lehetőségeket biztosítani. És ránk rúgta az ajtót a mesterséges intelligencia, illetve a digitalizáció, ezzel is lépést kell tartania a magyar vállalkozásoknak, mert teljesen világos, hogy aki ebben lemarad, az kimarad. Ezért a magyar vállalkozásokat a Demján Sándor-terven keresztül ebben is fogja támogatni a jövő évi költségvetés.

Természetesen ezek mellett vannak olyan tételei a költségvetésnek, amelyek régóta támadás alatt állnak mind baloldaltól, mind Brüsszeltől, mint például a rezsicsökkentés, de ebből nem vagyunk hajlandók engedni, hiszen ez megélhetési biztonságot ad a magyar embereknek. Úgyhogy a rezsicsökkentést fenn fogjuk tartani, és az részét fogja képezni a jövő évi költségvetésnek, ahogy az említett 13. havi nyugdíj is.

Nagyon fontos, hogy végre a diákhitel után tudunk azoknak a szakembereknek is segíteni, akik szakképzettséget szereztek, és elindulnak az életben. Azok számára, akik a 17. életévüket betöltötték, a jövő évtől már rendelkezésre fog állni a munkáshitel.

(14.50)

És a családokat nemcsak az otthonteremtésben segítjük, és nemcsak otthonteremtéssel és nemcsak a jövedelmek vásárlóerejének növelésével, hanem úgy is, hogy jövő évtől két lépcsőben a családi adókedvezmény összegének a megduplázása is végbe fog menni. Ezt is tartalmazza a költségvetés. Tehát úgy gondolom, hogy azt a nagy nemzeti célt, hogy Magyarország újra meg tudjon indulni, a magyar emberek többet tudjanak keresni és megfizethető lakhatást tudjunk

nekik biztosítani, ezeket a nagy célokat a költségvetés tartalmazza.

Éppen ezért én azt kérem önöktől, hogy az előttünk fekvő költségvetést megalapozó törvényjavaslatot is támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha a kormánypártiak által elmondott mantra, miszerint mind a családtámogatások, mind a lakhatások terén átütő segítséget nyújtana ez a csomag, én egészen biztosan megszavaznám. Pont az imént, a KDNP-s vezetőktől hangzott el, hogy a családi adókedvezményt két lépcsőben megduplázza a kormány.

Mi ezt nagyjából öt éve követeljük önöktől, és ha meglepték volna akkor, akkor nyilván az infláció nem párologtatja el a családi adókedvezmény értékének több mint a felét, gyerekszámától függően; mert egyedül a kétgyermekeseknél volt néminemű korrekció egyszer benne. De még arra is emlékszem, hogy 2014-15 magasságában mostani jobbikos és mostani Mi Hazánk-os képviselők - nyilván akkor még egy pártban - benyújtották azt a javaslatot, ami arról szólt, hogy az összes családtámogatási eszköz legyen inflációkövető; és a történelmi mulasztást ott követte el ez a kormány, hogy nem hallgatott rá. Ugyanis a családi adókedvezmény megduplázása most azért van előttünk, mert a családi adókedvezmény az értékének több mint felét elveszítette. Tehát amit most KDNP-s képviselőtársam vívmányként állít be, az igazából a 2011-12-es reálállapothoz való visszatérés, pontosabban kicsit alá, mert az egy- és háromgyermekeseknél semmiféle korrekció nem történt.

Tehát ha ön nagy eredményről szeretne beszámolni, én támogatni fogom abban, ha azzal állnak ki, hogy inflációkövetővé teszik a családi adókedvezményt. A megduplázás mellett legyen ott a papíron, hogy minden év, nem tudom, márciusában az előző évi inflációval súlyozva megemelik ennek az összegét. Így lehet rá építkezni, így lehetne rá számítani! Ellenkező esetben minden évben párologtatni fogja a még most sem túl alacsony infláció ennek az értékét.

Ugyanez igaz a családi pótlékra is. Hozzáteszem, hozzám közel áll az, hogy inkább a családi adókedvezményt növeljük, de ennek inflációkövető módon lenne értelme.

Szóba került a babakötvény; hozzányúl a kormány. Önmagában nem baj az, hogy bizonyos folyamatokat korlátoz, de más folyamatokat nem. Valóban fellelhető volt az elmúlt időszakban az, hogy a babakötvény mint a piacon lévő talán legjobb konstrukció - ugye, előző évi infláció plusz 3 százalékkal - nagyon nagy összegeket vonzott be. Nekem sem tetszik, ha valaki, mondjuk, az ingatlanbefektetései által fialt összeget - tízmilliókra gondolva - megfialtatja a babakötvényben, és pár év múlva hozzájut a család, hiszen

nem erre találták ki a konstrukciót. Tehát egy egészséges felső határ szerintem jó dolog.

Hogy ez a mostani felső határ, amiről beszélünk, jó-e, abban nem vagyok biztos. A tipikus élethelyzet egyébként az, hogy aki megteheti, mondjuk, a családi pótlék összegét mind a két vagy három gyerekre bedobja a babakötvénybe, és akkor egy hosszú távú, kiszámítható, olyan takarékoskodási forma jön létre, hogy a gyermek 18 éves korától ez már kézzelfogható segítséget jelent.

No, de nem foglalkozik azzal a jogalkotó, hogy mi történik ezzel a lényegében szabadfelhasználású összeggel. A legtöbbször ennek az értéke ott párolog el, hogy egy 18 éves ember kezébe kerül, és igazából nem pántlikázott a dolog. Tehát nem azt mondjuk, hogy ezt jó lenne lakhatási célokra fordítani. Nincs kész koncepció nálunk sem, tehát nem akarjuk ezt tovább korlátozni, de gondolkodni mindenképpen kellene azon, hogy érdemes-e csak a szabad felhasználásra koncentrálni. Mondhatná azt a kormány, hogy érjen ennek az értéke 10 vagy 20 százalékkal többet akkor, ha a gyermek jövőbeni lakhatásának a biztosítására fordítják, és akkor már egy motivációs eszközzel tudjuk becsatornázni ezeknek az összegeknek az elköltési módját.

Az, hogy a 23. életévtől az államé a babaváró összege, ha ez így marad, ez valóban nem egy tartható irány. Itt nyitva kell hagyni azt a kiskaput, hogy aki realizálni akarja akár később, ezt tehesse meg. Tudom, hogy irodalmi ritkaság lesz az ilyen eset, de azért készüljünk fel arra, hogy még a gyanúját is el kell osztatni annak, hogy az állam nyereszkeskedni akar ezen a konstrukción. És azt látjuk, hogy ez a felső határ önmagában nem baj, de nem biztos, hogy ezt ezen a felső határon kellene belőni.

A lakhatás volt a másik terület, ami szóba került, és itt egy éjszakába nyúló lakhatási vitanapon vagyunk túl. Néhányan kicsit lassabbak is vagyunk a mai munkanap folyamán emiatt, de annál fontosabb a téma. A lakhatás tekintetében a legnagyobb közérdekű talán a lakhatási támogatás bejelentését övezte az elmúlt hetekben. Itt a kormány egy kicsit bátorosan volt. Annyit mondott a kormány, hogy a munkaadókra bízta azt, hogy lesz-e lakhatási támogatás vagy sem. A kormány ugyanakkor nem mond semmit arra, hogy mi történik, ha a munkáltató simán a fizetésemelést ki akarja váltani a kedvező adózású lakhatási támogatással.

Elmondom, államtitkár úr. Az történik, hogy az egyik után képződik nyugdíjalap, a másik után pedig nem. Tehát megint elkezdjük egy kicsit a jövőt felélni. Jó a lakhatási támogatás, jó a fizetésemelés is. Az nem jó, ha az egyik kiváltja a másikat. És a helyzet az, hogy önöknek nem a munkaadókra kellett volna bátortalanul bízni ezt az egész kérdést. Önöknek azt kellett volna mondani, hogy járjon lakhatási támogatás. Úgy gondolom, hogy aki a mostani albrétekrakkal szembeül, az valamennyire az állami vagy a kormányzati felelősségvállalás elmulasztása miatt került ebbe a helyzetbe. Tehát a központi költségvetésből lehetne albrétektámogatást finanszírozni.

Úgy gondolom, hogy ez akkor lenne helyes, ha 50 és 100 ezer forint közötti összeget jelentene havonta. Nem akarom a spanyol mintát idehozni, mert ott alanyi jogú volt teljesen a történet. Nekem úgy is jó, ha ez nem alanyi jogon és közvetlen szociális transzferként működik, hanem úgy működik, hogy adókedvezmény, adójóváírás. Viszont akkor önöknek meg kell vizsgálni azt, hogy önmagában a családi adókedvezmény emelt összegének a realizálása sem lesz lehetséges sok honfitársunk számára. Ha erre rájön még egy adókedvezmény, akkor egyféle garanciája van annak, hogy mindenki megkapja az őt megillető összeget, ez pedig a negatív adó. Be kell vezetni a negatív adót Magyarországon! Ha valaki az adó- és járulékkezelést nem tudja kimaxolni, mert nem elég magas hozzá a fizetése, az kapja meg közvetlen kiutalással, negatív adó formájában az őt megillető különbözetet. Ha a családi adókedvezményt megkaphatjuk havonta, akkor a lakhatási támogatást is megkaphatnánk havonta. A módszertan pedig már sikeresen vizsgázott az évenkénti adóbevallás utáni visszatérítések esetében. Ugyanezt kellene itt is használni, és nagyon jó lenne egy kormányzati álláspontot hallani erről.

Még két olyan területet kell említenem, ahol a kormány folytatólagos mulasztásban van. Az egyik a lakáscélú előtakarékoság lebombázása, megszüntetése, kicsinálása. Én aztán biztos nem vagyok Fundamenta-rajongó; nekem sem tetszett a működési modell, ezt sokszor elmondtam. Ennek a módosítása lett volna a jó módszer, nem pedig a megszüntetése. Nagyon sok magyar fiatal a lakáshitel önrészére gyűjtött LTP-vel, államilag támogatott módon. Ennek a helyébe nem rakott sajnos semmit ez a kormányzat, és ez katasztrófális hatással bír a fiatalok otthonteremtésére vonatkozóan. Tehát elvárnánk a költségvetést megalapozó csomagban azt is, hogy legyen itt a lakáscélú előtakarékoság állami támogatásának a visszaállítása, hogy a korábbi 70 vagy 80 ezer forintra önök rászámolják az azóta elég durván megugrott inflációt, az egy technikai kérdés. Én azt mondanám, hogy rá kellene, de a lényeg az, hogy vezessük vissza ezt a konstrukciót.

Nagyon örülök, hogy képviselőtársam a mesterséges intelligencia okozta kihívásokat szóba hozta. Itt önök is nagyon le vannak maradva, rettenetesen, de nem lehet kizárólag a Fidesz-KDNP-t, a kormányt hibáztatni ezért, mert egész Európa rettenetesen le van maradva. Az AI Act, az európai szintű szabályozás egy sérült dinoszaurusz lassúságával dübörög a technikai fejlődés után, állandóan. A jogalkotás amúgy is csak lekövető magatartást tud tanúsítani az AI kapcsán. Tehát itt egy megoldás lenne: a Gazdasági Versenyhivatalt és a megfelelő jogkörökkel fellépni tudó szervezeteket kellene felhatalmazni azokkal a költségvetési, eszközbeli és jogi lehetőségekkel, amelyekkel a túlfutásokat tudja azonnal, real time szabályozni és megvédeni a magyar polgárokat, a magyar fogyasztókat.

Ugyanakkor önök sem tagadhatják le, hogy van több százezer magyar honfitársunk, aki most veszíti el a munkáját a mesterséges intelligencia miatt, vagy a

következő években fogja. Önök nem üzenhetik azt ezeknek az embereknek - a Nagy Márton szerinti 37 százaléknak a magyar munkahelyek tekintetében -, hogy oldják meg az átképzésüket otthon a konyhaasztalról, vagy a két-három - sajnos ez már ritka, de - egy vagy két gyerek mellől.

(15.00)

Egyetlen korszerű és vállalható üzenet lenne, hogy a költségvetés fizeti, finanszírozza az érintettek ingyenes átképzését, magyarul: egy alapot hoz létre hozzá. De igazából nem ő finanszíroz, hanem megadóztatjuk a mesterségesintelligencia-forradalmon hasító multicégek, 1 százalékos adóbefizetést várunk el a bevételük után. Ebből egyébként a saját munkaerő-utánpótlásuknak az átképzését is finanszírozzuk, és létrehozunk a magyar munkahelyvédelmi alapot. Ebbe csatornázzuk a bevételt, és minden veszélyben lévő magyar munkahely, munkakör betöltőjének ingyenes átképzési lehetőséget biztosítunk, akár éppen mesterségesintelligencia-érintettséű szakmákban. Nem mondhatja azt sem a kormány, sem a parlament, hogy félrenézünk, és az emberiség történelmének legnagyobb technológiai forradalma hajnalán, elején, közepén azt mondjuk, hogy oldjátok meg, ahogy tudjátok. Ilyen nincsen! Segítő kezet kell nyújtani a magyar munkavállalóknak.

Hozzáteszem, ez egy előre gondolkodó kormány-nak a léteérdeke és az önérdéke is, hiszen az a jóslatom, hogy két, maximum három kormányzati cikluson belül rá fog szakadni a munkaerőpiaci katasztrófa Magyarországra. Aztán jönnek majd a sötétzöldek és a liberálisok a globális alapjövedelem nevű örülettel, mert a mesterséges intelligencia szakmán belül nagyon sokak szemében már az a megoldás, hogy hát a gépek vagy az algoritmusok fogják elvenni a munkánkat. Nyilván ha az emberre már nincsen szükség dolgozóként, csak fogyasztóként, akkor adni kell neki globális alapjövedelmet az AI adóztatásából. De a nap végén majd az lesz, hogy már azt is jobban fogja tudni az algoritmus, hogy mire költsd el a globális alapjövedelmedet, mint te magad.

Na, ezt a sötét, orwelli jövőképet én nem szeretném eltérni, és nem szeretnék találkozni sem vele. Előzzük ezt meg a magyar munkahelyvédelmi alappal! Ahhoz viszont, hogy ezt meg tudjuk tenni, ennek most kellene benne lennie vagy a költségvetést megalapozó csomagban, vagy magában a költségvetésben. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Apáti Istvánnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslatnak már az elnevezése, a címe is megtévesztő, hiszen kellemesen

indul az, hogy „megalapozó”, a 2025. évi költségvetés megalapozásáról szóló javaslat.

Nos, azonkívül, hogy félrevezető, barokkos túlzás is. Hiszen hogyan lehet megalapozott egy olyan költségvetés, ahol már az egyik legsúlyosabb, legfontosabb tényezőben, az infláció mértékében is megtévesztik vagy megpróbálják megtéveszteni az ellenzéki képviselőket és megtévesztik a magyar állampolgárokat is? Ugyanis önökön kívül, tisztelt államtitkár úr, senki nem hiszi el, hogy a valódi infláció 3 százalék lenne.

Ez egy mesebeli trükk, egy szokásos ravasz megoldás. Attól függ, milyen fogyasztói kosár van és kik állítják össze. Tehát egy olyan fogyasztói kosárral számolva, amelyikbe olyan termékeket és szolgáltatásokat tesznek, amelyeket az emberek jellemzően egyáltalán nem vagy csak kis mennyiségben vásárolnak, akkor lehet, hogy kijön a 3 százalék. De a való világban, az élelmiszerek kapcsán, az üzemanyagárak kapcsán és mindazon termékek és szolgáltatások kapcsán, amelyeket egy magyar ember nagy mennyiségben vásárol, vesz igénybe, a valódi infláció most is két számjegyű, ez teljesen biztos. Lehet ezt tagadni, lehet erre bárkinek csóválni a fejét, csak ez a valóság. Na most, amikor a valóságoshoz képest töredék mértékű inflációval számolnak, akkor eleve elcsúszott az egész.

Ez a javaslat - nemcsak emiatt, más tényezők miatt is -, mondhatjuk azt, hogy nem alapozza meg a magyar fiatalok jövőjét, nem alapozza meg a lakhatási válság megoldásának legalább a megkezdését. Nagyon helyes, hogy erről vitanapot kezdeményeztek, vitanapra került sor, de sajnos ez igazából valószínűleg gőzlevezetés jellegű, mert önöket ez abszolút nem érdekli, hiszen önöket leginkább csak a saját legszűkebb köreik gazdasági érdeke és meggazdagodása érdekli, és ennek rendelnek alá mindent.

Nos, lehet azt is kimutatni, amit itt a KSH-adatokból látunk, hogy mondjuk, az átlagnyugdíj Magyarországon 231 ezer forint, ez 400 forintos euróárfolyammal számolva, ha jól osztok, akkor olyan 577 euró környékén van, ami egyrészt európai összehasonlításban rendkívül alacsony, gyakorlatilag a biológiai minimumhoz közelít. Régen volt egy ilyen szociológiai fogalom, ez valahogy eltűnt a közgondolkodásból, pedig sajnos önök odáig rombolták ezt az országot, hogy ezt ismét vissza kell vezetni.

De ez nem csak azért megtévesztő, mert a magyar nyugdíjasok döntő többsége azért nem kap ennyi nyugdíjat, főleg az északkeleti megyékben, de mondhatnánk akár dél-alföldi vagy dél-dunántúli térségeket is, sokkal gyakoribb a 100 ezer és 150 ezer forint közötti havi nyugdíj. Lehet, hogy ez a statisztikákban kevésbé tűnik fel, vagy önök nem akarják ezt tudomásul venni, hiszen egy mesterségesen generált álmvilágban élnek, tisztelet a ritka kivételnek, de a magyar nyugdíjasok többsége ennyi nyugdíjat kap, 100-150 ezer közöttit, jelentős, mondjuk, méltányossági jogcímen történő korrekció esetén. De nem kevés azon nyugdíjasok száma sem, akik még a 100 ezer forintos nyugdíjat sem érik el 40 vagy

40 évnél több ledolgozott munkaviszony után. Tehát azért ez rendkívül figyelemre méltó, és innentől kezdve megalapozásról beszélni vérlázító túlzás.

Mint ahogy nem nagyon esett szó, vagy csak úgy érintőlegesen, nagyon finoman próbálták szóba hozni azt, hogy a különleges gazdasági övezeteket ugyan megszüntetik, de bevezetik a „Versenyképes járások” programot. Önök jogcímeik meg programnevezések kreálásában verhetetlen bajnokok, tehát ez az egyetlen olyan tudás, amit világszínvonalra fejlesztettek. A magyar nyelv végtelen gazdagsága adta lehetőségekkel maximálisan visszaélve tologatják összevissza a pénzt.

Higgye el, én vagyok az utolsó, aki elkezd aggódni baloldali vezetésű önkormányzatokért. Értük soha nem aggódom, de az ezeken a településeken élő magyar emberekért annál inkább. Napi politikai érdekeknek alárendelni, kicsinyes bosszú oltárán feláldozni ezeket a településeket minimum inkorrekt. Elhiszem, államtitkár úr, hogy ez nem az ön fejből pattant ki, én elhiszem azt, hogy ön nem egy gonosz ember, nem egy rossz szándékú ember, csak egyszerűen végrehajtja azt, amit a miniszterelnök és az ő szűk stábja kiadott önnek vagy önöknek utasításba. Azért nehezen lehet másként értékelni ezt a fajta trükközést.

Korábban a különleges gazdasági övezetek fogalmát azért vezették be, hogy ott, ahol önök elbuktak, és mondjuk, ott nagyon nagy, az átlagosnál jóval nagyobb összegű helyiiparűzésiadó-bevétel folyt volna be az önkormányzatok kasszájába, azt onnan a megyei önkormányzatokhoz tereljék át, amelyek kivétel nélkül az önök uralma alatt álltak. Tehát elvenni a pénzt onnan, ahol ez képződik, csak azért, mert az ott élő emberek úgy döntöttek, hogy másra bízzák ezeken a településeken - Dunaújvárosnak, korábban egy ideig Gödnek, vagy most éppen legutóbb Paksnak - a vezetését. És mivel nem azon gondolkodnak el, hogy mit rontottak el, miért utálták meg önöket ennyire a magyar választópolgárok ezeken a településeken, nem ezen gondolkodnak, nem saját magukban keresik a hibát, hanem el kell venni onnan ezeket a pénzeket. Nem is az önkormányzat vezetésével tolnak ki a legjobban, hanem az ott élő emberekkel. Azért most például Pakstól is, függetlenül attól, hogy ki a polgármestere, meg milyen összetételű ott a képviselő-testület, de csak azért, mert önök ott elbukták a választásokat, elvenni a 6 milliárd forintot, azért az a tisztességestől nagyon-nagyon messze van.

És akkor beharangozzák, hogy megszünnnek a különleges gazdasági övezetek. Tudom, szinte már halom az érvelésüket, hogy na, hát az ellenzéknek semmi nem jó; hogyha létrehozzák a különleges gazdasági övezeteket, akkor azért veri az asztalt a Mi Hazánk Mozgalom, ha megszüntetik, akkor meg az a bajunk. Nem erről van szó, tehát ezt felejtse el, államtitkár úr, ezt, kérem, hagyja ki az érveléséből.

Megszüntetik - csak nem fejezik be a mondatot, itt nem pont van a mondat végén, hanem vessző következik -, és helyettük létrehozzák a „Versenyképes

járások” programot. Ennek az a lényege, hogy ezután nem a megyei önkormányzatok irányába terelik a plusz helyiiparüzésiadó-bevételeket, hanem a Területfejlesztési Alapba kell ezeket becsengetni, hogy végül is csak önöknek meg megint a miniszterelnöknek legyen igaza, csak és kizárólag az ő akarata érvényesüljön mindenben ebben az országban, és onnan dobják majd szét a pénzeket döntő többségében fideszes vezetés alatt álló településekhez.

Persze itt helyiiparüzésiadóbevétel-többletről beszélünk már, tehát a többletet akarják becsatornázni a Területfejlesztési Alapba, de az önök legszerényebb becslései szerint is 65 milliárd forintról van szó. Tehát 65 milliárd forinttal rövidítik meg azokat a többségében városi rangú településeket, ahol az emberek úgy döntöttek, hogy elég volt abból a hatalomgyakorlásból, elég volt abból a hatalomtechnikából, amit önök az elmúlt 14 évben produkáltak, és valami mást akartak. Ismétlem, nehogy itt valaki megpróbálja félremagyarázni a szavaimat: nem a baloldali településvezetőkért - mondjuk, messze nem mindenki baloldali ezeken a településeken a vezetők közül, ezt is csak halkán jegyzem meg -, nem a baloldali településvezetőkért aggódom, hanem az ott élő emberekért aggódom, mert velük szemben borzasztó inkorrekt ez az eljárás.

Csak annyi változott, hogy más nevet adtak a gyermeknek, más nevet adtak a jogcímenek, és más irányba terelik a pénzt. A különleges gazdasági övezetek idején a megyei önkormányzatokhoz irányították át ezeket a forrásokat, most ezt a durván 65 milliárd forintot pedig át fogják irányítani a megyei önkormányzatok helyett a Területfejlesztési Alaphoz. Az a lényeg, hogy tők mindegy, hogy mi a mérkőzés vége, önök mindig csak nyerhetnek.

(15.10)

Nem jönnek rá arra, hogy ez a választói pszichológia vezet oda, hogy már a kisvárositól alacsonyabb szintű vagy kevesebb lakosságszámú településeken is kezdik megelégni ezt a fajta hozzáállást. Nem elegáns megoldásokban gondolkodnak, nem kompromisszumokra törekednek. Kétharmados túlhatalmuk ellenére nem valamifajta nagyvonalú gesztuspolitizálásba kezdenek, hanem erőből, izomból legyúrik, legallyalják azokat, ellentmondást nem tűrve, akik mást akarnak, akik nem önöket választották. Erről azért keveset hallottunk itt az expozéban, pedig ez az egyik legsúlyosabb része ennek az egész javaslatnak.

Persze hosszan lehetne beszélni arról, hogy esélyük nincs a fiataloknak az esetek többségében lakhatáshoz jutni, esélyük nincs a nyugdíjasoknak többségükben tisztességes nyugdíjhoz jutni. Borzasztóan alacsonyak az átlagfizetések, papíron talán már 627 ezer forint környékén jár a nemzetgazdasági bruttó átlagkereset, ennek valamivel 400 ezer forint fölött van a nettója, de azért nagyon sok megyében a dolgozók többsége inkább a 200-250 ezer közötti zónában keres. Mire elég az, tisztelt államtitkár úr?

Ezen nem segít semmilyen trükközés, semmilyen gazdasági övezet meg „Versenyképes járások” program. Hát, nem az lenne a normális, hogy ott is legyen fejlődés, ahol az emberek éppen most más városvezetés mellett tették le a voksukat, hogy ott se álljon meg az idő, hanem a legszükségesebb, legfontosabb fejlesztésekre jusson bőven forrás? Talán ezzel tudnák visszaszerezni az egyre inkább tovatűnő választói bizalmat, de úgy néz ki, hogy a rendszer már nem képes az önkorrakcióra. Tehát egy olyan spirálba kerültek, vagy olyan szinten átlendültek a holtpontra, hogy innentől kezdve már nincs visszaut.

Tényleg szereptévesztésben vannak és teljesen elszakadtak a valóságtól, hiszen - megint mondom - nem a városvezetőket büntetik, bár elsősorban az a céljuk, én tudom, hanem az emberek fognak rosszul járni. Úgyhogy ezek után nem is kérdés, hogy a Mi Hazánk Mozgalom ezt a törvényjavaslatot ebben a formában biztos, hogy nem fogja megszavazni. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószólónak, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Parancsoljon, öné a szó.

VARGA SZIMEON bolgár nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание, Уважаеми господин Държавен секретар! Позволете ми да ви поздравя от името на Малцинствената комисия в Унгария и от моего име. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Engedjék meg, hogy a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága és a magam nevében tisztelettel köszöntsem önöket! Mint a bizottság által felkért szószóló, és úgy is mint a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága Költségvetési Albizottságának elnöke, engedjék meg, hogy a Magyarország 2025. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló T/10012. számú törvényjavaslat tekintetében kifejtessem bizottságunk álláspontját!

Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy bizottságunk a nemzetiségi napirendi pontnak nyilvánított T/10012. számú, Magyarország 2025. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslatot 2024. november 25-én 9 órakor tartott ülésen napirendre tűzte és megtárgyalta. A bizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat, azaz a házszabály 32. § (2) bekezdése alapján 12 igen szavazattal, tartózkodás és ellenszavazat nélkül arról döntött, hogy a törvényjavaslat teljes egészére, azaz az 1-170. §-okra részletes vitát kíván lefolytatni.

A költségvetés megalapozott végrehajtását a tervezési szabályok mellett elsősorban a költségvetési támogatások felhasználásának ellenőrizhetőségét elősegítő szabályok biztosítják. Bár a törvényjavaslat rendelkezéseinek többsége nem érinti közvetlenül a magyarországi nemzetiségeket, illetve azok önkormányzatait és intézményeit, mégis elmondható, hogy a háborús helyzet által generált, egész Európát érintő gazdasági visszaesésre mint rendkívüli helyzetre adott kormányzati válaszok elsősorban a gazdasági stabilitás megteremtését szolgálják.

A törvényjavaslat nemzetiségeket, azon belül is a nemzetiségi önkormányzatok működését érintő pontjaiból a következőket szeretném kiemelni. A javaslat 81-89. §-ai az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvényt módosítják. A módosítás többek között tartalmazza az önkormányzatok, ideértve a nemzetiségi önkormányzatok biztonságosabb gazdálkodását, a gazdálkodás ellenőrizhetőségét és egyben az államháztartás likviditásának biztosítását szolgáló rendelkezéseket.

A javaslat értelmében az államháztartásért felelős miniszter költségvetési felügyelőt rendelhet ki többek között az egyes önkormányzatokhoz, nemzetiségi önkormányzatokhoz a költségvetés végrehajtásának és a gazdálkodást érintő egyéb feladatok ellátásának ellenőrzésére.

Az államháztartás likviditásának erősítése érdekében a javaslat rögzíti, hogy a helyi önkormányzatnak, a helyi nemzetiségi önkormányzatnak mint kedvezményezettnek a hazai forrás terhére fejlesztési célra nyújtott 50 millió forintot meghaladó összegű költségvetési támogatás kizárólag a Magyar Államkincstárnál vezetett fizetési számlára legyen folyósítható. A kedvezményezettek a kincstári számlára folyósított költségvetési támogatásokat kizárólag e számláról és kizárólag a támogatási céllal összefüggésben használhatják fel.

Emellett ugyanakkor lehetőséget kapnak a helyi és helyi nemzetiségi és az országos nemzetiségi önkormányzatok, hogy a fejlesztési, beruházási céllal nyújtott költségvetési támogatásokból származó, átmenetileg szabad pénzeszközöket állampapír vásárlásával hasznosítsák. Ilyen módon többletforráshoz jutnak az adott támogatott tevékenységhez.

Összességében nézve a törvényjavaslatban megfogalmazott módosítások egyrészt egyszerűbbé és értelmezhetőbbé teszik a vonatkozó törvényeket, másrészt olyan módosításokat tartalmaznak, amelyek Magyarország gazdasági stabilitását növelik, ezzel egyben az állampolgárok és a Magyarországon élő nemzetiségek anyagi biztonságát is.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Végeterül engedjék meg, hogy köszönetet mondjak mind a kormánynak, mind pedig a parlamentnek a magyarországi nemzetiségek nemzeti önazonosságának megőrzéséhez nyújtott példaértékű támogatásért, ami az elmúlt években mind a költségvetési támogatások folyamatos növekedésében, mind pedig a nemzetiségi oktatás és kultúra többszintű segítése

révén nyilvánult meg. A nemzetiségi önkormányzatok és az intézmények kiegyensúlyozott, stabil működéséhez szükséges források biztosítása hozzájárul a nemzetiségek megmaradásához Magyarországon.

Köszönjük államtitkár úr segítő közreműködését és együttműködését a nemzetiségi források és az eredmények megvédése tekintetében. A Magyarország 2025. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló T/10012. számú törvényjavaslatot a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága elfogadásra javasolja. Köszönöm szépen a figyelmüket. Благодаря за ваше внимание! (*Taps a kormányparti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalások következnek. Kérdezem, kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Nincs jelentkező.*) Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát ezennel lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában. (*Jelzésre:*) Igen, parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mindenekelőtt köszönöm szépen a támogató szavakat. Annak örülök, hogy mind a kormányparti, mind az ellenzéki hozzászólások között voltak olyanok, amelyek a pozitívumot látták az önkormányzatok előtt lévő törvényjavaslatban.

Engedjék meg, hogy röviden mindegyik vezérszónoki hozzászólásra, illetőleg a szószólói hozzászólásra reagáljak egy-egy témát illetően! Szabó Zsolt képviselő úrnak köszönöm szépen, hogy külön kiemelte a nemzeti vagyont érintő módosítást. Erről én nem szóltam. Azt gondolom, lényeges, amire képviselő úr felhívta a figyelmet, például azon pontra, mely szerint a GYSEV-ben lévő állami tulajdonrész bővíthet. A nemzeti vagyon bővüléséről beszélünk tehát az önkormányzatok előtt lévő törvényjavaslat egy pontján.

Arató Gergely képviselő úr hozzászólását illetően először azt szeretném tisztázni, hogy természetesen a törvényjavaslatok vitájára úgy is sor kerülhetne, ahogyan képviselő úr mondta, nevezetesen előbb dönt az Országgyűlés, mondjuk, az adószabályokról, vagy a költségvetést megalapozó indítványokról, majd ezt követően a költségvetésről. Mégis azt gondolom, célszerű - és kormányzati oldalról is én célszerűnek tartom -, hogy az Országgyűlés úgy döntött, hogy ezen törvényjavaslatokat egyidejűleg tárgyalja meg.

Hozzáteszem, emlékeim szerint ez az elmúlt 30 évben egy általános gyakorlat volt, hiszen ha a költségvetést megalapozó indítványokban az Országgyűlés változtatást tart célszerűnek, akkor azt a költségvetésen át lehet vezetni. Ellenkező irányban is lehetséges ez a módosítás: ha a költségvetés kiadási vagy bevételi számain az Országgyűlés módosít, és ahhoz szükséges valamely szaktörvény módosítása, arra sor kerülhet a költségvetést megalapozó törvényjavaslat eljárásában.

Ami képviselő úr egészségügyi felülvizsgálatra való hozzászólását illeti, engedjék meg, hogy felolvasom szó szerint, hogy az önök előtt lévő törvényjavaslat a 37. §-ban miről szól!

(15.20)

A javaslat arról szól, hogy egészségügyi állapottól függő nyugellátás esetén az igénylő az igény elbírálása során, illetve a nyugdíjas a felülvizsgálat során az egészségügyi állapot vizsgálata céljából személyes megjelenésre kötelezhető, ha az igénylő, illetve az ellátásban részesülő állapota a rendelkezésre álló egészségügyi dokumentáció alapján megalapozottan nem ítéltető meg. Ha az igénylő az igény elbírálása során a személyes megjelenési kötelezettségének önhibájából nem tesz eleget, az az igénybejelentés visszavonásának minősül.

Miről szól az indítvány? Arról, hogy az egészségi állapotuk miatt ellátásra szoruló személyek esetén személyes vizsgálatra is sor kerülhet. Ez a rendelkezés nem arról szól, hogy minden egészségkárosodott embert meg kell vizsgálni. Arról szól, hogy sor kerülhet a vizsgálatra, ha a rendelkezésre álló dokumentumokból az egészségi állapot nem állapítható meg. Hozzáteszem, arra számítunk, hogy ez éves szinten nagyjából 15 vizsgálatot jelent. Képviselő urat megnyugtathatom, hogy az önök előtt lévő 2025. évi költségvetés-törvény-javaslatban ilyen felülvizsgálathoz kapcsolódóan semennyi, egy forint megtakarítással sem számolunk. A rendelkezés tehát mindössze azt a célt szolgálja, hogy mindenki a jogszerű ellátásban részesülhessen.

A nyugdíj-megállapítás tekintetében pontosítanom kell azt, amit Arató Gergely képviselő úr mondott. Képviselő úr úgy fogalmazott, hogy a nyugdíjkorrekció nem januártól, hanem februártól lenne érvényesíthető. Itt valószínűleg félreértésről van szó, mindenkit meg szeretnék nyugtatni: a nyugdíjkorrekció alatt azt értjük, hogy ha év közben egy magasabb inflációs ráta miatt kiegészítő emelésre, úgy mond nyugdíjkorrekcióra van szükség, az természetesen januártól visszamenőlegesen érvényesíthető. Zárójelben jegyzem meg, és megerősítem azt, amit Hollik képviselő úr mondott: az idei évben ilyen nyugdíjkorrekcióra a mostani ismereteink szerint nem lesz szükség, hiszen 6 százalékos nyugdíjemelés valósult meg, és a jelenlegi várakozásunk szerint az infláció 3,7 százalékos lehet, vagyis a nyugdíjak reálértéke növekszik.

Képviselő úr valószínűleg arra gondolt, hogy az önök előtt lévő, a tisztelt Országgyűlés előtt lévő indítvány egyértelművé teszi, hogy a 13. havi nyugdíj kifizetésének az időpontja február, tehát mindössze erről szól az önök előtt lévő javaslat. Abban pedig semmilyen újdonság nincs, hogy 13. havi nyugdíjra azok jogosultak, akik a megelőző évben is nyugdíjasok voltak. Azt tájékoztatásul mondom el, hogy régen, 2010 előtt, amíg meg nem szüntette az akkori Országgyűlés a 13. havi nyugdíjat, szintén ez volt a gyakorlat, tehát

ez volt a szabály, hogy 13. havi nyugdíj kifizetésére azok voltak jogosultak, akik a megelőző évben is nyugdíjban részesültek.

Ami az önkormányzatok gazdálkodását illeti, szeretném egyértelművé tenni a tisztelt Országgyűlés számára, hogy az önök előtt lévő javaslat, én azt gondolom, hogy két érdemi intézkedést tartalmaz. Az egyik egyértelművé teszi azt a szabályt, hogy az önkormányzatoknak működésüket tekintve nullszaldós gazdálkodást kell egy adott évben elérni. Éven belül lehet hitelt felvenni, éven túli hitelre csak fejlesztési cél esetén kerülhet sor, kormányzati engedélyvállalás mellett. Hozzáteszem, hogy az éven belüli nullszaldós működés ugyanaz a működés, amelyet a kormányzat is követ. A 2025. évi költségvetés-törvény-javaslat is nullszaldóval számol az állam működését tekintve.

Miről szól tehát a javaslat? Arról szól, hogy van olyan önkormányzat, volt olyan önkormányzat, amelyik az általános szabályt kijátszva faktoráltatott bizonyos kötelezettségeket, követeléseket, ezzel bújta ki az általános szabály alól. Ezt a kiskaput zárja be az önök előtt lévő törvényjavaslat, de általános jelleggel az önkormányzatok gazdálkodását, működését illetően nem javasol változtatást.

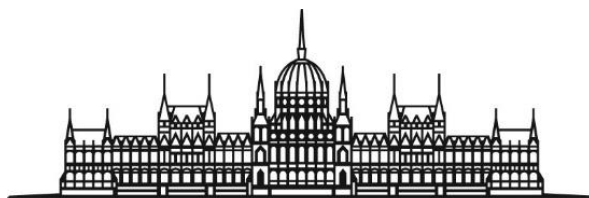
A másik rendelkezés pedig arról szól, hogy hasonlóan a központi költségvetési szervekhez, ahol egy adott szervnek az év végéig várható kiadásairól és bevételeiről előrejelzést kell adnia, és ezt le kell adni az államháztartásért felelős miniszternek, a városok tekintetében egy hasonló indítványt tettünk. Megfontolásra javasoljuk a tisztelt Országgyűlésnek, hogy a nagyobb városoknál szintén kelljen egy előrejelzést adni a várható kiadásokról, bevételekről, azért, mert az önkormányzatok gazdálkodása az államháztartás egészének a részét képezi. Az önkormányzatok egyenlege, az önkormányzatok hiánya vagy többlete, illetőleg az önkormányzatok adóssága az állam egészének az adósságát érinti, és ha kitűztünk magunk elé egy hiánycélt vagy adósságráta-csökkentést, akkor az csak úgy érhető el, ha pontos információink van az uniós módszertan szerinti állami körbe, széles állami körbe tartozó önkormányzatok gazdálkodását illetően is.

(Folytatás 129/2-ben!)

2022-2026. országgyűlési ciklus Budapest, 2024. november 26. kedd 129/2. szám

Országgyűlési Napló

Hollik István képviselő úr pontosította, egyértelművé tette, hogy milyen nyugdíjkifizetésekről szól az önök előtt lévő javaslat, és felhívta a figyelmet a digitalizációra. Kevés szó esett erről, én mégis felhívom a figyelmet arra az eseményalapú adatszolgáltatási platform nevű kezdeményezésre, amely szerint a vállalkozások adatszolgáltatásánál a vállalkozásnak nem az egyes állami szervek igényeihez kell igazodni, nem a Statisztikai Hivatal, az adóhivatal, a Kincstár és egyéb szervek igényeihez kell igazodni, hanem az állami szervek igazodnak a vállalkozás adatszolgáltatásához, és maga az állami szerv állítja össze, hogy egy egységes adatszolgáltatásból számára milyen információ szükséges. Amikor arról beszélünk, hogy a gazdasági növekedést magasabb pályára célszerű állítani, akkor azt gondolom, ez egy olyan kezdeményezés, amely összhangban az eddigi kis- és középvállalkozásokat célzó intézkedésekkel, a Demján Sándor-programmal, egy fontos adminisztrációs csökkentő lépés lehet döntően a kis- és középvállalkozások számára.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr hozzászólása tekintetében először a családi adókedvezményekre hadd reflektáljak. Örülök annak, hogy képviselő úr üdvözlí a családi kedvezmények, adókedvezmények növelését, ami a jövő évi költségvetésjavaslatban szerepel. Arra hívom föl képviselő úr és az Országgyűlés figyelmét, hogy való igaz, hogy a családi adókedvezmény mértéke az elmúlt években a kétgyermekeseket kivéve nem növekedett, ugyanakkor maga a családtámogatási rendszer gyakorlatilag minden évben növekedett. Tehát ismétlem: voltak olyan évek, amikor az adókedvezmény összege változatlan volt, de európai mértékkel nézve egy igen széles családi adókedvezmény-rendszert tartunk fenn. Ez a kedvezményrendszer a családi adókedvezmény bevezetését követően, 2011-től folyamatosan bővült. Ismétlem, minden évben valamilyen új intézkedéssel bővült ez a rendszer, legyen szó akár a babaváró hitelről vagy az említett babakötvények támogatásának növeléséről, az otthonfelújítási programról, a diákhitel-tartozás elengedési lehetőségéről. Mindennek köszönhetően azért ismét arra hívom fel a figyelmet, hogy egy rendkívül széles, az éves GDP 4 százalékát meghaladó családtámogatási rendszert működtetünk, és erre tettünk javaslatot a jövő évi költségvetésjavaslatlallal is.

Ami a lakhatási támogatásokat illeti, én a pozitívumra hívom fel a figyelmet. A tisztelt Országgyűlés számára a kormány azt javasolta, hogy az eddigi kedvezményeken, támogatásokon túl havi 150 ezer forint értékig biztosíthatson a munkáltató a 35 évnél fiatalabb munkavállalók számára kedvezményt, mely albérlés-finanszírozásra vagy hitel-előtörlesztésre szolgálhat. Én azt gondolom, hogy ez mindenképpen egy pozitív előrejelzés. Természetesen a kormányzat nyitott bármely lakhatást segítő és gyermekvállalást növelő javaslatra.

Ami képviselő úr által a magyar munkahelyvédelmi alap kezdeményezését illeti, arról szeretném a tisztelt Országgyűlést tájékoztatni, hogy a képzéssel, a

munkavállalók képzésének fontosságával egyetértünk, legyen szó akár a mesterséges intelligencia miatti képzésekről, akár más képzésekről is.

Annyira fontosnak tartom ezt a témát, hogy a képviselő úr által említett úgymond negatív adó rendszere pont a szakképzések tekintetében valósult meg. Ha egy vállalkozás, egy munkáltató a munkavállalóit képzésre küldi el, vagy maga foglalkoztat középiskolásokat, ahol a duális képzés keretében a szakképzést biztosítja, egy adott vállalkozás a költségeit levonhatja a kötelező 13 százalékos hozzájárulásból, sőt, ha a költségei meghaladják a fizetendő adó mértékét, akkor vissza is igényelhet. Tehát pont a képviselő úr által kiemelt képzés az, ahol az úgynevezett negatív adózás intézménye már működik is.

Apáti István képviselő úr hozzászólását illetően az inflációnál azt hadd mondjam el, hogy természetesen ahányan vagyunk, annyiféle fogyasztói kosárral rendelkezünk, mindenkinek mások a fogyasztói szokásai. De azt, képviselő úr, hogy a Központi Statisztikai Hivatal hogyan méri az inflációt, nem maga határozza meg, hanem minden egyes európai uniós országnak, így Magyarországnak is kötelező uniós szabályok szerint kell meghatározni a fogyasztói kosár összetételét.

(15.30)

Ez a fogyasztói kosár évről évre felülvizsgálatra kerül, és az ön által említett nyugdíjasoknak a fogyasztói kosarára pedig egy más kosárszám az irányadó. Éppen ezért, amikor a háború következtében az infláció magasra csapott, akkor volt olyan év, ahol a nyugdíjasok által érzékelt infláció, a nyugdíjas-infláció magasabb volt, mint az átlagos fogyasztói kosár. A nyugdíjkorrekció épp ezért a nyugdíjas-inflációi fogyasztói kosár szerint került számításra.

Tehát azt tudom elmondani, hogy az infláció tekintetében semmilyen alternatív számítás nincsen, pontosan úgy méri a Központi Statisztikai Hivatal az inflációt, ahogyan mérnie kell, és ezen mérések alapján, a közzétett adatok alapján mi azzal számolunk, hogy az idei évben 3,7 százalék lehet az infláció. *(Dr. Apáti István felé:)* Látom, képviselő úr ezt máshogy látja. *(Dr. Apáti István: Hát nagyon!)* Tudjuk, hogy különböző termékeknél milyen infláció van, de például, ha a nyugdíjasokat említette, akkor azt gondolom, hogy képviselő úr azt elfogadja, hogy a nyugdíjasok fogyasztói kosarában a rezsiköltség jelentősen magasabb, mint egy átlagos fogyasztás, és ezért is fontos, hogy például a rezsivédelemről nemcsak az idei évben, hanem a jövő évi költségvetés kapcsán is beszélhetünk.

Ami a különleges gazdasági övezeteket illeti, ha jól értem, képviselő úr támogatja az önök előtt lévő indítványt, amely a különleges gazdasági övezetek megszűnéséről szól. Azért azt hadd mondjam el, hogy én számos olyan, a választók döntése alapján ellenzéki vezetésű önkormányzatról tudok, ahol nem volt különleges gazdasági övezet. Ezért arra hadd hívjam

fel a figyelmet, hogy a képviselő úr által említett településeknél olyan új beruházások valósulhattak meg, amelyek jóval túlmutattak az adott térségnek a hatáskörén. De ismétlem, úgy látom, hogy az indítványt képviselő úr is támogatja.

A nyugdíjakról már sok szó volt. Mivel Apáti képviselő úr számokat mondott, két dolgot hadd mondjak el. Jellemzően az alacsonyabb nyugdíjban részesülő személyek, akiknek a nyugdíja, mondjuk, a 100 ezer forintot sem éri el - képviselő úr ezt említette - nagy részben külföldről is kapnak jövedelmet. Ugyanis a magyar állami nyugdíj... *(Dr. Apáti István közbeszól.)* Képviselő úr, ezek ténytörvények, statisztikák. Ugyanis azok a személyek, akik mondjuk, 20 év jogosultsági idővel bírnak, átlagosan - megint adatot mondok - 197 ezer forint nyugdíjat kapnak. Akik 40 év jogosultsági idővel mennek nyugdíjba, azoknak az átlagos nyugdíja 297 ezer forint. Én azzal egyetértek, amit a képviselő úr mondott, hogy természetesen célszerű a nyugdíjak összegének a növelése. Tényszerűen azt tudom elmondani, hogy 2010 óta minimum az infláció értékével növekedtek a nyugdíjak. Ezen kívül értendő a 13. havi nyugdíj visszaépítése, ezen túl értendő a 3,5 százalékos meghaladó gazdasági növekedés esetén a nyugdíjprémium kifizetése. Mindösszesen 2010-hez képest a nyugdíjak reálértéke mintegy 20 százalékkal növekedett. Ebben nincs benne a nyugdíjprémium vagy egyéb egyszeri jellegű kifizetéseknek az összege.

Végül köszönöm szépen Varga Szimeon szöszölő úr hozzászólását. Azt is köszönöm, hogy a nemzetiségi bizottság egyöntetűen tárgyalásra megfelelőnek ítélte és támogatta az önök előtt lévő indítványt, és azt is köszönöm, hogy felhívta a figyelmet az önök előtt lévő indítványban lévő állami likviditást érintő intézkedésekre. Nevezetesen, hogy a központi költségvetésből kifizetett közpénzeknek a felhasználásig döntően kincstári számlán kell lennie. Azt gondolom, hogy ez az intézkedés is hozzájárul ahhoz, hogy megőrizzük az állam stabil finanszírozását, az állam stabil gazdálkodását, amely mellett jövőre sor kerülhet például a családi adókedvezmények rendszerének bővítésére, vagy sor kerülhet a nyugdíjak stabil inflációkövető kifizetésére, a 13. havi nyugdíj kifizetésére is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10009. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Nagy Bálint úrnak, az Építési és Közlekedési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

NAGY BÁLINT építési és közlekedési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Az egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat a 2024. első félévében elfogadott átfogó törvénymódosítást követően a közlekedési ágazatban azóta felmerült szabályozási igények, jogalkalmazói tapasztalatok, valamint a jogharmonizációs kötelezettségek teljesítésével összefüggésben a közlekedési hatósági eljárási egyszerűsítéseket, a lakosság és a vállalkozások számára adminisztratív könnyítéseket, bizonyos hatósági felügyeleti díjak felülvizsgálatát, a bírságok egységesítését, továbbá adatkezelési kérdések rendezését tartalmazza. Emellett a javaslat az állami építési beruházások rendjéről szóló törvény technikai módosítását is tartalmazza. A javaslat tíz közlekedési tárgyú törvény mellett kettő, a területhez kapcsolódó törvény módosítására tesz javaslatot.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat ágazati törvényeket érintő módosításai jelentős adminisztratívteher-csökkentést vezetnek be a sport és hobbi célú légi közlekedési tevékenységek esetében, az alacsonyabb kockázatú légi közlekedési szakszemélyzet képzése, a légi járművek bérbeadásával kapcsolatos szabályok, egyes úszó létesítmények személynézet, valamint a kishajóval végzett oktatási tevékenység, a vasútnak nem minősülő egyéb kötöttpályás közlekedés, valamint a járműműszaki előírások deregulációja tekintetében.

A közlekedési hatóság vasúti hatósági és vasúti igazgatási tevékenységének bővülésével összefüggésben felülvizsgálatra került a vasúti felügyeleti díjak mértéke, amely díjak kizárólag a vasúti hatósági felügyeleti és ellenőrzési feladatellátásra fordíthatók. Az adminisztrációs terhek csökkentése érdekében az uniós jog alapján kötelező légi közlekedési védelmi határellenőrzés esetében hatósági díjak helyett éves felügyeleti díj kerül meghatározásra.

A közlekedési hatóság ellenőrzésére vonatkozó módosítások és az alkalmazható közigazgatási bírságokra vonatkozó módosítási javaslatok egyértelművé és átláthatóvá teszik a közúti közlekedési ellenőrző hatóságok ellenőrzési szabályait is. Az adatkezelési rendelkezések módosítása szükséges többek között a középiskolás járművezető képzésével, a védelmi határellenőrzés tekintetében vezetett nyilvántartással összefüggésben, a személyszállítási menetkedvezményre való jogosultság megszűnését követő indokolatlan adatkezelés elkerülése érdekében, a kezelhető adatok körének kiegészítése érdekében.

A javaslat ezek mellett a következő szakpolitikai módosításokat is tartalmazza. A közúti közlekedésről szóló törvény módosítása az úgynevezett veszteglő járművekre vonatkozó problémák megoldásának további lépéseként megteremti annak lehetőségét, hogy a közforgalom elől el nem zárt magánút kezelője a közterület-felügyelet útján hatósági segítséget vegyen igénybe. Pontosítja a közútkezelő felelőségére vonatkozó rendelkezéseket, az ügyfél számára

egyértelműsíti a kárbejelentéssel kapcsolatos szabályokat, a jogalkalmazói bizonytalanságok elkerülése érdekében pontosítja a közút mellett, veszélyeztetett helyen erdő-, fasor vagy cserjesáv telepítését. Ezen túl az infrastruktúra-fejlesztések megvalósítása során felmerülő közműszakasz-kiváltás és -fejlesztés esetén a feladat elvégzésének időbeli korlátját vezeti be.

A vasúti közlekedésről szóló törvény módosítása az infrastruktúra-fejlesztések megvalósítása során felmerülő közműszakasz-kiváltás és -fejlesztés esetén a feladat elvégzésének időbeli korlátját vezeti be, továbbá az uniós elvárásokkal összhangban pontosítja a vasúti igazgatási szervnél foglalkoztatottakra vonatkozó összeférhetetlenségi szabályokat is. A személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény módosítása bevezeti az úgynevezett kiemelt közszolgáltatói közreműködő bevonásának lehetőségét a személyszállítási közszolgáltatási szerződések teljesítésébe. Ilyen közfeladatok lehetnek a stratégiai tervezés, az ellenőrzés, a fejlesztés, a működési és infrastrukturális feltételek összehangolása, valamint az utastájékoztató és a haváriahelyzetben történő közlekedésirányítási, összehangolási feladatok is. Ezen feladatok alágazatokon átívelő, összehangolt ellátásának a célja a hatékonyságnövelés, az utazóközönség magasabb színvonalú ellátása és a haváriahelyzetben való minél gyorsabb és célzottabb reakció.

Ez utóbbi célból kerül felállításra a MÁV-csoporton belül az országos haváriaközpont is. Ebben az intézkedésben rész az egészért alapon sok minden tükröződik abból, amit a közszolgáltatások révén megvalósuló közlekedés javításáért teszünk ezekben az években, mármint az infrastrukturális fejlesztéseken és a gördülőállománnyal kapcsolatos lépéseken túl.

(15.40)

Megújítjuk ugyanis és az integráció bevezetésével a szó legszorosabb értelmében a nemzet közlekedési vállalatává tesszük a MÁV-csoportot. Folyamatosan bővítjük, megvalósítjuk a nemzeti tarifaközösséget, és mind az utaskomfort javításával, például a digitális megoldások kiszélesítésével, mind pedig a rendkívüli forgalmi helyzetek kezelésének új módjával igyekszünk többet, jobbat és értékesebbet adni az embereknek.

Ez utóbbira jó példa az országos haváriaközpont januárra várható felállítása. Ez a zavar elhárításáért és haváriahelyzetek kezeléséért felelős végrehajtó szolgálatok munkáját irányítja, hangolja majd össze. Ezzel párhuzamosan pedig változásokat vezetünk be azért is, hogy egy-egy rendkívüli helyzet elsődleges érintettjei, az utasok, valamint a mozdonyvezetők és a jegyvizsgálók minél előbb, minél pontosabb és minél gyakorlatiasabb információkat kapjanak a haváriaközponttól.

Végül, de nem utolsósorban átalakítjuk a pótlóbuszok rendszerét is, azért, hogy ha a vasúti közlekedés átmenetileg ellehetetlenülne valahol, akkor minél előbb folytatható legyen az utazás a MÁV-

csoport autóbuszaival, hiszen épp ez az egyik előnye az integrációnak, a képességeink összehangolása.

Emellett a módosítás rendezi a megrendeléstámogatói feladatokat ellátó, munkavállalók számára biztosított menetkedvezményi jogosultságot annak érdekében, hogy a megrendelő ellenőrzési feladatainak hatékonysága fokozódjon.

Az autópályák, autótutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjról szóló törvény módosítása lehetővé teszi, hogy az útdíjrendszerben tárolt adatokhoz a közútkezelő hozzáférhessen annak érdekében, hogy teljeskörűen ellássa a hatósági és ellenőrzési tevékenységet.

A javaslatban szereplő egyéb, négy törvény módosítása a jogalkalmazói gyakorlat során felmerült módosítási szükségletek rendezését, illetve jogtechnikai pontosításokat tartalmaz.

Az állami építési beruházások rendjéről szóló törvényt az Építési és Közlekedési Minisztérium 2023 tavaszán terjesztette az Országgyűlés elé. A törvény 2023. október 31-én került kihirdetésre és november 8-án lépett hatályba.

A törvényjavaslat benyújtását széles körű szakmai és társadalmi egyeztetés előzte meg a kiterjedt társadalmi konszenzus és a szakmai támogatottság elérése érdekében. E konszenzus megőrzésére törekedve, valamint a hatálybalépés óta eltelt egy év tapasztalatai alapján meggyőződésünk, hogy azok az alapelvek, amelyek mentén az új szabályozást megalkottuk, továbbra is követhetők és követendők. Nem célunk ezért a hatályban lévő szabályozáson érdemben változtatni, azonban szükségét látjuk annak, hogy az elmúlt egy évben a törvény alkalmazása kapcsán felmerült jogalkalmazói visszajelzések, jogértelmezési kérdések alapján megtegyünk néhány technikai jellegű módosítást. A módosítás által lehetőség nyílik arra, hogy ne csak az európai uniós forrásból finanszírozott projektek beruházásai, hanem a hazai költségvetési forrásból megvalósuló állami építési beruházások is megkezdhetők legyenek a keretprogram elfogadása előtt, amennyiben arról a kormány egyedi határozatban dönt.

Pontosításra kerül az állami beruházásokról szóló törvény projektszervezettel kapcsolatos rendelkezése is. A jogalkalmazás egyértelműsítése érdekében a törvény deklarálta, hogy a hatálybalépését megelőzően elvégzett előkészítési tevékenységekre a rendelkezéseit nem kell alkalmazni. Emellett a törvény alapelveivel összhangban a módosítás kizárja, hogy egy nem állami építési beruházási és megvalósítási szakaszban, azaz már az építési munkák megkezdését követően jusson olyan mértékű költségvetési forráshoz, amely által a törvény szerinti állami építési beruházássá válik.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy a T/10009. számú törvényjavaslatot megvitatni és a törvényjavaslatban megfogalmazott szabályozási szándékot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Hollik István tap-sol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Szabó Zsoltnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A közlekedési jogszabály-módosítási csomag talán az egyik leginkább valamennyiünket érintő, az élet minden területét átszövő jogszabály-módosítás. Az előttünk fekvő és az egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló T/10009. számú törvényjavaslat az ágazaton belül felmerült szabályozási igényeket fogja át teljeskörűen, jogalkalmazói tapasztalatokat, valamint jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését oldja meg, és ennek összefüggésében közlekedéshatósági eljárási egyszerűsítéseket tartalmaz. Érinti mind a lakosság, mind a vállalkozások számára szükséges adminisztratív könnyítéseket, bizonyos hatósági felügyeleti díjak felülvizsgálatát, bírságok egységesítését és további adatkezelési kérdések rendszerezését és megoldását.

A törvényjavaslat ágazati törvényeket érintő módosításai jelentős adminisztratívteher-csökkenést vezetnek be a sport, a hobbicélú légi közlekedési tevékenységek esetében az alacsonyabb kockázatú légi közlekedési szakszemélyzet képzése, a légi járművek bérbeadásával kapcsolatos szabályok, egyes úszólétesítmények személyzete, valamint a kishajóval végzett oktatási tevékenységek esetében.

A vasútnak nem minősülő egyes kötöttpályás közlekedés, valamint a járművek műszaki előírásainak deregulációja tekintetében ugyancsak tartalmaz előírásokat a jogszabálycsomag.

Tisztelt Ház! Az adatkezelési rendelkezések módosítása szükséges többek között a középiskolások járművezető-képzésével, a védelmi háttérellenőrzés tekintetében vezetett nyilvántartással összefüggésben, a személyszállítási menetkedvezményről szóló jogosultság megszűnését követő indokolatlan adatkezelés elkerülése érdekében, továbbá a kezelhető adatok körének kiegészítése érdekében.

A közlekedési hatóság vasúti hatósági és vasúti igazgatási tevékenységének bővülésével összefüggésben, valamint az uniós jog alapján kötelező légiközlekedés-védelmi háttérellenőrzéssel összefüggésben felülvizsgálatra kerültek a felügyeleti díjak.

A közforgalom elől el nem zárt magánúton, valamint a közforgalom elől el nem zárt belső úthálózatban nehézséget okozó utak tulajdonosainak és az alkalmatlan állapotban ott tárolt járműveknek az elszállításával, szabálytalanul várakozó járművek kezelésével kapcsolatos szabálmódosítás: a módosítás a közúti közlekedési és a közlekedésigazgatás szabályainak hatálya alatt megteremti annak lehetőségét, hogy a közforgalom elől el nem zárt magánút kezelője a közterület-felügyelet útján hatósági segítséget vegyen igénybe az ilyen úthálózat rendeltetésszerű, közcélú működésének biztosítása érdekében. Régi

problémát és régi felvetett gondot old meg az ezen tartalmú jogszabályi módosítás.

A vízi közlekedésről szóló törvény módosításának értelmében a kishajós képesítések felülvizsgálata alapján szükségessé vált a kishajóvezetők hajózási képesítéseivel összefüggő rendelkezés pontosítása, tartalmi módosítása, ideértve a nyilvántartások tartalmát. A tervezet alapján a hajózási hatóság a jóváhagyott képzőszervekről nyilvántartást vezet. A módosítás megállapítja az ezzel összefüggő szabályokat, valamint a képzőszerzzel szemben alkalmazott szankciókat egyaránt.

Tisztelt Országgyűlés! A MÁV-csoport a vármege- és országbérletekből eddig több mint 13 milliót értékesített. Az erre épülő új tarifáknak köszönhetően a családok akár több tízezer forintot spórolhatnak meg havonta ezzel az utazási formával. Átlagosan havi 900 ezer ország- és vármegebérletet értékesítettek az elmúlt fél évben, ebből 600 ezer volt vármegebérlet és mintegy 300 ezer volt az országbérlet.

Fontos megemlíteni továbbá, hogy az elmúlt száz esztendő legnagyobb alföldi vasútépítési fejlesztésére készül a következő két évben a kormány, melynek során mintegy 600 milliárd forintból tervez költeni a Szeged-Kecskemét-Cegléd-Budapest vasúti térség fejlesztésére és átalakítására.

(15.50)

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat tartalma szerint az állami építési beruházások rendjéről szóló törvény módosítása lehetőséget teremt arra, hogy ne csak az európai uniós finanszírozásból finanszírozott projektek beruházásai, hanem a hazai költségvetési forrásból megvalósuló állami építési beruházások is megkezdhetők legyenek a keretprogram elfogadása előtt.

Mindezek ismeretében úgy vélem, hogy a törvényjavaslat támogató rendelkezéseket tartalmaz, ezért kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy annak megvitatását követően a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák ezen jogszabálycsomagot, és a szavazás során fogadják azt el. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Arató Gergelynek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Egy nagyon sajátos helyzetben vagyunk ezzel a törvényjavaslattal, hiszen ennek a törvényjavaslatnak menet közben eltűnt a fele. Októberben benyújtotta a kormány ezt a törvényjavaslatot, majd a vita napján vagy a vitát megelőző napon kezdeményezte a levételét, és két részletben nyújtotta be, különválasztva a közlekedési és a személyszállítási törvényt. Majd nagy meglepetésünkre azt látjuk, hogy az egymással egyébként szorosan összetartozó két törvény nincs előttünk, csak a közlekedési törvény, a

személyszállítási törvényről majd egyszer, valamikor később talán fogunk vitát folytatni.

Ez azért probléma, mert a két javaslat összetartozik egymással, egyébként ebben a javaslatban is vannak a személyszállítási törvényt érintő módosítások, és nem értelmezhető a kettő külön. Először is azt szeretném majd kérni államtitkár úrtól, hogy akár egy soron kívüli felszólalásban, akár a zárszavában legyen olyan kedves nekünk elmagyarázni, hogy mi ennek az oka, miért került sor arra, hogy feldarabolták a törvényjavaslatot. Hozzá kell tennem, hogy számos izgalmas rész, például a közlekedésszervezésre vagy éppen a szakszervezetek jogainak további csorbítására vonatkozó javaslatok most nincsenek előttünk.

Mi az, ami előttünk van? Alapvetően egy technikai típusú módosítás, amely számos kisebb elemet tartalmaz. Tisztelem képviselőtársam alaposágát, aki ezeket végigvette; ha megengedik, akkor ezeket nem mondom el még egyszer. Ezeknek egy része vagy jelentős része olyan technikai módosítás, ami egyébként valóban, adott esetben javíthatja a helyzetet vagy egyszerűsítheti a közlekedésben részt vevők helyzetét, de muszáj vagyok azt mondani, hogy ugyanakkor a lényegi kérdéseket nem érinti. Mert hát, beszélhet itt nekünk államtitkár úr nagyon lelkesen és nagyon nagy lelkesedéssel arról, hogy nagyon nagy boldogság, hogy lesz majd haváriaközpont, na, de azért, tisztelt államtitkár úr, nem az lenne a fő feladata a MÁV-nak, hogy haváriát kezeljen, hanem az, hogy működjenek a vasútvonalak.

Hadd mondjak el egy anekdotát: a fiam hétvégén házi feladatot írt, valami statisztikai feladatot, és azt a feladatot választotta magának, hogy MÁV-eseményeket kezdett el kategorizálni, leállásokat, kisiklásokat, bal eseteket. Az a helyzet, hogy kicsit aggódott, hogy mennyi idő alatt fog összegyűjteni, azt hiszem, 25-öt, ennyi volt a feladat. Jelentem önöknek, hogy két nap alatt sikerült összegyűjteni ezt a mennyiséget a Mávinformról úgy, hogy ebben nem volt benne a péntek, amikor reggel a hó miatt állt le a fél ország, este meg a Kelenföld utáni felsővezeték-szakadás miatt, és nem volt benne a tegnapi nap, amikor reggel egy áramszedőtörés miatt álltak le, délután azért, mert az informatikai rendszer összeomlott - nem, az este volt -, délután azért, mert a Déliben sétálni indult egy vonat, és átment a piros jelzésen, este pedig azért, mert összeomlott az informatikai rendszer. És most öt napot mondtam el a MÁV életéből, de gyakorlatilag bármelyik öt napot kiválasztom, akkor ilyen típusú eseményekkel van tele.

Az a helyzet, hogy teljesen leromlottak a pályák, leromlott a szerelvényállomány, nincs pénz a MÁV működtetésére, miközben miniszter úr minden alkalommal elmondja azt, hogy ott van a pénz a MÁV-nál, még fejlesztésre is jutna pénz, ezt is elmondja, de közben valahogy, hogy, hogy nem, ebből a pénzből nem vasútfejlesztés lesz, nem megbízható működés lesz, hanem Mészáros Lőrincnek - most nem Lázár Jánosnak - 50 milliárdos haszna vagy éppenséggel az Orbán-bányáknak milliárdos szerződésai, Garancsitól

vásárolt irodaház, Rogán-Habony érdekeltségeinek kiszervezett ezermilliárdos járműfelújítás.

Az a helyzet, hogy amíg ennek nem vetnek véget, addig nem lesz érdemi javulás a MÁV-nál. Persze, nagyon jó, ha lesz haváriaközpont, mert a MÁV maga ma leginkább havária, és akkor legalább kezeljék, mert az utasoknak ez is segít egy kicsit. Mondok egy pozitív tapasztalatot is, ne mindig csak kritikát halljanak tőlem. Például tegnap este Kelenföldön jól látható volt, hogy a MÁV végre gondoskodott az utasok tájékoztatásáról, voltak ott olyan, nem tudom, hogy vasútőrök vagy más MÁV-os szakemberek, akik segítettek az utasoknak hazajutni. De igazából nem az egy vasútnak a normális állapota, hogy valami baj van, és ezt próbáljuk megoldani, hanem az, hogy normálisan működik. Olyan tervet és olyan elképzelést várnánk és realitást a tárcától és olyan törvénymódosításokat, amelyek valóban egy megbízható, üzemszerű működést tesznek lehetővé.

Hasonló a helyzet a vármegye- és országbérletekkel is. Ez az ötlet már akkor is tetszett nekünk, amikor a mi ötletünk volt. Egyébként nem mi találtuk ki, mi is Németországból importáltuk, de amikor nekünk ez tetszett, akkor önök ezt még itt leszavazták a parlamentben, pontosabban a bizottságokban, amikor benyújtottuk az erre vonatkozó törvényjavaslatot. Az a baj, hogy nem teremtették meg annak a feltételeit, hogy egyébként milyen módon kompenzálják ezt a típusú bevételkiesést a szolgáltatóknál. Az klassz dolog - és szerintem tényleg jó dolog -, hogy kedvezményesen, sokkal rugalmasabb rendszerben lehet utazni a közösségi közlekedés járművein, ennek vannak előnyei környezetvédelmi szempontból és kényelmi szempontból is, és természetesen gazdaságilag is jól járhatnak vele az utasok, de akkor ennek meg kell teremteni a feltételeit. Kommunikációban és ötletelésben egészen kiváló már a tárca, az a baj, hogy el kellene végezni az aprómunkát is, ám ennek kevés jelét látjuk, és sajnos erre ez a törvényjavaslat sem kínál megoldást.

Összességében tehát azt tudom elmondani, hogy ez a javaslat nem kiemelkedően káros, de nem oldja meg a közlekedés problémáit. Éppen ezért még meglátjuk, hogy hogyan alakul, de vélhetően nem fogjuk támogatni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Hollik Istvánnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Valóban egy olyan javaslat van előttünk, amely inkább technikai módosításokat tartalmaz, de ugyanakkor ezek az apróbb technikai módosítások mégis csak támogatják a kormánynak azon törekvését, hogy az építésügyben egyébként dereguláljon. Mi, kereszténydemokraták úgy ab ovo deregulációpártiak vagyunk, a bürokrácia időről időre túlburjánzik, úgyhogy ezt időről időre vissza kell vágni. Úgyhogy a

deregulációs javaslatokat nagy örömmel tudjuk támogatni, bármilyen szakterületről legyen is szó, de nyilván az építésügy tekintetében ez a konkrét javaslat is ilyeneket tartalmaz.

Nyilván a másik nagyobb célhoz is illeszkedik, hogy Magyarországon egy modern, XXI. századi igényeknek és elvárásoknak megfelelő vasúti közlekedés jöjjön létre. Ha itt hallottunk már személyes beszámolókat, azért nekem is engedjenek meg egyet: én a 90-es évek végén, bő egy évtizedig napi vonathasználó voltam, és még néha most is az vagyok, a Dunakanyar tekintetében járok haza így, és azt tudom mondani, hogy persze nyilván sok baja van ma is a vasúti közlekedésnek, de azért azokat az állapotokat, amelyek a 90-es évek végén vagy a 2000-es évek elején-közepén voltak, azokat össze sem lehet hasonlítani azokkal az állapotokkal, amelyeket ma az utasok megtapasztalnak. Konkrétan például a Dunakanyar tekintetében húsz évvel ezelőtt már akkor harmincéves szerelvények közlekedtek, fűtésről egyáltalán nem is beszélhettünk; emlékeznek, ezek a régi bőrülésses vagonok voltak. Örültünk, hogy óránként indul egy vonat Szobra, ami egyébként minden állomáson és megállóhelyen megállt. Ma zónázó vonatok vannak, amelyek Vácig nem állnak meg, csak utána, tehát a korábbi, több mint egyórás menetidőt 43 percre sikerült redukálni; és egyébként ma klimatizált, internettel ellátott, emeletes vonatokon lehet utazni, a gyermekeim legnagyobb örömeire.

(16.00)

Tehát azt akarom csak mondani, hogy nyilvánvalóan van fejlődés, de ha az ember Nyugat-Európába látogat, akkor látjuk, hogy a fejlődésnek is van még tere, tehát utaskomfort tekintetében érdemes még fejlődni. De éppen ez a kormányzati cél, és az előttünk fekvő törvényjavaslat technikai módosításai is ezt teszik lehetővé.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Azt gondolom, hogy azért hangozzék el itt dicséret is: azért az elmúlt időszak tarifareformja egy lényegi változás, és azt gondolom, hogy olyan változás, amely egyértelműen az utasok érdekeit és egyébként pénztárcáját szolgálta. Nem véletlen, hogy havi körülből félmillió bérlet fogy el, mind vármegyebérlet, mind országbérlet. Tehát azt gondolom, hogy amely úton most a Közlekedési Minisztérium elindult, az egy helyes út, ezen kell továbbmenni, és mivel ezt a fejlődést szolgálja az előttünk fekvő javaslat is, ezért ezt a Kereszténydemokrata Néppárt támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és köszönöm szépen Hollik István vezérszónoklatát. Most megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nos, valóban, a MÁV problémái nem új keletűek, nem most kezdődtek, az azonban bizonyos, hogy a néhai vasminiszter, Baross Gábor, elnézést, hogy így fogalmazok, de forog a sírjában, tehát azoktól az állapotoktól, amelyeket most Magyarországon az utazó magyar közönség megtapasztalhat.

És még egyszer: ezek a problémák nem most kezdődtek. Az idősebbek talán még emlékeznek az 1968-as vidékpusztító kommunista közlekedéspolitikai koncepcióra, ami rengeteg vasúti mellékvonal fölött mondta ki a halálos ítéletet. Sorra-rendre zárták be azokat a mellékvonalakat, amelyek egy-egy térség szempontjából egyébként nagyon fontosak voltak, bízva egy olyan örült elképzelésben, hogy majd ezek a közutak pótolni tudják a vasutak szerepét, mind az áruszállítást, mind a személyszállítást át tudják ezekre terelni.

Jól látható egyébként, hogy mi lett ennek az eredménye. Ha csak szűkebb pátriát nézzük, mondjuk, Belső- és Dél-Somogy tájait, akkor ennek az lett az eredménye, hogy a mostani 30-40 tonnás kamionok azokat az utakat, amelyeket mondjuk, a hetvenes években építettek, és talán még egy ilyen IFA-s korszakra terveztek, gyakorlatilag szétapóssák: iszonyatos mélységű, balesetveszélyes nyomvályúk, hatalmas kátyúk. Ennek a javítása, a leromló infrastruktúra folyamatos javítása pedig iszonyatos költségeket emészt fel, már ha a kormányzat egyáltalán hajlandó ezzel a problémával foglalkozni, és a közútkezelő nem csak odáig jut el, hogy korlátozó táblákat és veszélyre felhívó táblákat helyez ki, mondván, hogy kérem, itt akkor jó lenne lassabban haladni, mert balesetveszélyes és züllött a közút.

Tehát megvolt a rendszerváltás előtt ez a vasútpusztító politika. Aztán a rendszerváltásnak hazudott módszerváltás első éveiből - államtitkár úr bizonyára nagyon jól tudja - volt olyan esztendő, amikor összesen 4 kilométernyi vasútvonalat újítottak fel Magyarországon, és ez még egyébként a rendszerváltás előtt is nagy átlagát tekintve több mint 200 kilométer volt éves viszonylatban. Tehát volt egy iszonyatos visszaesés. Aztán bizony jött a Gyurcsány-Bajnai-kormányzat, amikor szintén újabb és újabb vidéki mellékvonalakra mondták ki a halálos ítéletet, zárták be. És ekkor fogalmazták meg még önök, kedves Fidesz-KDNP-s képviselőtársaim, akkor még ellenzékben azokat a veretes gondolatokat, mondatokat, amelyek úgy szóltak, hogy a mindenkori kormány nem kegyet gyakorol a vidéki polgáraival, amikor működteti a vasutat, hanem a köteleességét teljesíti. És akkor jött a kormányváltás, és meg kell nézni, mi történt azokkal a bezárt mellékvonalakkal, amelyekre kimondták a halálos ítéletet Bajnaiék, Gyurcsányék: önök gyakorlatilag a többségét ugyanolyan állapotban hagyták, nem állították vissza a közlekedést. És ha azt is megvizsgáljuk, hogy most a közelmúltban milyen vasútbezárások történtek, akkor hadd utaljak arra a tíz bezárt vonalra,

ami bizony az ott élő embereknek nagyon fájt. Aztán ha azt is megnézzük, hogy a helyette kapott közúti közlekedés gyorsabbá tette-e a közlekedést, akkor azt is látjuk, hogy teszem azt, Komló és Dombóvár viszonylatában ez egyáltalán nem így történt. Vagy az is egy nagyon jó kérdés volna, ha válaszolna valaki arra, hogy egy járási székhelyet milyen logika alapján választanak le az országos fővonalakról, és szüntetik meg, mondjuk, akkor a Nagyatád-Somogyiszob közötti vasútvonalat. Hölgyek, Urak! Tisztelt Kormányparti Képviselőtársak! Ha egyszer ezeket bezárják, ha hagyják tovább leamortizálódni, akkor arra esély nem lesz, hogy itt iszonyatos költségeket nem számolva, de mondjuk, valamikor újra helyreálljon a közlekedés. Tehát ha a vasutat nézzük, akkor bizony megvan az eddigi kormányzatok mindegyikének ebben a bűne, hogy miért tartunk most ilyen állapotoknál.

De túl ezen, ha már itt a közútról is szó van az előterjesztett törvényjavaslatban, -módosításban, akkor azért ilyen alapon arra is választ kellene adni, hogy önök hová teszik azokat a pénzeket, amit a magyar emberek befizetnek, mondjuk, akkor csak az üzemanyagon keresztül. Hiszen ha számolunk egy ilyen hatszázegynéhány forintos üzemanyagárral, abból a világpiaci ára a kőolajnak 200-220 forint környéke. Az adótartalom 40 százalék fölötti. Tehát ha van egy dolgozó magyar polgár, aki mondjuk, kétezer kilométert autózik havonta - ez igazán nem egy extrém adat -, és egy alacsony fogyasztású személygépkocsival teszi ezt meg, csak azért, hogy dolgozni tudjon, akkor az őáltala az üzemanyagon keresztül befizetett, a költségvetésbe csorgatott pénz bizony havi 30 ezer forintot jelenthet. És joggal teszik fel azt a kérdést, hogy mit kapnak ők önöktől ezért cserébe, mondjuk, az olyan törvényjavaslatokon kívül, ami itt van előttünk, és akkor a 11. § azt írja: az út kezelőjének az útkezelői kötelezettségének megszegésével okozott kár bejelentése kapcsán - és akkor részletezik, hogy most legalább akkor itt van egy ilyen 30 napos határidő. Hát, örülünk mi ennek a módosításnak is, jelzem, el fogjuk fogadni, de azért mégsem ez lenne a megoldás! És nem az lenne a megoldás, hogy akkor kitáblázzák a hihetetlen rossz állapotúvá züllött utak mellé, hogy ott alacsonyabb sebességgel közlekedjenek, hanem végre nekiállnának megreparálni ezeket az utakat. Ilyen például Somogy megyén belül a 68-as út, ami a Balatont köti össze a Dráva partjával, és várme gyénk számára egy nagyon fontos közlekedési útvonalnak minősíthető. Vagy éppen a szintén hasonló fontossággal bíró 6-os út, amit most elkezdtek toldozgatni-foldozgatni. De hát, meg kell kérdezni az ott élő polgárokat, hogy mennyire tartják ők ezt a neveléses javítgatást - végig ki van táblázva egy főúton a 60 kilométeres sebességkorlátozás -, szóval ahelyett, hogy inkább ezeket megjavítanák.

Államtitkár úr, illetve Hollik képviselőtársam itt beszélt arról, hogy nagy hívei a deregulációnak, és a bürokráciát valóban le kellene építeni. Ezzel mi teljes mértékben egyet tudunk érteni. Itt az 5. és a 7. §

részletezi a gépjármű műszaki és technológiai szabályozásának az átalakítását. Nos, lenne ide kérdésem, és tényleg megtisztelne államtitkár úr, ha erre válaszolna, de nemcsak engem, hanem a magyar autós-társadalmat is. Tavasszal az országos autós összefogásnak volt is egy demonstrációja, és több javaslatot önök elé terjesztettek azzal kapcsolatosan, hogy ne tekintsék, mondjuk, a tuningautós-, a motorépítő-társadalmat Magyarországon kvázi bűnözőnek vagy megfélemből, mert sokszor így érzik magukat. És fölteszik azt a kérdést, mint ahogy feltette egyébként kiváló és az off-roados területen jól ismert Bencze János Tolna megyei képviselőtársam és jobbikos képviselőtársam azt a kérdést, hogy ha mondjuk, a németeknél, ahol valóban szigorú műszaki szabályozás van, és az ottani TÜV által minősített, átengedett alkatrészekről van szó, akkor miért kell a magyar tuningautós-társadalmat még azzal vegzálni, hogy gyakorlatilag teljesíthetetlen előírásokkal állítják őket szembe. Ráadásul olyan pluszpénzek megfizetését követelik tőlük, amelyek egyébként teljesen indokolatlanok - már ha nem azt tekintjük indoknak, hogy valahogyan az Államkincstárat így is fel kellene tölteni -, hiszen ezek gyárilag minősített alkatrészek, típushoz minősített alkatrészek.

(16.10)

Miért nem tehetik meg azt Magyarországon azok a nagyon kiváló műszaki szakemberek, akik egyébként ezt megcsinálják, összeépítik azt az autót, aztán kiviszik, ott szépen levizsgáztatják, és nem lesz ebből semmi probléma. Majd ha valakinek erre szüksége lesz, akkor onnét tudja leműszakiztatva visszahozni. Úgy néz ki, hogy a magyar hatóságok az állampolgárok életét itt is gyakorlatilag egyfajta hivatásként próbálják megkeseríteni, és olyan bürokratikus akadályok elé állítani őket, amelyeket egészen egyszerűen nem értenek, hogy miért tesznek így, hiszen a közös európai egymásnak való megfeleléség biztosítva lenne azáltal, ha önök mindenféle procedúra, különleges bürokratikus nehézségek támasztása nélkül elfogadnák a TÜV-szabályozást, illetve az ottani műszaki leírásokat. Ehelyett extrém anyagi terheket rónak ezekre az emberekre. Totálisan eltérő gyakorlat van országon belül is az egyes régiók közt. Még egyszer szeretném kérni államtitkár urat: nagyon jó lenne, ha ezzel kapcsolatosan érdemben tudna valamit válaszolni, mert nemcsak én kérdezem ezt, hanem a magyar autós társadalom jelentős része is.

Szó van a 43. §-ban az M1-es autópálya bővítésével összefüggésben a végleges építési engedélyben megállapított nyomvonal teljes hosszában létesítendő célkitermelőhely kapcsán egyes módosításokról. Térjünk már ide vissza egy kicsit! Ugyanoda kanyarodnék vissza, mint amit előbb kérdeztem, hogy a magyar autósok és a magyar állampolgárok által befizetett pénzek végső soron gyakorlatilag kit gyarapítanak. Jól tudjuk, hogy ezt az autópálya-bővítést - aminek örülünk és amit nyilvánvalóan támogatni fogunk - az

MKIF Zrt., tehát a Magyar Koncessziós Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. fogja megvalósítani nyolcvan kilométer hosszúságban, sávbővítéssel. Halleluja! Ennek mindenki örülni fog.

Viszont az mégis egy banánköztársaságba való momentum volt, hogy önök megpróbálták eltitkolni azt, hogy az autópálya-koncessziós szerződés mögött, a 35 évre bérbe adott koncessziók mögött kik állnak. Úgy kellett kipereelni önökből a választ, és azt is, hogy ez gyakorlatilag mennyivel gyarapíthatja majd a kormányközeli oligarchákat. Mert bizony-bizony senkit nem fog meglepetés érni sem itt a teremben, sem pedig a tisztelt Ház falain kívül, amikor elmondjuk újra meg újra, hogy ez a 35 éves koncessziós szerződés Szíjj László négy magántőkealapját, illetve Mészáros Lőrinc három magántőkealapját fogja gyarapítani. Egy hatalmas bizniszről van szó, egy 15-17 ezer milliárdos bizniszről. És egyes számítások szerint az, hogy ők átvették a közútkezelőtől az autópályák működtetését, fenntartását, az éves szinten 20 milliárd tiszta hasznot fog nekik jelenteni. Még azzal is egyet lehet érteni egyébként, hogy a hazai tőkésosztályt építik, ha e mögött van valamiféle igazi érdem és meritokratikus alapon történik mindez.

De nekünk amiatt kell felszólalni, hogy Magyarországon hogy a fenébe történhet meg az a gyalázat, hogy ugyanannak az autópályának - az M6-os-ról van szó, amely átlépi a határt és megy Horvátország felé - egyetlenegy kilométere négyszer olyan drága, mint ugyanolyan földrajzi viszonyok között épülve a horvát oldalon, és ezért egészen a Strabag bécsi székházáig kell menni. Most egy külföldi szereplőt mondtam, tehát azt sem szeretjük itt a Jobbik frakcióján belül, ha külföldieket juttatnak extraprofitához, de azt sem, ha egy ilyen extraprofit érdemtelenül a hazai oligarcháknak a zsebébe fogja tovább dagaasztani. Szóval megkapták ez az előbb említett konzorcium a magyar autópályák kezelésének jogát 35 esztendőre, és vele ezt a 15-17 ezer milliárdos történetet.

Arra viszont nem kapunk választ, hogy Magyarországon miért ilyen nevetséges az egynapos autópálya. Bocsánat, nem nevetséges, ez rossz szó rá, inkább fölháborító és bicskanyitogató, amikor a magyar adófizető állampolgár azt tapasztalja, hogy az egynapos autópálya-matricával is gyakorlatilag le akarja húzni a saját állama, ami azért lenne, hogy a polgároknak, a dolgozni, tanulni, rokont látogatni, utazni vágyó, közlekedni vágyó polgároknak az életét megkönnyítse. Ehelyett azonban csak lehúzást lát, hiszen még Ausztriában is olcsóbb az egynapos autópálya-matrica. Ez az egyik.

A másik pedig: éppen azért, amit az előbb felvázoltam, hogy milyen iszonyatos pénzek folynak ki a magyar államtól bizonyos kedvezményezett körökhez, támogatni fogjuk azt az elképzelést és kardoskodunk mellette, hogy töröljék el az autópálya-használat díját a személyautók esetében. Mert a magyar emberekről iszonyatos pénzeket húznak le más vonatkozásban, például akkor, amikor az üzemanyag jövedéki adóján keresztül kifizetik azt az összeget, amiből a magyar állam az úthálózatot fejleszteni tudná, és nem

olyan méltatlan körülmények között kellene közlekedni például Belső-Somogyban vagy Dél-Somogyban a főúton, mint ahogy nap mint nap megtapasztalhatják a tengelytörő, balesetveszélyes kátyúkkal és útfelgyűrődésekkel szabdalt szakaszokon azok az emberek, akik közlekedni szeretnének, tehát szeretnének élni azzal a jogukkal, hogy ne röghöz kötött jobbágyok legyenek a saját hazájukban.

Államtitkár Úr! Tettem föl néhány konkrét kérdést, de azért így a végén, talán enyhítendő a felszólalásom tónusát, szeretném jelezni, hogy valószínűleg támogatni tudjuk ezt a javaslatot. De nagyon szépen kérem, hogy ezekre a konkrét kérdésekre próbáljon valamiféle érdemi választ adni. Köszönöm szépen az érintettek nevében is.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ander Balázs képviselő úr! Most megadom a szót Szabadi István képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk álló törvényjavaslat célja a közlekedési ágazat elmúlt időszakának tapasztalatai alapján és a hatósági jogalkalmazás során felmerült törvényi szintű szabályozási szükségletek rendezése, amivel a Mi Hazánk Mozgalom alapjaiban egyetért. Kifogásoljuk azonban, hogy a közlekedési ágazat valódi problémáival nem foglalkoznak, csupán látszatintézkedésre kerül sor, ami viszont nem helyes.

Idén szeptembertől a középiskolások számára a tananyag részévé vált a KRESZ és az elsősegélynyújtási ismeretek oktatása. Mindkét tananyagot online sajátíthatják el a fiatalok. A törvényjavaslat ehhez kapcsolódóan meghatározza a hatósági adatszolgáltatási kötelezettség felelősét, továbbá adatkezelési felhatalmazást ad az érintett szervezetek részére.

Arról azonban már nem szól a törvényjavaslat, hogy az online tananyagot, valamint a digitális vizsgalebonyolítási környezetet is az E-Educatio Zrt. biztosítja, amelyet a KRÉTA-n keresztül lehet elérni. A középiskolások ingyenes jogosítványszerzéséből is kormányközeli üzletemberek gazdagodnak, a KRÉTA-t fejlesztő SDA Informatika Zrt. és az E-Educatio Zrt. ugyanis Palkovics László volt miniszter úr üzlettársának és barátjának, Fauszt Zoltánnak az érdekeltiségébe tartozik. A Klebelsberg Központnál két tanévre mintegy 200 ezer középiskolás diák számára terveznek ingyenes tanfolyamot biztosítani, amiért az E-Educatio Zrt. nettó 4,6 milliárd forintot kap. Szeretném felhívni a figyelmet, hogy ez nem kevés pénz.

Nem értünk egyet azzal, hogy a törvényjavaslat jelentős összegű közlekedésbírság-emeléseket a szövegponthoz rendelkezők közé rejtett mind a közúti, mind a vasúti közlekedésről szóló törvény esetében. A törvényjavaslat a közúti közlekedési hatóság által kiszabható bírságminimumokat és -maximumokat 20 százalékkal emeli, ami a magyar lakosság és vállalkozások terheit növeli tovább.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat a közlekedési beruházások megvalósítása során felmerülő közműszakasz-kiváltás és fejlesztések lebonyolítására 12 hónap határidőt határoz meg. Álláspontunk szerint azonban - a magyarországi útépítések tempóját ismerve - ennél rövidebb határidőre és gyorsabb munkálatokra lenne szükség, nem pedig hosszabb határidőre. Minél rövidebb a határidő, annál hatékonyabb lehet a kivitelezés. Ezzel mindenképpen csak a kivitelezőnek kedveznek, maguknak az embereknek biztosan nem. Például az M3-as a felújítások miatt elvesztette autópálya jellegét, gyakorlatilag többet megy az ember 60-70-nel, mint 100 felett. Rendkívül bosszantó, hogy ezért fizetnek a magyar emberek folyamatosan dráguló autópályadíjakat, és ahogy hallottuk, akár az egynaposakat is. Az M3-as hónapok óta szakaszonként elképesztő, elképzelhetetlen lezárásokon megy keresztül.

(16.20)

Érthetetlen, hogy miért kell például 10-20 kilométeren keresztül lezárni egy utat, hiszen úgysem tudnak ilyen hosszú szakaszon egyszerre dolgozni. És ez nemcsak az M3-ason van így, ugyanúgy megfigyelhető az M5-ösön is, meg az M6-oson és más autópályákon is.

De nemcsak az útfelújítások határidejét, hanem az elvégzett munkálatok műszaki ellenőrzését is szigorítani kellene. A Makót Hódmezővásárhellyel összekötő 4414-es utat a Mészáros Lőrinc érdekeltségébe tartozó Duna Aszfalt és Hódút konzorciuma 2018-ban újította fel 617 millió forintból. Az útburkolat már a felújítás évében, 2018-ban elkezdett hullámosodni, a közvéleményt azzal nyugtatták, hogy a műszaki ellenőrzés során a hibákat ki fogják javítani. 2022-ben, miután lejárt a jótállás, az útpadka több helyen is megsüllyedt, az útburkolat állapota azóta is romlott. Ez a példa is azt mutatja, hogy szegény az, hogy a közpénzért, a magyar emberek 617 millió forintjáért ezt kapták cserébe.

Megjegyezni kívánjuk, hogy a korábban becsültnél is többbe, összesen 15-17 ezer milliárd forintba kerül a magyar adófizetőknek, hogy a kormány, mint ahogy már korábban előttem felszólaló is említette, 35 évre koncesszióba adta a hazai autópálya- és gyorsforgalmi úthálózat nagy részét. A 2021-ben kiírt pályázaton - csak megjegyezni kívánom - ugyanúgy, mint ahogy már hallottuk, Mészáros Lőrinc és Szíjj László kormányközeli üzletember érdekeltségeihez tartozó magántőkealapok nyertek. A 2023. évi zárszámadás adatai szerint a hazai gyorsforgalmi úthálózat 405 milliárd forint nettó bevételt termelt a költségvetésnek. Ebből a tehergépjárművek által megfizetett, a használati arányos e-útdíj 306 milliárd forint árbevételt hozott, a személyautók időarányos útdíja, az e-matrica 99 milliárd forintos nettó bevételt termelt az államnak. Az adófizetők pénzéből azért nyilván elvárható lehetne, hogy legalább az útfelújítások tempója és minősége sokkal jobb legyen.

De nemcsak az útfelújításokkal, hanem Mészáros Lőrinc vasúti beruházásaival is sok a probléma. Vas nélküli vasbeton például, valótlan tartalmú jegyzőkönyvek alapján átvett és kifizetett, el nem készült korszerűsítés, ki nem fizetett alvállalkozók, ötmilliárdból - idézőjelben mondom - meggyorsított, később befejeződő felújítás, és mindez természetesen rengeteg közpénzért. Felháborítónak tartjuk, hogy a Mészáros Lőrinc tulajdonában álló V-Híd Zrt. és leányvállalatainak bevétele és nyeresége nagyobb, mint a teljes ágazaté együttvéve. Ez többek között annak is köszönhető, hogy a túlnyomórészt állami megrendelésre dolgozó Mészáros-érdekeltségek profitrátája sokkal magasabb, mint a vasúti szakmában általános.

A törvényjavaslat jelentősen megemeli a vasúti igazgatási szervnek fizetendő felügyeleti díjakat, az éves felügyeleti díjat egyébként működési engedélyként kell megfizetni. A díjemelést a MÁV-ot több ponton is érinti, miközben évtizedek óta katasztrofális állapotban van.

A vasutas dolgozók körében óriási a létszámhiány, ami működési problémákat okoz. Az infrastruktúra és a járművek ötvenévesek, sürgős fejlesztésre is lenne szükség. Az interpelláció során is erre hívtam fel a figyelmet. Ennek egyik súlyos következménye, hogy például Lepsényben meg akarják szüntetni a gyorsvonatok megállását, melyek ezután csak áthaladnának az állomáson. Ez a menetrendi változás azonban a település és a környékbeli települések lakosainak a mindennapi életét, munkába és orvoshoz járását teljesen ellehetetleníti, ami ellen a Mi Hazánk Mozgalom aláírásgyűjtéssel tiltakozik. A helyi szervezetünk több mint ötszáz aláírást gyűjtött össze azért, hogy hangot adjanak annak, hogy a gyorsvonat ugyanúgy továbbra is megálljon. Információk szerint azért tervezik megszüntetni a gyorsvonat megállását Lepsényben, mert a Szabadbattyán-Lepsény állomások között a vasúti pálya állapota oly mértékben leromlott, hogy az eddig 120 kilométer/órás sebességet lecsökkentették 100 kilométer/óra-ra, és így a menetidő növekedését, a felújításhoz szükséges forrás biztosítása helyett, ezzel az intézkedéssel próbálják kiegyenlíteni a helyi emberek kárára. Ez is csak azt mutatja, hogy a gondolkodásmódon kellene változtatni.

A törvényjavaslat a Lázár János miniszter úr által augusztusban bejelentett ötpontos akcióterv részeként a közlekedést állampolgári alapjoggá nyilvánítja, ami garantálná, hogy minden magyar állampolgár napi rendszerességgel, átszállás nélkül utazhasson a lakóhely és a járásközpont között naponta háromszor, a lakóhely és a megyeközpont között pedig napi kétszer. Ahol a vonat- és a buszjáratok párhuzamosan közlekednek, a Volán-járatokat igekeznek ritkítani. Ezzel az a probléma, hogy amíg a kisebb településeken a buszmegálló központi helyen található, a vasútállomások sok esetben a település peremén helyezkednek el. Ez több kilométernyi gyaloglást és nehézséget jelent az utasok számára.

A kisebb település esetében az átszállás nélküli buszjáratok megszüntetése és a vasúti közlekedés

előtérbe helyezése tehát súlyos hátrányt jelentene, hiszen a vonatállomásokra való eljutás nehézkes, különösen akkor, ha egyes megállók több kilométerre találhatóak a település központjától. Ez a probléma különösen nagy gondot okozhat azoknak az iskolába ingázó diákoknak is, akik gyors és kényelmes eljutás helyett gyakran kényyszerülhetnek hosszú gyaloglásra vagy további helyi buszok igénybevételére a vasútállomástól az iskolájukig.

A változások másik következménye lehet, hogy sofőrhiány miatt a sofőröknek további feladatokat kellene ellátniuk. Emellett a kisebb telephelyek műhelyeit megszüntették, így a buszok szervizelése és karbantartása érdekében nagyobb távolságokat kell rezsijáratként megtenniük, ami a szolgáltatás rugalmasságát és fenntarthatóságát tovább nehezíti.

Tisztelt Országgyűlés! Összességében a hazai közlekedés állapotán a MÁV-Volán-csoport esetében van és lesz is mit javítani, különös tekintettel az alacsony bérezésből adódó leterheltségre, a működési problémákra, az elavult járművekre és az infrastruktúrára, az elhúzó felújításokra, beruházásokra, a kormányközeli cégek által sorra elnyert közbeszerzésekre. Ahogy a felszólalásom elején már mondtam, a jelen törvényjavaslat a közlekedési ágazat valódi problémáival sajnos nem foglalkozik, csupán látszatintézkedésekre kerül sor, ami nem valódi és operatív megoldást jelent Magyarország közlekedésében. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabadi István képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk, most kétperces hozzászólásokra kerül sor: elsőként Ander Balázs képviselő úr, Jobbik.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár Úr! Tegnap is hallhattuk Lázár Jánostól, hogy 500 kilométeren terveznek vasútfelújítást, de ez a törzsvonalakra vonatkozik.

Nagyon jó, örülünk neki, viszont meg szeretném kérdezni, hogy mi lesz a szárnyvonalakkal. Mi a kormányzatnak a mellékvonali stratégiája, vagy ezeket nemes egyszerűséggel hagyják lerohadni? Nagyon kérem, hogy erre egy konkrét választ adjon. Mekkora forrást terveznek a vidék élhetőségének, a népességmegtartó erő szempontjából egyébként nagyon fontos szárnyvonalak megtartása, felújítása érdekében ilyen célokra fordítani?

Aztán a következő kérdés azzal kapcsolatos, hogy 19 ezer környéki személyi sérülés történik évente Magyarországon. Tragikus, nagyon sajnálatos, hogy hat-százan veszítik életüket a közutakon évente Magyarországon. A Jobbiknak van egy javaslata a közúti árokfutók megállításával kapcsolatosan. Tehát ha az edukáció és a szép szó nem használ, akkor mi hiszünk abban, hogy a minél szigorúbb törvényeknek talán lehet visszatartó, elrettentő ereje. Ez pedig nem szól másról, mint hogy az ittasan vagy bedrogozva halált

okozó sofőrök gyakorlatilag olyan büntetési tétellel nézzenek szembe, mintha szándékos emberölést követtek volna el. Én magam vittem az Igazságügyi Bizottság elé ezt a javaslatot. Ott egyébként a kormánypárti többség mindenféle kommentár nélkül, úgy, ahogy van, lesöpörte az asztalról. Egyébként szeretném várni öntől mint közlekedéspolitikai szakember-től erre a kérdésre a választ.

A másik kérdésem pedig, bár lehet, hogy nem fér bele ebbe a pár másodpercebe, csak jó lenne azt is tudni, hogy az intermodalitás fejlesztésével kapcsolatosan milyen elképzelések vannak a kormányzati fejekben. Itt is hallottuk, én magam is elmondtam, hogy mennyi adóforint folyik be, mondjuk, a nehéztehergépjármű-közlekedés kapcsán a költségvetésbe, de ezzel szemben iszonyatos negatív externáliák is vannak, tehát rohadnak le, mennek tönkre az utak. Helyes lenne ezért, egyébként ebben az esetben az európai uniós elvárásoknak megfelelően, a nehéztehergépjármű-forgalmat legalább részben, főleg ha nemzetközi nehéztehergépjármű-forgalomról van szó, vasútra terelni. Köszönöm a türelmét, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ander Balázs képviselő úr. Most megadom a szót két percre Arató Gergely képviselő úrnak, DK.

(16.30)

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Az a helyzet, hogy nem akartam már rendes időben hozzászólást kérni, de ez nem is vezérszónoki téma, mert elsősorban a saját képviselői körzetemnek és a tágabb kelet-pesti térségnek a problémája. A légi közlekedéssel kapcsolatban a javaslat tartalmaz pozitív intézkedéseket, változásokat. Egyrészt tartalmazza azokat a változásokat, amelyek a légi közlekedés biztonságát szolgálják, másrészt tartalmazza az üzemanyagokra vonatkozó uniós szabályok betartására vonatkozó szabályozást, ami szerintem egy helyénvaló szabályozás. Ugyanakkor nem tartalmazza azt, ami egy nagyon régi problémája - nyilván államtitkár úr ismeri ezt a problémát - a Budapest keleti részén és az agglomeráció keleti részén élőknek, hogy tudniillik a repülőtér önmagában rendkívül zajos, rendkívül sok problémát okoz, ráadásul azok a büntetések, amelyek a szabályokat megsértő légi járművekre vonatkoznak - magyarul amelyek a túl alacsonyan repülő, vagy időn kívül repülő, vagy légi folyosón kívül haladó repülőgépekre vonatkoznak -, enyhék, nem kellően elrettentők.

Meg fogjuk nézni azt, hogy módosító indítvány-nal lehet-e javítani ezen, de mindenképpen szeretném azt fölvetni, hogy szükség van egyrészt a már megígért, de még meg nem érkezett új zajvédelmi szabályozásra. Ugye, megígérte a tárca, hogy ez el fog készülni, de szükség lesz arra is, hogy megfelelő jogi környezetet teremtsünk ahhoz, hogy betarthatók legyenek a légi közlekedésre vonatkozó szabályok. Mert hiába hozunk vagy hoznak jobb szabályokat, ha egyébként ezeket nem tartják be a légi közlekedés

résztevői akár a személyszállító gépek esetében, akár a tehergépek, adott esetben egyébként - nyilván észszerű korlátok között - a katonai repülőgépek, légi-eszközök esetében.

Tehát ott is rendet kell rakni, és ott is szigorúbb, a lakókat védő szabályozásra van szükség. Ennek érdekében fogok módosító indítványt benyújtani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Arató Gergely képviselő úr. Most további képviselői felszólalások következnek; elsőként Fazekas Sándor képviselő úr, Fidesz.

DR. FAZEKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Itt már elhangzott az eddigiek során az, hogy ez egy hasznos javaslat. Szerintem is egy olyan törvényjavaslat van előttünk, amely érdemes arra, hogy támogassuk. Nyilván technikai dolgokat tartalmaz döntően, de ez egyébként egy operatív megoldás. Tehát amikor az állam úgy látja, hogy a túlszabályozás problémájával küzd, és az akár a működésnek, akár a fejlődésnek az akadály, akkor ilyen és hasonló megoldásokkal, de regulációval operál. Tehát szerintem olyan fontos területet érint ez, amelynek a rendbetétele, átalakulása indukálja azt, hogy ilyen javaslatokkal foglalkozunk, és úgy látom, hogy ezt a tisztelt képviselők is, akik eddig hozzászóltak a vitában, hasonlóan látják. Én bízom benne, hogy a lehető legszélesebb körű támogatást kapja a jogszabály.

Úgy látom, van néhány olyan felvetés, amivel hasznos, ha foglalkozom, mert foglalkoztak az előttem szólók is; ezek közül különösen a MÁV volt egy exponált kérdéskör az elmúlt időszakban. Nyilván, az országbérlet bevezetésével megnőtt a MÁV-ot igénybe vevők száma, a forgalom mintegy 20-30 százalékos növekedéséről vannak adatok, 13 millió országbérlet került eddig értékesítésre. Mivel többen veszik igénybe, nagyobb a figyelem, sőt a kihívások is nagyobbak, hiszen egy számítástechnikai rendszer akkor romlik el, ha van. Korábban, mondjuk, 20-30 évvel ezelőtt nem volt ilyen probléma, mert nem volt ilyen jellegű fejlett rendszer. Hasonlóan gondot jelent az extrém időjárás, hiszen a nyári forróság az összes technikát próbára teszi, ez alól a MÁV sem kivétel. Havazás pedig mindig volt. Azt mondják, hogy a télre megpróbálunk fölkeszűlni, de azért nem mindig teljes körű ez a felkészülés akár a magángazdaságban, akár az állami szférában. Látszik az, hogy itt még sok teendő van, és ez az állami vezetés, a minisztérium, a kormány, illetve a MÁV számára is egyértelmű kihívás.

Mindig mondjuk azt, hogy a MÁV mint vállalatcsoport az országban a legnagyobb cégnek számít, tehát itt bármilyen fejlesztési, előrelépési elképzelés a kihívás szintjén is nagy feladatot jelent. Én örülök annak, hogy a haváriaközpont irányába, annak a fejlesztése irányába mutató döntések megszülettek.

Az országbérletre is visszatérve: kiváló ötletnek tartom. Van ennek egyébként egy előzménye. Az alapgondolat az, hogy minél többen vegyék igénybe azt a

közösségi közlekedést, amely már kialakításra került. Lehet, hogy a németeknél is van ennek előzménye. Minden ilyen előzményből lehet egyébként tanulni, de annak idején Baross Gábor, a vasminiszter volt az, aki miután a MÁV veszteséges volt, a menetjegy árát a felére leszállította, és abban a pillanatban tele lettek a vasúti kocsik, megnőtt a forgalom, és a MÁV nyereségesé vált, nyilván az akkori piacgazdasági feltételek mellett. Tehát szerintem ez az irány is - csakúgy, mint a már megkezdett fejlesztések - mindenképpen hasznos és érdemes arra, hogy támogatásra kerüljön. A személyes tapasztalatom is az egyébként, hogy egyre többen veszik igénybe a MÁV által nyújtott szolgáltatásokat, és itt még van tartalék.

Azt is célszerű elmondani itt az Országházban ennek a vitának a keretei között, hogy nagyon jelentős vasúti fejlesztések történtek az elmúlt években: teljes vasúti pályafelújítás például a 100-as vonalon, villamosítás olyan helyeken, ahol ez évtizedes lemaradásban volt, új szerelvények beszerzése. Csak egy zárójelű dolog: a mozgássérültek és kerékpárral közlekedők, babakocsit használók számára is sokkal könnyebb ma már a vasúti közlekedés, mint korábban, akár a nyolcvanas-kilencvenes években.

Ami az M3-as autópályával kapcsolatban elhangzott, nyilván azzal célszerű foglalkozni, de csak bizonyos határig, mert az, hogy egy működő autópályának a felújítása milyen megítélés alá esik, egy annyira szakmai kérdés, ahol szerintem bízhatunk azokban a közigazgatási és autópálya-üzemeltetéssel foglalkozó szakemberekben, akik ilyenkor meghatározzák az ütemtervet, a felújítandó szakaszok hosszát. Látszik az, hogy itt a nemzetközi gyakorlat is eltérő, hiszen van olyan autópálya a szomszéd országban, ahol 400 kilométeren meg 300 kilométeren is egyszerre zajlik a felújítás, van ahol pedig kisebb szakaszokban. Én biztos vagyok abban, hogy úgy nem lehet felújítani az autópályát, hogy közben az ne zavarná a forgalmat, de mindig vigasztaló tény az, hogy akár autópályánál, akár főútnál ez a felújítás egy adott ideig tart, és miután levonul a felújító, évekig, évtizedekig is lehet zavartalanul használni.

Én azt külön előnynek tartom, hogy az M4-es autópályának, illetve annak a Jász-Nagykun-Szolnok megyei fő szakaszának a kiépítése úgy zajlik, hogy a lehető legkevesebb mértékig fogja vissza a forgalmat; látszik, hogy ott sikerült megoldani azt, amit úgy nagyjából egyáltalán meg lehet. Amikor, nem tudom, öt helyen zajlik az építkezés, akkor nyilvánvaló, hogy egyszerre kell a forgalomnak és a munkálatoknak is lehetőséget adni.

Tehát én bízom benne, hogy ez a tervezet elfogadása esetén is erősíti azt a felfogást, hogy oldjuk meg a területnek a problémáit, és jó irányba haladjunk. Bízom benne, hogy az Országgyűlés majd fogja támogatni a szavazásnál. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fazekas Sándor képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, DK.

ARATÓ GERGELY (DK): Hallottuk már ezt az érvet Lázár miniszter úrtól is, hogy növekszik a forgalom, ezért látványosabbak a problémák, de az a helyzet, hogy itt kétfajta szempontból is komoly gondok vannak. Az egyik probléma statisztikai, tudniillik az, hogy úgy jönnek ki ezek a rohamosan és dinamikus növekedő utaslétszámok, hogy a megye- és országbérletek esetében úgy számolnak, hogy az érintettek minden munkanapon ide-oda utaznak, nyilvánvalóan egy fikció, hiszen természetesen vannak, akik busszal utaznak, tehát nem a vasúti közlekedésben jön létre ebből valódi utazás. Egyáltalán, ez meglehetősen felülbecslése a valódi forgalomnövekedésnek, hogy finoman fogalmazzak. Azt mondom nem minden támadó él nélkül, hogy ha valóban kíváncsi a MÁV vagy akár a Volán a forgalmára, akkor másfajta utasszámlálási rendszert kell bevezetni. A jegyalapú elszámolás nem alkalmas most az utasszám megállapítására akkor, ha az utazóknak egy jelentős része bérlettel utazik, ami egyébként nagyon jó hír. Ezt már korábban is dicsértem, ez egy pozitív intézkedés, de ne próbáljuk meg statisztikai bűvészkedésre használni.

De van ennél egy komolyabb probléma is: a járatok száma nem növekedett, nincsen több vasúti járat, nincsen több buszjárat, nem indítottak önkéntes sűrűbb vasúti közlekedést. Ennek egyébként van is következménye, mert valamennyi forgalomnövekedés van, és például a Kőbánya-Kispest és Székesfehérvár közötti vonalon jelzik számomra azt, hogy munkakezdekortól már komoly zsúfoltság alakul ki. Ebből a szempontból az, amit a MÁV vezetője bejelentett, hogy nem lesz menetrendváltás, nem jó hír, hanem rossz hír, mert azt jelenti, hogy nem alkalmazkodnak ehhez a változáshoz. De ha ugyanannyi vonat van, mint fél évvel vagy egy évvel ezelőtt, akkor az önmagában nem indokolja az üzemzavarok növekvő számát. És itt még azt sem mondanám, hogy egyébként korábban feltétlenül sokkal jobb volt a helyzet. Itt egyszerűen csak az a helyzet, hogy az elmúlt 15 évben nem történt érdemi fejlődés, és elment mellettünk a világ ebben a kérdésben is.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Arató Gergely képviselő úr. Megkérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzés nem érkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

(16.40)

Megadom a szót az előterjesztő nevében Nagy Bálintnak, az Építési és Közlekedési Minisztérium államtitkárnak, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra.

NAGY BÁLINT építési és közlekedési minisztériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselők! Mindenekelőtt köszönöm a hozzászólásokat, kérdéseket, és mindenekelőtt köszönöm a több mint ötven ezer MÁV-os, volános, HÉV-es és GYSEV-es munkatársunknak azt a munkát, amit rendületlenül végeztek

és végeznek. Szeretném elmondani, hogy a HÉV esetében 99 százalék, a Volán esetében 96 százalék, a vonatok esetében, a MÁV esetében pedig 92 százalék a pontosság, illetve a vonatok esetében 92 százalék az a pontosság, amikor maximum 5-10-15 perces késésről beszélhetünk.

Ha figyelembe vesszük azt, hogy éves szinten körülbelül négy és fél millió utazás történik ezeken a járatokon, ezeken az eszközökön, akkor mindig szomorúan látom azt, amikor egyes ellenzéki képviselők azon élvezkednek, amikor egy-egy probléma fölmerül egy ilyen nagyszámú forgalmat lebonyolító tömegközlekedés, közösségi közlekedési eszközein. Ugyanis azért tartom ezt nagyon szomorúnak, mert az nem minket bírál elsődlegesen, hanem azt a több mint 50 ezer embert, akik az előbb felsorolt állami szervezeteknél dolgoznak, akiknek ezúton is köszönöm szépen a munkájukat.

Arató képviselő úrnak volt egy kérése azzal kapcsolatban, az egyes közlekedési tárgyú törvényekkel, illetve a személyszállítási törvényekkel kapcsolatban hiányolta, hogy mely része kerül most a Ház elé. Azt szeretném elmondani, hogy ahogy ez az anyagból is kiderült - bár a hozzászólások nagyon jelentős része nem a konkrétan előttünk fekvő javaslattal kapcsolatos, de azért igyekszem ezekre is válaszolni -, az egyes közlekedési tárgyú törvények, ahogy azt megszokhattuk, rendre kerülnek a tisztelt Ház elé. A személyszállítási törvényt annyira fontosnak és jelentősnek tartjuk, hogy azt gondolom, hogy az néhány hét múlva, amikor majd ide tud kerülni a Ház elé, megéri azt, hogy önállóan tudjuk megvitatni az abban lévő megállapításokat és javaslatokat.

A Mi Hazánknak, Szabadi István képviselő úrnak volt egy olyan megjegyzése, hogy látszatintézkedések azok, amelyeket tettünk vagy teszünk. Ezt mindenképpen vitatnám, hiszen nem nevezném semmiképpen sem, tisztelt képviselő úr, azt látszatintézkedésnek, amikor 13 millió ország- és vármegyebérletet tudunk értékesíteni, amikor körülbelül 20-30 százalékkal növekszik azoknak a honfitársainknak a száma, akik a közösségi közlekedést ennek eredményeképpen igénybe veszik. Nem nevezném semmiképpen sem azokat az intézkedéseket látszatintézkedésnek, amikor 2010-ben még 14 gyorsforgalmi út érte el megyei jogú városainkat, 2023-ra ez a szám már 21-re nőtt, és jelenleg is folyamatban van számos olyan fejlesztés, ami az idei vagy jövő évben átadásra kerül, és már az utazóközönség ezt igénybe tudja venni.

Úgyhogy én ezeket semmiképpen sem nevezném látszatintézkedésnek, és ha az önkéntes által, többük által is említett közlekedési akciótervet figyelembe veszem, amelyet Lázár miniszter úr augusztus közepén, második felében jelentett be, akkor pedig azt tudom mondani, hogy az az akcióterv, az az intézkedési javaslat, amely elsődlegesen tartalmazza a szükséges jogszabály-módosításokat, majd tartalmazza az infrastrukturális fejlesztéseket, tartalmazza a gördülőállomány megújítását és tartalmaz minden olyan intézkedést, amelyek a biztonság és az

utaskomfort további emeléséhez járulnak hozzá, semmiképpen sem nevezném látszatintézkedésnek.

Túl ezen, a tízéves vasútfejlesztési terv, amelyről már számos ízben beszéltünk, és a kormány is megtárgyalta, az 10 ezer milliárd forintos fejlesztést jelent a vasútnak. Ezzel kapcsolatban azt gondolom, hogy azok a kérdések, amikor vasútfejlesztésről, elképzelésekről, tervekről beszélünk, ezek a számok, azt gondolom, hogy önmagukért beszélnek.

És amikor olyan ágazatokról beszélünk, mint a közösségi közlekedés, különösen, ha itt a leginkább a legtöbb szó, ha jól érttem, akkor a kötőpályáról, a vasútról esett; akkor, amikor olyan területről beszélünk, ahol egy ma megrendelt új mozdony példának okáért legjobb esetben, mondjuk, 2028-ban állhat forgalomba a magyar utazóknak az érdekében, akkor igenis nagyon fontos megvizsgálni azokat az alternatívákat, hogy addig is, amíg ezek megtörténnek, milyen egyéb lehetőségek vannak, hogy minél előbb tudjuk bővíteni és jobb minőségűvé tenni azt az állományt, amivel mint mondtam, így is közel 92 százalékos pontossággal tudnak dolgozni a munkatársaink. Úgyhogy ezt még egyszer nagyon szépen köszönöm nekik.

Igyekszem nézni a jegyzeteimet, hogy ne hagyjam ki senkinek a válaszát sem. Szabadi István képviselő úr! Ezt tegnap is itt a parlamentben hallottam, hogy Lepsénynél nem fog megállni a gyorsvonat. Azt szeretném kérni, hogy ezt ne mondja, mert ez nem igaz! Tehát szó nincsen erről! Úgyhogy szerintem fölösleges aláírást gyűjteni egy olyan kérdésben, amiről nincsen szó. Lepsényben semmiféle ilyen változtatási szándék nincsen, úgyhogy kérem, hogy ezzel kapcsolatban ne is riogassanak senkit se!

Illetve szintén képviselő úr vetette fel a buszok esetében a kisszervizeket, illetve a kisszervizekre való igény kérdését. Azt szeretném elmondani, hogy az elmúlt időszakban lehetett látni azt, hogy a Volánbusz-flottába tartozó buszoknak az átlagéletkora nőtt (*sic!*), tehát fiatalodtak a buszok. Ez természetesen azt is magával vonja, hogy ha fiatalabb a buszok átlagéletkora, az normálisan és jó esetben azt jelenti, hogy kisebb a szervizigényük, tehát ennek eredménye van minden szempontból, amiket érdemes megvizsgálnunk.

Azt mondja, hogy a légijárművekkel kapcsolatban volt Arató képviselő úrnak felvetése, erről tudtunk egyeztetni a tegnapi nap folyamán is. A légijárművekkel kapcsolatban éjszakai repülés esetében vizsgáljuk azokat a szankciókat, amelyeket az éjszakai repülés be nem tartása esetében meg tudunk tenni annak érdekében, hogy még szigorúbban tudjunk fellépni a szabályokat megsértők esetében.

Az autótuninggal kapcsolatos felvetésre pedig azt szeretném elmondani, hogy az autótuningnál valóban nagyon fontos megnézni, hogy azok az alkatrészek milyen TÜV- és egyéb engedéllyel rendelkeznek, de elsődleges a közlekedés tekintetében, így természetesen a különböző tuningolások tekintetében is az, hogy

a közlekedésbiztonság legyen mindenképpen elsődlegesen a szemünk előtt. És nemcsak az alkatrészeknek a különböző tanúsítványait és engedélyeit kell ilyen esetben megnézni, hanem azoknak az összeszerelését is, összeszerelő műhelyeket is, hogy hogyan tudják ezeket az alkatrészeket megfelelő módon összerakni.

Illetve több ízben felmerültek összehasonlítások autópályák építésével kapcsolatban. Erre csak azt tudom mondani, hogy azonos műszaki tartalmat azonos műszaki tartalommal kérem, hogy hasonlítsanak össze. Az M6-ossal kapcsolatban azt el szeretném mondani, hogy a magyar szakasz 2024 májusára elkészült, a horvát szakasz 2025 júniusára várható, hogy elkészüljön.

És abban bízom, tisztelt elnök úr, hogy a felmerült kérdésekre válaszoltam. Még egyszer köszönöm szépen mindenkinek a hozzászólást, és kérem, hogy támogassák majd a javaslatot. Köszönöm a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Nagy Bálint államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségünk.

Most pedig, tisztelt országgyűlés, soron következik **az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény és a Nemzeti Emlékezet Bizottságáról szóló 2013. évi CCXLI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat, valamint **az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. évi, február 24-ei országgyűlési határozat módosításáról** szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig.

Bejelentem, hogy az előterjesztéseket nemzeti-ségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Az Igazságügyi Bizottság által benyújtott előterjesztések T/9994. és H/9995. sorszámú parlamentari informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Vejkey Imrének, az Igazságügyi Bizottság elnökének, a törvényjavaslat és a határozati javaslat előterjesztőjének, aki a pulpitusról mondja el az előterjesztést. Öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi Bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Két indítvány fekszik most előttünk, amelyeket az Igazságügyi Bizottság 2024. november 19-ei ülésén tárgyal meg, és nyújtott be az Országgyűlésnek. Az egyik indítvány az országgyűlési törvény és a Nemzeti Emlékezet Bizottságáról szóló törvény módosítására tesz javaslatot, a másik pedig ezzel összefüggésben a határozati házszabályi rendelkezések módosítását kezdeményezi.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A módosítások célja, hogy az összeférhetetlenség érdemi szabályainak érintetlenül hagyása mellett az összeférhetetlenség megállapítására irányuló eljárást újraszabályozza azért, hogy jobban áttekinthető és megfelelően biztosított legyen a döntéshozatal hatékonysága.

(16.50)

Mivel az összeférhetetlenségi szabályok jelenleg is törvényi és határozati szinten lettek megállapítva, a törvényi rendelkezések kiegészítése mellett a határozati házszabály módosítása is szükségessé vált. A két benyújtott javaslat együttesen annak megvalósítására törekszik, hogy a kétszintű szabályozás egységesen rendezze az összeférhetetlenség vizsgálatára és kimondására vonatkozó eljárásokat. Indokolt, hogy kezdeményezőtől és a kezdeményezés okától függetlenül az összeférhetetlenségi ügyek többségében egységes eljárás érvényesüljön, és csak kivételes jelleggel kerüljön sor eltérésre az általánosan irányadó szabályoktól, ezáltal az érintett képviselő és a nyilvánosság számára is világosan előreláthatóvá válhat a döntéshozatal teljes folyamata. Az eljárási szabályoknak ezenfelül biztosítaniuk kell az Országgyűlés hatékony döntéshozatalát, amely a parlament működésére vonatkozó alkotmányos alapelv.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Igazságügyi Bizottság javaslata a döntéshozatal racionalizálását is szolgálja, többek között a Mentelmi Bizottság elnökének előzetes vizsgálata bevezetésével, amellyel elkerülhető, hogy az Országgyűlés és a Mentelmi Bizottság a kifejezett törvényi feltételeknek meg nem felelő vagy nyilvánvalóan alaptalan kezdeményezések ügyében is köteles legyen eljárni. Ez az úgynevezett előzetes eljárás arra is lehetőséget teremt, hogy az érintett képviselő a Mentelmi Bizottság elnökének felhívására megszüntesse a vele szemben fennálló összeférhetlenségi okot, még mielőtt megindulna a bizottsági vizsgálat.

A javaslat szerint az érintett képviselőnek arra is van lehetősége, hogy nyilatkozatával, illetve bizonyítékok bemutatásával egyértelműen cáfolja az összeférhetetlenség fennálltát. Ebben az esetben is tehermentesíthető a Mentelmi Bizottság a vizsgálat lefolytatása alól. Azonban ha a Mentelmi Bizottság többsége ennek ellenére is szükségesnek látja a vizsgálatot, akkor a bizottság elnöke megindítja az összeférhetlenségi eljárást; amennyiben az előzetes eljárást követően az összeférhetlenségi eljárás megindításához szükséges, az eljárás során lefolytatandó vizsgálatra továbbra is bizottsági szinten kerülne sor.

A bizottsági eljárás hatékonyságát szolgálja az is, hogy a Mentelmi Bizottság felvilágosítást és adatot kérhet minden állami szervtől, amely haladéktalanul köteles eleget tenni a megkeresésnek. Emellett az érintett képviselő is ezen bizottsági eljárásban tud a legközvetlenebb módon részt venni adatszolgáltatással, bizonyítékok bemutatásával vagy álláspontjának kifejtésével.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A hatékony működést elősegítő további szabály, hogy az Országgyűlés plénumának döntésére csak akkor kerül sor, ha a Mentelmi Bizottság többsége a helyzet feltárását követően arra a megállapításra jutott, hogy az összeférhetlenség fennáll. Abban az esetben, ha a bizottság többségének álláspontja szerint az összeférhetlenség nem áll fenn,

akkor az ügy nem kerül a plenáris ülés elé, viszont ha a bizottságban nem alakul ki többség, a bizottság elnöke az Országgyűlés döntését kezdeményezi.

Az eljárás pártatlanságát az eljárási garanciák és a képviselői jogok garantálása mellett az is biztosítja, hogy egyetlen képviselő összeférhetlensége sem mondható ki abban az esetben, ha a paritásos Mentelmi Bizottság szerint az összeférhetlenség nem áll fenn. Nemcsak a hatékony döntéshozatalt szolgálja, hanem fontos eljárási garancia is a határidők rögzítése, amellyel azok egyszerre tehetik lehetővé az érdemi vizsgálatot és az észszerű időn belüli döntést.

Az összeférhetlenségi ügyekben különösen fontos a függő helyzet mielőbbi tisztázása, figyelemmel arra, hogy azok a mandátum jogi sorsát érinthetik, ezáltal a döntés nem szenvedhet indokolatlan késedelmet. Ugyanakkor kellő időt kell biztosítani a bizonyítékok bemutatására, a szükséges anyagok beszerzésére és a vizsgálat lefolytatására is.

Az Igazságügyi Bizottság javaslata ezért a legfontosabb eljárási lépések megtételét határidőkhöz köti. A házelnök és a Mentelmi Bizottság elnöke az ügy megindulása érdekében köteles haladéktalanul intézkedni. A Mentelmi Bizottság elnöke által lefolytatott előzetes eljárásban az érintett képviselő öt napon belül tehet nyilatkozatot. Összeférhetlenségi eljárás elrendelése esetén a Mentelmi Bizottság 30 napon belül folytatja le a vizsgálatot, amely határidőbe az adatbeszerzéshez szükséges időtartam nem számít bele. A határozati javaslat benyújtása esetén az Országgyűlés szintén 30 napon belül határoz. Az eljárás különböző szakaszai megfelelően tagoltak, egymásra épülve viszik előre a folyamatot, minden szakaszban rögzítve van rendelkezésre álló idő.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tekintettel arra, hogy az összeférhetlenség kimondása mandátumvesztéshez vezet, különösen fontos, hogy a szabályozás az érintett képviselő számára biztosítsa a helyzet reparálásának lehetőségét, a szükséges eljárási garanciákat az Országgyűlés döntéshozatali eljárása során. A képviselő a Mentelmi Bizottság elnökének felhívása alapján már az összeférhetlenségi eljárás elrendelése előtt megszüntetheti az összeférhetlenségi okot, de erre az eljárás későbbi szakaszában is lehetősége van, egészen az Országgyűlés döntésének a meghozataláig.

Ha a képviselő az összeférhetlenség fennálltát vitatja, erre a tisztességes eljáráshoz való jogával élve több lehetősége is van. A tisztességes eljáráshoz való jog egyik eleme a meghallgatáshoz való jog. Az Igazságügyi Bizottság javaslata biztosítja az érintett képviselőnek, hogy mind a bizottsági vizsgálat, mind a plenáris döntéshozatal során szót kapjon, a bizottsági szakaszban képviselői beadványokat is tehet, dokumentumokat és bizonyítékokat nyújthat be álláspontja igazolása érdekében.

A tisztességes eljáráshoz való jog kiterjed továbbá arra is, hogy az érintett képviselő az ügyben meghozott döntés indokait megismerhesse és megérthesse. Az eljárási szabályok számos pontban írják

elő a képviselő tájékoztatását, részvételi jogait, továbbá azt is, hogy a bizottsági döntés és a plenáris döntést előkészítő határozati javaslat indoklásából a képviselő számára megismerhetők a bizottsági döntéshozatal során figyelembe vett körülmények.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az összeférhetlenségi ügyekben az eljárás átláthatósága nemcsak az érintett számára rendkívül fontos, hanem az összes képviselő, valamint a szélesebb körű nyilvánosság számára is. Ennek érdekében a javaslat számos ponton ír elő tájékoztatási kötelezettséget a bejelentő, az érintett képviselő és az Országgyűlés plénuma, ezáltal lényegében a teljes közvélemény felé. Az Országgyűlés honlapján a Mentelmi Bizottság döntési javaslata és annak indoklása bárki számára elérhető, továbbá az érintett képviselő plénum előtti felszólalására és az Országgyűlés döntésére is nyilvános plenáris ülésen kerül sor, az Országgyűlés határozata pedig a Magyar Közlönyben közzétételre kerül.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fenti elvektől és szabályoktól a javaslat csak abban a néhány esetben tér el, amelyek megítélése a törvény alapján nem mérlegelhető. Az országgyűlési törvény 88. §-a szerinti esetekben ki kell mondani a képviselő összeférhetlenségét, ha az ott leírt tényállási elemek megvalósultak, ezért nem indokolt a teljes eljárás lefolytatása. Ilyenkor a Mentelmi Bizottság elnöke saját hatáskörében eljárva haladéktalanul köteles benyújtani az összeférhetlenség kimondására irányuló határozati javaslatot; bizottsági eljárás lefolytatására nincs mód.

(17.00)

Ugyanez az eljárás érvényesül abban az esetben is, ha az Országgyűlésnek meg kell állapítania a képviselő megválasztásához szükséges feltételek hiányát, valamint azt, hogy a képviselő egy éven keresztül nem vett részt az Országgyűlés munkájában.

Végezetül az országgyűlési törvény 86. § (2) és (3) bekezdése, valamint a 87. § (1) bekezdése szerinti esetek csak annyiban speciálisak, hogy a fent ismertetett teljes eljárás lefolytatását követően benyújtott határozati javaslat nem az összeférhetlenséget és a mandátumvesztést mondja ki, hanem megállapítja a törvényi szabályok megsértését. Az általános szabályoknak megfelelően az Országgyűlés e határozatot is közzéteszi.

Figyelemmel arra, hogy a képviselők vagyonyi-alkozatával kapcsolatos eljárás a legtöbb elemében egyezik az összeférhetlenségi eljárással, az Igazságügyi Bizottság javaslata a vagyonyi-alkozati eljárás módosítását, kiegészítését a fenti szabályozási elvek és célok mentén indítványozva biztosítja az összeférhetlenségi eljárással egységes szabályozást.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az összeférhetlenségi és vagyonyi-alkozati eljárás újraszabályozása mellett több kisebb módosítás is szükségessé vált. A javaslat így felhatalmazást ad az Országgyűlési Őrség számára, hogy törvényi feladatainak ellátása során pilóta nélküli állami légi járművel felvételt készíthessen

az Országgyűlés Hivatala és az Országgyűlési Őrség elhelyezésére szolgáló épületekről, az Országgyűlés Hivatala vagyongazdálkodásába tartozó, a kiemelt nemzeti emlékhely részét képező ingatlanokról és azok környezetéről.

A javaslat rögzíti a Házbizottság és a házelnök hatáskörét az Országgyűlés ülésén néma felállással történő megemlékezések kapcsán.

A javaslat rögzíti továbbá, hogy a Nemzeti Emlékezet Bizottsága elnökének és két tagjának megválasztására irányuló szavazás nyíltan történjen, hasonlóan sok más tisztségviselő Országgyűlés általi megválasztásához.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Végezetül engedjék meg, hogy néhány mondatot szóljak a határozati házszabály módosításával kapcsolatban is. A házszabálymódosítás a fentiekben túl további javaslatokat fogalmaz meg a napirendi javaslat kiegészítésével, az ülést vezető elnök felszólalásával, a napirend előtti felszólalásokkal, a gépi szavazással, a tárgyalási szünet elrendelésével és a szónoki emelvényről való felszólalással kapcsolatban a gyakorlati és működési tapasztalatok alapján.

Az Igazságügyi Bizottság javaslata számos hiánypótló szabályt fogalmaz meg. Így például rendezi a képviselőcsoportokhoz tartozó képviselő és független képviselő által közösen benyújtott interpelláció elhangzása helyét és idejét a bizottságunk állásfoglalásában foglaltaknak megfelelően, továbbá nevesíti az interpellációtól való visszalépés lehetőségét is.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottak alapján kérem önöket, hogy támogassák az Igazságügyi Bizottság mindkét indítványát. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vejkey Imre bizottsági elnök úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Répássy Róbert államtitkár úr, miniszterhelyettes úr jelzi, hogy igen. Öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! A kormány a szakszolgálatok alapján nem foglal állást az Országgyűlés saját működési szabályainak kialakításában. Megvizsgálva mind a két előterjesztést, azt kell mondjam, hogy azok érdemben nem érintik a kormány hatáskörét. Az országgyűlési törvény, illetőleg a Nemzeti Emlékezet Bizottságáról szóló törvény módosítása, a T/9994. számú törvényjavaslat egyáltalán nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely a kormányra vonatkozna.

A határozati házszabály módosítása, amely a H/9995. számot viseli, tartalmaz néhány rendelkezést, amelyekben a kormány megnevezésre került, azonban ezek sem érdemi javaslatok. Érdemi javaslatok, elnézést kérek, tehát természetesen érdemi javaslatok, de nem a kormány hatáskörét érdemben érintő kérdések, hanem az Országgyűlés működésével kapcsolatos kérdések, így nincs szükség arra,

hogy a kormány bármilyen módon is állást foglaljon. Jó munkát kívánok önöknek! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Répássy Róbert miniszterhelyettes úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Pajtók Gábor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

DR. PAJTÓK GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslatnak a képviselői összeférhetlenséggel, illetőleg a képviselői vagyonnyilatkozatokkal kapcsolatos eljárási rendelkezései egyértelműen az áttekinthetőséget és a döntéshozatal hatékonyságát szolgálják.

Ezen túlmenően a törvényjavaslat magában foglalja az Országgyűlés megemlékezéseiről való döntéshozatal szabályait, továbbá kiegészíti az Országgyűlési Őrség feladataira vonatkozó rendelkezéseket. Végezetül a Nemzeti Emlékezet Bizottsága elnökének és két választott tagjának a megválasztására vonatkozó szabályait is módosítja.

A képviselői összeférhetlenséggel összefüggő döntéshozatal racionalizálását szolgálja a Mentelmi Bizottság elnökének előzetes vizsgálata, amellyel elkerülhető, hogy az Országgyűlés és a Mentelmi Bizottság a kifejezett törvényi feltételeknek meg nem felelő vagy nyilvánvalóan alaptalan kezdeményezések ügyében is köteles legyen eljárni. Amennyiben a Mentelmi Bizottság elnöke a hivatkozott előzetes eljárását követően az összeférhetlenségi eljárás megindításáról dönt, úgy annak alapján a bizottság lefolytatja az eljárást. Az Országgyűlés elé csak akkor kerül a bizottság döntési javaslata, ha a Mentelmi Bizottság többsége a vizsgálatát követően arra a megállapításra jut, hogy az összeférhetlenség fennáll.

Abban az esetben, ha a bizottság többségének álláspontja szerint az összeférhetlenség nem áll fenn, az ügy nem kerül a plénum elé. Amennyiben nem alakul ki szavazattöbbség, úgy az elnök döntéshozatalra a plénum elé bocsátja az összeférhetlenségi ügyet.

Kivételes szabály vonatkozik azokra az esetekre - ahogy az előterjesztő is utalt erre -, ahol az összeférhetlenség megítélésénél nincs mérlegelési lehetőség. Az úgynevezett méltatlansági összeférhetlenség esetén ki kell mondani a képviselő összeférhetlenségét, ha az ott írt tényállási elemek - például akit a képviselői megbízásának ideje alatt büntett miatt jogerősen elítélnek - megvalósulnak.

Ugyanez az eljárás érvényesül abban az esetben is, ha nem teljesülnek a képviselő megválasztásához szükséges feltételek, és abban az esetben is, ha a képviselő több mint egy éven keresztül nem vesz részt az Országgyűlés munkájában. E tekintetben a javaslat a szavazógéppel, szavazógép alkalmazásával történő döntéshozatalokban való részvétel hiányára utal.

Ezekben az eljárásokban tehát nem indokolt a vizsgálatra és a mérlegelésre fenntartott mentelmi

bizottsági úgynevezett teljes eljárás lefolytatása, ezért a Mentelmi Bizottság elnöke ezekben az esetekben saját hatáskörében eljárva haladéktalanul köteles benyújtani az összeférhetlenség kimondására irányuló határozati javaslatát.

Az összeférhetlenségi ügyekben a korábbi szabályozással egyezően a Mentelmi Bizottság által benyújtott határozati javaslatához módosító javaslatot nem lehet benyújtani, arról az Országgyűlés vita nélkül határoz.

A javaslat a korábbi szabályozás szerinti külön vizsgálati testület felállítására vonatkozó kötelezettséget megszünteti, a vizsgálat lefolytatását kizárólag a Mentelmi Bizottság feladatkörébe utalja.

A javaslat a képviselők vagyonnyilatkozatával kapcsolatos eljárást az összeférhetlenségi eljárással egységes szabályozás megteremtése érdekében módosítja.

(17.10)

Ennek megfelelően a Mentelmi Bizottság eljárásának esetleges megindítását megelőző eljárásra az összeférhetlenség kapcsán, illetőleg az előbb ismertetett eljárási szabályokkal azonos tartalmú előirásokat vezet be a javaslat.

A javaslat továbbá felhatalmazást ad az Országgyűlési Őrség számára, hogy egyes törvényi feladatai ellátása során pilóta nélküli állami légi járművel felvételt készíthessen az Országgyűlés Hivatala és az Országgyűlési Őrség elhelyezésére szolgáló épületekről, az Országgyűlés Hivatala vagyongazdálkodásához tartozó, a kiemelt nemzeti emlékhely részét képező ingatlanokról és azok környezetéről. Ez óriási könyvebbséget jelent, hiszen ezeket az ingatlanokat eddig igen kemény és nagy költségeket igénylő munkával lehetett fölmérni, megállapítani azok karbantartási szükségletét.

Az Országgyűlés plenáris ülésén tartandó megemlékezésekkel összefüggésben a javaslat rögzíti, hogy ilyen megemlékezésre csak a Házbizottság döntése alapján kerülhet sor. Amennyiben a bizottságban nem alakul ki többségi vélemény, úgy a házelnök diszkrecionális joga a megemlékezésről való döntés. Ha a megemlékezésre okot adó rendkívüli esemény a plenáris ülést előkészítő házbizottsági ülést követően következik be vagy válik ismertté, a megemlékezésről a házelnök dönt.

A javaslat a Nemzeti Emlékezet Bizottsága tagjai választása kapcsán arra irányul, hogy a bizottság elnökének és két tagjának a megválasztásáról az Országgyűlés - hasonlóan más testületek tisztségviselőinek a megválasztásához - nyílt szavazással határozhasson.

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2004. országgyűlési határozat módosítására vonatkozó javaslat azért szükséges, hiszen az Országgyűlésről szóló törvény módosítására irányuló törvényjavaslat szükségszerűen involválja ennek a határozatnak a megfelelő módosítását.

Mindemellett a javaslat az elmúlt időszak gyakorlati tapasztalataira figyelemmel az Országgyűlés hatékony működését elősegítő további módosítási javaslatokat is rögzít, így az Igazságügyi Bizottság 6/2022-2026. számú általános érvényű állásfoglalásában foglaltaknak megfelelően rendezi a képviselőcsoportokhoz tartozó képviselő és a független képviselő által közösen benyújtott interpelláció elhangzása idejét és helyét. Eszerint a közösen benyújtott interpellációt, kérdést vagy a képviselőcsoport tagja mondja el a képviselőcsoport számára biztosított helyen és időben, vagy a független képviselő a függetleneknek fenntartott helyen és időben.

A javaslat immáron nevesíti az interpellációtól való visszalépés lehetőségét is.

A javaslat a napirend előtti felszólalások sorrendjére vonatkozó szabályozást átvezeti a köztársasági elnök, a miniszterelnök, a miniszter, a miniszterelnök politikai igazgatója napirend előtti felszólalásához biztosított hozzászólások tekintetében. Ennek megfelelően elsőként az ellenzéki képviselőcsoportok, illetőleg vezetőik a létszámuk növekvő sorrendjében szólhatnak fel, azt követően a kormánypárti képviselőcsoportok ugyanilyen sorrendben.

A javaslat továbbá javasolja, hogy tárgysorozatban nem lévő indítvány nem vehető az Országgyűlés napirendjére. Miután a házszabály jelenleg nem tartalmaz erre az esetre külön eljárási rendelkezést, ezért a módosítás rögzíti: az Országgyűlés a kérelem formális házelnöki visszautasítása hiányában sem határozhat az ilyen iromány napirendre vételére irányuló kérelemről.

A működési tapasztalatok alapján további javaslatokat fogalmaz meg az ülést vezető elnök felszólalásával, a gépi szavazással, a tárgyalási szünet elrendelésével és a szónoki emelvényről való felszólalással kapcsolatban.

Tisztelt Képviselőtársak! Köszönöm a figyelmüket. Kérem, hogy az előadottakra figyelemmel támogassák az előttünk fekvő törvényi, illetőleg határozati javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Pajtók Gábor képviselő úr. Most megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Az Országgyűlésről szóló törvény és a házszabály az Országgyűlés közös játékszabályait, működési kereteit szabályozza. Ez a legfontosabb olyan dokumentum, amely az egész parlament munkáját meghatározza.

Éppen ezért az lenne kívánatos, az lenne helyes, az lenne az Országgyűlés méltóságához illő, ha kellő megfontolással, kellő átgondolással és lehetőleg konszenzust keresve tárgyalnánk ezekről a javaslatokról - de hát, itt erről szó sincsen! Egészen szégyenletes, hogy hétfőn éjszaka érkezett meg az a javaslat a bizottság tagjaihoz, amit kedden délelőtt már benyújtott a bizottság. Nemhogy egyeztetés

nem volt, de lényegében még elolvasni sem volt idejük vagy épphogy idejük volt a képviselőknek ezt a javaslatot, ami egyébként másik három súlyos törvényjavaslattal együtt érkezett hozzájuk.

Ilyenkor hol van az Országgyűlés méltósága? Ilyenkor nem fáj önöknek az, hogy nevetségessé tesszük az Országgyűlést, és nevetségessé tesszük az országgyűlési munkát? Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a javaslat olyan, mint amikor van egy focicsapat, amelyik akkor, ha éppen egy szabálytalanságot követ el, utána nekiáll átírni a szabályokat, hogy az is szabályos legyen. Önök folyamatosan próbálják lehetetlenné tenni az ellenzék munkáját és működését itt a parlamentben, próbálják lehetetlenné tenni, hogy képviseljük a választóinkat. Próbálják elvenni a szót, a lehetőséget, a levegőt az ellenzék elől, és most is ez történik. Hát, név szerint meg tudjuk mondani ennek a javaslatnak minden részéről, hogy melyik ellenzéki képviselő ellen irányul.

Az összeférhetlenségi szabályok Fekete-Győr Andrásról szólnak, mert nem bírták elviselni azt, hogy egy hónapba telt, mire azt a méltatlan ítéletet, amit hoztak az ő ügyében, azt itt a parlamenten keresztül tudták erőltetni.

A megemlékezésekről szóló szabály arról szól, amikor momentumos képviselőtársunk javasolta, hogy emlékezzünk meg Karsai Dánielről. Önökben akkor volt egy pillanatnyi emberség, és tisztességes módon fölálltak. Talán szégyelltek is egy kicsit magukat, hogy nem vették komolyan egy haldokló utolsó kívánságát, és érdemben tárgyalni sem voltak hajlandóak az eutanázia kérdéséről. Aztán a szégyen elmúlt, és maradt az agresszivitás: most majd akkor ezt is jól megtiltjuk!

Ha van olyan független képviselő, Varga Ferenc, aki a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportjával együttműködik, és ilyen módon tud közös interpellációt beadni, el tudja mondani, és tudja a választóit képviselni, akkor megváltoztatjuk a szabályokat, hogy ja, hát független képviselő nem adhat be képviselőcsoportokhoz tartozó képviselővel közös interpellációt, illetve beadhat, de ő nem mondhatja el, csak a másik képviselő mondhatja el.

Nem érzik, hogy milyen elképesztően kicsinyesek ezek az intézkedések? Milyen elképesztő módon csak arról szólnak, hogy még egy picit nehezebbé tegyék az ellenzéknek a munkáját? Hiszen vitákban sem tudják megvédeni az álláspontjukat, ilyen módon a szabályok módosításával, megváltoztatásával próbálnak elhallgattatni minket, meg persze tizenvalahány-milliós büntetésekkel, ha úgy kívánja az úri kedvük.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez a javaslat nem a parlament szégyene. Ez a Fidesz-KDNP-re nézve szégyen, ez önökre nézve szégyen, hogy kétharmados többséggel és 14 és fél év kormányzás után ilyen kicsinyes, pitiáner intézkedésekkel próbálják védeni a hatalmukat. A javaslatok természetesen elfogadhatatlanok és szégyenletesek.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Arató Gergely képviselő úr. Most megadom a szót Vejkey Imre bizottsági

elnök úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen napirendi pont általános vitája kapcsán egy törvényjavaslat és egy határozati javaslat fekszik előttünk, melyeket az Igazságügyi Bizottság tárgyalta meg és nyújtott be a tisztelt Háznak.

Az egyik indítvány az országgyűlési törvény és a NEB-ről, a Nemzeti Emlékezet Bizottságról szóló törvény módosítására tesz javaslatot; a másik pedig ezzel összefüggésben a határozati házszabályi rendelkezések módosítását kezdeményezi.

(17.20)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nem akarva megismételni az expozéban általam már elmondottakat, azt kívánom ezért csak hangsúlyozni, hogy a jelen módosítás célja az összeférhetlenség anyagi jogi szabályainak érintetlenül hagyása mellett az összeférhetlenség megállapítására irányuló eljárás újraszabályozása annak érdekében, hogy jobban biztosított legyen a transzparencia, és jobban biztosított legyen a döntéshozatal hatékonysága.

Mivel az összeférhetlenségi szabályok jelenleg is törvényi és határozati szinten vannak paralel megállapítva, ezért a törvényi rendelkezések kiegészítése mellett nyilván a határozati házszabály módosítása is szükségessé vált.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Figyelemmel arra, hogy a képviselők vagyonyilatkozatával kapcsolatos eljárás legtöbb elemében egyezik az összeférhetlenségi eljárással, ezért az Igazságügyi Bizottság azt javasolta a tisztelt Háznak, hogy a vagyonyilatkozati eljárás is módosuljon e vonatkozásban, biztosítva az összeférhetlenségi eljárással való egységes szabályozást.

A fentiekén túl további módosítások is szabályozásra kerültek. Így - mint hallottuk - az Országgyűlési Őrség számára a pilóta nélküli állami légi járművekkel történő felvételt készítést, de ugyanígy szabályozza a benyújtás a néma felállással történő megemlékezést, és ugyanígy szabályozza a Nemzeti Emlékezet Bizottsága elnökének és két tagjának nyílt szavazással történő megválasztását, és több apróbb gyakorlati szabálymódosítást is tartalmaz.

Az elhangzottak alapján kérem, támogassák az Igazságügyi Bizottság által előterjesztett mindkét indítványt. A KDNP frakciója támogatni fogja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vejkey Imre bizottsági elnök úr. Most megadom a szót Dudás Róbert képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DUDÁS RÓBERT, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés!

Tisztelt Államtitkár Úr! Az expozéban, illetve az előbb Vejkey képviselőtársam vezérszónoki felszólalásában is elhangzott, hogy a döntéshozatal racionalizálása és hatékonnyá tétele, átláthatóvá tétele, illetve a transzparencia erősítése a célja ennek a törvényjavaslatnak.

Azt gondolom, hogy ha egy ilyen jellegű törvényjavaslatot nyújtanak be az Országgyűlés elé, akkor az azt a célt kell hogy szolgálja, hogy az Országgyűlés tisztességét, méltóságát, az itt végzett munka emelését erősítse és biztosítsa. Ez a törvényjavaslat nem ezt célozza, tisztelettel, arra is rá fogok világítani, hogy miért, illetve mi szolgálna ennek az erősítését.

Ha arról beszélünk, hogy az összeférhetlenség megállapítása kapcsán akár legyenek szigorítások - azt gondolom, hogy a vagyonyilatkozatok kezelése kapcsán legyenek szigorítások. Azt gondolom, hogy minden jóérzésű képviselő számára ezek nyilvánvalóak lennének. Az, hogy nem elrejtik, mert még ki is hangsúlyozzák, hogy egyébként házbizottsági döntés értelmében, esetlegesen a házelnök külön döntése értelmében történhet megemlékezés a plenáris ülésen, azt gondolom, hogy nyilvánvalóan az előbb már elhangzott, hogy miért teszik ezt bele, nem hiszem, hogy a Karsai Dánielre való megemlékezésen kívül lett volna még példa arra, hogy egyébként más képviselő javaslata alapján történt volna a megemlékezés. Amennyiben viszont a Karsai Dániellel kapcsolatos megemlékezés ösztökölte önöket erre, akkor az pedig igen csak szégyenletes.

De hogy miről is kellene szóljon sokkal inkább az Országgyűlés működésének racionalizálása és a döntéshozatal hatékonysága és átláthatósága kapcsán való döntés? Például, pontosan Vejkey képviselőtársam is tagja a Törvényalkotási Bizottságnak. Biztos vagyok benne, hogy ezen törvényjavaslathoz a Törvényalkotási Bizottságra még fog érkezni valamilyen módosító javaslat. Nem tartom helyesnek, hatékonynak, átláthatónak, hogy nincs olyan törvényalkotási bizottsági ülés, hogy ne osztanának ki írásban módosító javaslatokat ott, a helyszínen. Pár órával előtte még érkeznek e-mailben, majd ott helyben még kiosztanak írásos módosító javaslatokat - ember legyen a talpán, képviselő legyen a talpán, aki ezeket egyébként át tudja látni -, majd egyébként a kormány előterjesztője pedig jelzi, hogy hány pontot, mely paragrafusok mely bekezdéseit veszi ki belőle. Na, ez az átláthatatlan, ezt kellene rendbe tenni annak érdekében, hogy az ott helyet foglaló képviselők felelős döntést tudjanak hozni. Tehát mind az írásbeli, mind a szóbeli kiegészítők kapcsán ezeket rendbe kellene tenni.

Minden egyes plenáris ülésen, főleg az A hét vonatkozásában, de mondjuk így, hogy minden egyes plenáris ülésen lehetőség van a kormányhoz azonnali kérdéseket, szóbeli kérdéseket, interpellációkat benyújtani. A legritkább esetben válaszol a címzett. Gondolok itt a kormány tagjaira, a miniszterekre, és gondolok a miniszterelnök úrra is egyben. A házszabályi rendelkezés értelmében megvan, hogy hányszor utasíthatja vissza a válaszadás lehetőségét, és mi az, amikor egyébként neki ténylegesen érdemben választ

kell adnia. Tiszteletben tartva a parlamenten kívüli munkáját mind a miniszterelnöknek, mind az összes, bármely tárcát képviselő miniszternek, de ezen kellene szigorítani, mert egyébként mind az azonnali kérdésekben, mind az interpellációkban országos ügyek, akár az egész ország lakosságát érintő kérdések hangoznak el, és nem propaganda, nem a 2010 előtti időszakra visszautogató, mert azért 14,5 év kétharmados kormányzás után 14,5 évvel ezelőttre visszautogató, azt gondolom, finoman szólva is szegénységi bizonyítvány; a miniszternek, a tárcát vezető, a miniszterelnök által kinevezett személynek kellene érdemi választ adnia.

Nyugodtan mondhatjuk egyébként, hogy az írásbeli kérdésekre vonatkozóan is lehetne szorgalmazni, hogy ne pusztán egy propagandaszöveg köszönjön vissza valamely államtitkár részéről, hanem a miniszternek küldött írásbeli válasza egy ténylegesen a tárgyról, a témáról szóló válasz érkezzen.

Ha már említettem, a minisztereket, megemlítem még külön, bár miniszterelnök urat is említettem, de még külön megemlítem, hogy a szavazásoktól eltekintve, másfél-két hónap telik el, hogy az azonnali kérdések órájában egy órán keresztül válaszoljon az ellenzéki képviselők által feltett kérdésekre. Amennyiben másfél-két hónap telik el egy-egy miniszterelnöki jelenlét között, nagyon sok kérdés aktualitását veszítheti. Azt gondolom, hogy amennyiben a Háznak, az ellenzéknek, bármely képviselőnek a tisztelet megadása is célja egy-egy ilyen törvénymódosításnak, akkor a minimum lenne az, ha egyébként mind a miniszterek, mind a miniszterelnök részéről érdemben és időben tudna válasz érkezni.

Az általam felsoroltakat nagyon hosszan lehetne folytatni. Ígérem, hogy nem fogok nagyon sok pontot megemlíteni, de azért néhány érdemi és kritikus pontot viszont igen. Az általam eddig felsorolt pontok, azt gondolom, hogy mind a Ház méltóságát emelnék. Amennyiben így marad, akkor az viszont csorbítja.

Ami leginkább csorbítja, az pedig a rendeleti kormányzás. 2019-2020 óta, a sajnálatos Covid-időszak óta, mondhatjuk, hogy rendeleti kormányzás van Magyarországon. Covid már sehol, hála a Jóistennek, rendeleti kormányzás még mindig van. Mindig van valami, amire való hivatkozással a kormány magánál tartja az azonnali intézkedések lehetőségét, pedig az az Országgyűlés hatásköre. Az Országgyűlésnek kellene megadják azt a lehetőséget, adja meg a miniszterelnök úr és a kormány, hogy amit esetleg este vagy éjszaka megálmodik, így természetesen már reggel azonnal ki tudja hirdetni, lehozza a Magyar Közlöny, és az hatályba is lép. Nem, az Országgyűlésnek a feladata, hogy ezeket az intézkedéseket, ezeket a törvénymódosításokat, javaslatokat megtárgyalja.

(17.30)

Higgyék el, hogy az ország érdekében történő bárminemű törvényjavaslat, azt gondolom, maximális, vagy ha nem is maximális, de biztos vagyok benne,

hogy nagyon nagy többséggel át tudna menni. Ha erre az az önök válasza, hogy a törvényalkotás egy hosszú folyamat, melynek következtében nem tudnak azonnali intézkedéseket hozni, hát, 24 óra alatt önök már vittek át törvényjavaslatot, úgyhogy én azt gondolom, hogy ez nem lehet kibúvó.

Szeretném még felhívni a figyelmet, amennyiben tényleg az átláthatóság, a transzparencia megteremtése ennek a törvényjavaslatnak is a célja, hogy a salátatörvények esetében is történjen felülvizsgálat. Egyéértve ezen intézménnyel, hiszen vannak egy szakterülethez tartozó több törvénymódosítók. Amennyiben egy salátatörvény egy szakterületet céloz meg több törvénymódosítással, én azt gondolom, hogy az egyértelmű és maximálisan támogatható, ne szavazzunk tizenkétszer, amikor is egyben ugyanarról a területről szavazhatunk.

De amikor alfától ómegáig önök az óvónői béremeléstől a tűzoltók jogállásán keresztül a bányászszakszervezetekig és az erőművek működéséig egy törvényjavaslatba tesznek bele mindent, nem véletlenül nyilvánvalóan, hiszen jóérezésű politikai párt és jóérezésű képviselő erre érdemben nem tud igent vagy egyébként nemet sem mondani, hiszen van, amit tudna belőle támogatni, van, amit pedig nem, ezért mondjuk, egy tartózkodással megteremti a lehetőséget annak, hogy önök utána visszautogassanak, hogy bezzeg mi nem támogattuk bármely célcsoport munkabérének az emelését, pedig abszolút nem erről van szó. Arról van szó, hogy az ilyen jellegű, 180-200 törvényjavaslatot különböző szakterületekről egy törvénybe összezsúfolt javaslat sérti a Ház, a döntéshozatal és egyébként az Országgyűlés méltóságát.

Azt gondolom, hogy amennyiben ténylegesen a működési mechanizmus racionalizálása, az átláthatóság, a méltóság megteremtése ennek a törvényjavaslatnak a célja, akkor minimum az általam eddig felsoroltakat próbálják beépíteni, mert ezt a célt ez szolgálja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dudás Róbert képviselő úr. Megadom a szót Novák Előd képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának, aki a pulpitusról mondja el gondolatait.

NOVÁK ELŐD, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlésről szóló törvény és a házszabály több mint negyvenoldalas toldozgatása-foldozgatása kapcsán egy átfogó rendszerkritikát szeretnék mondani, hiszen épp csak a leglényegesebb kérdéseket nem érintik és nem hajlandók ezeket napirendre tűzni.

Először is itt van a képviselők visszahívhatósága, amely nagyon is hiányzik az országgyűlési képviselők jogállása kapcsán, pedig ha más óta nem, a balatonörszödi beszéd kiszivárgása óta elementáris társadalmi igény mutatkozott arra, és ezt nyilvánvalóan mindannyian láthatták, hogy egy országgyűlési képviselő visszahívható legyen, ahogy van erre példa Szlovákiában és több más országban. Igenis, amikor kiderült,

hogy Gyurcsány Ferenc saját választóit is semmibe véve, a saját programjukat is végre nem hajtva tulajdonképpen szembeköpte a szavazóit, akkor látta meg ország-világ, hogy mennyire eszköz nélkül maradtak a választók, és szinte egy egész ciklust végig kellett várni annak érdekében, hogy változás történhessen 2010-ben.

Éppen ezért nem halogathatjuk tovább a képviselők visszahívhatóságának, politikai elszámoltathatóságának bevezetését, ahogy egyébként javasoltam azt az Alaptörvény vitájában is, nyújtottam be módosító javaslatot. De hát a nemzeti együttműködés rendszere ugyebár úgy működött már akkor is, hogy az összes, Alaptörvényhez benyújtott módosító javaslatot lesöpörték. Ez jellemző egyébként sajnos az Országgyűlés működésére is, hogy olvasatlanul szavaznak le mindent, és még egy Alaptörvénynél sem tartották szükségesnek, hogy azért a kormánypártokhoz képest valamilyen nagyobb társadalmi támogatottsággal, választói felhatalmazással fogadjanak el egy alkotmány helyébe lépő Alaptörvényt.

Én magam olyannyira fontosnak tartom a visszahívhatóság intézményét, hogy azt a mindenkori politikai közösségemben igyekszem is megvalósítani, és programunk része ez természetesen. Sőt, én magam is lemondtam a mandátumomról 2016-ban, amikor bár utólag mondhatjuk, hogy talán visszaélészerűen alkalmazta ezt a köpönyegforgatóvá vált Jobbik, bár ez akkor még talán ennyire egyértelmű nem volt, és bár természetesen éppen ezért is volna szükséges alaptörvényi és törvényi szintű szabályozása a visszahívhatóságnak, hogy ne lehessen azt se visszaélészerűen fölhasználni és koncepciós ítéletekkel visszahívni valakit, de mégis a politikusok elszámoltathatóságára szükség van.

Ahogy szükség volna a mentelmi jog eltörlésére is, hiszen ez egy idejétmúlt politikusi privilégium. Ha komolyan gondoljuk az Alaptörvénybe szép szavak szintjén belevett törvények előtti egyenlőséget, akkor ideje ennek véget vetni. Sok más szakmában, hivatásban mondhatnák, hogy nekik is kényelmes volna a mentelmi jog, nyugodtabban tudnák a munkájukat végezni. Én azonban azt gondolom, hogy a politikusokat különösen fontos elszámoltatni, és nekik különösen fontos azt mutatni, miután nagyon súlyos döntéseket hozhatnak, és nagyon komoly mértékű károkat is okozhatnak, hiszen egy politikus jellemzően nem egy biciklit lop el, hanem egyből több milliárd forintnyi kárt okoz. Tehát éppen ezért különösen fontos volna itt bizony a mentelmi jog eltörlése, sőt a dupla büntetés bevezetése politikusok esetén, valamint a teljes vagyonekbevezetése. Hiszen láthatjuk Schadl György és sokak esetében, hogy milyen gyalázatos módon folyhat a politikusbűnözés, illetve az annak holdudvarában lévő más gazdasági bűnözés is.

A képviselők hozzátartozóinak titkosított vagyonnyilatkozatát a jövőben igenis nyilvánosságra kellene hozni, sőt, közzé kellene tenni visszamenőleg is az eldugott, lopott vagyonok feltárása érdekében, hiszen a kiskorú hozzátartozó és más hasonló hozzátartozók,

egy vagyonközösségben élő közeli hozzátartozó nevére vásárolt ingatlanok és más vagyontárgyak teljesen nevétségessé teszik így az egész vagyonnyilatkozati rendszert. Kevesen tudják, hogy az Országgyűlés széfjeiben őrzött hozzátartozói vagyonnyilatkozatokat emberemlékezet óta soha ki nem nyitották, tehát tulajdonképpen a rendszerváltás óta nem is tudunk egyetlenegy ilyen példát sem. Én magam a bizottságtól is hiába kértem erre példát, nem tudtak mondani.

Tehát a hozzátartozói vagyonnyilatkozatok rendszere ott tart, hogy egy lezárt borítékban porosodnak, vagy lehet, hogy valakinek, Kubatov Gábornak vagy más hasonló, listák készítésére hajlamos és titkok kezelését szerető politikusoknak van betekintésük, de ha jóhiszeműek vagyunk, akkor mondjuk, azt mondhatjuk, hogy ezekbe senki sem tekinthet bele. Ez nem helyes, hiszen az egy vagyonközösségben élő közeli hozzátartozójuk vagyonnyilatkozatát igenis nyilvánosságra kellene hozni a lopott vagyonok feltárása érdekében is.

Máris itt vagyunk egy még átfogóbb problémánál, ami a titkosításokat illeti, hiszen nyilvánosságra kellene hozni végre a képviselők esetleges kettős vagy még többes állampolgárságát, melynek már a megléte is nemzetbiztonsági kockázatot jelent, de különösen az, ha ez a tény titkos. A Mi Hazánk régóta szorgalmazza, sajnos egyedüli pártként, hogy az országgyűlési képviselőknek és családtagjaiknak esetleges egyéb állampolgárságáról nyilatkozni kelljen a megfelelő transzparencia megteremtése érdekében, hogy tisztán látható legyen, hogy ki milyen köztársaságokkal rendelkezik, valamint ki épített ki magának valamilyen menekülő útvonalat, mondjuk, egy afrikai banánköztársaságba. Ez önmagában beszédes volna és gyanút keltő. Mint mondjuk, Simon Gábor volt államtitkár, az MSZP elnökhelyettese, akinek nemcsak 240 millió forintos bécsi számláját találták meg, melyet vagyonnyilatkozatából persze kihagyott, hanem a széfjében további több tíz millió forint mellett egy közép-afrikai ország útlevelét is.

Persze vannak frissebb leleplezések is, több politikus esetében is felmerültek ilyen gyanúk. Például Márki-Zay Péterről is csak a miniszterelnök-jelöltté való előválasztási megválasztását követően derült ki, hogy más állampolgársága is van, kanadai, tehát tulajdonképpen csak a kanadai alkotmányra esküdt fel, hiszen a magyarba beleszületett. Most képzeljék el, hogy a jelenlegi jogrendszerben akár miniszterelnökké is meg lehet itt választani Magyarországon valakit, aki aztán utána azt mondja, hogy bocsi, én egy másik ország érdekeit képviselem, konkrétan egy másik ország állampolgára vagyok, és ez eddig titok volt. És ez nem egy banánköztársaság elvileg, hanem Magyarország, ahol önkönködik, hogy ez megtörténhessen, hiszen leszavazták a Mi Hazánk Mozgalom erre vonatkozó többszöri indítványát is.

Éppen ezért változtatásra volna szükség, hiszen számos példát látunk erre Márki-Zay Péteren kívül is. Egyébként épp ide, az Országgyűlésbe készül Cseh

Katalin is szintén kettős állampolgár, meg hogy idegen érdekeket képvisel-e, azt, mondjuk, már régebb óta tudjuk.

(17.40)

De eltitkolta önéletrajzából, megnyilatkozásaiból svéd állampolgárságát a Momentum frakcióvezető-helyettese, Bedő Dávid, aki többször is Svédország érdekében szólalt fel, persze ezt a nem mellékes indíttatását, kötődését ott sem említve. Egy Momentumból kilépett, csalódott tagnak köszönhetően szereztem tudomást arról, hogy Bedő Dávid svéd állampolgársággal is rendelkezik, így tártam fel ezt az esetet, aki még ráadásul Svédországban született. A Momentum képviselője azonban önéletrajzában nem tett említést kettős állampolgárságáról, csak hogy a Lauder Javne Zsidó Közösségi Iskolába járt, illetve alapfokú svéd nyelvismeretét említette.

Az izraeli joggyakorlat egyébként egy kitűnő példa, az önök számára biztosan vonzó úgy egyébként, de mondjuk ki, hogy ott nemcsak, hogy nyilvános a parlamenti képviselők más állampolgársága, hanem ilyen esetben dönteniük is kell, hogy a másik állampolgárságukról vagy a mandátumukról mondanak le.

És még itt a titkosításoknál maradva, ki kell térjünk az Országgyűlés működésének talán legnagyobb abszurdumára. Ennek érdekében egyébként módosító javaslatot is nyújtok be ehhez a törvényjavaslathoz, hogy ne rekeszthessék ki a Mi Hazánk Mozgalmat a Nemzetbiztonsági Bizottság zárt üléseiről, miután abszurd módon az Országgyűlés egy bizottságának irataiba sem engednek betekinteni egy parlamenti pártot, egy parlamentbe önálló listán bejutott pártot sem, tehát a Mi Hazánk Mozgalmat, és ezt a sérelmünket persze hiába jeleztem házelnök úrnak frakcióvezető-helyettesként több mint egy éve, írásban többször is, válaszra sem méltatott minket. Tehát most képzeljük el, hogy lehet-e parlamenti pártnak nevezni egy pártot, amely közben a parlament egy bizottságának ülésein nemhogy nem lehet ott még tanácskozási joggal, még megfigyelési joggal sem, de még az irataiba, jegyzőkönyveibe sem tekinthet bele még utólag sem. Tehát egészen abszurd, amilyen úgymond jogállamot önök itt folytatnak, és amit nem kívánnak orvosolni, hiába vetettük fel ezt az abszurd helyzetet többször is. A kormánypárti többség egyébként úgy tiltott ki a Nemzetbiztonsági Bizottság üléseiről, hogy a Mi Hazánk Mozgalmat képviselőjeként sikeresen átmentem a nemzetbiztonsági átvilágításon.

A titkosított tanácskozásokon csak az MSZP és a Jobbik bizottsági tagja, őfelsége ellenzékei, két, kormányhoz sokak szerint közel álló képviselő vehet részt a kormánypártokén kívül tehát. Volt, hogy még az ülés napján kiszivárogtatták egyébként a Magyar Nemzet napilapnak a számukra kedvező információkat, ezért feljelentést is tettem a Btk. 265. §-a szerinti minősített adattal visszaélés és a 305. § szerinti hivatali visszaélés gyanúja miatt. Persze elsikálták az ügyet, nyomozás sem indult.

A Mi Hazánk egyébként az országgyűlési ciklus elején elsődlegesen épp a Nemzetbiztonsági Bizottság elnöki posztját kérte, majd miután azt a kormánypártok nem adták nekünk, legalább bizottsági helyre tartottunk igényt abban, de azt sem kaptunk. Ezért az országgyűlési törvény 40. §-a alapján a bizottsági tagsággal nem rendelkező frakciónak járó tanácskozási jogú részvételt kérte a Mi Hazánk, a nemzetbiztonsági ellenőrzésen, honvédelmi bizottsági tagként átment képviselőként számomra, azonban a kormánypárti képviselők indoklás nélkül leszavazták a zárt ülésen való részvételi szándékomat minden egyes kérelmezett esetben. Így tehát egy, a parlamentbe önálló listán bejutott pártot rekesztettek ki és rekesztenek ki folyamatosan a bizottsági információhoz jutók köréből.

Szakértőnk jelenlétét sem engedélyezik egyébként, pedig az Országgyűlésről szóló törvény szerint - idézem: - „képviselőcsoportonként egy szakértő az országgyűlési bizottság ülésén adott napirendi pont tárgyalásánál jelen lehet”. Hát, vagy inkább mégsem? Ennyit tehát a nyilvánosságról, ennyit a jogállamiságról!

És az Országgyűlés működésére terve, ami még sok tekintetben gyalázatos, például azok a tömbösített szavazások, ahogy működtetik az Országgyűlést. Ilyen értelemben hétfőn, legkésőbb kedden dél körül megkezdődik a hosszú hétvége a mamelukok számára, és ők már be sem járnak ide a különböző vitákra, hiszen néhány hetente egyszer kell csak bejönni egy szavazásra, és máskor hetekig folyhatnak a különböző viták. Ez, azt gondolom, hogy az Országgyűlés méltóságát is sérti, és a viták kiüresedését szolgálja, hogy tömbösítve, már csak ilyen személytelen iktatószámokról szavazunk, ki tudja, hogy épp miről. Egészen máshogy folynak a döntések, mondjuk, az önkormányzatokban vagy bármelyik családban vagy munkaközösségben, ahol normális esetben megvitattunk valamit, és azt lezárva hozunk egy döntést, ha tudunk döntést hozni. Itt viszont nem ez történik, itt beszélünk a nagyvilágnak, a jegyzőkönyvnek, a tévénezőknek, és aztán néhány hetente egyszer összejövünk, és szavazunk akár több százat. Ez, azt gondolom, hogy nem helyénvaló. Kiüresítik a vitákat; az önkormányzatokhoz hasonlóan kellene inkább vitákat tartani és utána döntéseket hozni.

Aztán a salátatörvényeket is említhetnénk, ami szintén méltatlan, hogy akár több száz oldalnyi törvényt egyben hoznak, és erről nem is lehet lényegében külön szavazni. Sokszor azt látjuk, ezt vetik a szemünkre, hogy miért nem szavaztunk meg akár valamilyen család támogatást, mint például a mai napon is. Hát, pontosan azért nem, mert egyben olyan adóemeléseket is belevesznek, ami inkorrekt, például az adóemelések inflációkövetővé tételét, miközben a család támogatásokat nem tették inflációkövetővé, ahogy azt pedig kértük többször is. Éppen ezért azt gondolom, hogy méltatlan ez a sok salátatörvény, és így nem lehet érdemileg véleményt nyilvánítani még a szavazások során sem.

Méltatlan az is, hogy hetekig sokszor nem ülésezik az Országgyűlés, sokszor hónapokig, hiszen láthattuk

ezt a nyáron; különösen, ha foci-Eb van, akkor nem nagyon hajlandók ilyenre. Inkább benyújtották az állam működését érintő egyes törvények módosításáról szóló mintegy százoldalas törvényjavaslatot, és ezért elmaradt a szokásos nyári június-júliusi ülésezés. Azt látjuk, hogy ilyenkor pedig, amikor felhalmozódik sok minden, akkor éjszakába nyúló ülések vannak, például most hat munkanapon keresztül folyamatosan; a tegnapi ülés is ma fejeződött be. Nyilvánvalóan nem is teljesíthető; látható, hogy az Országgyűlés jelenleg 198 fős létszámából is hányan vannak itt. Nyilvánvalóan nem teljesíthető azok az éjszakába, hajnalba nyúló ülésezések, illetve azért nem nyúlnak most már talán többnyire hajnalig, mert nincsenek is érdemi viták. Ez a célja, úgy tűnik, a házvezetésnek, ez a célja a kormánypárti többségnek.

Rendkívül méltatlan az is, hogy kormánypárti obstrukciót is láthatunk sokszor itt az Országgyűlésben, amikor bár a szükséges ellenzéki aláírások összegyűlnek egy rendkívüli ülés összehívásához, és azt nagy nehezen a házelnök végre, a házszabályt betartva, össze is hívja, de maga sem jelenik meg, tehát már maga is törvénysértést követve el, országgyűlési képviselői kötelezettségének eleget nem téve, távol marad, obstrukcióval él, ahogy a kormánypárti képviselők is ilyen esetben. Pedig a köteleességük az lenne, ha már ilyen a törvény, és ha már most sem változtatják meg, és egy ilyen joga még akad az ellenzéki képviselőknek, hogy nagy ritkán, nagy nehezen összehívassanak egy rendkívüli ülést, önök mégis megtehetik azt, hogy ettől távol maradnak, és mindez nem jár fizetésmegvonással. Ahogy az sem, ha rendszeresen távol maradnak például a bizottsági ülésektől is, hiszen ott már nem kézfelemeléssel, hanem akár két kézfelemeléssel lehet szavazni, át lehet adni a szavazati jogot is; hát, efelé haladunk itt talán az Országgyűlésben is, hogy itt is át lehetne adni. Amennyi mamelukot itt szoktunk látni a szavazások során, persze nem is lenne abszurd, ha helyettük csak egy-két gombnyomogató lenne itt, hiszen ha már érdemi viták nincsenek, akkor talán jobban kifejezné a szavazást is, ha csak a frakcióigazgató szavazna.

Tehát méltatlan a kétkezes szavazás, és ez egyébként oda vezetett, hogy egyszer, amikor a Nemzetbiztonsági Bizottság nyílt ülésén részt vehettem az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára főigazgatójának meghallgatásán, akkor volt, hogy két fővel ülésezett a Nemzetbiztonsági Bizottság. Na, most komolyan! A magyar Országgyűlés egyik bizottsága két fővel úgymond tanácskozásképes; döntésképes, határozatképes nem volt, de miután a napirendet megszávták, leléptek, és én érdeklődőként ott lehettem, elmondhattam a jegyzőkönyv számára a fontosnak vélt, gyalázatos ügyeket az állambiztonsági múltat, a titkosításokat illetően. De összesen két bizottsági tag van jelen, egy kormánypárti és egy ellenzéki, és ez a Nemzetbiztonsági Bizottság? Hát nem szégyellik, hogy így működtethetnek valamit, miközben minket szavazati joggal, illetve a zárt ülésekre sehogy sem engednek oda?!

Aztán méltatlan a válaszok elmaradása is. Nyilvánvalóan, amit mellébeszélés címén, mondjuk, fekete öves mellébeszélőként Rétvári Bence és más államtitkárok is folytatnak, az is megérne egy misét. De maradjunk csak annál, hogy még csak formálisan sem válaszol például az előbb említett házelnök sem, többszöri kérdésünkre, leveleinkre különböző ügyekben. De említhetném a KDNP frakcióvezetőjét, Simicskó Istvánt, akinek szintén rendszeresen hiába küldök több levelet komoly, nemzetstratégiai ügyben - hogy legyen például népesedéspolitikai vitanap -, rendszeresen válaszra sem méltat minket, ami, azt gondolom, hogy a politikai kultúra ügyében szintén rendkívül méltatlan.

(17.50)

Ahogy abszurd természetesen a parlamenti bírságolás rendszere - volt ez ma is -, éppen ezért a Mi Hazánk Mozgalom soha nem szavaz meg parlamenti büntetéseket, hiszen nem helyes az, hogy mi magunk döntünk a politikai ellenfelek megbüntetéséről. Hát miféle jogállam ez? Képzelmek csak el, ha a sárga lapokról egy focimeccsen az adott csapatban való szavazással döntenék el, hogy az ellenfél megkapja-e azt a kiállítást vagy más büntetést. Itt ez folyik az Országgyűlésben. S lévén bár szó ma Gyurcsány Ferencről, akkor sem tudtuk megszavazni azt, hogy egy több mint tízmillió forintos büntetést egy képviselőre kiszabjanak. Tehát ez is a rendszerkritikám része, úgy is mint korábban egyetlen szó miatt Kövér László által 5 millió forintra bírságot képviselőé, hiszen elfogadhatatlan az, hogy itt mintegy kiskirályként folytatja a büntetéseit a házelnök.

De ha már a kiskirálykodásnál tartunk, Kövér László letiltotta a parlamentben a legolvasottabb jobboldali hírportált is. Sok-sok éve már folyik ez a tiltás, a kuruc.info hírportál letiltása. Elmondom minden alkalommal, Kövér László tiltását is ellensúlyozandóan és némi reklámként is, hogy ez a kitűnő hírportál, bár Kövér László tiltása miatt a parlamenti gépeken, az irodaházi gépeken nem elérhető - ezt megtette mindenféle bírósági, hatósági döntés nélkül -, míg a külföldről pénzelt balliberális úgynökmédiuumokkal nincs baja, csak a legolvasottabb jobboldali hírportállal. Ezt a normalitáspárti médiumot, a kuruc.info hírportált Kövér László letiltotta, míg a házelnök jóvoltából az Országgyűlés LMBTQ-tagozatának vezetője, a Momentum frakcióvezetője a sokszínű@parlament.hu címről küldözgetheti a deviáns propagandát. Ha már házszabály-módosítás, országgyűlésitörvény-módosítás, Országgyűlés méltósága, akkor azért tegyük szóvá ezeket is.

Azról is néhány szót, hogy mi kerülhet egyáltalán napirendre az Országgyűlésben, és hogyan. Ellenzéki javaslat szökőévente egyszer, ha napirendre kerülhet. Ez sem hiszem, hogy normális. Egy normális önkormányzatban ez nem így működik. Ott megvitatják, legfeljebb leszavazzák, de legalább napirendre kerülhet egy ellenzéki javaslat. Itt nem ez történik. Sőt,

ahogy mondtam, a viták kiüresednek. De mondjuk ki, hogy ezek nem is viták. A kormánypárti képviselők rendre inkább pohárköszöntőket mondanak, mint ahogy tulajdonképpen láthattuk most is. Bár a napirendi pont címe az, hogy „általános vita”, ehhez képest meghallgattuk Vejkey Imre előterjesztését, aztán szólásra jelentkezett Vejkey Imre nem előterjesztőként, hanem mint a KDNP vezérszónoka, és elmondta „ahogy hallhattuk az előterjesztésben” őt magát, tehát önmagára hivatkozott, jó, hogy vitába nem szállt önmagával. Persze nem ezt várom általános vitaként, hanem azt, hogy szálljanak vitába most velem a mentelmi jog eltörlésének szükségessége vagy a képviselők visszahívhatóságának szükségessége kapcsán. Erről szólna a vita, hogy vitatkozzunk, hogy ennek van helye a törvényben, vagy nincs helye. Önök szerint helyes-e az, hogy egy országgyűlési frakció nem tekinthet bele egy parlamenti bizottság irataiba? Ezekről kellene normális esetben beszélni.

És rendre visszaélnék a zárszóval is. Amikor már nem szólalhat fel a képviselő, akkor csúsztatásokkal úgymond válaszolnak. Ez szintén nem korrekt, hiszen az előterjesztő most is nyomhat gombot, válaszolhat, és egy érdemi vita kialakulhatna.

*(Az elnöki széket dr. Oláh Lajos,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Ami a javaslatok leszavazását illeti, mert módosító javaslatokat azért még lehet benyújtani - ha a saját indítványainkat nem is engedik a plenáris ülésen napirendre tűzni, mert már bizottsági szinten lesöprik -, de azért mondjuk el, hogy rendre és olvasatlanul leszavazzák. Például ez a ciklus is úgy indult, hogy az év legfontosabb törvényéhez, a költségvetéshez, a ciklus első költségvetési törvényéhez - meglátjuk majd, most mennyi lesz - 437 módosító javaslat érkezett, kizárólag ellenzéki képviselőktől, tegyük hozzá, a kormánypártiak nem annyira fáradoznak ezen, de az összeset lesöpörte a nemzeti együttműködés rendszere. S nemcsak azokat, amelyek, mondjuk, stratégiai változást szorgalmaztak a költségvetésben, hangsúlytolásokat, hanem a legapróbbakat is, például még az egybetűs helyesírási javítást célzó javaslatomat is. Tehát nem is nyelvhelyességi, szubjektív megítélésű, hanem egybetűs javaslatot. Az észszerű szót az akadémiai szabályzat szerint most már máshogy kell írni jó néhány éve. Hát ezt is képesek voltak leszavazni. A kormány képviselője sem támogatta, a bizottság sem támogatta, tehát érdemi állásfoglalást kaptunk erről. Hát ennyit a nemzeti együttműködés rendszeréről.

Az pedig, hogy az Országgyűlésben bizonyos kérdéseket még interpellálni sem lehet, kérdezni sem lehet, mert azt mondják, hogy nem kormányzati hatáskör, különösen abszurd. Gondolok itt például a közmédia ügyeire. Minden médiaügyben a kormány mossa kezeit, bár százmilliárdokat költünk, és nyilvánvalóan az önök emberei szállták meg a közmédiát, nézhetetlenné téve, pártzócsóvé silányítva azt. Mégis különösen gyalázatos, hogy például a médiát

ellenőrző legfontosabb testületben, a Médiatanácsban csak a Fidesz jelszó érvényesül. Ha jól emlékszem, a KDNP-nek sincs delegáltja, ezt még a szövetségesre sem merték bízni, mert ez mégiscsak az egyik legfontosabb dolog. Jogelődjében, az ORTT-ben minden parlamenti pártnak volt delegáltja, sőt még a civilekből is bárki jelentkezhett, és onnan is besorsoltak civil delegáltakat. Az új rendszer viszont nem tűr meg nemhogy civileket, de még parlamenti frakciókat sem az ORTT-ben, illetve a most helyén tevékenykedő Médiatanácsban. Ez olyan szintű jogsértés, mintha nemcsak a médiát ellenőrző legfontosabb testületben, de képzeljük el, hogy a választások tisztaságát ellenőrző legfontosabb testületben, a választási bizottságokban is csak a Fidesz delegáltjai ülnének. Nem akarok ötleteket adni, mindenesetre hasonlóan abszurd és a jogállamiságot megkérdőjelező szabályozás ez.

És még mi minden szűnt meg az önök 2010 óta való regnálása óta? Nem lehet például vizsgálóbizottságokat létrehozni. A házszabály szerint elvileg lehetne, de valójában egyetlenegy sem működött 2010 óta, ellehetlenítették azokat, nem támogatják azok létrehozását. Ahogy Alkotmánybírósághoz sem fordulhat - korábban megtehetette ezt bárki - most már egy parlamenti képviselő sem, egy frakció sem, csak a képviselők egynegyede. Tehát arra próbálnak kényszeríteni, hogy úgymond Gyurcsányékkal közösen próbáljunk kritizálni valamit. Nyilvánvalóan más nézőpontból, más indokollással tudnánk csak sok esetben kifogásolni valamit, tehát nehezen tudnánk mi ugyanazt a dokumentumot aláírni. Azt gondolom, hogy ez megint a jogállamiságot ássa alá.

Végül zárásként, hogy azért egy kis sikerről is beszéljek, mondjuk, Szabadi István képviselőtársamnak. Nagyon fontos nekünk a lelkiismeretes munkavégzés, és van is ezzel kapcsolatban sikerem. Ami számomra siker, az az önök számára, kormánypárti képviselők számára tudom, hogy nagy keserűség. A politikusi álláshalmaz megszüntetéséről beszélek, ami tudom, hogy rengeteg sérelmet okozott. Vona Gábor még úgy is fogalmazott egyszer, hogy emiatt én vagyok a legutáltabb képviselő a fideszesek körében, jobban utálnak, mint Gyurcsány Ferencet, hiszen megszokták, hogy több helyről vesznek fel főállású fizetést. Én ezért már önmagában is a politikusbűnözés egy törvényesített formájának neveztem a politikusi álláshalmazt, azt, hogy valaki egyszerre országgyűlési képviselő, polgármester, esetleg még megyei közgyűlési képviselő is volt. Sorolhattuk ezeket a példákat. Nem volt helyes szerintem, és nyilvánvalóan nem is volt elérhető a választók számára. Ezek tisztességes főállások, legalábbis az országgyűlési képviselőség és a polgármesterség szerintem az. A legtöbb településen aztán végképp vitán felül áll, hogy ez így kellene, hogy legyen.

Nagyon örülök, hogy ennek végül is sikerült véget vetni. Bár szokás szerint leszavazták az erre vonatkozó javaslatomat, rengetegszer felháborodtak, hogy én politikusbűnözőnek merem nevezni azokat a polgármester urakat, akiket csak így szólítottak eddig a

munkahelyük környékén, hiszen választókkal nem nagyon találkoztak, fogadóórákat nem nagyon tartottak az elfoglalt polgármester-képviselő urak. Mindenestre az, hogy ennek sikerült véget vetni, szerintem az Országgyűlés tekintélyét is javíthatja, és valamennyire talán javította is. Az elvi lehetőség adott ahhoz, hogy egy országgyűlési képviselő most már tartson fogadóórákat, lakossági fórumokat, válaszoljon a levelekre. Láthatjuk, hogy még a mi leveleinkre sem, egy frakcióvezető-helyettes levelére sem válaszolnak. Hát akkor hogyan válaszolna egy KDNP-s frakcióvezető vagy a házelnök maga egy állampolgári levélre?

Persze nem áltatom magam, hogy ez nagyon változott, de mi a lehetőséget megadtuk, és annak az igazságtalanságnak is véget vetettünk, hogy valaki több helyről vegyen fel főállású fizetést, nyilvánvalóan érdemi munkavégzés nélkül, hiszen nem lehet több helyen helytállni. Tehát a politikusi álláshalmaz megszüntetését egy komoly politikai sikeremnek tartom, még ha nagyon sok érdeket sértett is. Azért beláthatjuk, hogy a kedélyek talán már megnyugodtak tíz év elteltével, és bár lehet, hogy sokan még visszásírják azt, hogy még egy-két állást betölthessenek. Tulajdonképpen megoldották, hiszen miniszteri biztosok lehetnek, államtitkárok lehetnek, és sorolhatnánk.

Érdekes egyébként a hatalmi ágak szétválasztása szempontjából is, hogy hogyan lehet valaki egyszerre képviselő meg kormánytag is, de ilyen messzire vezető vitákba nem mennék bele. Már annak örülnék, ha a most tárgyalt költségvetés kapcsán, a sok száz benyújtott módosító javaslatunk kapcsán lenne akár csak egy, kettő, egy-két apró kis útfelújítás vagy elkerülőút-építés, vagy bármilyen hasonló, amire azt mondanák, hogy na jó, ezt megszavazzuk. Persze láttam már olyat - nekem is volt olyan költségvetési módosító javaslatom, például a budaörsi repülőtér melletti út felújítása kapcsán -, amikor lesöpörték a javaslatom, de még abban a költségvetési évben, amikor ezt én javasoltam, mégiscsak megvalósulhatott.

(18.00)

Tehát értjük mi azt, hogy van hatása a javaslatainknak, de mégsem méltó az Országgyűléshez. És itt az Országgyűlés működését szabályozó jogszabályok kapcsán azt gondolom, hogy szükséges volt erre is rávilágítani, és ezzel az átfogó rendszerkritikával szerettem volna megmutatni, hogy mi minden hiányzik például ebből a több mint 40 oldalas javaslatcsomagból, ami miatt a Mi Hazánk Mozgalom ezt így nem fogja tudni támogatni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Alexov Lyubomir szerb nemzetiségi szószólónak, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalásának első

mondait, majd magyarra fordítja azokat. Parancsoljon, öné a szó.

ALEXOV LYUBOMIR nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Poštovani gospodine Predsedniče! Poštovana Skupštino! Odbor za narodnosti pri Mađarskom Parlamentu na sednici održanoj 25. novembra 2024. godine razmotrio je predlog zakona T/9994. i predlog odluke H/9995. koji su na dnevnom redu.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága 2024. november 25-ei ülésén tárgyalta a T/9994. számú törvényjavaslatot, valamint a H/9995. számú határozattervezetet. A bizottság a vita során kialakította álláspontját és megfogalmazta észrevételét. Mint felkért előadó a továbbiakban ismertetem a bizottság véleményét az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény és a Nemzeti Emlékezet Bizottságáról szóló 2013. évi CCXLI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat módosításáról szóló tervezettel kapcsolatban.

A hozzászólásomban elsőként fontosnak tartom annak megjegyzését, hogy mára már természetessé vált a törvényi vagy a határozati javaslatok előkészítése során, hogy azt nemzetiségi vonatkozásban is vizsgálni szükséges. Ennek eredményeképpen látható és érzékelhető, hogy a nemzetiségek és annak tisztviselői az őket is érintő ágazati vagy eljárási szabályozásban külön nevesítve vannak. Ez előremutató és mindenképpen értékelendő tendencia. Ezen az úton haladva és ezt az elvet követve az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat módosításáról szóló H/9995. számú tervezettel kapcsolatban beszélnek.

A tervezet 2. §-ában, mely rendezni kívánja a köztársasági elnök és a miniszterelnök felszólalásához a hozzászólások sorrendjét és az időkeretét, a nemzetiségi bizottság elnöke nem lett megemlítve. Álláspontunk szerint a nemzetiségeket képviselő bizottság státusza sok tekintetben eltér az Országgyűlés állandó bizottságainak helyzetétől, mivel frakció nem lévén, időnként frakciót megillető feladatokat is ellát. Példaként említeném a házbizottsági üléseken való részvételt. Ebből kiindulva a nemzetiségi bizottság egységes álláspontja szerint ebben a szabályozási körben is nevesíteni szükséges a nemzetiségi bizottság elnökét. Ezért bizottságunk módosítási javaslatot fogalmaz meg és nyújt be, amely a tervezet 2. §-ának kiegészítésére irányul.

Mint ahogyan a tervezet 6. §-a szerint is indokoltnak találta az előterjesztő a személyi javaslatok vonatkozásában a bizottságokra vonatkozó személyi választás vagy változás tekintetében, hogy külön nevesítse a nemzetiségeket képviselő bizottság elnökének és alelnökének megválasztására, a személyükre vonatkozó változásra, illetve a megüresedett hely betöltésére irányuló nemzetiségi képviselői és nemzetiségi szószólói indítványokat, hogy így rendezze az

eljárási szabályokat. A nemzetiségeket képviselő bizottság nevesítése itt meglátásunk szerint helyesen történt, annak ellenére, hogy nem állandó bizottság, de kötelező jelleggel létrehozandó bizottságról beszélünk. Ezzel bizottságunk valamennyi tagja egyetért.

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény és a Nemzeti Emlékezet Bizottságáról szóló 2013. évi CCXLI. törvény módosításával kapcsolatban csak néhány gondolat.

A plenáris ülésen tartandó megemlékezésekre vonatkozó szabályok megalkotásánál valóban fontos, hogy a megemlékezések tervezetten és méltó körülmények között valósuljanak meg. Ebben a kérdéskörben ugyancsak javaslattevői jogosultsága van a nemzetiségeket képviselő bizottság elnökének, ami számunkra azért is kiemelten fontos, mert ezek a megemlékezések is erősítik a nemzetiségi tudatot, a nemzetiségi kultúrát, de az általános elfogadást és együttélést is szorgalmazzák. Mint már annyiszor elhangzott ebben a Házban, most is csak ismételni tudom, hogy a nemzetiségi lét akkor tud és képes megmaradni, ha azt tudatosan életben tartjuk. Ez vonatkozik a megemlékezésekre is.

Az összeférhetlenség megállapítására vonatkozóan: azzal bizottságunk egyetért, hogy mivel az összeférhetlenség kimondása mandátumvesztéshez vezet, így kiemelten fontos a megfelelő eljárási garancia, és a tisztességes eljáráshoz való jog, mely magába foglalja a meghallgatáshoz való jogot is.

Ezenfelül ugyancsak nagy fontossággal bír az eljárás átláthatósága nemcsak az érintett, hanem az összes képviselő, valamint a szélesebb körű nyilvánosság számára is.

Az ismertetett bizottsági vélemény és az abban megfogalmazott módosítási észrevétel alapján a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága a törvényjavaslatot, illetve a határozati javaslatot elfogadásra ajánlja. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kétpérfesz hozzászólásra nem jelentkezett senki. Megadom a szót Hargitai Jánosnak, a Fidesz, bocsánat, a KDNP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Végighallgatva képviselőtársaim megszólalásait, elsősorban a két ellenzéki képviselő, Arató képviselő úr és Novák képviselő úr megszólalása indította bennem azt, hogy néhány mondatot mondjak. Kezdem az utóbbival. Novák képviselő úr a hosszú felszólalásában mindent elmondott, amit a képviselői jogállás, az országgyűlési törvény kapcsán módosításra lát indokoltnak, egy átfogó újraszabályozást szeretne az országgyűlési törvény és nyilvánvalóan a ráépülő vagy hozzá kötődő házszabály kapcsán. Nyilvánvalóan erről lehetne beszélni, de azt rögzítsük, hogy ez a törvénytervezet, ami itt előttünk van, az országgyűlési törvény módosítása és a házszabály nyilvánvalóan semmi ilyet nem célzott

meg, de persze ez alkalmat adott önnek arra, hogy kifejtse általában is az országgyűlési törvényről és a házszabályról a véleményét.

Arató képviselő úr pedig úgy fogalmazott, hogy nem támogatjuk, mert nem támogatjuk, és egyébként is a cél az ellenzéki képviselők elhallgattatása. Tehát ahogy itt a beterjesztett két dokumentum nem céloz meg egy átfogó reformot, nyilvánvalóan semmilyen törekvés sem olvasható ki belőle, hogy az ellenzéki képviselők hangját itt a parlamentben elnyomja. Pontosításokról van szó, ahogy Vejkey képviselőtársam ezt előterjesztőként is említette.

Sokszor került elő a Mentelmi Bizottság elnökének személye az indokolásokban. Higgyék el, mentelmi bizottsági elnökként tudom azt, hogy munkatársaimmal együtt - még a Házban is vannak itt néhányan a pulpituson - óriási fejtörést jelent nekünk egyes, főleg házszabályi pontok pontos betartása. Amit most megcéloztunk, az semmi más, mint néhány pontosítás elvégzése. És ezt egy konkrét példán most bemutatom önöknek: ez a méltatlansági összeférhetlenség esete. Tegnap a Házban Fekete-Győr András képviselő úr ügye kapcsán elmondtam, hogy először kényszerülünk gyakorolni ezt az eljárást, amit az országgyűlési törvény és a házszabály ilyenkor ránk ró.

(18.10)

Mi az, ami tegnap történt méltatlansági összeférhetlenség kapcsán? Azt gondolom, akik minket figyelnek, esetleg rádióhallgatók, televíziónézők, akikhez eljutnak a gondolataink, azzal az erkölcsi értékítélettel biztosan egyetértenek, hogy ha egy országgyűlési képviselőt a megbízatása alatt, tehát ameddig a mandátuma tart, büntett miatt jogerősen elítélnék, az a továbbiakban ne legyen része a törvényhozó testületnek. Nem hiszem, hogy ez az értékítélet erkölcsileg kifogásolható lenne.

Mondok egy másik szabályt is, amire meggyőződésem, hogy a képviselőtársaim 99 százaléka nem is gondol. Nemhogy egy bűncselekmény elkövetése kapcsán mondja ki a törvény ezt az erkölcsi értékítéletet - ha elköveted, utána nem lehetsz tagja a Háznak -, hanem akkor is, ha egy képviselőnek jogerősen megállapított köztartozása van, pár ezer forint, agrárkamrai tagdíjat, mondjuk, nem fizet, adótartozása van a NAV felé, az önkormányzat felé mint adóhatóság felé, és erről jogerős döntés születik, vagy egy államigazgatási szerv jogerős határozatot hoz. Ez önmagában egy olyan méltatlan helyzet, ami az országgyűlési mandátum elvesztésével jár. A közvélemény ezzel biztos, hogy egyetért, és azt mondja, hogy ha ez előfordul egy országgyűlési képviselővel, hát, ilyenek tényleg nem valók az Országgyűlésbe.

Az eljárárend már kérdéses, az, hogy egy összeférhetlenségi eljárás kapcsán hogyan hozzuk a Ház elé döntésre az adott kérdést. Ezt a példát akarom most elmondani, mert ez jól szemlélteti, hogy mi az, amit most pontosítunk egy eljárásrendben. Az országgyűlési törvény már általam ismerttetten úgy fogalmaz, hogy

ha egy képviselőt a mandátuma alatt jogerősen büntett miatt elítélnék, ezzel előáll egy összeférhetetlenségi helyzet. Ki az, aki ezt a döntést meghozza? A bíróság. A független magyar bíróság hozhat egy ilyen tartalmú döntést, és ekkor a házszabály azt mondja, hogy a Mentelmi Bizottság elnöke köteles haladéktalanul a Ház elé menni egy határozati javaslattal, amelyben a Ház ezt az összeférhetetlenséget deklarálja, kimondja, és egyben arra is kötelez, hogy a Ház döntésében az is szerepeljen, hogy az összeférhetetlenség kimondásával együtt a képviselő elveszíti a mandátumát. Ez az, amit tegnap itt a Házban gyakoroltunk.

De van ennek az eljárásnak egy olyan fölösleges és értelmetlen része is, amely a Mentelmi Bizottság előtt zajlik. Miközben a feladat a Mentelmi Bizottság elnökéé, miközben a pálya kijelölt, ettől a Mentelmi Bizottság elnöke nem tud eltérni, a házszabály azt is mondja, hogy ebben az esetben is ki kell kérni a Mentelmi Bizottság véleményét. Mi történik egy mentelmi bizottsági ülésen ilyenkor?

Ugye, ez egy paritásos testület. Ezt azért mondom, mert sokszor a sajtóban is ez a bizottság is fideszes többségűnek van aposztrofálva, de ez egy paritásos testület, ugyanannyi ellenzéki képviselő vesz benne részt, mint ahány kormánypárti képviselő. Hogyan hoz egy bizottság döntéseket, hogyan alakít ki véleményeket? Nyilván úgy, hogy a bizottság vezetője, a bizottság elnöke, a mögötte lévő szakapparátusra építve, valamivel megkínálja a bizottságot. Mi az, amit én ebben az esetben tenni tudtam? Felsoroltam azokat a jogszabályi helyeket a bizottságnak, amelyek alapján a bizottság látja azt, hogy az igazi kérdést eldöntötte a bíróság egy jogerős ítéletével, nekünk ezt a bírósági ítéletet tiszteletben kell tartanunk, és ezért az országgyűlési törvényre hivatkozva meg kell hoznunk a Házban azt a döntést, ami csak egyféle lehet, és nem lehet kétféle.

Mit csinálnak ilyenkor a kormánypárti képviselők? Azt mondják, hogy ők ezzel egyetértenek, és ezt az indítványomat megszavazzák, kapok is három szavazatot. Többséget azonban nem tudok produkálni, mert az ellenzéki képviselők miért értenének egyet ezzel a kérdéssel? Ők megfogalmazzák a saját álláspontjukat úgy, hogy az ő álláspontjuk annyi ebben a konkrét ügyben, hogy nem értenek egyet a bíróság jogerős döntésével. Ezt persze tudományos dolgozatokban kifejthetnék, ennek is megvan a maga rendje, de országgyűlési képviselőként az az érvelésük, hogy nem értenek egyet a jogerős bírósági döntéssel, ez már nehezen kezelhető. Na most, nyilvánvalóan a jövőben ezt a fölösleges és értelmetlen eljárási lépést, amely ilyenkor is arra kötelezi a Mentelmi Bizottságot, hogy kifejtse a maga álláspontját ott, ahol nincs mozgástere, a jövőben eltörölnénk. Ilyen pontosítások, jó néhány pontosításnak több eleme is szerepel ebben az előterjesztésben.

Tehát még egyszer mondom, nem céloz meg átfogó reformot az országgyűlési törvény e módosítása és a házszabály módosítása, de még kevésbé akar bárkit is politikai tevékenységében ellehetetleníteni és elhallgattatni. Én azt gondolom, hogy a benyújtott javaslat

észszerű, és amit megcéloztunk vele, azokat a kicsi kis problémákat, a napi gyakorlatban orvosolja. Ezért ez a törvény, mondom, jó szívvel támogatható. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót kétperces hozzászólásra Arató Gergelynek, a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Hargitai képviselő úr hozzászólásához szeretnék néhány gondolatot hozzátenni.

Őn avval kezdte a hozzászólását, hogy mekkora tévedésben van az ellenzék, amikor azt gondolja, hogy korlátozni akarják azt, hogy elmondhassa a véleményét. Majd aztán azzal fejezte be a hozzászólását, hogy elmondta, milyen jó az, hogy e szerint a javaslat szerint akkor, amikor önök koncepciók perben elítéltetnek egy országgyűlési képviselőt, hogy megfoszthassák a mandátumától, akkor utána még a Mentelmi Bizottságban sem kell az álláspontjukat megvédeni. Én azt tudom önnek mondani, hogy pontosan ez az, amiről beszélünk; önök nem egyszerűen csak korlátozni akarják az ellenzékét, nem egyszerűen csak próbálják a minimális parlamenti működés szabadságát is megszüntetni, de ráadásul még ezt kicsinyes és képmutató módon is teszik.

Mondok még egy példát, mert ezt az előbb elfelejtettem ugyanebben a kategóriában, és nemzetiségi szószóló úr hozzászólásáról jutott eszembe. Például megváltoztatják, ez is egy ilyen tipikus apró, kicsinyes trükk, a miniszterelnöki vagy miniszteri hozzászólásra való válaszolás sorrendjét. Úgy változtatják meg, hogy mindig a kormánypárti frakció képviselőié legyen az utolsó szó, magyarán szólva, hogy ők jól le tudják gyalázni az ellenzékét, még mielőtt jönne a miniszteri viszonzválasz. Ezek tényleg annyira kicsinyes dolgok! Ha a miniszterelnök eljön ide, és mond egy napirend előtti hozzászólást, akkor legyen már képes arra, hogy Kocsis Máté meg Simicskó István segítségével is megvédi magát az ellenzékétől!

Ehelyett önök mesterségesen előállítanak egy olyan helyzetet, ahol majd az ellenzék után válaszolhatnak. De ez történik akkor, amikor az előterjesztő nem a vitában válaszol, hanem megvárja a zárszót, amikor mi már nem tudunk válaszolni, majd akkor jól elmondja, hogy neki mennyire igaza van, és nekünk mennyire nincs igazunk. Így képzelik önök a demokráciát, erről szól ez a javaslat is.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki sem jelentkezett. Az együttes általános vitát ezennel lezárom. Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Vejkey Imre igent int. - Arató Gergely: Erről beszéltem az előbb!)* Kíván? *(Dr. Vejkey Imre jelzésére:)* Megadom a szót. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sok minden elhangzott ebben a vitában.

Ami a vita definíciója, az igazából nem valósult meg, és ez az ellenzéki képviselőtársainknak köszönhető.

A vita mit is jelent egy törvényjavaslat kapcsán? Azt jelenti, hogy ami a tisztelt Ház elé be van nyújtva - itt van előttem a törvényjavaslat, itt van előttem a határozati javaslat -, ami be van nyújtva T/9994. és H/9995. szám alatt, erről kellene vitatkoznunk, az ebben megfogalmazottakra kellene az ellenzéknek kifogásokat, észrevételeket tennie, vagy adott esetben módosító javaslatot. Hát, ezzel szemben ez nem történt. Arató Gergely képviselőtársam szerint akkor van demokrácia, ha az utolsó szó az ellenzéké. Mi úgy gondoljuk, hogy demokrácia akkor van, amikor egy alaptörvény, egy alkotmány és az arra épülő jogszabályok érvényesülnek egy országban, egy társadalomban.

(18.20)

Arató Gergely képviselőtársunk tulajdonképpen már a tárgysorozatba vételét is kifogásolta a törvényjavaslatnak és a határozati javaslatnak, amin nem is csodálkoztam, hiszen az ő frakciótársa magában az Igazságügyi Bizottságban is kifogásolta, nem is akarták, hogy ezek a kérdések ide, a plenáris ülés elé kerüljenek megvitatásra.

Dudás Róbert és Novák Előd képviselőtársaink pedig mindent elmondtak tulajdonképpen, ami nincs benne sem a törvényjavaslatban, sem a határozati javaslatban, és ezek után Novák Előd képviselő úr azt mondta, hogy nincs érdemi vita. Hát hogy lenne érdemi vita, ha érdemben nem arról beszél, amiről most beszélni kellene, hanem minden másról? Nem tudunk mit tenni. Szívesen vitatkoztunk volna, szívesen megvédtük volna az álláspontunkat, de egyik ellenzéki képviselőtársunk sem hivatkozott arra, hogy akkor ez és ez a bekezdés, ez és ez a paragrafus álláspontjuk szerint így nem megfelelő, és valamit kellene rajta módosítani, kiegészíteni, változtatni. *(Novák Előd: Dehogynem!)* Akkor most sem érti képviselőtársam, amit a vita jelent.

Ezzel szemben Alexov Lyubomir szószóló úr a Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága képviseletében egy támogató nyilatkozatot terjesztett elő úgy, hogy el is mondta azt érdemben, hogy min szeretnének változtatni, milyen döntést hozott maga a bizottság, és én úgy gondolom, hogy ezek érdemesek megfontolásra. Nyilván, az Igazságügyi Bizottság elé fog kerülni az írásban benyújtott javaslatuk, és az Igazságügyi Bizottság ezeket meg fogja fontolni akkor is, ha egy bizottság és egy frakció nyilván más-más jogkörökkel, hatáskörökkel bír; ezek jogi tények.

Nagyon szépen köszönöm a Fidesz- és a KDNP-frakciónak a támogatását, és külön köszönöm még Hargitai János képviselőtársam reakcióit; azokat nem kívánom megismételni, de mindennel egyetértek, amit mondott tulajdonképpen Arató Gergely képviselőtársunk felszólalására. Köszönöm Pajtkó Gábor képviselőtársunknak is a vezérszónoklatában elmondott részletes indoklását. Kérem, hogy támogassák a

törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közhitelességről és a közhiteles nyilvántartások egységes vezetéséről, továbbá a mesterséges intelligenciáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges, az alapvető jogok védelmét érintő intézkedésekről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10011. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Répássy Róbert úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hosszú évtizedek joggyakorlati tapasztalatai mutatnak rá arra, hogy a jobbiztonság megerősítése nem lehet elég hangsúlyos célkitűzése az igazságügyi politikának. A közhiteles nyilvántartások egy ilyen terület, az állampolgárok számára sokszor nehezen megállapítható, hogy milyen céllal és joghatással tartja nyilván az állam az egyes adatokat.

Magyarországon hagyományosan nagyon sok nyilvántartás működik, amelyek jelentős része jogszabály által közhitelesnek van nyilvánítva, a másik részéről nincs kimondva a közhiteles minőség, de mégis úgy viselkednek, mint egy közhiteles nyilvántartás. Mindez anélkül valósul meg így, hogy a közhitelesség fogalmát egységesen meghatározná bármely jogszabály. A fogalom meghatározásának a hiányától eltekintve sincs szükség arra, hogy ilyen mennyiségű közhiteles nyilvántartás működjön. A versenyképesség és a polgárok életminőségének javítása szempontjából is fontos, hogy egy átlátható jogrendszert működtessünk, amelyet a modern technológia eszközei is támogatnak. Többek között ezen okból kifolyólag is alapvető fontossággal bír a közigazgatás hatékonysági szempontú korszerűsítése.

Az elmúlt időszakban az elektronizáció és a digitalizáció elterjedésével kell lépést tartanunk. A hatékonyságnak a minél teljesebb megvalósulását és a különféle újszerű megoldásoknak és tudományos eredményeknek a hatékonyság érdekében történő alkalmazását nem melleleg az Alaptörvény XXVI. cikkében megfogalmazott alkotmányos követelmény is előírja.

A fejlesztések egyik legfontosabb szabályozási lépése a digitális állampolgárságról szóló törvény alkotása volt, amellyel az állam és a társadalom kapcsolatának digitális térbe helyezése, valamint a modern kormányzati digitális felületeknek és szolgáltatásoknak a létrehozása valósulhat meg. A digitális

ügyintézés egyik, hacsak nem a leglényegesebb pontja a közhiteles nyilvántartások közötti rugalmas és gördülékeny kapcsolat, amit az adatbázisok közötti adatkapcsolatok segítenek. Ez azonban csak akkor valósulhat meg, ha a jogrendszerben a közhiteles nyilvántartások egységes jogi alapon nyugszanak. Szükséges tehát jogilag egy szintre hozni a közhiteles nyilvántartások jelenlegi, szétartó jogi hátterét.

Tisztelt Ház! Az önök előtt fekvő szabályozási javaslat nem előzmények nélküli és nem is újszerű gondolat. A hatályos törvényi megoldások körében a közhiteles nyilvántartások döntő többségét hatóság vezeti, így a közhitelességre vonatkozó legelterjedtebb szabályozást az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény tartalmazza, amely megkísérel egy, a közhitelességre vonatkozó eljárásjogi igényű meghatározást. A közhitelesség fogalmi elemeivel, korlátaival és garanciáival az Alkotmánybíróság is foglalkozott, döntéseiben olyan elvként határozza meg a közhitelességet, amely a jóhiszemű jogok gyakorlására épül, lényeges tartalma nem korlátozható, amelyhez megdönthető vélelmek fűződnek, és amely alkotmányos jogok garanciájaként is funkcionálhat.

Igazságügyi szakpolitikai célkitűzése a tárcánknak, hogy legyen egy egységes és homogén szabályozás, valamint joggyakorlat a közhitelesség fogalmára, szempontrendszerére és joghatásaira vonatkozóan. A javaslat kifejezésre juttatja, hogy a közhitelesség nem kizárólag egy bizonyítási szabály, és nem azonosítható a nyilvántartás vezetéséhez kapcsolódó anyagi jogi joghatással, hanem jogalakító és jogvédelmi hatása révén hidat képez a nyilvántartott adatban megtestesülő jogi tény és az ahhoz társított anyagi jogi hatás között, míg a tanúsító erő által biztosítja a jogi cselekményekhez szükséges közbizalmat.

Figyelembe véve az eddigi jogalkotási megoldásokat is, egy egységes szabályozás kialakítása a kitűzött célunk. Ennek első lépése a közhitelesség szabályozási magjának meghatározása ezzel a törvényjavaslattal; a második lépése pedig az elfogadott, törvényen alapuló és teljes körű jogrendszeri felülvizsgálat a nyilvántartások szabályozása tekintetében.

Tisztelt Ház! A javaslat kialakít egy olyan közhitelesség-fogalmat és -tartalmat, amelyet minden közhiteles nyilvántartás és adat tekintetében kötelező alkalmazni, ezáltal kizárólag az e törvénynek megfelelően nyilvántartott adat ruházható fel a közhitelesség joghatásával, amelyet a jövőben egy, a közhitelesség biztosításáért felelős szervnek kell tanúsítania egy auditálási eljáráson keresztül. A közhitelesség ilyen módon való definiálása és behatárolása az egységes és homogén jogrendszer távlati céljait hivatott elősegíteni abban a tekintetben, hogy az egyes adatkörök, illetve az adattartalom alapján az egyes nyilvántartások közhiteles minősítését egy konkrét törvényi alapra helyezi.

(18.30)

A törvényjavaslatra tekintettel szükségessé válik az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény

módosítása. A módosítás hangsúlyozza, hogy a hatósági nyilvántartás vezetése kizárólag a közhiteles nyilvántartásokra vonatkozik, ezáltal a javaslatban megfogalmazott nyilvántartásba-vételi, kizárólag regisztratív jellegű eljárás által kialakított nyilvántartási eljárási szabályozás - annak speciális jellege okán - képes átláthatóan elkülönülni a hatósági nyilvántartásokhoz kapcsolódó általános eljárási szabályoktól.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az állam feladata a közhitelesség garantálása és a közhiteles adatok nyilvántartása. Ez a kötelezettség a közérdekhez kapcsolódó feladat ellátásából vagy harmadik személyek jogainak védelméből fakad. Ennek keretében azon nyilvántartások és adatok tekintetében, amelyek esetében a közhitelesség fenntartása nem indokolt, meg kell szüntetni a közhiteles jelleget. Ezáltal csökkenthetők ugyanis az adminisztratív terhek, és javítható Magyarország jogi versenyképessége.

A javaslat mindezetre tekintettel egy, a közhitelesen nyilvántartott adatok körének rögzítésére, illetve a közhiteles nyilvántartások vezetésének szabályaira vonatkozó egységes kerettörvényt tartalmaz, amely reményeink szerint erősíteni fogja a közbizalmat, és garantálja, hogy az egyes nyilvántartások kizárólag olyan adatokat tartsanak nyilván, amelyeknek a hitelessége nem kérdőjelezhető meg, azokban alappal lehet bízni.

Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Parlament és Tanács 2024. június 13-án elfogadta a mesterséges intelligenciáról szóló rendeletet. A rendelet célja, hogy jogi keretet adjon az EU-ban az innovatív és felelős mesterséges intelligencia fejlesztéséhez, egyúttal biztosítsa a polgárok biztonságát és alapvető jogait. A mesterséges intelligenciáról szóló rendelet egyértelmű kötelezettségeket és követelményeket ír elő a mesterséges intelligencia fejlesztői és alkalmazói számára.

Az uniós szabályozási keret négy kockázati szintet határoz meg a mesterségesintelligencia-rendszerekre vonatkozóan. A nagy kockázatúként azonosított mesterségesintelligencia-rendszerek közé tartozik például a foglalkoztatás, a munkavállalók irányítása és az önfoglalkoztatáshoz való hozzáférés vagy az alapvető magán- és közszolgáltatásokhoz és ellátásokhoz való hozzáférés és ezek igénybevétele.

A mesterséges intelligencia által támogatott technológiák növelhetik a közszolgáltatások minőségét, javíthatják a termelési folyamatok hatékonyságát, elősegíthetik a megalapozott döntéshozatalt. A mesterséges intelligencia egyre nagyobb szerepet játszhat az iparban vagy az egészségügyben. Fontos azonban, hogy az állampolgárok megbízzanak a mesterséges intelligencia által nyújtott lehetőségekben. A polgárok oldaláról jogos igényként jelentkezik, hogy a mesterségesintelligencia-rendszerek átláthatóan, elszámoltathatóan, valamint a megfelelő adatkezeléssel támogatva működjenek, ezért is kiemelten fontos, hogy az állampolgárok mesterséges intelligenciával összefüggő alapvető jogainak védelme a lehető legmagasabb szinten biztosítva legyen.

Jelen törvényjavaslat célja, hogy a mesterséges intelligenciáról szóló rendelet végrehajtásához szükséges, az alapvető jogok védelmét érintő intézkedéseket határozzon meg. A rendelet, különösen annak 77. cikkének végrehajtásával összefüggésben, alapvető jogok védelmét biztosító hatóság működik. Javasolt, hogy a hatóság feladatait az igazságügyért felelős miniszter lássa el. A hatóság a mesterséges intelligenciáról szóló rendelet végrehajtásával összefüggésben részt vesz a nagy kockázatú mesterségesintelligencia-rendszerek használatával kapcsolatos, az alapvető jogok védelmét célzó kötelezettségek betartásában, szakhatóságként közreműködik a piacfelügyeleti hatóság eljárásában, az alapvető jogi hatásvizsgálat eredményét ellenőrzi, vizsgálati célú hatósági eljárásokat folytat a nagy kockázatú mesterségesintelligencia-rendszerekkel összefüggésben, az alapvető jogokat érintő esetek kapcsán kérelmezi a piacfelügyeleti hatóságnál a konkrét műszaki megoldások útján történő tesztelésének megszervezését.

A hatóság általános kockázatértékelési gyakorlatot folytat, állásfoglalásokat és javaslatokat dolgoz ki, továbbá a hatóság vizsgálati eljárást folytat annak érdekében, hogy feltárja azokat a körülményeket, amelyek az alapvető jogok érvényesülését sértik. Kiemelendő, hogy a hatóság a vizsgálati eljárást az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény szerinti hatósági ellenőrzés keretében folytatja le, amelynek eredményeként a mesterséges intelligenciáról szóló rendelet 99. cikke szerinti, a piacfelügyeleti hatóság által kiszabható szankciót alkalmazhatja, ha az alapvető jogok védelmének sérelmét állapítja meg.

Tisztelt Országgyűlés! A mesterséges intelligencia - gyorsabban, mint hinnénk - a mindennapjaink részévé válik. A mesterségesintelligencia-technológia nemcsak új lehetőségeket nyit meg, hanem jelentős kockázatokat is hordoz, amelyek fokozott figyelmet igényelnek.

A technológia gyors ütemű fejlődése számos jogi kérdést is felszínre hoz, amelyek kezelése elengedhetetlen a technológia felelős és biztonságos alkalmazásához. A megfelelő hatósági rendszer kialakítása alapvető fontosságú annak érdekében, hogy a technológia hozzájáruljon a társadalom jólétéhez, miközben minimalizálja a potenciális kockázatokat.

Tisztelt Ház! Végezetül: lényeges eleme a törvény-csomagnak az ügyvédi tevékenységről szóló törvény módosítása. Ma Magyarországon a 11 825 fő aktív státuszú ügyvéd közül a büntetőügyben védői kirendelést vállaló ügyvédek száma országosan 1974 fő, ami az aktív kamarai tagoknak csupán 16,7 százaléka. A legtöbb kirendelhető ügyvéd Budapesten van, 525 fő; a legkevesebb Nógrád vármegyében, mindössze 24 fő.

A büntetőeljárás alatt álló személyek védelméhez, védelemhez való jogának érvényesüléséhez elengedhetetlenül fontos, hogy a védelem ellátására kellő számú, megfelelő felkészültséggel rendelkező ügyvéd álljon rendelkezésre. A védelemhez való jog biztosítása az állam kötelessége. Mindezekre figyelemmel jelen törvénycsomag keretében javaslatot teszünk arra,

hogy valamennyi ügyvéd automatikusan kirendelhetővé váljon a törvény alapján. *(Közbeszólás az ellenzéki padsorokból: Köszöni!)*

Tisztelt Ház! Az előbbi indokok alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Pajtók Gábornak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. PAJTÓK GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A törvényjavaslat alapvetően három szabályozási területet érint: a közhitelességre és a közhiteles nyilvántartások egységes vezetésére vonatkozó szabályozást, a mesterséges intelligenciáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges, az alapvető jogok védelmét érintő szabályozásokat és a kirendelt védők jogintézményét érintő szabályokat. A törvényjavaslat e három témakörben eszközöl érdemi változásokat, illetve vezet be olyan új szabályozást, amelyek révén átláthatóbbá válik a közhiteles nyilvántartásokra vonatkozó jogi szabályozás, javul a nyilvántartások adatminősége, amely közvetve szolgálja a bürokráciacsökkentést és növeli a jogi versenyképességünket. Magas szinten szabályozásra kerül a mesterségesintelligencia-rendszerekkel kapcsolatos alapvető jogok védelme, valamint erősödik a büntetőeljárás alatt álló személyeknek a védelemhez való alkotmányos joga.

Jelen törvényjavaslat első fejezete a közhitelességről és a közhiteles nyilvántartások egységes vezetéséről szóló szabályokat állapítja meg. Ez a szabályozási igény abból a felismerésből következik, hogy Magyarországon hagyományosan számos nyilvántartás működik, melyek egy jelentős részét közhitelesnek tekintünk. Mindemellett a közhitelesnek tekintett nyilvántartásokra vonatkozó szabályozás széttagolt. Erre nézve rendelkezéseket tartalmaz többek között az Ákr., a Ptk. és több ágazati törvény.

(18.40)

Ugyanakkor a közhitelesség fogalma nincs egzakt módon meghatározva egyetlen jogszabályban sem, a közhitelességet érintő definíciók ágazati szinten úgy-mond széttagoltak.

Tisztelt Ház! Szükséges ezért egzaktan megfogalmazni a közhitelesség fogalmát, és szükség van arra, hogy a sokszor egymással azonos, párhuzamos adattartalommal rendelkező, úgy-mond közhiteles nyilvántartások rendszerét áttekintsük és azokat egységsítsük. A nyilvántartási rendszernek ezen helyzetét rendezni szükséges abból a célból, hogy egyértelműen beazonosítható legyen, mely adat minősül közhitelesen nyilvántartott adatnak, s mely nyilvántartás minősül közhitelesnek annak adattartalma alapján.

Ezért tartja az igazságügyi szaktárca szükségesnek egy kerettörvény megalkotását a közhitelesség egységes szabályozása érdekében.

A definíciós meghatározást is adó keretjogszabály elfogadását követően, annak alapján kerül sor a jogrendszer átfogó felülvizsgálatára, amely a nyilvántartások szabályozásának és működésének előzők szerinti anomáliáit fogja kezelni. A feladat felelősei a szaktárcák lesznek, amely munkát az Igazságügyi Minisztérium fogja kontrollálni egy auditálási folyamat keretében. A kerettörvénytől, illetőleg az az alapján elvégzett, a jogrendszert érintő felülvizsgálatról alapvető elvárás, hogy megszüntetésre kerül a közhiteles jelleg azoknál a nyilvántartásoknál és adatoknál, ahol ez nem indokolt.

A javaslat meghatározza a közhitelesség fogalmát, amelyhez bizonyító, más szóval tanúsító erő, továbbá jogalakító és jogvédelmi hatás is tartozik. A jogvédelmi hatás elsősorban a polgári jogi tárgyú nyilvántartások esetében releváns, míg a közigazgatás működése szempontjából a jogalakító hatás az elsődleges.

A törvényjavaslat rögzíti: kizárólag az e törvénynek megfelelően nyilvántartott adat bírhat a közhitelesség joghatásával, amelyet a közhitelesség biztosításáért felelős szervek tanúsítanak. A javaslat továbbá tartalmazza a közhiteles adatok helyessége, fenntartása kötelezettségét, a közhiteles adatok változásának átvezetésére vonatkozó szabályokat, az azok szükség szerinti kijavítására, helyesbítésére vonatkozó rendelkezéseket. A közhitelességhez kapcsolódó követelmények felügyeletéről, azok érvényesítéséről kijelölt kormányzati szerv fog gondoskodni, ami nem érinti az egyes közhiteles nyilvántartások vezetését.

Tisztelt Ház! Ahogy az előterjesztő államtitkár is megfogalmazta, a törvényjavaslat fontos célja, hogy az alapvető jogok védelmére a mesterségesintelligencia-rendszerek tekintetében is kiemelten érvényesüljön.

A törvényjavaslat II. fejezete az Európai Unió alkotta, mesterséges intelligenciára vonatkozó harmonizált szabályok végrehajtásához kapcsolódó rendelkezéseket tartalmazza. Az Európai Parlament és a Tanács 2024. június 13-án fogadta el a mesterséges intelligenciáról szóló rendeletét. A hazai jogalkotásban is szükséges reagálni, a mesterségesintelligencia-technológia rohamos fejlődésének jelentőségére tekintettel figyelembe kell venni nemcsak a mesterséges intelligencia alkalmazásával kapcsolatos lehetőségeket, előnyöket, de az azok alkalmazásához köthető veszélyeket, akár hátrányokat is.

A törvényjavaslat ehhez kapcsolódóan tesz javaslatot a mesterséges intelligenciáról szóló európai uniós rendelet végrehajtásával összefüggésben az alapvető jogok védelmét biztosító hatóság kijelölésére. A hatóság feladatait az igazságügyért felelős miniszter fogja ellátni, és ezen hatóság feladatainak meghatározására ő lesz jogosult.

A hatóság a mesterséges intelligenciáról szóló rendelet végrehajtásával összefüggésben elemző, értékelő feladatokat lát el, ennek alapján állásfoglalásokat, ajánlásokat adhat ki. Mindemellett a hatóság

részt vesz a nagy kockázatú mesterségesintelligencia-rendszerek használatával kapcsolatos alapvető jogok, köztük a megkülönböztetésmentességhez való jog védelmét szolgáló kötelezettségek betartatásában, a piacfelügyeleti hatóság kapcsolódó eljárásaiban szakhatóságként fog közreműködni, és ezen túlmenően az alapvető jogok érvényesülését biztosítandó önálló ellenőrzés lefolytatására is jogosult, emellett kérelmezi a piacfelügyeleti hatóságnál a konkrét mesterségesintelligencia-rendszerek műszaki megoldások útján történő tesztelésének a megszervezését.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslatnak a kirendelt védők jogintézményére vonatkozó rendelkezései az ügyvédi tevékenységről szóló törvény módosításával járnak. A jövőben az az ügyvéd, aki a nyilatkozata szerint nem vállalja a kirendelhető ügyvédek jegyzékébe történő felvételét, kirendelési hozzájárulás megfizetésére lesz köteles. *(Novák Előd: Szégyen!)* A kirendelési hozzájárulás mértéke 8000 forint/hó. *(Novák Előd: Az is!)* A kirendelt védői díjak kifizetése kapcsán az ügyvédi titok és a személyes adatok körébe tartozó adatok vonatkozásában adatkezelési szabályok törvényi szintű megfogalmazására is sor kerül a javaslat szerint.

Az indítvány a kirendelt védői díjak kifizetésének meggyorsítása érdekében a büntetőeljárásról szóló törvény módosítását is érinti, mégpedig a törvényjavaslat a bűnügyi költségekre vonatkozó díjmegállapító határozat meghozatalára az eddigi 30 nap helyett 15 napos határidőt ír elő.

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a figyelmüket. Kérem, hogy az előadottakra figyelemmel támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Novák Elődnek a Mi Hazánk képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A mesterséges intelligencia miatti kipusztulás veszélyét az olyan, emberiségre leselkedő fenyegetésekkel egyenértékűen kellene kezelni, mint a világjárványok vagy az atomháború. Ezzel a mondattal több száz akadémikus és techguru foglalt állást az emberiség kihalásának veszélyeiről. Elon Musk is az MI-fejlesztések felfüggesztésére szólította fel a nagy techcégeket. A Donald Trump által miniszternek jelölt Elon Musk szerint egy éve maradt az emberiségnek, 2025-ben taszít le minket a mesterséges intelligencia, tehát már jövőre okosabb lesz, mint egy átlagember, 2030-ra pedig mindenkit leköröz majd.

Eközben a mesterséges intelligenciáról szóló EU-rendelet gyakorlatilag elveszi a tagállamok szuverenitását az online tér szabályozásában. A magyar kormányban valójában nincs mesterségesintelligencia-stratégiája, nem foglalkozik ezzel a témával, nem érti

az MI témáját, hacsak a digitális állampolgárság keretében hazánknak a kínai rendszerhez történő közelítése nem az.

Tisztelt Honfitársaim! A mesterséges intelligencia a következő évtizedben hazánkban is akár milliók számára fog anyagi veszélyhelyzetet teremteni valamilyen módon. Már most találgatjuk, hogy milyen foglalkozásokat fog felváltani a mesterséges intelligencia vagy pontosabban az MI-technológiával is működő robotok.

Az MI egyik legnagyobb dilemmája, hogy emberek millióinak munkája válhat feleslegessé, még hozzá gyorsabban, mint gondolnánk. És mit fogunk kezdeni ezekkel az úgymond felváltott emberekkel, embertömeggel? A Mi Hazánk Mozgalom szerint robotadót kellene kivetni azokra a techcégekre, amelyek személyi jövedelemadót értelemszerűen nem fizető gépekre cserélik az emberi munkaerőt. Nem lenne szabad hagynunk, hogy a technikai fejlődésből csak nagyon kevesek gazdagodjanak, és akár milliók szegényedjenek el.

Tisztelt Országgyűlés! A ChatGPT bemutatásának dátuma 2022. november 30-a volt, ezt tekinthetjük a generatív MI-technológiák berobbanásának. Közel két év alatt az MI számos kockázatára és veszélyére derült fény, amellyel a fejlesztők vagy nem számoltak, vagy, ami, mondjuk, még ijesztőbb, hogy számoltak, de a profitban bízva, azokat figyelmen kívül hagyva tulajdonképpen ráuszították a chatbotokat a társadalomra.

Tehát, hogy átlássuk, egyrészt a mesterséges intelligencia működéséhez hatalmas adathalmaz szükséges, pontosan emiatt is tették nyilvánosan elérhetővé például a ChatGPT-t, hogy még több adathoz jusson a kezdeti ingyenesség látszata mellett a további fejlesztés érdekében. Másrészt a fejlesztők maguk sem mindig feltétlenül értik az MI működését, azaz hogy egy input esetén hogyan generálódik le úgymond az output, tehát hogy hogyan történik a válasz kidolgozása.

(18.50)

Harmadrészt pedig a chatbotok generatív képessége rossz kezekben rendkívül káros tartalmak készítésére is felhasználható. Ezeknek a következményei - a teljesség igénye nélkül - számos adatvédelmi és szerzői jogi jogsértés, amelyek már megtörténtek világszerte a fejlesztések mögött álló BigTech-cégek által, amiért etikátlan módon, a felhasználók beleegyezése nélkül tanították be nyilvánosan elérhetővé tett tartalmakkal a chatbotokat.

Aztán a chatbot által betanult adatok - tehát bármi, amit írunk neki - utólagos eltávolítása valójában lehetetlen. Aztán szembe kell nézni azzal is, hogy a technológia még közel sem tökéletes, rengeteget hibáznak, vagy ahogy szokták mondani a szakirodalomban is, hallucinálnak a chatbotok. Hallucináció alatt azt értjük, amikor ezek a chatbotok nem tudják, de úgymond kitalálják a választ, és tulajdonképpen ad

egy élethű, akár hihető, de valójában rossz választ. Na, most képzeljük el, amikor hibás válaszokat ad, mondjuk, a ChatGPT, amit aztán egy felhasználó elhisz, például orvosi tanácsot kérve, ami valójában téves. Szóval, súlyos veszélyek vannak.

De hogy még egyet mondjak, elterjednek az egyre élethűbb adathalász üzenetek és a deep fake, vagyis olyan tartalmak, akár videók vagy hanganyagok, amelyek mesterséges intelligencia és gépi tanulás segítségével készülnek, és olyan személyeknek tulajdonítanak szavakat vagy tetteket, amelyeket valójában sohasem mondtak vagy tettek meg. Ennek az egyik legundorítóbb leképeződése, hogy egyes degeneráltak gyerekek fényképeiből csináltak valótlan pornográf tartalmakat. Vagy említhetnénk azt, amikor Erdő Péter bíboros úr látszólag egy Facebook-oldalon ajánl egy kezelési ízületi gyulladás ellen. Nyilvánvalóan valótlan volt ez a reklámvideó, ez a hamisítás.

De hogy hogyan lehet visszaélni látszólag valószínű videókkal is, az mutatja mindenképp a mesterséges intelligencia veszélyeit, amire a jelenlegi jogszabályok és az Európai Unió sincs felkészülve. Ezért - bár a fontolva haladás azért általában nem az én jelszavam - mégis felelősségre kell intsek a mesterséges intelligencia kapcsán. Amíg az előbbieken kifejtett kockázatok, tehát a chatbotok hallucinációi és a pontatlan válaszok nem szűrhetők ki nagyobb arányban, addig azt gondolom, hogy felelőtlenység volt a chatbotokat az ingyenesség álcája alatt az emberiségre ráuszítani.

Valójában az MI-kísérletek mögött profitorientált óriásvállalatok állnak, amelyek időközben a kezdeti ingyenes verzió mellett, hát, láss csodát, megjelentették a fizetős verziókat is, és nem az emberiség javát, hanem a saját szolgáltatásaik minél több emberrel vagy épp emberen való kipróbálását, tesztelését tartották szem előtt, amikor az elmúlt években elérhetővé tették a chatbotjaikat.

Igazándiból nem is értem, hogy a kormány miért ennyire passzív e tekintetben, ugyanis az EU látványosan vonja el a tagállamok szabályozási lehetőségét és digitális szuverenitását, miközben akár még a Pesti Srácok ügyéből is látható, hogy a kormánynak is érdeke volna aktívan kiállni Magyarország digitális szuverenitása mellett, és fellépni a BigTech-cégekkel szemben. Ehhez pedig rossz irány az, hogy az EU elvon tagállami hatásköröket az online tér szabályozása terén.

Persze lehetne szabályozni a mesterséges intelligencia fejlesztését és alkalmazását annak érdekében, hogy az a társadalom több tagja számára pozitív hatással legyen, hiszen a jogi keretek is részben adottak. Léteznek most is azok az EU-s, illetve magyar adatvédelmi és fogyasztóvédelmi szabályok, amelyeket egy online szolgáltatás fejlesztésekor vagy alkalmazásakor be kellene tartani, amelyeket viszont mégsem tartanak be, hiszen a BigTech-cégek jogkövetése azért eléggé esetleges. A jog betartásának, vagyis be nem tartásának költsége - mint például egy adatvédelmi bírság is - csak egy tervezési sor a költségvetésükben sajnos.

Ami a szabályozást illeti, az EU rossz irányba megy, a kormány pedig nem csinál ez ellen semmit. Az MI-fejlesztések mögötti óriáscégekkel szemben nagyobb erődemonstráció kétségkívül az Európai Bizottság fellépése, mint a Gazdasági Versenyhivatalé. Ezt el kell még én is ismerjem, de a két szintnek párhuzamosan kellene együtt élnie ezen a területen is úgy, mint például a versenyjog területén is történik jelenleg.

Toroczkai László kálváriája a META ügyében már megmutatta, hogy egy tagállami állampolgárnak milyen nehézségei lehetnek egy BigTech-céggel szembeni igényérvényesítésben, jogérvényesítésben. Ha pedig a hatósági felügyelet teljes mértékben EU-s szintre kerül, a tagállamok pedig tulajdonképpen egy postás szintjére süllyednek egy panasz eljárásban, akkor nem az EU-s polgárok jogérvényesítésének elősegítése irányába mutat ez a változás.

A másik oldalról pedig így kikerül a megengedett és tiltott témák meghatározásának a lehetősége is a tagállamok kezéből. Tehát Magyarország hiába tiltaná, mondjuk, a genderpropagandát, ha az EU szerint az belefér, de ez a hatáskörrelvonás is jóval súlyosabb következményekkel járhat, ha belegondolunk abba, hogy például a Facebook és az ott megjelenő megengedett vagy tiltott tartalmak milyen mértékben befolyásolhatják a választások eredményeit.

Sokan úgy tekintenek a mesterséges intelligenciára, mint valami technokrata, abszolút független, elfogulatlan, tudományos igazságra, valami objektív igazodási pontra, origóra, holott a mesterséges intelligencia egy programozott valami, amire lehet is példákat venni, hogy a polkorrektség jegyében milyen kettős mércével mér: pontosan olyannal, amilyennel beprogramozzák ezek a multicégek azt. Éppen ezért döntéshozatalba is bevonni, hiszen sokszor már tulajdonképpen tartalmat gyárt, döntést hoz, az mindenképp komoly kockázatokat rejt magában.

Egy politikusnak volna a feladata a döntéshozatal, az emberek biztonságának és jólétének érvényesítése, de azért a jólét nem mehet a biztonság rovására. Mondjuk, párhuzamot keresve gondoljunk az autókra! Nem tudjuk a kockázatokat teljes mértékben kiküszöbölni. Lesznek mindig autóbalesetek, de ezeket csökkenthetjük a megfelelő közlekedési szabályok bevezetésével, például egy veszélyes kereszteződésbe rakhatunk egy jelzőlámpát.

A mi feladatunk ezeknek a szabályoknak, ezeknek az úgymond jelzőlámpáknak a megalkotása az emberek biztonságának és jólétének kölcsönös szem előtt tartásával. Ugyanakkor a mesterséges intelligencia a maga nemében még azért nem tart ott, ahol ma egy gépkocsi. Tehát még nem beszélhetünk a közlekedésről, mert még az eszköz is tulajdonképpen csak kísérleti szinten tart. Nem szabad a kockázatokat és a veszélyeket elhallgatni, ahogy teszik ezt a BigTech-cégek. Ezzel szemben láthatjuk a felelős gondolkozást akár az általam idézett Elon Musktól például. A BigTech-cégek hajlamosak csak az előnyöket hangsúlyozni, pedig nemcsak Toroczkai

László, hanem rengetegen a saját bőrükön tapasztalhatták meg, hogy ezek a cégek nem etikusak, és a szabályok betartása sem az erősségük. Önkényesek, mintegy állam az államban működnek, jogorvoslati lehetőség nélkül.

A mi feladatunk tehát ezt ellensúlyozni, a kockázatokra is felhívni az emberek figyelmét, és a szabályok betartására rákényszeríteni a META-t vagy a Microsoftot is, akkor is, ha erre az Európai Unió nem hajlandó, vagy nem kellő mértékben, vagy nem pontosan jó irányban, gondoljunk csak akár az általuk meghatározott tartalmakra vagy azokkal kapcsolatos irányelvekre, éppen ezért tagállami hatáskörben kell tartani az online tér szabályozását is. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Hollik Istvánnak, a KDNP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Sorban haladva, a közhiteles nyilvántartások egységes vezetéséről szóló része a javaslatnak teljesen józan. Én megmondom őszintén, hogy csupán felhasználói szemszögből tekintek erre a javaslatra. Az az elvárásom egyszerű magyar állampolgárként, hogy a XXI. században, amikor a bankok tekintetében már közel egy évtizede szinte mindent el tudok intézni digitálisan a mobiltelefonomon keresztül, akkor ugyanezt meg tudjam tenni az állammal kapcsolatban. Ezt a célt szolgálja a „Digitális állampolgárság” program.

(19.00)

És ahhoz, hogy a „Digitális állampolgárság” program jól tudjon működni, ahhoz a közhiteles nyilvántartásokat egységesen kell vezetni és egy kerettörvényt kell bevezetni. Tehát azt gondolom, hogy végső soron az egész, bár nyilván van benne két logikai ugrás, de az egész azt a célt szolgálja, hogy XXI. századi körülmények között az embereknek segítsünk és az állammal kapcsolatos ügyintézésükben segítsük őket. Ezért ezt egyértelműen támogatjuk.

Röviden a javaslat harmadik részéről, a kirendelt védők jogintézményét érintő szabályokkal kapcsolatban, azt gondolom, hogy ez is egy teljesen értelmes és józan felvetés. Nyilvánvalóan, ha azt mondjuk, hogy mindenkinek joga van a jogi védelemre, és akinek erre nincs pénze, azt kirendelt védő fogja védeni, ilyen értelemben ebből fakad egy ügyvédi kötelezettség. Ha ennek az ügyvédi kötelezettségnek az ügyvédek nagy része nem tesz eleget, ha kibújik ez alól a kötelezettség alól, akkor ezek után legalább fizesse meg ezt a havi 8 ezer forintos díjat. Én ezt egy teljesen korrekt, racionális, józan javaslatnak gondolom, ezért támogatni tudjuk.

És amiről itt már a legtöbb szó esett: mesterséges intelligencia. Én apokaliptikus víziók helyett, amit itt már hallhattunk, azért a fontolva haladást, illetve az

élénk és folyamatos vizsgálatot javaslok mindenki számára. Én is azt gondolom, hogy a mesterséges intelligenciának vannak veszélyei, lehetnek veszélyei, de ebben a lehetőséget is látnunk kell. És amit Novák Előd az imént előadott, ha azt egyébként 20 évvel ezelőtt elmondta volna a digitalizációval kapcsolatban, biztosan nagyon sokan bólogtattak volna, hogy tulajdonképpen meg fogja szüntetni a munkahelyeket, és nem ez lett. Átalakult a munkaerőpiac, bizonyos típusú munkahelyek megszűntek, de a digitális iparághoz kapcsolódóan teljesen más típusúak pedig létrejöttek, tehát az emberek nem maradtak munka nélkül.

Nem azt állítom, hogy a mesterséges intelligencia tekintetében ugyanez fog történni, csak azt mondom, hogy józanság, élénk vizsgálat és figyelem, és nyilvánvalóan ez vonatkozik elsősorban az államra, a mindenkori államra. Az államnak, úgy gondolom, hogy dolga - és ebben, azt hiszem, hogy egyetértünk -, hogy a mesterséges intelligencia lehetőségeit is figyelje és azt a nemzeti érdek szolgálatába állítsa, de figyeljen a veszélyeire is; a társadalmi veszélyeket minimalizálja, mert láthattuk - a digitalizáció kapcsán ebben a tekintetben is él a párhuzam -, hogy a digitalizációnak is voltak előnyei, ezeket maradéktalanul ki kell használni a magyar nemzet érdekében és Magyarország, illetve a magyar gazdaság fejlesztése érdekében, de a veszélyeket meg minél hatékonyabban meg kell próbálni kiküszöbölni, és ehhez nyilvánvalóan aktív állami-kormányzati közbeavatkozás szükséges.

Azzal is egyetértünk, hogy itt mind uniós, de tagállami fellépés is szükséges. Ami egyébként ebben az előttünk fekvő javaslatban most benne foglaltatik, az az, hogy az uniós irányelvet, amit most nyáron fogadtak el, a magyar jog tegye a sajátjává, ami alapvetően az alapvető jogok védelmére fókuszál. Azt gondolom, hogy ez helyes és támogatható, de nyilvánvalóan a mesterséges intelligenciával kapcsolatban itt nem állhatunk meg, és aktív tagállami fellépés is és vizsgálat is szükséges, hiszen azért, mondjuk, minden tagállamban mégiscsak vannak kritikus, fontos állami infrastruktúrák. Most például meg kell vizsgálni azt, hogy ezek tekintetében hol észszerű, hol előnyös, hol hatékony mesterséges intelligenciát használni, hol pedig veszélyes és egészen egyértelműen kizárt a mesterséges intelligencia használata. Illetve meg kell állapítani, hogy melyik mesterséges intelligenciát lehet és kell alkalmazni, hiszen a mesterséges intelligenciának is van tulajdonosa, amely államokhoz kötődik, tehát ebben a tekintetben is folyamatosan figyelni kell.

De azt gondolom, hogy ebből a javaslatból is az olvasható ki, hogy az állam, a magyar állam és a kormány ezt a munkát el akarja végezni, nem akar minden feladatot áthárítani az Európai Unióra. Mi szuverenisták vagyunk, véletlenül sem tennénk ilyet. Úgyhogy ezt a részét a javaslatnak szintén támogatjuk, és arra ösztönözzük a kormányt, hogy a mesterséges intelligencia ügyében valóban élénken figyeljük a folyamatokat. Van, aki azt mondja, hogy ez legalább akkora forradalmat fog előidézni a gazdaságban, mint a digitalizáció.

Éppen múlt héten vettem részt egy tudományos konferencián, ott nagyon sok tudós ember alapvetően inkább szkeptikusabb volt. Azt mondják, hogy nem is lehet ezt intelligenciának hívni, merthogy itt valójában gépi tanulásról van pusztán szó - ahogy ők mondják: machine learning -, ami egyébként nagy lehetőségeket tartogat például a nyelvtanulás tekintetében vagy a gépi tolmácsolás tekintetében. És mégiscsak, mivel az egész modern piacgazdaság a kooperációra, az együttműködésre épül, és az együttműködésben egyébként éppen a nyelv a legnagyobb akadály, hiszen főként Magyarországon, de egyébként a világban mindenhol, ha az angolt tekintjük világnyelvnek, még az angolt is csak a világ lakosságának 30 százaléka beszéli, 50 százaléka valamennyire, de 30 százaléka jól. Tehát ha egyébként a mesterséges intelligenciát arra használjuk, hogy jobban meg tudjuk érteni egymást, az számos gazdasági lehetőséggel kecsegtet. Tehát ilyen értelemben van a mesterséges intelligenciában lehetőség, de hogy melyik verzió fog végül teljesülni, hogy ez tényleg egy újabb forradalmat fog kirobbantani vagy egyszerűen csak egy gépi tanulás lesz, és ilyen értelemben nem fogja meghatározni az előttünk álló időszakot, és a gazdaságot sem fogja olyan forradalmian átalakítani, ezt majd meglátjuk. Tehát ezzel kapcsolatban szerintem érdemes a józanság.

Mindenesetre egy biztos: ezzel mind az Európai Uniónak, mind pedig Magyarországnak foglalkoznia kell, már csak azért is, mert a mesterséges intelligenciához viszonyultak a nagy globális versenytársaink is. És egyébként a nagy versenytársak, mind az Amerikai Egyesült Államok, mind Kína, teljesen más megközelítést alkalmaznak. Ők nem alapjogokat védenek, emberi alapjogokat védenek, hanem alapvetően gazdasági megközelítéssel tekintenek erre az ügyre, és azt mondják, hogy ez egy gazdasági szektor, azt próbálom meg gazdasági szempontból szabályozni, egyébként az emberi jogi vonatkozásokkal nem annyira foglalkozom. Ez egy teljesen más megközelítés, mint amit az Európai Unió magáénak mond. Egy biztos: az sokkal nagyobb szabadságot ad a mesterséges intelligencia fejlesztésére.

Ezért a helyzet az, hogy megvan annak a lehetősége, hogy ebben a tekintetben, ha erre csak gazdaságilag tekintünk, akkor le fogunk maradni. És hát, azért legyünk őszinték, a digitalizáció tekintetében is bár az Unió próbált sok mindent csinálni, de nagy kudarcot vallott. Ebben egyébként egyetértünk. Ha most itt elkezdenénk beszélgetni például arról, hogy mondjuk, télen hová akarunk elmenni síelni, valószínűleg mindannyiunk telefonján, ha a Google-ra rámegyünk, akkor 5 perc múlva osztrák síajánlatok szerepelnek. Tehát amikor megpróbáljuk megvédeni az állampolgárainkat, akkor látjuk, hogy ez egyébként tökéletesen kudarcot vallott. Profilíroznak a nagy cégek, a nagy BigTech cégek használják a mi adatainkat, ráadásul fogalmunk sincs, hogy ezt pontosan hogyan csinálják.

Éppen ezért azt gondolom, hogy azzal a hozzáállással, hogy a mesterséges intelligenciának a veszélyeire fel kell hívni a figyelmet, és az államnak erre oda

kell figyelni, ezzel egyetértek. Mindemellett az alapjogi védelmet, ami ebben van, illetve az európai irányelv ebbéli magyar jogba való átültetését támogatjuk, ahogy a törvényjavaslat másik két részét is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Novák Elődnek a Mi Hazánk képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az ügyvédi pályát érintő botrányos kormányzati tervekről is ejtsünk néhány szót, ugyanis a törvényjavaslatuk szerint a parlamentben kimondhatatlan nevű, vagy fogalmazunk úgy, hogy „C” típusú bűnözők számára ingyenesen fenntartott jogsegélyszolgálatot fizetnének meg azokkal az ügyvédekkel, akik ebben nem kívánnak részt venni.

(19.10)

Ugyebár a büntetőeljárásokban azokban az esetekben, amikor nincs védője az eljárás alá vont személynek, akkor számára ki kell rendelni egy védőt. Ez jelenleg úgy néz ki, hogy az ügyvédi kamara vezet egy nyilvántartást arról, hogy mely ügyvédek vállalták önkéntesen ezt a nem túl nemes feladatot, és ezek közül az ügyvédek közül rendeli ki a védőt. Ez azért nem túl hálás feladat, mert sokszor jelentős erőfeszítéssel járhat - tehát például, ha éjszaka kell bemenni a rendőrségre -, és nagyon alacsony az óradíj, amit az állam fizet érte.

Régóta téma, hogy ezt emelni kellene, és most úgy tűnik, hogy a kormányhoz is eljutott ez a kérés, de már a törvényjavaslatba is beírt finanszírozási modell közfelháborodást keltett a szakmában is. Hozzám is jutott el több ilyen tiltakozás. A törvényjavaslat szerint azok az ügyvédek ugyanis, akik nem vállalnak kirendelést, azoknak évi 96 ezer forint összegű hozzájárulást kell befizetni a központi költségvetésbe. Ez jelentős alkotmányjogi aggályokat is felvet, hiszen például a védelem biztosítása állami feladat, és a terheit nem az állam fedezné. A pénz valószínűleg sosem jutna el azokhoz, akik érdekében megfizettetik. Aztán az egyenlő bánásmóddal kapcsolatos aggályokat is felvet, hogy egy büntetőjoggal sosem foglalkozó ügyvédet ezért miért sarcolnak meg, és még sorolhatnánk.

A helyzet abszurditását érzékeltetve azért ez olyanmi, mintha azoktól az orvosoktól különadót szedne be az állam, akik nem vállalnak, mondjuk, éjszakai ügyeletet, vagy akik nem vállalnak sebészeti műtétet. Hiába nem lenne egyébként abban köszönet, ha egy fogorvos ilyen műtétet végezne.

Az ügyvédi kamara is elkezdte magát aktivizálni, és utólagosan kapott november végéig lehetőséget véleményezni a javaslatot. Hát csak buzdítani tudom

őket a markánsabb tiltakozásra, amiben a Mi Hazánk Mozgalom partner lesz. Köszönöm a figyelmet. *(Szabadi István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével? *(Senki sem jelentkezik.)* Tisztelt Országgyűlés! További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát ezennel lezárom. Kérdezem az előterjesztőt... *(Jelzésre:)* Igen, hozzá kíván szólni. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Csak nagyon röviden szeretném megköszönni mindazoknak a hozzászólását, akik részben vagy egészben támogatták a törvényjavaslatot. Valóban több témát érint ez a törvényjavaslat, és azt gondolom, hogy mindegyik külön-külön is nagyon jelentős téma; akár a közhitelesség, akár a mesterséges intelligencia, vagy akár a védelemhez való jog kérdései külön-külön is fontosak.

Amit legutoljára Novák Előd képviselő úrtól hallottam, nem feltétlenül azért, mert ő most ezt itt szóba hozta, hanem mert természetesen ismerjük az ügyvédeknek az álláspontját ebben a kérdésben, azt tudom mondani, hogy az alkotmányossági aggályokat maximálisan megfontoljuk, és az alkotmányossági aggályokat figyelembe kell venni. De azt a tényt, amit én leírtam, és elmondtam önöknek, hogy az ügyvédeknek csak egy nagyon kis része vállalja a kirendelt védői feladatokat, ezt valahogy meg kell oldani. Nyilván nem erőszakkal, és nem alkotmányellenes eszközökkel, de ez akkor közös felelőssége a tisztelt Háznak, hogy azon gondolkodjon, hogy a védelemhez való jogot hogyan biztosítsuk. És itt hadd korrigáljam a képviselő úr által elmondottakat, mert ő egy orvosi szakmához hasonlította, egy orvosi feladathoz hasonlította. Nos, az ügyvédek mindannyian olyan jogi szakvizsgát tesznek, amely feljogosítja őket a büntetőjogi védelemre. Tehát a jogi szakvizsga egységes, szemben az orvosi szakvizsgával, ahol vannak valóban specializációk. Elvileg, aki szakvizsgázott ügyvéd, annak tudnia kell azt, hogy a büntetőjogban milyen védelmet és hogyan kell ellátni.

Tehát arra hivatkozni, hogy az ügyvéd - hogy is mondjam csak - nem alkalmas arra, hogy valakit büntetőjogilag is megvédjen, ez megcáfolja azt, hogy valaki szakvizsgázott. Aki szakvizsgázott, az büntetőjogból is vizsgázik, büntető anyagi jogból, büntető eljárásjogból és büntetés-végrehajtási jogból köteles szakvizsgázni, pontosan azért, hogy ne mondhatta azt egyetlen ügyvéd sem, hogy nem tud segíteni valakinek. Ettől persze el kell választanunk azt a kérdést, hogy ki az, aki a kirendelt védői feladatokat szívesen vállalja, esetleg nem szívesen vállalja. Ezt kell megoldania a tisztelt Országgyűlésnek. Természetesen a közel 12 ezer ügyvédből bőven vannak olyanok, akik büntetőjogban is jártasak, és el tudják látni ezt a feladatot.

Hozzáteszem, hogy az állam nem ingyen kívánja ezt, hanem óradíjat fizet az ügyvédeknek. Ezt az óradíjat folyamatosan, minden évben az Országgyűlés határozza meg, az Országgyűlés állapítja meg a kirendelt védői óradíjat. Természetesen lehet javaslatot tenni arra, hogy ez magasabb legyen, nyilván ennek vannak költségvetési hatásai. Jelenleg 7000 forint/óra. A benyújtott törvényjavaslatban és még további rendeletekben van arra javaslat, hogy ne csak a jelenlétet fizessék ki az ügyvédeknek, hanem a felkészülését is fizessék ki, és akár emelt összegben fizessék ki. Tehát valószínűleg összességében ez a javaslat azt eredményezné, hogy a kirendelt védők magasabb tiszteletdíjat kapnak. Tehát ezért javaslom, hogy fontolják meg a törvényjavaslat elfogadását és támogatását. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Berki Sándor, a Párbeszéd képviselőcsoportjából: „A fiataloktól a nyugdíjasokig” címmel. Parancsoljon, jegyző úr!

BERKI SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. A mai napon elkezdődött a '25-ös év költségvetési vitája és mindennek a vitája. Vannak benne jó dolgok, vannak benne olyan dolgok, amelyek nem jók. Viszont óriási hiányosságok vannak a javaslatokban és erre szeretném felhívni a figyelmet, és napirend után, nem pedig a vitában részt véve, hogy minél nagyobb figyelmet kapjanak azok az emberek, akiknek erre szükségük van.

Léteznek olyan társadalmi csoportok, amelyek igencsak ki vannak szolgáltatva az Országgyűlés döntéseinek. Az első ilyen társadalmi csoport a gyermekek. A családi pótlékról már sok szó esett itt, a parlamentben, és önök a mai napig ragaszkodnak ahhoz, hogy nem hajlandóak emelni ezt az összeget, azzal indokolva, hogy a családi adókedvezmény majd megoldja a gyermekek vagy a családok problémáját. Ehhez szeretnék hozni egy-két dolgot.

BC Gen Hungary, Jabil. Csak ők az év végén több ezer magyarnak adtak útilaput a talpára, és ezekben a családokban - kérdezem én -, hogyan fogják érvényesíteni a családi adókedvezményt. Sehogy. Ez Északkelet-Magyarország. Nekik a családi pótlékra van szükségük, hiszen az ő gyerekeiknek is szükségük van pénzre ahhoz, hogy iskolába, óvodába járjanak, és egyáltalán a családi kassza ki legyen pótolva. Itt nem megoldás a családi adókedvezmény, attól függetlenül, hogy ők is és én is jónak tartom.

Még két cég, MEZ, Dunafer. Ezeknél a cégeknél a jelenlegi pillanatban is fizetési, likviditási gondok vannak, csúszásokkal kapják meg a fizetésüket. Még nem vesztették el az állásukat, de el fogják. Ők hogyan fogják érvényesíteni a családi adókedvezményt?

Sehogy. Tehát a családi pótlékra igenis szükségük van, és a gyerekeknek jár ez az összeg.

Kérem önöket, hogy ezt vegyék figyelembe, és változtassanak ezen, és hozzák be a költségvetésbe minimum a családi pótlék megduplázásának lehetőségét. Önök 24 órán belül tudnak módosítani, amúgy is mindig beadnak különböző módosításokat. Kérem, ezeket adják be.

A következő nagyon sérülékeny társadalmi csoport az idősek. Megint csak nincs benne a tervezetben például a minimálnyugdíj, amelyre már javaslatot tettem, és majd decemberben tárgyalja a bizottság, ahol azt a javaslatot teszem, hogy a mindenkori minimálnyugdíj igazodjon a mindenkori minimálbérhez. Ha önök elismerik a minimálbért - ezt már elmondtuk -, el kell ismerniük, hogy a nyugdíj is igen fontos, és az sem lehet kevesebb ennel az összegnél. Úgyhogy én erre sem láttam önöktől javaslatot.

(19.20)

Kérem önöket, hogy ezt is pótolják, hiszen a megélhetéshez mindenkinek pénzre van szüksége. Hogyan gondolják azt, hogy az idősek 100 ezer forintnyi, 100 ezer forint körüli nyugdíjából majd meg tudnak élni? Nem tudnak.

Miért is vontam össze ezt a két társadalmi csoportot egy felszólalásban? Mert az első csoport a „kérem”, a második csoport pedig a „köszönöm”, hiszen azt várjuk el az itt felnövő generációtól, hogy majd éljen ebben az országban, dolgozzon, tevékenykedjen, de amikor az életük kezdetén vannak, nem adjuk meg a megfelelő támogatást, hanem különböző feltételekhez kötjük. Vannak régiók, ahol ez tud működni, van, ahol nem tud, de most soroltam el, hogy hány ezer magyar veszti el a munkahelyét például, és az ő gyermekeik is számítanak, és amúgy is, nem a szülők alapján kell megítélni a gyermekeket.

A másik pedig a „köszönöm”. Akkor, amikor valaki ebben az országban ledolgozta a maga idejét, 40-45 évet, és most én tényleg arról beszélek, akik munkahelyről, munkaviszony után mentek nyugdíjba, azoknak 100 ezer forintot utalni, az nem a „köszönöm” jelképe. Az egy nagyon fontos előrelépés legyen, hogy legalább a mindenkori minimálbérrel meg egyezzen ez az összeg.

Én arra kérem önöket, jövőre választási év lesz, tegyék meg ezeket a lépéseket. Igenis nagyon fontosak a gyermekek és az idősek, és nem teheti meg egy kormány, nem teheti meg egyetlenegy politikus sem, hogy csakis azoknak az érdekeit képviseli, akikből hasznot húz jelen pillanatban az ország, csak jelen pillanatban, és aki elvégezte a munkáját, az is számít, és aki el fogja, az is számít.

A végére még egy gondolat. A mindenkori nyugdíjminimum 28 500 forint. Ehhez hozzá sem akarnak érni. Nagyon jól tudják, hogy ez mennyi mindent befolyásol, úgyhogy ezt is gondolják át! Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga Zoltán, a DK képviselőcsoportjából: „Mi történik Debrecenben?” címmel. Képviselő úr, ön é a szó.

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Valóban kérdéses az, hogy mi történik Debrecenben. Erről szeretnék néhány szóban beszélni.

Sokat és sokszor beszéltem már arról is itt a Parlament falai között, hogy a kormány tagjai és persze a Fidesz vezető politikusai szeretik Debrecen Budapesttel szemben meghatározni, és egyfajta társfővárosként vagy alternatív fővárosként, de mindenféleképpen a Fidesz őrvárosaként bemutatni. Ez persze azt feltételezné normális esetben, hogy szeretett városom, Debrecen valóban kiemelt szereplőként, a kormány és a Fidesz bezzegvárosaként minden lehetőséget és minden anyagi forrást megkap azért, hogy tudjon fejlődni. Persze azt mondanom sem kell, hogy én fejlődésen nem azt értem, hogy az Orbán-klán és a kommunista Kína ránk erőltetett akkugyárait kell majd hosszú-hosszú évtizedekig nézegetni, esetleg a jövőnket és a vizeinket megmérgező hatalmas nagy vegyiüzemeket, hanem arra, hogy valóban a debreceni emberek jövőjét, életét könnyebbé tévő kormányzati fejlesztések indulnak el a városban.

De hogy megkapjuk-e ezt, itt az a kérdés. Eláruhatom, hogy nem, semmit nem kap Debrecen az üresen koppanó ígéreteken kívül, amit persze a városunkban harknizó fideszes potentátok rendszeresen megtesznek. Ígéretekből viszont, tudjuk nagyon jól, én legalábbis debreceniként tudom, hogy nem lehet várost építeni, még csak várost üzemeltetni sem, működtetni sem, és valószínűleg ezért is járhatatlanok Debrecen útjai, ezért döglődik az amúgy aranyáron kínált viteldíjak ellenére is a debreceni közösségi közlekedés is, és itt sorolhatnám még hosszasan, hogy mi minden nem működik ebben a városban.

De Debrecen ebben a sztoriban nincs egyedül, mert Debrecen is, akárcsak a többi magyarországi nagyváros, legyen az ellenzéki vagy kormánypárti, bizony-bizony kárvallottja az elmúlt másfél évtizednek, az ipari szinten kiépített kormányzati korrupciónak és persze a maffiaszerű kormányzati működésnek.

Az évente exponenciálisan emelkedő és mára már irdatlan mértékű, majdcsak 10 milliárd forintnyi, és ez egy tényleg hatalmas összeg, tehát majdcsak 10 milliárd forintnyi úgynevezett szolidaritási hozzájárulást kell hogy befizessen városunk a feneketlen kormányzati NER-es zsebekbe, de tudjuk nagyon jól, hogy közeli az iparüzési adó teljes elvétele is, miközben Debrecen cserébe valójában nem kap vissza semmit, illetve visszakapja ezeket a hatalmas, irdatlan méretű, nagy távol-keleti akkumulátorgyárakat.

A város gazdálkodása, a polgármester által tolt kötelező kincstári optimizmus és nyilván a kormányzati propaganda ellenére is, valljuk be, a csőd felé száguld, és valójában az elmúlás határán egyensúlyoz a

költségvetés. Az a legnagyobb baj, hogy ez az egyensúly már inkább egyensúlyvesztés és egy zuhanás, és sajnos nagyon közel a beton. Miközben a várost fel-faló kínai akkumulátorgyárak négyzetkilométernyi csarnokai rohamosan közelednek a végső befejezéshez, az őket kiszolgáló infrastruktúrára pedig a magyar kormány, az Orbán-kurzus számolatlanul önti a milliárdokat, addig a városi költségvetés fenntartása miatt már biztosan hatalmas mértékű áremelésekre van szükség, hiszen Debrecen város polgármestere elmondta, hogy mit kíván emelni, és ezek gátlástalan emelések lesznek.

A Fidesz helytartója a temetkezés eddig is megfizethetetlen magas díjait például 40 százalékkal emeli, a hőszolgáltatás díját is hatalmas módon, de jócskán a hivatalos inflációs adat fölött kívánja például megemelni, amiről az előbb beszéltem, a közösségi közlekedés tarifáit, amitől jelenleg is menekülnek a debreceniek. Mi lesz majd ezután? De beszélhetünk a közterület-használati díjak drasztikus emeléséről, sőt akár az építményadó 50 százalékos emeléséről is.

Kérem szépen, itt tartunk most, ez ma Debrecennek, a Fidesz állítólagos őrvárosának a szomorú sorsa. Mondjuk ki: 200 ezer debrecenit hagyott cserben a Fidesz, 200 ezer civis fuldoklik majd nemcsak a kínai akkumulátorgyárak mérgező füstjében, de a vállukra pakolt adóterhek miatt is. Ki kell mondani: a Fidesz zászlóshajója nemcsak megfeneklett, hanem valószínűleg a következő évben el is fog süllyedni, és közel sem biztos, hogy megéri már a rendszerváltást, pedig Debrecen városa és Debrecen 200 ezer lakosa ennél lényegesen jobb sorsot érdemelne. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Gréczy Zsoltnak, aki napirend utáni felszólalásra jelentkezett: „Mi történik Újbudán?” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Legutóbbi napirend utáni felszólalásomban is az újbudai közlekedés volt a téma. Akkor a fonódó villamos szükséges megépítéséről beszéltem, hiszen Újbudát, lélekszámát tekintve az ország ötödik legnagyobb városát tehermentesíteni kell a Gellért tértől a Kopaszi-gátig terjedő területen.

Van azonban másik probléma is, amely súlyos teher a XI. kerület számára. A déli körvasútfejlesztés keretében több helyen négy sín páron haladna a forgalom, amely bizonyos részeken a Budapest-Varsó nagysebességű vasútvonal része lenne. Ha politikai értelemben fut be a varsói gyors, vagyis megbukna ez a rettenetes, kártékony, hazug kormány, az a Demokratikus Koalíció számára üdvözlendő, Magyarország számára pedig felszabadító pillanat lenne, Újbudán azonban ez a beruházás azt jelentené, hogy a kerület egyetlen szintbeli vasúti átjáróját, a Muskétás utcai vasúti átjárót meg fogják szüntetni. Amennyiben a beruházó nem épít helyette külön szintű átjárót, az hatalmas gondot jelentene a közúti közlekedésben,

melynek következtében a városrészek közlekedése lehetetlenülne el.

Nem véletlenül kongatja a vészharangot Újbuda DK-s polgármestere és demokrata többsége, a kerületet vezető dr. László Imre polgármester. Újbuda vezetése pár nappal ezelőtt közleményben szólította fel a kormányt és a beruházót, hogy találjanak megoldást erre a súlyos problémára, nem lehet egész kerületi negyedekeket elzárni a külvilágtól, ellehetetleníteni nemcsak a közlekedést, hanem a mindennapi létezést is.

Az egyik oldalon olyan állapotban van a vasút, a MÁV, hogy vonatok nem indulnak el, rengeteg a késés. A Déli pályaudvarról már nem is beszélek, azt konkrétan bezárták. A járatok körül rengeteg a bizonytalanság. Nincs olyan nap, hogy ne jöjjön hír valahol valamilyen problémáról. Hogy Lázár Jánost idézzem: neki lehet állni a fekáliából - ő itt egy másik kifejezést használt - várat építeni. A gond az, hogy a Fidesznek, az Orbán-kormánynak és Lázár Jánosnak 15 éve volt kétharmados felhatalmazással, hogy rendbe tegye, fejlessze a vasúti közlekedést. Ez azonban nem történt meg.

(19.30)

Ahol meg dolgoznak - lásd Budapest-Belgrád vasút -, ott Orbán papa bányája szállít, a magyarokat pedig kínai hitel sújtja, amelyet még unokáink is fizetni fognak.

És itt van a probléma Újbudán, ahol a kerület egyes részeit készülnék ellehetetleníteni. Ezért itt az Országgyűlésben is felhívom a figyelmet arra, hogy dr. László Imre polgármester úr tárgyalásokat kezdeményez Lázár János szakminiszterrel, amelyben határozott választ vár arra, hogyan kívánunk elébe menni a közlekedési problémának. Azért kell ezeket a tárgyalásokat kezdeményezni - ahogy Arató Gergely képviselőtársam is ezt tette Kőbánya-Kispestben -, mert a kormány felelőssége az, hogy a magyar vasúti közlekedés ilyen állapotba zuhan, és a kormány felelőssége ezen javítani. Természetesen hiába beszélnek meg ezeket a témákat egymás között ellenzéki politikusok, ez ügyben felelős döntést, egyáltalán pénz fölötti rendelkezést csak az Orbán-kormány tanúsíthat, csak az Orbán-kormánynak van erre lehetősége.

Ezért, tekintettel arra, hogy Újbudának is DK-s vezetése van, Kőbánya-Kispestnek pedig DK-s országgyűlési képviselője, nekik a helyben lakók érdekeit kell védeni, és a helyben lakók érdekeit kell képviselni. Teljesen mindegy ez ügyben, hogy ki van kormányon, még ha olyan kormány is, amelyik gyakorlatilag már tönkretette ezt az országot, a helyi képviselőknek az a dolga, hogy ezt a párbeszédet elkezdjék, és képviseljék azokat, akik ott szeretnének például vasúttal közlekedni, vagy szeretnék biztosítani a mindennapi létezésüket, egyáltalán az életminőségüket megőrizni. Ebben a munkában a Demokratikus Koalíció nem ismert pardont, ezt el fogjuk végezni. Ez a dolga a politikusainknak, az országgyűlési képviselőinknek

és a polgármestereinknek is. Köszönöm a figyelmet. (Taps a DK soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hegedüs Andrea a DK képviselőcsoportjából: „A „vízbombát” még nem hatástalanították! Meddig várjon Miskolc?” címmel. Parancsoljon, képviselő asszony!

HEGEDÜS ANDREA (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A mindennapi életünk része, létszükségletünk a tiszta édesvíz. Miskolcon az ivóvíz 98,76 százaléka felszín alatti vízbázisból származik, és a vízellátást biztosító bükki karsztforrásaink vize kiváló minőségű.

Mégis tengernyi a vizes gond városomban. Például Miskolctapolcán az ott élőknek néhány napja azzal kellett szembenézni, hogy a csapból nem folyik a víz. Nem ijedős fajta a miskolci ember, hiszen nem először fordult már elő velük, hogy egy-egy településrész néhány órára, egy fél napra víz nélkül marad. De azt, hogy mindezt 24 órán túl kell elviselniük, már a legtűrelmesebb és legmegértőbb lakos sem tudja tolerálni.

A város különböző pontjain napi többszöri csőtörés van, folyik a víz az utcán. Gyakran az is megtörténik, hogy egy helyen kicserélik az eltört csövet, és másnap 8-10 méterrel távolabb újabb vízszivárgást kell jelenteniük. A vizes cégünknek fontossági sorrendet kell felállítania a hibaelhárítások között, így a bejelentett panasz után napokig, sőt hetekig szivárog a tiszta ivóvíz, sőt a szennyvíz. A felterjesztési jog lehetőségével élve már az önkormányzat kérte a kormánytól a közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvény módosítását a MIVÍZ Kft. hatékonyabb működése érdekében.

A probléma tehát régi, de az Orbán-kormány 14 éve, ha erről hall, akkor vízbe dugja a fejét, vagy előveszi a csodagyógyszerét: vegyük állami tulajdonba, és akkor varázsszóra minden megoldódik. Kapott ebből a csodagyógyszerből 2023 telén Miskolc is, amikor olyan helyzetbe kényszerítették az önkormányzatot, hogy önként átadja a tulajdonában lévő MIVÍZ Kft.-t az államnak, mert ha nem teszi meg, akkor a cégben felhalmozott adósság maga alá temeti a várost. Amikor az előző álcivil, Fidesz-barát polgármester a képviselőkkel a MIVÍZ átadása mellett döntött, ingyen átadva a vagyont az államnak, amelyet egyedül a DK nem támogatott, nagyon helyesen, önök azt ígérték, hogy gondos gazdái lesznek Miskolc víziközművagyónának. A gondos gazda vajon látja-e, hogy a víz- és szennyvízhálózat annyira elöregedett, hogy emiatt a fogyasztókhöz eljuttatott tiszta víz több mint fele, 40 százaléka elfolyik, ezt pedig mi fizetjük. Belegondolni is rossz, hogy ezen a régi, főként azbesztcementből és műanyagból álló vezetékrendszeren keresztül nemcsak az ivóvíz, hanem a szennyvíz is a talajba szivárog, és ezzel súlyos károkat okoz a környezetünknek.

A brutális csőtörésszám nemcsak Miskolcot, hanem az agglomerációt is sújtja. Az elmúlt hetekben

bejártam több kisebb települést Borsodban. Parasznya, Radostyán, Varbó, Kondó ivóvíz-szolgáltatása, szennyvizeinek tisztítása is életbevágó. Az ott élők panaszkodnak, hogy mennyire kiszolgáltatottak, mert sok a csőtörés. Kérték, hogy a kormány biztosítson elegendő forrást a hálózat felújítására. A büdzsé kulcsa önöknél van, tehát dolgozni kellene végre.

Amennyiben hajlandók valóban - ahogy önök szokták mondani - a „zemberek” hétköznapjait segíteni, akkor a következő lenne a feladatuk: az öregedő közműhálózat cseréje, a bevételkiesés megállítása. A rezsicsökkentés kedvezően hat ugyan a fogyasztók bukszájára, de a vízszolgáltató pénztárcája üresen marad, díjat nem emelhet, a hiányt pedig nem pótolja a kormány. A működtetés szélére sodródott több víziközmű. Ezért ismételt felhívom a központi jogalkotók figyelmét, hogy biztosítsanak adómentességet a víziközmű-szolgáltatóknak.

Mit tesznek az itt ülő kormányzati képviselők a város biztonságos ivóvíz-szolgáltatása érdekében? És mit tesz a frissen megválasztott fideszes miskolci

többség? Most már minden hatalom, a helyi és az országos is sajnos egy kézben van, tehát illene már felmutatni valami tervet, irányt, elképzelést a választók számára. Ha nincs ötletük, akkor ismét javasolom a hideg zuhanyt, hogy végre frissüljön a gondolkodásuk, mert nem tettek semmit Miskolc és a hasonló gondokkal küzdő települések felszín alatt terjedő vízikatasztrófájának megakadályozásáért. Ahogy a cím is mondja: a vízbombát sürgősen hatástalanítani kell. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Köszönöm a még mindig kitartó képviselők munkáját, és a kollégákét is, akik segítették, hogy ez a nap zökkenőmentesen véget érjen.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. **Az ülésnapot bezárom.**

(Az ülésnap 19 óra 37 perckor ért véget.)

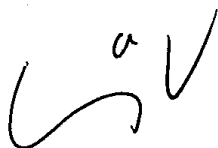
Berki Sándor s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Z. Kárpát Dániel s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)